

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2013

STUDIEBETWISTINGEN DEEL 2

Inhoud

Zitting van 9 augustus 2013.....	5
Rolnr. 2013/093 – 9 augustus 2013	6
Rolnr. 2013/099 – 9 augustus 2013	9
Rolnr. 2013/101 – 9 augustus 2013	14
Rolnr. 2013/103 – 9 augustus 2013	21
Rolnr. 2013/104 – 9 augustus 2013	24
Rolnr. 2013/107 – 9 augustus 2013	29
Rolnr. 2013/108 – 9 augustus 2013	33
Rolnr. 2013/113 – 9 augustus 2013	36
Rolnr. 2013/122 – 9 augustus 2013	39
Rolnr. 2013/127 – 9 augustus 2013	42
Rolnr. 2013/128 – 9 augustus 2013	46
Rolnr. 2013/129 – 9 augustus 2013	51
Rolnr. 2013/138 – 9 augustus 2013	54
Rolnr. 2013/151 – 9 augustus 2013	56
Zitting van 21 augustus 2013.....	58
Rolnr. 2013/123 – 21 augustus 2013	59
Rolnr. 2013/130 – 21 augustus 2013	63
Rolnr. 2013/131 – 21 augustus 2013	65
Rolnr. 2013/132 – 21 augustus 2013	70
Rolnr. 2013/141 – 21 augustus 2013	75
Rolnr. 2013/142 – 21 augustus 2013	81
Rolnr. 2013/145 – 21 augustus 2013	87
Rolnr. 2013/146 – 21 augustus 2013	92
Rolnr. 2013/154 – 21 augustus 2013	95
Rolnr. 2013/159 – 21 augustus 2013	97
Zitting van 23 augustus 2013.....	103
Rolnr. 2013/102 – 23 augustus 2013	104
Rolnr. 2013/106 – 23 augustus 2013	108
Rolnr. 2013/119 – 23 augustus 2013	112
Rolnr. 2013/120 – 23 augustus 2013	115

Rolnr. 2013/121 – 23 augustus 2013	121
Rolnr. 2013/137 – 23 augustus 2013	123
Rolnr. 2013/140 – 23 augustus 2013	130
Rolnr. 2013/147 – 23 augustus 2013	135
Rolnr. 2013/148 – 23 augustus 2013	140
Rolnr. 2013/150 – 23 augustus 2013	145
Rolnr. 2013/153 – 23 augustus 2013	150
Rolnr. 2013/155 – 23 augustus 2013	154
Rolnr. 2013/156 – 23 augustus 2013	158
Rolnr. 2013/157 – 23 augustus 2013	163
Zitting van 12 september 2013	168
Rolnr. 2013/143 – 12 september 2013	169
Rolnr. 2013/161 – 12 september 2013	171
Rolnr. 2013/165 – 12 september 2013	173
Rolnr. 2013/168 – 12 september 2013	175
Zitting van 25 september 2013	181
Rolnr. 2013/169 – 25 september 2013	182
Rolnr. 2013/170 – 25 september 2013	191
Rolnr. 2013/172 – 25 september 2013	194
Rolnr. 2013/180 – 25 september 2013	197
Rolnr. 2013/182 – 25 september 2013	201
Rolnr. 2013/184 – 25 september 2013	205
Rolnr. 2013/189 – 25 september 2013	211
Zitting van 14 oktober 2013	213
Rolnr. 2013/191 – 14 oktober 2013	214
Rolnr. 2013/193 – 14 oktober 2013	216
Rolnr. 2013/194 – 14 oktober 2013	218
Rolnr. 2013/202 – 14 oktober 2013	224
Rolnr. 2013/204 – 14 oktober 2013	227
Rolnr. 2013/205 – 14 oktober 2013	236
Rolnr. 2013/206 – 14 oktober 2013	240
Rolnr. 2013/208 – 14 oktober 2013	243
Rolnr. 2013/212 – 14 oktober 2013	248
Rolnr. 2013/213 – 14 oktober 2013	251

Zitting 17 oktober 2013.....	255
Rolnr. 2013/221 – 17 oktober 2013	256
Rolnr. 2013/222 – 17 oktober 2013	260
Rolnr. 2013/223 – 17 oktober 2013	264
Rolnr. 2013/225 – 17 oktober 2013	269
Rolnr. 2013/227 – 17 oktober 2013	272
Rolnr. 2013/228 – 17 oktober 2013	276
Rolnr. 2013/245 – 17 oktober 2013	278
Rolnr. 2013/253 – 17 oktober 2013	282
Rolnr. 2013/259 – 17 oktober 2013	285
Rolnr. 2013/260 – 17 oktober 2013	290
Rolnr. 2013/262 – 17 oktober 2013	294
Rolnr. 2013/246 – 17 oktober 2013	299

Zitting van 9 augustus 2013

Rolnr. 2013/093 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij vraagt teruggave van haar leerkrediet ten belope van
56 studiepunten, verloren tijdens het academiejaar 2010-2011,
32 studiepunten, verloren tijdens het academiejaar 2011-2012;
47 studiepunten, verloren tijdens het academiejaar 2012-2013,
omwille van een overmachtssituatie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor industriële wetenschappen.

3.2. Verzoekende partij heeft een verzoek tot teruggave van het leerkrediet gericht aan de onderwijsinstelling.

3.3. De onderwijsinstelling heeft niet gereageerd.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Interne procedure

De interne procedure bij de instelling is niet ingesteld en uitgeput.

Studenten die hun leerkrediet wensen terug te krijgen op grond van een overmachtssituatie, vragen vooreerst aan de instelling om een aangepaste examenregeling.

Een dergelijk verzoek tot aangepaste examenregeling heeft evenwel geen zin wanneer de feiten die tot staving van de overmacht worden ingeroepen hoe dan ook elke aanpassing van de examenregeling uitsluiten.

Het onderzoek van de ontvankelijkheid hangt derhalve samen met de beoordeling van de grond van de zaak.

2. Overtuigingstukken

Het dossier omvat volgende overtuigingsstukken:

- Medische attesten die louter een medische aandoening bevestigen.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Voorliggend beroepschrift betreft een studievoortgangsbeslissing in de zin van artikel II.1,15° bis j) van het Aanvullingsdecreet.[\[1\]](#)

De Raad is met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over een dergelijke studievoortgangsbeslissing.

De Raad oordeelt in voorkomend geval over:

- de overmacht op zich, om ervoor te zorgen dat de invulling van de overmacht over de instellingen heen gelijk is;
- de gegrondheid van de beslissing van de instelling dat er geen aangepaste examenregeling mogelijk is om organisatorische redenen.

Indien de overmacht wordt vastgesteld en de beslissing van de instelling is gegrond in die zin dat er geen aangepaste examenregeling meer mogelijk is, krijgt de student op grond van het besluit van de Raad 'ambtshalve' zijn of haar leerkrediet terug voor de betrokken opleidingsonderdelen.

4. Ontvankelijkheid

Het verzoekschrift van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij motiveert haar verzoek als volgt:

"[Ik ben in maart 2012 gediagnosticeerd met MS. Om de ziekte onder controle te krijgen volg ik een zwaar programma waardoor ik snel uitgeput en vlug moe ben.]".

5.2. De onderwijsinstelling gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

5.3. Overmacht is "een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden." (RvS 15 maart 2011, nr.212.044, Gazan).

De Raad merkt toch op dat verzoekende partij begin juli 2013 een teruggave van leerkrediet voor academiejaar 2012-2013 vraagt.

De Raad heeft alle begrip voor de persoonlijke situatie van de verzoekende partij, maar wijst er toch op dat verzoekende partij nog steeds de mogelijkheid heeft om een tweede examenkans te benutten tijdens de derde examenperiode, waar zij dan mogelijk wel een credit kan behalen waardoor het leerkrediet niet verloren gaat. De Raad kan zich op dit moment niet met de juridisch vereiste zekerheid uitspreken over toekomstige afwezigheden. Het verzoek tot teruggave van leerkrediet voor het academiejaar 2012-2013 is voorbarig en daarom onontvankelijk.

De Raad stelt eveneens vast dat verzoekende partij in een antwoord aan de Raad d.d. 5 augustus 2013 bevestigt dat zij aan alle examenkansen voor de academiejaren 2010-2011 en 2011-2012 deelgenomen heeft. Dit blijkt eveneens uit de stukken.

Dit betekent dat de verzoekende partij voor die academiejaren wel haar examenkansen volledig heeft kunnen benutten. De verzoeken tot teruggave van leerkrediet voor het academiejaar 2010-2011 en academiejaar 2011-2012 zijn ongegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate voorbarig en daarom onontvankelijk, en in de aangegeven mate ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep tot terugvordering van het leerkrediet van met betrekking tot het academiejaar 2012-2013 onontvankelijk is; en met betrekking tot de academiejaren 2010-2011 en 2011-2012 ongegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/099 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van d.d. 26 juni 2013 waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "....." een 12,5/20 wordt toegekend en daarmee samenhangend in de dezelfde beslissing de graad van verdienste op 'voldoende wijze' wordt vastgesteld, en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 5 juli 2013 waarbij het intern beroep ontvankelijk, ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het derde jaar in de bachelor sociaal werk, afstudeerrichting personeelswerk.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' waarvoor zij een 12,5/20 behaalde en daaruit voortvloeiend het globale jaarpercentage en de daarmee verbonden toegekende graad van verdienste.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2013 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het eindcijfer conform de door de opleiding gestelde bepalingen, vermeld in de ECTS-fiche, werd vastgelegd. De beslissing stelde voorts dat de graad van verdienste correct en consequent werd bepaald.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 5 juli 2013.

Het beroep van 9 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

Hoewel de bestreden studievoortgangsbepaling (zowel voor het opleidingsonderdeel '.....' als voor de globale opleiding) gunstig is voor de verzoekende partij, heeft de Raad reeds geoordeeld dat een verzoekende partij in zulke omstandigheden toch het juridisch vereiste belang kan hebben om een extern beroep in te stellen bij de Raad indien ze met het beroep een hoger cijfer nastreeft en daarmee een hogere graad van verdienste kan bekomen worden.

Uit het verzoekschrift leidt de Raad af dat dit in casu het geval is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich in een eerste middel op een schending van de vastgestelde procedure in het OER beroept.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wijst op artikel OER, waarin te lezen staat dat de algemeen directeur het beroep behandelt door de partijen te horen, nl. enerzijds de voorzitter van de examencommissie en anderzijds de student, die zich kan laten bijstaan door een raadsman. Verzoekende partij stelt dat zij op 5 juli 2013 werd gehoord in het bijzijn van de algemeen directeur en de institutionele ombudspersoon, maar dat de voorzitter van de examencommissie – volgens artikel OER het departementshoofd – niet aanwezig was en dus niet gehoord werd.

Verwerende partij stelt dat de voorzitter van de examencommissie in aanwezigheid van de institutionele ombudspersoon werd gehoord. Zij stelt dat artikel OER niet verplicht dat verzoekende partij tegelijkertijd gehoord moet worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de bepalingen die de Raad bekend zijn, blijkt niet dat bij de behandeling van het intern beroep de voorzitter van de examencommissie en de betrokken student/studente door de algemeen directeur gelijktijdig en samen moeten worden gehoord. Volgens het Onderwijs- en Examenreglement moeten beiden worden gehoord zonder dat er sprake is dat het horen samen moet gebeuren.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel en het onpartijdigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de stagebegeleidster veel te weinig rekening heeft gehouden met het verslag van de stagementor, hoewel dit volgens het stagereglement nochtans de bedoeling is. Verzoekende partij verwijst naar het jobaanbod dat zij kreeg, wat bewijst dat zij een zeer goede stage gelopen heeft. Zij merkt voorts op dat het stageverslag van stagebegeleidster tegenstrijdigheden vertoont met het verslag van de stagementor. Zij stelt voorts vast dat de scores zeer sterk van mekaar afwijken en stelt zich daar vragen bij. Verzoekende partij werpt op dat haar stagebegeleidster opzettelijk een lager cijfer toekende zodat zij geen 'onderscheiding' zou behalen. Zij merkt op dat de begeleidster opmerkingen maakte over haar huidskleur en de studenten willekeurig behandelde. Zij merkt aldus op dat de stagebegeleidster geen objectief en eerlijk oordeel geveld kon hebben over haar functioneren op de stageplaats en het daarmee verbonden cijfer. Ze wijst er voorts op dat de stagementor een betere inschatting kan maken omdat deze het meeste tijd met haar doorbracht. Daarenboven werpt ze op dat de stagebegeleidster enkel een score kan toekennen op basis van het verslag dat de mentor gegeven heeft zodat er geen te grote verschillen in de beoordeling zouden mogen zijn.

Verwerende partij stelt dat de stagementor voor de competenties enkel een waardering OV, BV, V, BG, G en ZG kan geven en dus geen score op 20 kan toekennen. Zij wijst erop dat de score van 15/20 die de stagementor had meegegeven in haar eindbeoordeling is slechts een element in het geheel van de evaluatie, maar zeker niet determinerend. Verwerende partij erkent weliswaar het groeiproces van verzoekende partij, maar ziet gelet op de verschillende opmerkingen bij een aantal competenties geen reden om een hoger cijfer toe te kennen voor de stage en het verloop ervan.

Zij wijst er voorts op dat het globale cijfer 12,5/20 tot stand is gekomen op basis van een geïntegreerde evaluatie zoals aangegeven in de ECTS-fiche, de stagebundel en het stagereglement. Zij verwijst naar verschillende opmerkingen om de cijfers te motiveren.

Verzoekende partij betwist daarnaast meer specifiek de score van 10/25 die ze kreeg voor het deelonderdeel 'supervisie' omdat zij in tegenstelling tot andere studenten wel tweemaal aanwezig was en ook meer participeerde dan andere studenten.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij voor 'supervisie en reflectie' bij het deel inbreng een 10/25 werd toegekend omdat ze meewerkt, maar enkel oplossingsgerichte en geen reflectieve vragen stelde. Verwerende partij wijst erop dat verzoekende partij het moeilijk heeft om leervragen te stellen en dat verzoekende partij zich snel aangevallen voelt.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Met de voorliggende stukken voor ogen en binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, ziet de Raad niet in dat de examencommissie manifest onredelijk heeft gehandeld bij het toekennen van de quotering voor de stage.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het OER.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar score van 67,95% onterecht niet werd afgerond op 68% zodat zij net geen onderscheiding haalde. Zij wijst op de gewone afrondingsregels voor de

examens in artikel OER. Indien het eerste cijfer na de komma .8 of .9 is, dan wordt dit naar boven afgerond tot een geheel getal. Verzoekende partij merkt voorts op dat artikel OER niet werd toegepast. De examencommissie kan collegiaal en soeverein beslissen over een graad van verdienste indien de voorgeschreven vereisten niet voldaan zijn. Verzoekende partij wijst op haar goede resultaten waardoor zij van mening is dat dit artikel op haar situatie had toegepast moeten worden.

Verwerende partij stelt dat de examencommissie de mogelijkheid om een hogere graad van verdienste toe te kennen heeft overwogen, maar dat op basis van het behaalde gewogen percentage en de vijf opleidingsonderdelen met een score van 13/20 er geen reden was om af te wijken.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Zonder dat de Raad zich in de plaats mag stellen van de examencommissie is het, naar het oordeel van de Raad, hoogst verwonderlijk dat het gemiddelde van 67,95% niet werd afgerond naar 68 %, dit is een toegift van 0,5 punt op een totaal van 1200 punten. De motivering die verwerende partij aanhaalt om het gemiddeld cijfer niet af te ronden naar 68 % overtuigt niet en zelfs in het geval dat het gemiddeld cijfer niet wordt afgerond, ziet de Raad – rekening houdend met de door verzoekende partij aangevoerde motieven – geen voldoende reden waarom de verzoekende partij zich niet in de voorwaarden zou bevinden om de graad van onderscheiding te behalen.

In die gedachtegang kan de Raad niet anders dan besluiten dat de beslissing van de examencommissie kennelijk onredelijk is.

Het middel is gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing d.d. 26 juni 2013 en de beslissing genomen in het kader van het intern beroep d.d. 5 juli 2013 worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/099 – 9 augustus 2013

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/101 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadslieden meester, kantoor houdende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Hebbende als raadsman meester
Kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 20 december 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de bachelor in het communicatiemanagement, afstudeerrichting Commerciële Communicatie.

Verzoekende partij behaalde na de tweede examenkans twee onvoldoendes: voor het opleidingsonderdeel '.....' een resultaat van 8/20 en voor het opleidingsonderdeel '.....' een totaalcijfer van 8,5/20. Voor het overige behaalde verzoekende partij alle creditbewijzen, maar zij werd niet gedelibereerd.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 27 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 28 september 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/221 dd. 23 oktober 2012 oordeelde de Raad als volgt:

‘Uit de ECTS fiche blijkt dat er geen tweede examenkans is voor het resultaat van de permanente evaluatie. Dat resultaat is definitief verworven bij de eerste examenkans, en werd door verzoekende partij niet tijdig betwist bij intern beroep en eventueel verder beroep bij de Raad.

De twee eerste onderdelen van het middel, die het resultaat van de permanente evaluatie als voorwerp hebben, zijn niet ontvankelijk.

Het derde onderdeel, dat samenvalt met het tweede middel, is gegrond.

Uit de door de verzoekende partij meegedeelde stukken blijkt dat de beide onvoldoendes die de verzoekende partij behaald heeft tolereerbaar zijn, d.w.z. dat zij ondanks die tekorten geslaagd kan worden verklaard.

Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft, “de vermelding ‘delibereerbaar’ wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort”.

De Raad ziet geen reden om er in deze zaak anders over te oordelen.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.’

3.6. Bij beslissing van de examencommissie dd. 25 oktober 2012 werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor ‘.....’ en ‘.....’. Verzoekende partij scoorde duidelijk onvoldoende voor de beoogde competenties van de twee opleidingsonderdelen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. De Raad oordeelde bij besluit 2012/311 dd. 14 december 2012 als volgt:

“Het beschikkend gedeelte van het besluit van de Raad nr.2012/221 van 23 oktober 2012 luidt als volgt: “De studievoortgangsbepaling van 10 september 2012 en de bepaling van 27 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd, in zoverre niet gemotiveerd wordt waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.”

In het thans bestreden besluit stelt de examencommissie dat de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor ‘.....’ en ‘.....’.

In zijn besluit 2012/221 heeft de Raad aan de verwerende partij niet opgedragen om te beslissen of de verzoekende partij al dan niet geslaagd moet worden verklaard voor de beide genoemde opleidingsonderdelen, maar wel of de verzoekende partij, ondanks de tolereerbare tekorten voor beide genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd kan worden verklaard voor het structureel programmaonderdeel.

De examencommissie heeft, door alleen te beslissen over het al dan niet geslaagd zijn van de verzoekende partij voor de twee opleidingsonderdelen, maar niet over de vraag of de verzoekende partij, ondanks het niet geslaagd zijn voor de twee genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd was voor het structureel programmaonderdeel, geen uitvoering gegeven aan het besluit 2012/221 en het gezag van gewijsde van dat besluit miskent.

Het gezag van gewijsde raakt aan de openbare orde, reden waarom de Raad dit middel ambtshalve inroept en het thans bestreden besluit vernietigt.

Gelet op de draagwijdte van het ambtshalve ingeroepen middel, is het niet vereist de door de verzoekende partij ingeroepen grieven thans te onderzoeken.”

3.9. De verwerende partij nam op 20 december 2012 een nieuwe beslissing waarin werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd was.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.11. Bij besluit nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 werd het beroep van verzoekende partij door de Raad wegens laattijdigheid onontvankelijk verklaard.

3.12. Tegen het besluit nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 werd cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State oordeelde in arrest nr. 224.261 d.d. 4 juli 2013 dat het cassatieberoep gegrond was. De Raad van State vernietigde het besluit van de Raad nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 op grond van volgende overweging:

“Uit de stukken waarop de Raad van State acht mag slaan blijkt dat noch in de studievoortgangsbepaling zelf, noch in de kennisgevingsbrief van deze bepaling de beroepstermijn wordt vermeld. De ontstentenis van dit vermelden heeft als gevolg dat de termijn voor het indienen van het extern beroep nooit is aangevangen, wat betekent dat de eerste rechter het beroep om die reden niet onontvankelijk mocht hebben verklaard.”.

3.13. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad. De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak en plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 9 augustus 2013 door een anders samengestelde Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 tegen de beslissing van 20 december 2012. De beslissing werd per aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 verstuurd aan de verzoekende partij. Hoewel verzoekende partij erkent kennis genomen te hebben van de beslissing op 21 december 2013, is, gelet op het feit dat de bestreden beslissing, noch enige andere kennisgevingsbrief de termijn voor het instellen van een extern beroep bij de Raad vermeldt, de beroepstermijn nooit ingegaan.

Het beroep bij de Raad is om deze reden toch tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de formele motiveringsplicht is geschonden vermits de bestreden beslissing geen kopie bevat van het proces verbaal van de deliberatie. Er kan hierdoor niet worden nagegaan hoe de examencommissie was samengesteld en of er wel een examencommissie werd samengesteld. De beslissing bevat ook niet de nodige handtekeningen. Verzoekende partij heeft dan ook een vermoeden dat de examencommissie niet rechtsgeldig was samengesteld. Er blijkt ook nergens uit dat 2/3 van de stemgerechtigde leden aanwezig waren bij de deliberatie.

Ook de materiele motiveringsplicht is volgens de verzoekende partij geschonden. Er wordt geen antwoord gegeven op de vraag waarom de verzoekende partij niet werd getolereerd ondanks tolereerbare tekorten. Er wordt ook enkel aangegeven welke eindcompetenties niet werden behaald, zonder dat werd gemotiveerd waarom deze eindcompetenties niet bereikt

werden. Wat betreft de houding van de verzoekende partij, wordt door verzoekende partij aangegeven dat de motivering van de examencommissie hieromtrent louter subjectief is. Verder stelt verzoekende partij dat eerder studenten ook meerdere malen gedelibereerd zijn voor dezelfde of opeenvolgende opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij geeft verder aan dat zij zich in uitzonderlijke omstandigheden bevond, namelijk pesterijen, het verspreiden van een naaktfoto van verzoekende partij en gezondheidsproblemen van de moeder van verzoekende partij. Deze uitzonderlijke omstandigheden komen niet aan bod in de motivering van verwerende partij, hoewel zij hiervan wel op de hoogte was.

Tevens stelt verzoekende partij dat de bestreden beslissing onwaarschijnlijk is gemotiveerd. De examencommissie geeft aan dat verzoekende partij niet over de nodige sociale vaardigheden beschikt. Dit is volgens verzoekende partij niet correct en kan worden gestaafd door het feit dat zij reeds in het werkveld actief is en dat de werkgevers zeer tevreden zijn.evens is het onjuist dat verzoekende partij niet geslaagd zou zijn voor een opleidingsonderdeel omdat zij een opdracht niet tijdig had ingeleverd. Dit was te wijten aan een onduidelijk opdrachtsomschrijving en minstens ¼ van de studenten bevonden zich in dezelfde situatie. Het probleem werd opgelost door de punten naar de tweede zitting over te dragen, zonder dat een nieuwe opdracht moest worden gemaakt. Verzoekende partij slaagde overigens voor dit opleidingsonderdeel.

Tenslotte stelt verzoekende partij dat elementen uit het huidige academiejaar niet mogen meespelen in de beslissing omtrent het al dan niet slagen voor het vorige academiejaar.

Verwerende partij stelt dat er geen enkele decretale of andere reglementaire bepaling is die de verplichting oplegt om een proces-verbaal deel te laten uitmaken van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing bevat immers zelf de motieven die aan de beslissing ten grondslag liggen, zodat voldaan is aan de vereisten van de formele motiveringsplicht. Uit het verzoekschrift blijkt bovendien dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent.

Verwerende partij brengt het verslag van de zitting van de examencommissie dd. 20/12/2012 en de presentielijst bij.

Verwerende partij geeft aan dat het feit dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de examencommissie, niet tot gevolg heeft dat de materiële motiveringsplicht is geschonden. De Raad kan immers niet in de plaats treden van de examencommissie en de Raad kan dus enkel besluiten tot de onwettigheid van de bestreden beslissing als deze gesteund is op kennelijk onredelijke motieven. In casu is dat geenszins het geval. De beslissing geeft duidelijk aan waarom verzoekende partij volgens de examencommissie niet kon worden gedelibereerd ondanks tolereerbare tekorten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In de vorige beslissingen heeft de Raad de beslissingen van verwerende partij vernietigd in zoverre niet gemotiveerd wordt waarom verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.

Met de beslissing van 20 december 2012 heeft verwerende partij, in uitvoering van de beslissing van de Raad van 14 december 2012, opnieuw een beslissing genomen waarbij verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard.

De Raad moet er dus in de eerste plaats op toezien of verwerende partij, met naleving van het gezag van gewijsde, de beslissing van de Raad van 14 december 2012 correct heeft uitgevoerd.

Uit de voorliggende stukken, o.m. de beslissing van de bijzondere zitting van de examencommissie van 20 december 2012, blijkt dat verwerende partij de competenties zonder verdere uitleg woordelijk afschrijft waaraan verzoekende partij niet voldoet. Vervolgens wordt in de beslissing in zeer algemene bewoordingen, maar zonder afdoende motivering verwezen naar de attitudeproblemen van verzoekende partij. Ten slotte zegt de examencommissie dat "de studente duidelijk onvoldoende gescoord heeft inzake de beoogde hoofdcompetenties van de PBa Communicatiemanagement, aangezien ze 7 van de beoogde 17 hoofdcompetenties niet behaald heeft".

Deze motivering is, naar het oordeel van de Raad, wel erg summier en onvoldoende als antwoord op de vraag waarom verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat de examencommissie rekening heeft gehouden met de uitzonderlijke omstandigheden, die door de verzoekende partij zowel bij het intern beroep als in het verzoekschrift bij de Raad worden aangegeven.

Bovendien stelt de Raad vast dat de examencommissie in haar oordeel het feit betreft dat verzoekende partij in het eerste jaar gedelibereerd werd voor het opleidingsonderdeel Frans. De Raad herinnert eraan dat een beoordeling of een beslissing van de examencommissie niet kan gemotiveerd worden aan de hand van resultaten die de student in een vorig academiejahr behaald heeft of van beslissingen die daaromtrent werden genomen.

Het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de openbaarheid van bestuur.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat zij twee keer heeft geprobeerd om haar dossier in te zien (op 24 en 26 december 2012). De verwerende partij was echter gesloten en verzoekende partij kon het dossier niet inzien. Verzoekende partij werd dus de mogelijkheid ontnomen om binnen de beroepstermijn het dossier in te kijken.

Verwerende geeft aan dat de verzoekende partij op kerstavond en op tweede kerstdag naar de instelling is gegaan om het dossier in te zien en dat het dus niet onlogisch is dat deze op die 2 dagen gesloten was. Er is dan ook geen sprake van enige schending van een beginsel van openbaarheid van bestuur.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Tijdens de zitting van de Raad heeft verzoekende partij bevestigd dat zij het dossier heeft kunnen inkijken.

Het middel heeft dus geen voorwerp meer.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat niet kan worden gecontroleerd of een geldige examencommissie werd samengesteld. Tevens werd aangegeven door verwerende partij dat het zeer moeilijk was om een geldige examencommissie samen te stellen. Verwerende partij ging ook niet in op de vraag van verzoekende partij om een persoonlijk onderhoud 'om de plooi glad te strijken'. Er lijkt volgens verzoekende partij een persoonlijke vete te ontstaan door de opeenvolgende procedures waardoor verwerende partij geen contact wenst met verzoekende partij. Hierdoor wordt de schijn van partijdigheid gewekt in hoofde van verwerende partij die doet vermoeden dat verwerende partij verzoekende partij zeker niet geslaagd wil verklaren.

Verwerende partij geeft aan dat er wel een geldige examencommissie werd samengesteld, wat blijkt uit de stukken.

Ten slotte stelt verwerende partij dat het al dan niet geslaagd zijn van verzoekende partij geen voorwerp kan uitmaken van 'onderhandelingen'.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat verwerende partij de lijst heeft neergelegd met de aanwezigen tijdens de bijzondere zitting van de examencommissie van 20 december 2012 en dat uit de lijst blijkt dat de examencommissie geldig was samengesteld.

Wat de beweerde schending van het onpartijdigheidsbeginsel betreft, gaat de Raad ervan uit dat aan de hoedanigheid van examinerator of jurylid een vermoeden van objectiviteit en deskundigheid kleefte dat slechts op grond van concrete en overtuigende elementen kan worden ontkracht.

In voorliggend geval brengt verzoekende partij onvoldoende doorslaggevende elementen aan om de Raad te doen besluiten dat de leden van de examencommissie partijdig zouden geweest zijn bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 20 december 2012 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe bepaling rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, in het bijzonder de redelijke argumenten met betrekking tot de uitzonderlijke situatie van de verzoekende partij.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze bepaling en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/103 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Hebbende als raadsman meester,
Kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'(8/20) en tegen de beslissingen van de Interne beroepscommissie d.d. 4 juli genomen in het kader van de interne beroepen waarbij deze ontvankelijk maar ongegrond werden verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede en derde jaar bachelor secundair onderwijs afstudeerrichting leraar lichamelijke opvoeding.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde twee interne beroepen in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2013 werden de interne beroepen ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde wat '.....' betreft dat de student nog belangrijke werkpunten heeft aangaande 'administratieve aspecten', 'begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen' en 'communicatieve vaardigheden'. De beroepscommissie stelt dat zij niet kunnen oordelen over de geleverde inzet, maar meldt wel dat dit feit alleen geen doorslaggevend argument is voor het al dan niet succesvol afleggen van een opleidingsonderdeel. De student was zeker en vast niet in orde met alle nodige administratieve verplichtingen. Er zijn twee gesprekken geweest met de stagebegeleiders en

Sven en zijn ouders om duidelijk te maken wat werd verwacht. De student was ook zeker op de hoogte van de nodige deadlines. De beroepscommissie heeft niet de indruk dat de student zich voldoende heeft geïnformeerd m.b.v. de daartoe opgestelde documenten: ECTS-fiche, stagevadamecum en jaarwijzers... De beroepscommissie kan niet anders dan vaststellen dat de lectoren voldoende begeleiding hebben voorzien.

De interne beroepsbeslissing stelde wat '.....' betreft dat zij geen elementen in het beroep terugvinden die het uiteindelijke cijfer in vraag zouden kunnen stellen en die de motivering van het tekort zouden weerleggen. De beroepscommissie stelt dat de projectwijzer aantoont dat het peer assessment voldoende is toegelicht. De weging van het peer assessment is voor elk project hetzelfde. Zij is van oordeel dat er geen verschil kan worden gemaakt tussen taken die worden uitgevoerd in het kader van een stage of in het kader van een project. De beroepscommissie is van oordeel dat interne afspraken de verantwoordelijkheid zijn van de projectleden. Er wordt aangegeven dat de betrokken student een onvoldoende actieve rol heeft gespeeld, wat twee groepsleden hebben aangegeven. Dit beeld strookt volgens hen met bevindingen tijdens de begeleiding van het project. De andere studenten scoorden beter op het individuele deel (40%), wat hun hogere score rechtvaardigt. Voor de beroepscommissie is het duidelijk dat de tutor zijn begeleidende rol correct heeft opgenomen. Hij stuurde voldoende mails om de studenten te wijzen op de te nemen stappen en voerde bijkomende gesprekken met de projectgroep, nadat zij het projectvoorstel te laat hadden ingediend.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 5 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 6 juli 2013.

Het beroep van 11 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend op 11 juli 2013 bij de Raad niet door haar, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1] is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/104 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Verwerende partij vraagt ter zitting om de nota van wederantwoord uit de debatten te weren wegens laattijdigheid. De Raad stelt echter vast dat de verwerende partij niet aantoont dat haar procedurele rechten werden geschonden, meer bepaald toont zij niet aan dat zij daardoor de zitting niet naar behoren heeft kunnen voorbereiden. De nota van de verzoekende partij wordt niet uit de debatten geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 5 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bacheloropleiding journalistiek.

Het beroep betreft de stage voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 juli werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beoordeling conform is verlopen en dat er wel

remediërend zou zijn opgetreden n.a.v. de opduikende problemen. Hierbij wordt opgeworpen dat bij het evaluatiegesprek de feedback door de hogeschoolmentor werd toegelicht waarbij werd gewezen op de werkpunten om te kunnen slagen. Daarenboven stelt men dat nadat de student de ervaren moeilijkheden gemeld had aan de hogeschoolmentor, de hogeschoolmentor op 29 maart 2013 met de student een uitgebreid gesprek had, waarbij de student de opdracht kreeg om hierover een gesprek te vragen aan de bedrijfsmentor. De student zou dit volgens de interne beroepscommissie hebben bevestigd, maar zou het gesprek met de bedrijfsmentor niet gehouden hebben.

De beslissing op intern beroep werd tegen ontvangstmelding d.d. 5 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 5 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 5 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 5 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 6 juli 2013.

Het beroep van 9 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de formele motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij mag verwachten -en dat dit bovendien het doel is van het intern beroep- dat zij een antwoord krijgt op de grieven en vragen die zij voorlegt.

Verzoekende partij werpt op dat er in de beslissing van de interne beroepscommissie niet wordt geantwoord op de door haar aangehaalde argumenten. Deze argumenten gaan als volgt: ten eerste kaart zij de afwezigheid van begeleiding door de bedrijfsmentor aan, ten tweede stelt zij dat er geen tussentijdse evaluatie of bespreking met haar is gebeurd, ten derde werpt zij op dat ze in een neergelegde nota ook uitvoerig en punt per punt de zeer persoonlijke bemerkingen en beoordelingen van de bedrijfsmentor in de eindevaluatie heeft weerlegd.

Bovendien stelt verzoekende partij dat de hogeschool de waarheid geweld aandoet. Er zou nooit een evaluatiegesprek plaatsgevonden hebben waarbij aan de student zou zijn toegelicht welke de werkpunten zouden zijn om te kunnen slagen. Ook zou geen uitgebreid gesprek plaatsgevonden hebben op 29 maart 2013 volgens verzoekster, maar wel een gesprekje in week 8 (zijnde na de tussentijdse evaluatie in week 5 waar verzoekster beweert nooit kennis van te hebben gekregen). Tot slot stelt verzoekster dat zij wel degelijk een gesprek met de bedrijfsmentor is aangegaan, maar dat dit gesprek tot niets heeft geleid.

Volgens verzoekende partij is het duidelijk dat het antwoord geen antwoord geeft op de

grievens van verzoekster en geen ernstige, deugdelijke of ter zake doende motivering is.

Verwerende partij stelt vervolgens dat de formele motiveringsplicht voor een bestuur niet zo uitgebreid is als die voor de rechterlijke macht. Verwerende partij heeft dan ook op voldoende wijze geantwoord op de grieven van verzoekende partij.

Verwerende partij merkt voorts op dat uit de verklaringen van verzoekende partij op de hoorzitting voor de interne beroepscommissie blijkt dat er wel degelijk een gesprek heeft plaatsgevonden in week 8.

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij op geen enkele wijze (verslagen, gesprekken, e-mails...) kan bewijzen dat zij het advies van haar hogeschoolmentor heeft opgevolgd en een gesprek heeft gehad met haar stagementor.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Wat de beweerde gebrekkige motivering betreft, kan de Raad er niet omheen dat de motivering voor de quoterings 7/20 voor het opleidingsonderdeel "stage" (stuk nr. 13 van verwerende partij) zeer beperkt is en in zeer algemene en vage bewoordingen is gesteld. De betrokken docente gaat niet in op de reden(en) waarop de lage quoterings steunt en evenmin op de oorzaken van de terugval van de quoterings 10/20 bij de tussentijdse evaluatie naar 7/20 als eindcijfer.

De beslissing van 3 juli 2013 na intern beroep is eveneens bijzonder algemeen gesteld met zinnen als : "de interne beroepscommissie [...] oordeelt dat de examenbeslissing is genomen conform het Onderwijs- en Examenreglement [...]" en "vanuit de hogeschool werd remediërend opgetreden n.a.v. de opduikende problemen tijdens de stage". Er is ook niet of zeer summier geantwoord op de vragen die verzoekende partij heeft gesteld tijdens de interne beroepsprocedure.

Uit niets blijkt dat verwerende partij efficiënt remediërend is opgetreden ten opzichte van de problemen tijdens de stage van verzoekende partij.

De Raad is om die redenen van oordeel dat de motivering niet afdoende is en niet voldoet aan de motiveringsplicht.

Het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, samen met het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen ernstige begeleiding aanwezig was, noch van de bedrijfsmentor, noch van de hogeschoolmentor. Zij stelt dat geen van beiden de tussentijdse evaluatie met haar hebben besproken of aan haar kenbaar hebben gemaakt.

Daarnaast werpt de verzoekende partij op dat er in de tussentijdse evaluatie stond dat zij geslaagd zou zijn als zij rekening zou houden met de bemerkingen. Door het niet meedelen van deze bemerkingen heeft de hogeschool haar de kans ontnomen om zich hiernaar te gedragen en te slagen.

Zij werpt op dat zij de situatie op haar stage heeft aangekaart, maar de hogeschool in haar

ogen hierop niet zorgvuldig heeft gereageerd. Volgens haar moet de hogeschool ingrijpen als er zich een ernstig probleem voordoet op de stageplek, zeker wanneer dit probleem een persoonlijk probleem is tussen twee mensen eerder dan een inhoudelijk probleem en dit de slaagkansen hypothekeert. Zij besluit dat ook door het onzorgvuldige optreden van de hogeschool haar de kans werd ontnomen om te slagen.

Tot slot stelt verzoekende partij dat uit de mailcorrespondentie tussen verzoekster en de bedrijfsmentor duidelijk valt af te leiden dat deze laatste tevreden is met hetgeen verzoekster aflevert als resultaat, maar dat deze laatste anderzijds wel een heleboel subjectieve en persoonlijke bemerkingen opschrijft in de evaluatieformulieren.

Verwerende partij stelt dat alleen uitzonderlijke omstandigheden ertoe kunnen leiden dat een gebrekkige begeleiding tijdens de stage een quoterings onredelijk maakt.

Verwerende partij merkt op dat uit het dossier blijkt dat verzoekende partij regelmatig contact had met haar stagementor. Zo was er op de redactie een wekelijks overleg en was er veel mailverkeer tussen verzoekende partij en haar stagementor. Op 11 maart 2013 heeft de hogeschoolmentor bovendien de stageplaats bezocht. Verzoekende partij merkt tijdens haar stage nooit op dat er problemen zijn in de begeleiding van verwerende partij. Zij heeft geen extra concrete begeleiding of bijkomende informatie gevraagd. Tijdens het bezoek van de hogeschoolmentor op 11 maart 2013 werden bemerkingen en elementen van bijsturing mondeling besproken. Verzoekende partij was hier dus wel degelijk van op de hoogte.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat een negatieve evaluatie niet onrechtmatig wordt omwille van een gebrekkige begeleiding, behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden. Een gebrekkige begeleiding is m.a.w. normaliter geen reden om een negatieve evaluatie in een voor de student meer gunstige zin om te buigen.

In voorliggend geval ziet de Raad de gebrekkige remediëring als een uitzonderlijke omstandigheid waarvan in redelijkheid kan worden aangenomen dat zij een beslissende invloed op de evaluatie heeft gehad.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 5 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Jean Dujardin

De secretaris,
David Keyaerts

De bijzitters,

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/107 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Hebbende als raadsman meester,
Kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

De verzoekende partij werpt in haar nota van wederantwoord een exceptie van laattijdigheid van de antwoordnota van verwerende partij op en verzoekt de Raad om de stukken uit de debatten te weren. Verzoekende partij wijst erop dat deze laattijdigheid haar rechten van verdediging schendt. De Raad stelt echter dat de verzoekende partij niet aantoonde dat haar procedurele rechten werden geschonden, meer bepaald toont zij niet aan dat zij daardoor haar nota van wederantwoord niet naar behoren heeft kunnen uitwerken. De nota van de verwerende partij wordt niet uit de debatten geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij een onvoldoende kreeg voor haar masterproef en tegen de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master of science van de farmaceutische zorg.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel "masterproef"

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vicerector studentenbeleid op datum van 11 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het deelresultaat voor de beoordeling van het onderzoeksproject duidelijk gemotiveerd kan worden op basis van objectieve feiten die verwijzen naar de individuele inbreng in het groepsproces. De beslissing stelde dat de verdediging door de jury als inhoudelijk zwak werd beoordeeld op basis van de globale inbreng tijdens de vragensessie. De beslissing stelde voorts dat de inzet en participatie van verzoekende partij zowel door de medestudenten als door het begeleidingsteam als een hinderpaal voor vlotte samenwerking beschouwd werden. Zo wordt er in de beroepsbeslissing gewezen op een aantal positieve elementen, maar ook op afwezigheid, laattijdigheid, passiviteit, geen inbreng...

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 11 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 11 juli 2013.

Het beroep van 12 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van redelijkheidsbeginsel, geconcretiseerd in het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van onpartijdigheid, en in samenhang gelezen met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij betwist in wezen de beoordeling van het onderzoeksproject, in het bijzonder de beoordeling van de aspecten 'inzet en participatie' en 'peer assessment'.

Verzoekende partij stelt dat haar score voor inzet en participatie veel te laag is omdat zij evenveel heeft bijgedragen aan het werk als de andere studenten. In wezen stelt zij dat de motivering zeer subjectief is en duidelijk blijkt geeft van een negatieve sfeer ten aanzien van haar persoon op basis van vooroordelen en assumpties. Zij bekritiseert eveneens het motief

dat er een moeilijke samenwerking was. Zij stelt dat er geen conflicten geweest zijn en dat zij zelf de andere studenten een goede beoordeling gegeven heeft. Zij werpt ook op dat het begeleidingsteam nooit kon vaststellen dat er conflicten zouden zijn geweest omdat het team niet aanwezig was tijdens de momenten van samenwerking in het computerlokaal. Zij bekritiseert voorts het motief dat zij bezig geweest zou zijn met haar facebook en de eigen literatuurstudie tijdens de groepsvergaderingen. Voorts stelt zij ten aanzien van het motief inzake afwezigheid dat zij een medisch attest kan voorleggen en dat zij via een groepslid het begeleidingsteam liet verwittigen.

Verwerende partij stelt dat de motivering voor de beoordeling duidelijk verwijst naar objectieve feiten met betrekking tot de individuele inbreng van verzoekende partij in het groepsproces.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet goed functioneerde in groep en dat dit opgemerkt werd door het begeleidingsteam en door de andere studenten, die gebrek via verschillende klachten het gebrek aan inzet aangekaart hebben. Verwerende partij stelt dat dit ook zijn weerslag heeft gehad op de score van verzoekende partij bij de 'peer assessment' waarbij de andere teamleden gelijkaardige beoordelingen met zowel positieve als negatieve elementen, gaven.

Verwerende partij stelt voorts dat de inzet en participatie voorts beoordeeld werden door het begeleidingsteam, dat tijdens de startvergadering en de volgende vergaderingen aanwezig was. Zij stelt dat de beoordeling werd gemaakt op basis van de signalen die het team tijdens het projectwerk opmerkte en de gesprekken met de studenten.

Verzoekende partij merkt voorts op dat afwezigheid slechts één van de punten is die de negatieve beoordeling ondersteunen. Zij wijst op de andere motieven. Voorts merkt zij op dat de ingeroepen afwezigheid wegens overmacht zich in december manifesteerde en dus geen rechtvaardiging vormt voor de rest van het academiejaar.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de quotering (21,5/50) voor het onderzoeksrapport dat zij in het kader van de masteropleiding "Farmaceutische Zorg" heeft ingediend.

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

In haar beroepschrift vermeldt verzoekende partij in zeer algemene bewoordingen een aantal beweringen om de evaluatie van verwerende partij en de motivering van de gegeven quotering te weerleggen maar verzoekende partij levert voor geen enkel punt een afdoend bewijs om de beweringen te staven. De Raad ziet dan ook niet in dat verwerende partij een norm zou hebben geschonden of manifest onredelijk zou hebben gehandeld bij het beoordelen van het onderzoeksrapport.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbeslissing en de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterindexeerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/108 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het laatste jaar Bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft de resultaten van 'Stage 3' in de opleiding Bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen punt kon worden samengesteld, aangezien verzoekster niet aan de stage deelnam en hier zelf verantwoordelijk voor was. Op basis daarvan zag de interne beroepscommissie geen reden om de genomen beslissing van de examencommissie te herroepen, wat betekent dat het resultaat gehandhaafd blijft.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift

in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2013. Het beroep van 12 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang genomen met het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij genoeg inspanningen heeft gedaan om een stageplaats te vinden of een alternatief aan de opleiding voor te stellen. Zo stelt verzoekende partij dat zij meermaals de opleiding heeft gecontacteerd met de boodschap dat zij ondanks het contacteren van meerdere scholen geen stageplaats vond. Zij wijst erop dat ze het probleem reeds in december aan de opleiding signaleerd heeft. Zij wijst erop dat ze ten slotte voorgesteld heeft om haar activiteiten als monitor bij sportkampen te laten kwalificeren als een stage, maar ze kreeg hierop eveneens geen antwoord. Verzoekende partij stelt voorts dat hoewel de verwerende partij haar studenten al heel vroegtijdig aanspoorde om stageplaatsen te zoeken, zij hiervan niet op de hoogte was, aangezien haar naam niet op de studentenlijst staat.

Verwerende partij merkt op dat het begeleiden van een sportkamp en een stage als leraar Lichamelijke Opvoeding en leraar Geschiedenis niet gelijkgesteld kunnen worden met elkaar. Verzoekende partij kan de sportkampen dus niet als ingroeistage inbrengen.

Verwerende partij stelt verder dat verzoekende partij de volledige verantwoordelijkheid draagt voor het vinden van een stageplaats. Tussen 19 december 2012 en 26 maart 2013 heeft verzoekende partij geen enkele school meer gecontacteerd of heeft dit in ieder geval niet laten weten aan de verwerende partij. Verwerende partij erkent dat het in sommige gevallen moeilijk kan zijn om een stageplaats te vinden, maar beschouwt deze inspanningen niet als voldoende.

Tenslotte merkt verwerende partij op dat zij geen andere beslissing kon nemen, gelet op het feit dat verzoekende partij geen ingroeistage heeft afgelegd. Verwerende partij wijst er voor de volledigheid op dat ook de eerste stage niet gunstig werd doorlopen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat verzoekende partij – ongeacht de reden – een onderdeel van de stage, met name de ingroeistage voor lichamelijke opvoeding en geschiedenis, niet heeft doorlopen. Uit de verklaringen van verzoekende partij ter zitting blijkt dat zij ervan overtuigd was dat de stage voor beide vakgebieden binnen dezelfde school moest doorlopen worden. Ter zitting heeft de verwerende partij meegedeeld dat de stage voor de beide vakgebieden gesplitst kan worden over meerdere scholen.

De Raad is in voorliggend geval van oordeel dat verzoekende partij op geen enkele wijze bewijskrachtig aantoonde dat zij een stageplaats heeft gezocht en verwerende partij evenmin

aantoont dat zij actief heeft meegewerkt aan het vinden van een stageplaats en dit ter zitting heeft erkend.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/113 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Hebbende als raadsman meester
Kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Hoewel de verzoekende partij in haar nota van wederantwoord een exceptie van laattijdigheid van de antwoordnota van verwerende partij opwerpt, toont zij niet aan dat haar procedurele rechten werden geschonden, meer bepaald toont zij niet aan dat zij daardoor haar nota van wederantwoord niet naar behoren heeft kunnen uitwerken. De nota van de verwerende partij wordt niet uit de debatten geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing op datum van 4 juli 2013 waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel '.....' een 9/20 werd toegekend en tegen de beslissing van 11 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 4 juli 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 11 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat bijkomende motivering opgevraagd werd bij de faculteit. Hieruit bleek dat bij vraag 1, eerste subvraag niet verwezen werd naar het centraal element 'zintuiglijke ervaringen', waardoor de kern van het antwoord niet aan bod kwam. Daarnaast werden enkele foutieve of dubieuze antwoorden gegeven. Ook bij de tweede subvraag ontbreekt de kern en worden fouten gemaakt. De derde subvraag bevat ook minder juiste antwoorden. Wat vraag 2 betreft werd de maximumscore van 14/20 niet behaald wegens enkele onvolkomenheden, waardoor geen bijvragen gesteld werden. Deze manier van quoteren werd de studenten toegelicht tijdens de lessen en tijdens de feedbacksessie.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 11 juli 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 11 juli 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 12 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 13 juli 2013.

Het beroep van 12 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend op 12 juli 2013 bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na

beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De studievoortgangsbepaling van 4 juli 2013 en de bepaling van 11 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze bepaling en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/122 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 9 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master biochemie.

Het beroep betreft het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard voor zover het het opleidingsonderdeel '.....' betrof.

De interne beroepsbeslissing stelde dat door de afwijking die aan de student werd toegestaan en de nieuwe ECTS fiches die ondertekend werden, de peer-evaluatie geen voorwerp meer kon uitmaken voor de evaluatie gezien de student in het tweede semester vooral individuele opdrachten moest afwerken. Om deze reden zag de interne beroepscommissie zich genoodzaakt de examencommissie terug te laten samenkomen.

Gelet op de beslissing van het intern beroep, besliste de examencommissie van de master biochemie op 9 juli 2013 om de resultaten van het opleidingsonderdeel '.....' te wijzigen van 8/20 naar 9/20.

De beslissing van de examencommissie van de master biochemie werd per aangetekend

schrijven van 9 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing van de examencommissie master biochemie van 9 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 9 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2013.

Het beroep van 15 juli werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten

Verwerende partij werpt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift ontvangen heeft zoals vereist door artikel II.24 Aanvullingsdecreet en dat zo haar rechten van verweer, gelet op de korte conclusietermijnen, geschonden worden.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij zich behoorlijk heeft kunnen verdedigen daar het verzoekschrift door het secretariaat op 1 augustus 2013 ter beschikking werd gesteld en de termijn voor verwerende partij om te antwoorden minstens 48 uren, zijnde twee kalenderdagen bedroeg.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de docent geen redelijke examenvragen stelde en evenmin op redelijke wijze het examen verbeterde.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet aantoont waarom de beslissing van de interne beroepscommissie onvoldoende gemotiveerd of kennelijk onredelijk zou zijn. Ze merkt op dat de nieuwe beslissing na het oordeel van de interne beroepscommissie zelfs in het voordeel van de verzoekende partij is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de verbeterde quoterings van 9/20 voor het opleidingsonderdeel "....." zonder precies aan te duiden waarom de beslissing van de examencommissie in strijd zou zijn met de toepasselijke normering of onredelijk zou zijn.

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben

gehandeld.

Daar, zoals gezegd, verzoekende partij geen bruikbare aanwijzingen geeft waar de examencommissie tekort zou zijn gekomen bij de vaststelling van het betwiste resultaat, is de Raad van oordeel dat de examencommissie binnen haar bevoegdheid is gebleven en niet onredelijk heeft gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/127 – 9 augustus 2013

Inzake

wonende te

Die woonstkeuze doet bij zijn raadsman

Hebbende als raadsman

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Hebbende als raadsman

kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling op datum van 28 juni 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20) en tegen de beslissing van 9 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar bachelor of science in de architectuur.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 28 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 9 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er tijdige en afdoende feedback heeft plaatsgevonden voor het opleidingsonderdeel. Er werd steeds aangeraden een buddy mee te nemen naar het feedbackmoment, zodat deze de feedback objectief kon noteren. Verzoekende partij heeft dit driemaal niet gedaan. Bijkomende feedback werd eveneens niet gevraagd. De docent werd daarenboven voor het hele academiejaar aangesteld en diende niet vervangen te worden.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 10 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 9 juli 2013. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint ten vroegste te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, in samenhang gelezen met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt samengevat dat er onvoldoende feedback en opvolging heeft plaatsgevonden met het oog op de eindbeoordeling. Verzoekende partij wijst erop dat er geen regelmatige en kritische begeleiding en informatie geweest is, hoewel dit wel in de engagementen wordt opgenomen in de basisnota Architectuur van de verwerende partij.

Verzoekende partij bestrijdt voorts het motief waarbij gesteld wordt dat zij onvoldoende hulp zou hebben gezocht bij jaarverantwoordelijken of buddy's. Zij wijst erop dat hulp of begeleiding bij een opleidingsonderdeel van de verwerende partij moet uitgaan en dat zij noch op basis van het OER of enige andere bepaling verplicht kan zijn om bij derden in plaats van de onderwijsinstelling te rade te gaan.

Verzoekende partij werpt voorts op dat zij niet tijdig en correct werd geïnformeerd over haar

werkpunten. Er wordt verwezen naar het stilzwijgen van de persoonlijke begeleider van de opdracht tijdens de jury. Tijdens de verdediging verliet hij volgens verzoekende partij zelfs de zaal waardoor zijn inbreng bij de beoordeling onduidelijk is. Zij merkt ook op dat zij na het ontvangen van haar resultaat voor de derde praktijkopdracht extra feedback vroeg aan de begeleider, maar dat deze er slechts zeer laattijdig gekomen is en deze daarenboven slechts vage opmerkingen bevat. Verzoekende partij stelt dat zij door de laattijdigheid deze feedback niet meer kon toepassen bij de volgende opdracht.

Verwerende partij stelt dat het onjuist is dat er onvoldoende feedback zou zijn gegeven. Op het jurymoment hebben de juryleden uitgebreid hun opmerkingen over de opdracht gegeven. Verzoekende partij kon hier tijdens datzelfde moment op repliceren. Hoewel dit niet verplicht is, wordt door de verwerende partij steeds aangeraden een buddy mee te nemen naar het jurymoment zodat de feedback genoteerd kan worden. Verzoekende partij heeft er echter voor gekozen van deze mogelijkheid geen gebruik te maken.

Verwerende partij werpt vervolgens op dat studenten extra feedback kunnen bijvragen. Zij stelt dat de verzoekende partij dit pas via e-mail op 21 april 2013, twee maanden na het jurymoment op 22 februari 2013, heeft gedaan. Verwerende partij wijst op een tweede mail d.d. 23 mei 2013 waarin verzoekende partij een uitgebreid antwoord met de nodige feedback kreeg. Zij merkt ook op dat de verzoekende partij meermaals de mogelijkheid had om op informele wijze bijkomende feedback te vragen, onder andere tijdens een studiereis naar Berlijn, maar dat de verzoekende partij dit nagelaten heeft. Zij stelt ten slotte dat zelfs indien er niet voldoende begeleiding geweest zou zijn, quod non, dit niet tot nietigheid van de omstreden beslissing kan leiden.

Verwerende partij stelt voorts dat de beoordeling redelijk is en dat deze zorgvuldig werd uitgevoerd op basis van de criteria uit de studiegids en de opleidingsfiche. De juryleden hebben zich eerst individueel uitgesproken en dan in overleg een cijfer bepaald op basis van de criteria.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het beroepschrift klaagt verzoekende partij er zich in de eerste plaats over dat bij de derde opdracht van het opleidingsonderdeel "Ontwerpen" de begeleiding vanwege de verwerende partij te beperkt was en de feedback laattijdig werd gegeven.

De Raad heeft reeds herhaaldelijk geoordeeld dat een gebrekkige begeleiding in principe niet kan leiden tot een nietigverklaring, noch tot gevolg kan hebben dat een student voor het betrokken opleidingsonderdeel een hogere quoterings verdient, tenzij in uitzonderlijke omstandigheden. Dat zijn omstandigheden die meer dan gerede twijfel zaaien over de betrouwbaarheid van de evaluatie.

Verzoekende partij beweert dat zij, na de bekendmaking op 11 maart 2013 van de quoterings (8/20) voor haar derde praktijkopdracht, mondeling feedback heeft gevraagd over de evaluatie van de uitvoering van haar opdracht en dat zij op 21 april 2013 per e-mail de vraag naar feedback heeft "herhaald" en de vraag met een e-mailbericht van 23 mei 2013 heeft herinnerd.

Verzoekende partij heeft op 25 mei 2013 van de betrokken docent een antwoord gekregen terwijl verzoekende partij de vierde opdracht reeds diende in te leveren op 15 mei 2013 en dus bij de uitwerking van die opdracht geen rekening heeft kunnen houden met de feedback van de derde opdracht.

De Raad is van oordeel dat in het concrete geval en met de andere opdrachten voor ogen verwerende partij onredelijk heeft gehandeld en dit feit in overweging had moeten nemen bij de eindbeoordeling.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond
5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 28 juni 2013 en de bepaling van 9 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe bepaling rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze bepaling en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/128 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Verzoekende partij werpt in haar nota van wederantwoord een exceptie van laattijdigheid van de antwoordnota van verwerende partij en zij verzoekt de Raad om de stukken uit de debatten te weren. Verzoekende partij wijst erop dat deze laattijdigheid haar rechten van verdediging schendt. De Raad stelt echter dat de verzoekende partij niet aantoont dat haar procedurele rechten werden geschonden, meer bepaald toont zij niet aan dat zij daardoor haar nota van wederantwoord niet naar behoren heeft kunnen uitwerken. De nota van de verwerende partij wordt niet uit de debatten geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard voor het voorbereidingsprogramma master in TEW en het diploma master in TEW niet werd uitgereikt en tegen de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master in TEW en in de master TEW.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie "Vorbereidingsprogramma master in TEW" om het tekort voor het opleidingsonderdeel '.....' niet te delibereren, in samenhang genomen met de beslissing van de examencommissie "Master in TEW" om het diploma van master in TEW niet uit te reiken.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2013 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 12 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het diploma van master in TEW een algemeen diploma is waaraan een bepaalde set van eindtermen gekoppeld is. De beroepsbeslissing stelde dat deze eindtermen breder zijn dan de opgenomen opleidingsonderdelen. In de beslissing werd vervolgens gesteld dat begincompetenties inzake wiskunde onderdeel zijn van de eindtermen. De beroepsbeslissing verwees onder meer naar de vereiste voor elke master in TEW: "[de afgestudeerde moet wiskundige basisbegrippen – en technieken beheersen en deze kunnen toepassen in economische en bedrijfskundige analyses]". De beroepsbeslissing stelde dat deze eindtermen bereikt worden door het slagen voor het opleidingsonderdeel '.....'. De beroepsbeslissing stelde dat door het niet-slagen voor dit opleidingsonderdeel de examencommissie kon vaststellen dat niet alle leerdoelstellingen voor het diploma master in TEW behaald werden en dus het diploma niet kon uitgereikt worden.

De beroepsbeslissing stelde eveneens dat de examencommissie de aanvraag voor het uitzonderlijk inzetten van een tolerantie voor het opleidingsonderdeel '.....' in overweging heeft genomen, maar desalniettemin geoordeeld heeft dat de gelijkheid tussen studenten moet bewaakt worden en dat een interne gedragsregel van de examencommissie enkel een tolerantie toestaat indien er voor de andere opleidingsonderdelen voldoende hoge studieresultaten voorgelegd konden worden. De beroepsbeslissing stelde dat er niet voldaan werd aan de gestelde normen zodat de uitzondering niet toegestaan kon worden. De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 12 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2013. Het beroep van 17 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang genomen met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de beslissing om het diploma van master in TEW niet vrij te geven onredelijk is daar zij alle relevante competenties en noodzakelijke credits voor de masteropleiding verworven heeft. Zij stelt voorts dat zij geen beroep heeft gedaan op de 'begincompetenties inzake wiskunde' door de specifieke samenstelling van haar masteropleiding. Zij stelt dat zij de leerdoelen van de door haar gevolgde opleiding wel behaald heeft en dat voldoende kennis van '.....' – ruimer het volgen van het voorbereidingsprogramma – geen noodzaak is en dat daar dus geen rekening mee mag gehouden worden bij de beslissing om het diploma al dan niet uit te reiken. Bovendien merkt zij op dat nergens in de doelstelling van de opleiding master in TEW vermeld staat dat '.....' garant staat voor het behalen van de eindtermen voor het diploma. In ondergeschikte orde wijst zij er bovendien op dat door het volgen van de opleiding "Master in management" zij wel degelijk bewezen heeft enige kennis van wiskunde te hebben. Opleidingsonderdelen uit die opleiding vertonen volgens verzoekende partij gelijkenissen met de inhoud van het opleidingsonderdeel '.....'.

Verwerende partij stelt dat het slagen voor het opleidingsonderdeel '.....' nodig is voor het behalen van één van de eindtermen van de master TEW, meer bepaald: "De afgestudeerde beheerst wiskundige basisbegrippen en –technieken en kan deze toepassen in economische en bedrijfskundige analyses". Verzoekende partij haalt opleidingsonderdelen aan uit de opleiding Master in management waar wiskundige technieken op een basisniveau worden gehanteerd. Verwerende partij stelt echter dat verzoekende partij daarmee echter niet kan bewijzen dat zij de eindtermen van de master TEW behaald heeft.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij bekritiseert de motivering betreffende het niet-toestaan van de uitzonderlijke tolerantie. Zij stelt dat het motief om tolerantie te weigeren, met name dat er onvoldoende hoge resultaten zijn, niet strookt met de realiteit, en dat deze weigering niet in overeenstemming is met artikel, zevende lid OER.

Zij stelt bovendien dat de examencommissie onterecht geen gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid om bijkomend tolerantiekrediet toe te staan voor haar uitzonderlijke situatie. Zij stelt immers dat, indien zij niet zou slagen in de derde examenperiode, haar masteropleiding voor niets is geweest omdat zij immers het risico loopt om voor vijf jaar uitgesloten te worden van de opname van het opleidingsonderdeel waardoor zij haar masterdiploma niet op korte termijn uitgereikt zal krijgen.

Zij wijst er immers op dat zij slechts één tolerantiepunt heeft en dat ze door de beperkte omvang van het voorbereidingsprogramma ook niet zoals andere bachelorstudenten of studenten uit schakelprogramma's zes tolerantiepunten voor het opleidingsonderdeel '.....' heeft kunnen opbouwen. Zij wijst er bovendien op dat zij de examencommissie expliciet gemeld heeft om indien nodig, gebruik te maken van toleranties.

Verwerende partij stelt vast dat het OER inderdaad voorziet in een uitzondering en dat de examencommissie niet-tolereerbare tekorten omwille van bijzondere individuele omstandigheden toch als tolereerbaar kan beschouwen. Zij wijst er echter op dat de examencommissie intern gedragsregels heeft opgesteld om elke student gelijkwaardig te kunnen behandelen. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet voldoet aan de uitzonderingscriteria. Zij merkt op dat de examencommissie hierbij zelfs is nagegaan of verzoekende partij eventueel zou voldoen aan de vereisten als het voorbereidings- en

masterprogramma overwogen zouden worden, wat niet het geval is.

Verwerende partij wijst er bovendien op dat verzoekende partij nog steeds recht heeft op de tweede examenkans voor het opleidingsonderdeel '.....'. Zij merkt op dat, indien verzoekende partij hier eveneens geen credit zou behalen, de uitzonderingssituatie eventueel in acht kan worden genomen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat de beide onderdelen samen genomen betreft:

Verzoekende partij betwist niet dat zij voor het opleidingsonderdeel "....." een quotering van 8/20 heeft behaald maar bekritiseert de beslissing waarbij een uitzonderlijke tolerantie niet werd toegestaan.

Uit de verklaringen van verwerende partij blijkt dat de examencommissie een interne gedragsregel heeft opgesteld op basis waarvan de tolerantieaanvragen worden beoordeeld. Volgens die interne gedragsregel voldoet verzoekende partij niet aan de gestelde voorwaarden en de examencommissie heeft dus geen uitzondering op de tolerantie toegestaan, met die bijzonderheid dat dit het gevolg is van het feit dat de verzoekende partij in het voorbereidingsprogramma slechts één opleidingsonderdeel diende te volgen.

De Raad herinnert eraan dat het legitiem is voor de examencommissie om binnen de discretionaire bevoegdheid die het Onderwijs- en Examenreglement haar toestaat, richtlijnen vast te stellen die vooropstellen op welke wijze o.m. uitzonderlijke toleranties kunnen worden toegestaan, met dien verstande dat deze richtlijnen enkel als een leidraad dienen en de autonomie en de bevoegdheden van de examencommissie ongemoeid laten, bv. voor het in aanmerking nemen van bijzondere omstandigheden; in voorliggend geval de mogelijke weigering van inschrijving voor het voorbereidingsprogramma voor de komende vijf jaar.

Zonder dat de Raad zich in de plaats mag stellen van de examencommissie stelt hij zich de vraag of de examencommissie rekening heeft gehouden met de individuele en bijzondere situatie van verzoekende partij bij de beoordeling of in voorliggend geval een uitzondering op de tolerantie kon worden toegestaan. Wat dat betreft, is de beslissing naar het oordeel van de Raad niet afdoende gemotiveerd.

Bovendien geeft verwerende partij geen antwoord op de vraag wat de rechtsgrond is waarop de examencommissie zich steunt om "....." – zonder de grond voor de volgtijdelijkheid of de toelaatbaarheid voor de master te expliciteren – te incorporeren in de eindcompetenties van de master TEW, mede in het bijzondere geval dat verzoekende partij alle credits voor de master TEW heeft behaald.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 3 juli 2013 en de beslissing van de vicerector studentenbeleid d.d.

12 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/129 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Hebbende als raadsman meester,
Kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de opleiding bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft de resultaten van het opleidingsonderdeel '.....' in de opleiding bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen reden voor handen was om de genomen beslissing van de examencommissie te herroepen en het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' bijgevolg gehandhaafd bleef.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 10 juli 2013. De Raad stelt ambtshalve op basis van eigen onderzoek dat verzoekende partij op 11 juli 2013 kennis heeft gekregen van de beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2013. Het beroep bij de Raad werd pas zes kalenderdagen na de kennisname ingesteld. Het beroep van 17 juli werd derhalve niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

Rolnr. 2013/129 – 9 augustus 2013

De secretaris,
David Keyaerts

Rolnr. 2013/138 – 9 augustus 2013

Inzake

wonende te

Hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het derde jaar bachelor

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij de het directiesecretariaat van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift

in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend op 20 juli 2013 bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 en de beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2013/151 – 9 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepalingen waarbij de verzoekende partij een onvoldoende haalde voor enerzijds "....." en anderzijds "....." en tegen de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor de opleidingsonderdelen "....." en ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 juli 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vicerector studentenbeleid op datum van 12 juli 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep niet binnen 5 kalenderdagen na de mededeling van de resultaten werd ingesteld.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 12 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld.

De Raad onderzoekt de rechtmatigheid van de bestreden beslissing om het intern beroep onontvankelijk te verklaren bij de grond van de zaak.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve of de bestreden beslissing om het intern beroep onontvankelijk te verklaren wegens laattijdigheid rechtmatig is.

Uit de stukken blijkt dat de resultaten voor de opleidingsonderdelen "....." en "....." op 8 februari 2013 werden meegedeeld conform het OER.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij pas op 10 juli 2013 een intern beroep ingesteld heeft. Aangezien de examenbeslissing duidelijk de beroepstermijn vermeldt, kon de verwerende partij terecht oordelen dat het beroep laattijdig werd ingesteld.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 8 februari 2013 en de beslissing van 12 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 21 augustus 2013

Rolnr. 2013/123 – 21 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de Bachelor in de Verpleegkunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 28 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2013 een intern beroep in bij het intern beroepscollege van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het intern beroepscollege op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde met betrekking tot het opleidingsonderdeel '.....' dat

de docenten werden gecontacteerd door de ombudsdienst met betrekking tot een beweerdelijk gebrek aan feedback, doch dat zij beiden bevestigden dat de nodige feedback wel degelijk plaatsvond. Verzoekende partij was aanwezig en uitvoerige verslagen werden opgesteld. Schriftelijke ontwerpen van het eindwerk werden eveneens becommentarieerd en de nodige feedback werd ook hier gegeven.

Tenslotte stelde de interne beroepsbeslissing dat er geen hoorrecht voorzien is in het onderwijs- en examenreglement.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 12 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 13 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat hij niet op de hoogte werd gesteld van de eventuele feedback van een tweede lezer van het eindwerk. De punten per opgave werden niet vrijgegeven en een consensusverslag kon ook niet ingekeken worden. Verzoeker verwijst naar een e-mail naar de tweede lezer waarin een vraag tot feedback eveneens onbeantwoord bleef.

Verzoekende partij stelt voorts dat de communicatie gebrekkig blijft verlopen in functie van herexamens. Verzoekende partij merkt op dat zij nog steeds niet op de hoogte werd gesteld van de scores die voor elke opdracht bekomen werden, zowel voor het individuele werk als voor het groepswork. Verzoekende partij stelt voorts dat zij niet weet welk gewicht aan welk onderdeel gegeven werd en op welke manier de eindscore dus berekend wordt. Verzoekende partij wijst vervolgens op de onduidelijkheden omtrent het aandeel van de score van de posterpresentatie (0/30) in het eindresultaat.

Daarenboven haalt verzoekende partij aan dat het initiële, extra contactmoment mondeling

verliep en zich beperkte tot advies met betrekking tot de tweede examenkans voor het individuele gedeelte. Zij verwijst ook naar de gebrekkige communicatie tussen de verschillende contactpersonen, waardoor geen consequente informatie verkregen werd tijdens het tweede feedbackmoment. Daarnaast merkt verzoekende partij op dat er in de verslagen nooit melding gemaakt werd van eventuele tekorten, waaruit zij dacht af te leiden een positieve evaluatie te bekomen.

Verwerende partij gedraagt zich, gelet op het besluit van de Raad nr. 2013/118 d.d. 23 juli 2013, naar de wijsheid van de Raad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad betreffende de identieke aangekaarte problematiek reeds in zijn besluit 2013/118 oordeelde, moet ook in casu worden vastgesteld dat uit het ingediende dossier van de verwerende partij niet blijkt hoe de beoordeling van het opleidingsonderdeel '.....' tot stand is gekomen.

Er kan worden aangenomen dat het werkstuk ook door een tweede lezer is geëvalueerd, maar buiten het consensusverslag, dat enkel maar een naar verluidt gemeenschappelijke evaluatie van beide evaluatoren zuiver cijfermatig weergeeft zonder enige verdere uitleg en een aantal in de marge aangebrachte opmerkingen van de promotor bij het werkstuk, opmerkingen die niet duidelijk maken op welke wijze ze in de evaluatie zullen wegen, en waarvan evenmin duidelijk is of die opmerkingen door de verzoekende partij nog konden worden verwerkt in een finale versie is er geen motivering van het resultaat.

De aanwezige motivering is bovendien niet van aard het resultaat op afdoende wijze te verantwoorden.

De Raad merkt voorts op dat alleen voor zuivere kennisvragen een cijfer een voldoende motivering oplevert, maar niet voor evaluatievormen zoals hier aan de orde.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 27 juni 2013 en de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,
Jean Dujardin

De bijzitters,
Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/130 – 21 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Hebbend als raadsman Mr.
Kantoorhoudend te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en deels ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij een 9/20 voor het opleidingsonderdeel '.....' werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de algemene directie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar deels ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat in overleg met de stagementor en de lector de consensusverslagen werden opgesteld. Die verslagen geven duidelijk aan dat de vereiste competenties niet werden bereikt.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend op 17 juli 2013 bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De initiële studievoortgangsbepaling en de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/131 – 21 augustus 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 8/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van het interne beroepscollege van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de vroedkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing diewaarbij een cijfer van 8/20 toegekend wordt voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij het intern beroepscollege van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het interne beroepscollege op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij dit opleidingsonderdeel al voor een vierde keer aflegt.

De interne beroepsbeslissing stelde voorts dat hoewel de verzoekende partij een verzuurde relatie met de docent aanhaalt, de ombudspersoon geen klacht heeft ontvangen. De verzoekende partij wist nochtans dat dit volgens het onderwijs- en examenreglement een vereiste is bij problemen.

Tenslotte stelde de interne beroepsbeslissing dat de docent een onvoldoende heeft gegeven, omdat verzoekende partij een aantal fouten heeft gemaakt, sommige zo zwaar dat ze door de docente als levensbedreigend werden gezien. De verzoekende partij ontkent niet dat die feiten zich hebben voorgedaan, maar ze werden wel anders gepercipieerd door verzoekende partij.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 9 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Uit onderzoek van de Raad blijkt dat verzoekende partij op 13 juli 2013 kennis heeft gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 juli 2013.

Het beroep van 17 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geen kopie van het verzoekschrift conform artikel II.24 Aanvullingsdecreet aan haar heeft bezorgd.

De Raad stelt echter vast dat het secretariaat aan de verwerende partij een kopie van het verzoekschrift heeft overgemaakt zodat de rechten van verdediging niet in het gedrang gekomen zijn.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang genomen met het beginsel van onpartijdigheid en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepsinstantie zich subjectief opstelde en dat er ook te weinig gehoor werd gegeven aan haar klacht over de partijdigheid van de docente en dat de motivering ter zake in gebreke is gebleven. Verzoekende partij stelt dat een opdracht van het opleidingsonderdeel '.....' beoordeeld is door een docente waar zij eerder een aanvaring mee heeft gehad. Zij werpt op dat deze dus niet meer objectief kon oordelen over het verloop van de opdracht. Zij wijst erop dat ze pas vlak voor het begin van de opdracht wist dat deze docente haar zou beoordelen en dat ze de ombudspersoon dus niet eerder kon contacteren. Verzoekende partij wijst er ook op dat de bestreden beslissing verwijst naar haar studieverleden bij dit opleidingsonderdeel en betwist de relevantie en objectiviteit van deze overweging.

Verwerende partij werpt op dat, hoewel de verzoekende partij van in den beginne de perceptie had dat de docente haar niet correct zou behandelen, laatstgenoemde gemeend heeft hieraan geen gevolg via de ombudsdienst te moeten geven. Zij merkt op dat pas wanneer de quoterings door de docente slecht uitvalt de bewering met betrekking tot een gebrek aan objectiviteit opduikt. Verwerende partij wijst erop dat de besluitvorming van de examencommissie op voldoende wijze aantoonde dat er geen subjectiviteit in hoofde van de docente aanwezig was en dat het examenresultaat wel degelijk op een objectieve wijze gemotiveerd is. Zij wijst daarbij op de objectief vast te stellen feiten, met name de zware fouten van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt daarnaast dat uit de onderstreping van het woord "vierde" in de beroepsbeslissing geen vooringenomenheid of subjectiviteit mag afgeleid worden. Zij wijst erop dat er geen elementen zijn om aan te nemen dat verzoekende partij strenger beoordeeld werd omdat zij een vierde keer het opleidingsonderdeel aflegde.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij merkt op dat het onjuist is dat zij zou hebben erkend zich onvoldoende te hebben voorbereid op de opdracht. Zij beweert zich net erg te hebben voorbereid.

Verwerende partij stelt dat er in hoofde van de begeleiding van de personen die het feedbackmoment begeleiden alleszins de duidelijke perceptie bestond dat verzoekende partij wel degelijk inzag had dat er gebrek aan voorbereiding was.

Derde onderdeel

Tenslotte stelt de verzoekende partij op dat zij geen zware fouten maakte tijdens haar oefening. Zij stelt dat de vermeende zwaarste fout (nl. achterlaten van een pasgeboren kind) geschiedde voor de oefening begonnen was en zij stelt dat zij op dat moment nog materiaal voor de oefening aan het verzamelen was. Verzoekende partij merkt voorts op dat de andere zware fouten nergens concreet worden benoemd.

Verwerende partij stelt dat het standpunt van de docente dat de proef alsdan wel reeds begonnen was niet onredelijk lijkt. Zij wijst op het doel van de proef om daarmee aan te tonen dat men alle competenties heeft om de gerezen problematiek correct op te lossen.

5.1.2. Beoordeling over de onderdelen gezamenlijk door de Raad

Verzoekende partij betwist de quoterings 8/20 voor het opleidingsonderdeel "....." en

beweert dat deze quoterings te wijten is aan de extreem lage beoordeling (1,1/20) voor de praktijktoets (assessment).

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De Raad vestigt er de aandacht op dat uit de voorliggende stukken niet of althans niet duidelijk blijkt hoe de quoterings voor de stage (8/20) is samengesteld en hoe de quoterings voor het deelaspect "Assessment" (1,1/20) is berekend en in aanmerking is genomen voor de berekening van het eindtotaal.

Verzoekende partij schrijft haar lage quoterings voor het deelaspect "Assessment" toe aan een vooringenomenheid van de docente wegens een conflict tijdens een vorig academiejaar.

De Raad is er zich van bewust dat het bewijs van vooringenomenheid en/of partijdigheid moeilijk kan geleverd worden. De Raad gaat er trouwens van uit dat aan de hoedanigheid van examinerator of jurylid een vermoeden van deskundigheid en objectiviteit kleeft en dat het vermoeden enkel aan de hand van concrete feitelijkheden kan worden ontkracht.

In voorliggend geval brengt verzoekende partij geen doorslaggevende elementen aan die er zouden kunnen op wijzen dat er een vorm van vooringenomenheid of een schijn van vooringenomenheid zou bestaan in hoofde van de betrokken docente. Verzoekende partij verwijst enkel naar een uitlating waarbij de docente zou gezegd hebben dat ze "in het vervolg (verzoekende partij) beter niet zou begeleiden of beoordelen, zonder dat (de docente) hiervoor een relevante inhoudelijke argumentatie gaf". Verzoekende partij concludeert daaruit dat bij de beoordeling niet-professionele redenen een bepalende invloed hebben gehad.

Deze beweemde uitlating zonder enige nadere uitleg is, naar het oordeel van de Raad, te vaag om de Raad ervan te overtuigen dat partijdigheid of/vooringenomenheid een rol hebben gespeeld bij de evaluatie van het assessment van verzoekende partij.

Uit de voorgelegde stukken o.m. het evaluatieverslag (stuk nr. 10 van verwerende partij) blijkt dat de docente uitvoerig het assessment heeft becommentarieerd en afdoende heeft gemotiveerd.

De Raad kan er niet omheen dat in de motivering van de beslissing op intern beroep verwerende partij vermeldt dat verzoekende partij "dit opleidingsonderdeel voor de vierde keer aflegt".

Deze vermelding verwijst naar resultaten die verzoekende partij tijdens vorige academiejaren heeft behaald en is verre van neutraal ten opzichte van verzoekende partij. Een dergelijke vermelding ondergraaft de geldigheid van de motivering

De beslissing dient om voorgaande redenen te worden vernietigd.

De Raad beseft dat een vernietiging op grond van het ontbreken van een afdoende motivering voor de studenten vaak een frustrerende ervaring is, als zij vaststellen dat achteraf dezelfde beslissing wordt genomen, temeer omdat een gebrek in de motivering achteraf kan worden goedge maakt in de beslissing die na de vernietiging van de betwiste beslissing wordt

genomen. In deze gedachtegang mag men er echter niet aan voorbijgaan dat een bestuur – en ook verwerende partij – als het een nieuwe beslissing moet nemen, zich niet zal vergenoegen met het hernemen van de beslissing zonder meer, met de loutere explicitering van de motieven, maar de zaak helemaal opnieuw zal beoordelen en van een nieuwe afweging of de beslissing voldoet aan de vereisten inzake zorgvuldigheid en redelijkheid.

Het middel is gegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de algemeen directeur d.d. 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/132 – 21 augustus 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadslieden meester

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2013 waarbij zij voor het opleidingsonderdeel '.....' een 9/20 kreeg, tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2013 om geen creditbewijs toe te kennen, tegen een beslissing van de jury om voor voormeld opleidingsonderdeel een 8/20 toe te kennen, en tegen de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de Master in de Architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel '.....' een 9/20 kreeg.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2013 een intern beroep in bij het intern beroepscollege van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het intern beroepscollege op datum van 8 juli 2013 werd het intern

beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde vooreerst dat er in de interne procedure geen hoorrecht voorzien is en dat de verzoekende partij dit wist aangezien zij het onderwijs- en examenreglement ondertekend heeft.

Voorts stelde de interne beroepsbeslissing dat verzoekende partij tijdens het feedbackmoment inzage kreeg in alle relevante verslagen. Zij vroeg hierna niet om verdere bemiddeling aan de ombudsman.

Tenslotte stelde de interne beroepsbeslissing dat het juryverslag voldoende gemotiveerd is en door de juryleden ondertekend werd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 11 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2013.

Het beroep van 16 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad merkt op dat verzoekende partij een beroep instelt tegen enerzijds de beslissing van de examencommissie om een 9/20 toe te kennen en anderzijds de beslissing van de examencommissie om geen creditbewijs toe te kennen. Verzoekende partij blijkt ervan uit te gaan dat het om twee verschillende studievoortgangsbeslissingen gaat. De Raad is echter van oordeel dat er geen wezenlijk verschil tussen deze 'beslissingen' bestaat. De examenbeslissing om een 9/20 toe te kennen impliceert de iure dat er geen creditbewijs kan toegekend worden omdat decretaal bepaald werd dat slechts een creditbewijs kan worden toegekend vanaf 10/20. Het beroep van verzoekende partij wordt hertaald naar een beroep tegen de beslissing van de examencommissie om een 9/20 toe te kennen.

In zoverre het beroep gericht is tegen de 'beslissing' van de jury om een 8/20 toe te kennen, is het beroep bij de Raad onontvankelijk daar op basis van artikel OER enkel de examencommissie de cijfers voor de opleidingsonderdelen definitief vaststelt en de beslissing van de jury dus geen studievoortgangsbeslissing is. Het is immers slechts een evaluatie (uitgedrukt in een cijfer op 20), die op basis van een vooraf bepaald gewicht wordt

meegenomen in het globale eindcijfer voor het opleidingsonderdeel, vastgesteld door de examencommissie.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het beginsel van de openbaarheid van het bestuur, in samenhang met de schending van de hoorplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij aan de instelling uitdrukkelijk gevraagd heeft bepaalde documenten over te maken, zowel in verband met de beslissing van de examencommissie als met het verslag van de ombudspersoon. Die documenten werden haar niet ter beschikking gesteld, wat volgens verzoekende partij een schending is van het beginsel van openbaarheid.

Voorts merkt verzoekende partij op dat zij uitdrukkelijk vroeg om gehoord te worden in de interne beroepsprocedure. Zij stelt dat het recht om gehoord te worden een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is en dat zij dat recht dus sowieso heeft, ongeacht wat bepaald is in het onderwijs- en examenreglement.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij voorbijgaat aan het gegeven dat naar aanleiding van het uitvoerige feedbackmoment alle documenten ter beschikking waren en voor inzage vatbaar. Verwerende partij wijst erop dat er dan opmerkingen kunnen worden gemaakt over materiële fouten of dat er vragen kunnen worden gesteld over de inhoud.

Verwerende partij stelt dat er niet in een hoorplicht voorzien is zodat er niet ingegaan moest worden op de vraag van de student om gehoord te worden. Zij stelt daarenboven dat dit argument vervalst door verzoekende partij gehoord kan worden naar aanleiding van het beroep bij de Raad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Door verwerende partij zijn bij haar verweerschrift een aantal stukken toegevoegd die door verzoekende partij zijn opgevraagd.

Wat de hoorplicht betreft, herinnert de Raad aan zijn rechtspraak dat de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet verplicht tot het horen van de student, voor zover de student alle nuttige gegevens en argumenten heeft kunnen bijbrengen en in het Onderwijs- en Examenreglement geen verplichting tot het horen van de student is opgenomen. In voorliggend geval is, voor zover de Raad heeft kunnen nagaan, in het Onderwijs- en Examenreglement van verwerende partij geen dergelijke verplichting opgenomen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen kennis kon nemen van een ondertekend juryverslag en dat de argumenten daaruit bijgevolg niet gebruikt kunnen worden als motivering aangezien zij zich op deze punten niet heeft kunnen verdedigen. Verzoekende partij merkt op dat zij nochtans herhaaldelijk heeft gevraagd het juryverslag te kunnen inzien, omdat er tijdens de begeleiding geen negatieve opmerkingen waren en zij dus wilde weten op basis waarvan haar onvoldoendes waren aangerekend.

Verzoekende partij werpt voorts op dat de rapporteringsnota van 29 juni 2013 onvoldoende gemotiveerd is. De rapporteringsnota bestaat uit de opsomming van de evaluatiecriteria met achter elk criterium het woord 'voldoende' of 'onvoldoende', zonder verdere uitleg. Zij merkt ook op dat zij voor de meeste objectieve criteria een voldoende kreeg, maar voor subjectieve criteria altijd een onvoldoende.

Tenslotte stelt verzoekende partij dat de interne beroepscommissie onzorgvuldig te werk is gegaan. Zij stelt dat de beroepscommissie grotendeels de bewoordingen uit de rapporteringsnota heeft overgenomen zonder de door verzoekende partij opgeworpen punten zorgvuldig te onderzoeken. Verzoekende partij merkt voorts op dat het feit dat verzoekende partij het examen reeds meermaals heeft afgelegd geen motivering kan of mag zijn voor een behaald resultaat tijdens huidig academiejaar.

Verwerende partij stelt dat uit de motivering van de examencommissie naar behoren en op voldoende wijze kan worden afgeleid waarop zij zich steunde om tot een eindbesluit ten aanzien van verzoekende partij te komen

Verwerende partij stelt voorts dat verzoekende partij geen bewijzen voorlegt aangaande de onzorgvuldigheid, met name dat er post factum handtekeningen en/of aanpassingen zouden zijn gebeurd op het juryverslag. Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij aldus impliciet stelt dat er valsheid in geschrifte zou zijn gepleegd. Zij wijst erop dat verzoekende partij dan strafklacht dient neer te leggen. Verwerende partij stelt vast dat dit niet het geval is.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat niet vaststaat dat verzoekende partij tijdig inzage heeft gekregen van de gevraagde stukken, o.m. van het juryverslag en daardoor laattijdig de motivering in dat verslag aan verzoekende partij bekend was en hieruit geen argumenten kon gebruiken voor haar verdediging.

Wat de synthesenota betreft, met de invulling van de evaluatiecriteria, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de motivering zich beperkt tot de vermelding "voldoende" of "onvoldoende" naast de verschillende criteria, zonder enige bijkomende uitleg of verantwoording. Dergelijke vermeldingen zijn "standaardvermeldingen" die geen inzicht geven in de redenen die aanleiding hebben gegeven tot die evaluatievermelding noch informatie geven of en in welke mate de competenties al dan niet zijn bereikt en beantwoorden niet aan de motiveringsplicht. De vermelding dat verzoekende partij het opleidingsonderdeel voor de derde keer aflegt, is niet neutraal in hoofde van verzoekende partij en ondergraaft mede de geldigheid van de motivering.

De beslissing dient te worden vernietigd.

De Raad beseft dat een vernietiging op grond van het ontbreken van een afdoende motivering

voor de studenten vaak een frustrerende ervaring is, als zij vaststellen dat achteraf dezelfde beslissing wordt genomen, temeer omdat een gebrek in de motivering achteraf kan worden goedge maakt in de beslissing die na de vernietiging van de betwiste beslissing wordt genomen. In deze gedachtegang mag men er echter niet aan voorbijgaan dat een bestuur – en ook verwerende partij – als het een nieuwe beslissing moet nemen, zich niet zal vergenoegen met het hernemen van de beslissing zonder meer, met de loutere explicitering van de motieven, maar de zaak helemaal opnieuw zal beoordelen en van een nieuwe afweging of de beslissing voldoet aan de vereisten inzake zorgvuldigheid en redelijkheid.

Het middel is gegrond

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 27 juni 2013 en de beslissing van het intern beroepscollege van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/141 – 21 augustus 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 27 juni 2013 waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie van 17 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in derde fase van de Bachelor in de orthopedagogie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2013 een intern beroep in bij Interne Beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 17 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij op voorhand wist dat een

stageplaats in het buitenland mogelijks extra problemen met zich mee zou brengen. Toch heeft de instelling meer dan afdoende begeleiding verzorgd. Er was begeleiding bij het zoeken van de stageplaats, er was de zogenaamde 'vertrektersdag' en de stagebegeleider heeft zelfs een bezoek gebracht aan de stageplaats in Turkije.

De interne beroepsbeslissing stelde voorts dat verzoekende partij op bepaalde competentieclusters een onvoldoende scoort, wat leidt tot een zwaar onvoldoende (F) op het volledige opleidingsonderdeel. De interne beroepsbeslissing spreekt dan ook uitdrukkelijk tegen dat de verzoekende partij 'voor alle onderdelen voldoende scoort', wat verzoekende partij zelf beweert. Zo haalt verzoekende partij onvoldoendes voor de competenties 'professionaliseren door en vanuit kritische reflectie', 'theoretisch onderbouwd (ortho)(ped)agogisch handelen' en 'evidence based werken'. De beroepsbeslissing stelde dat de stagebegeleider de behaalde resultaten uitgebreid motiveert in het eindevaluatieverslag.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 17 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 17 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Tegen ontvangstbewijs d.d. 22 juli 2013 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad met ontvangstbewijs d.d. 22 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juli 2013. De aangetekende zending werd pas op 2 augustus 2013 afgehaald. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 17 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing via e-mail. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2012.

Het beroep van 22 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

Wat de betwisting over de korte termijn om intern beroep in te stellen betreft, verwijst de Raad naar artikel II.13, tweede lid, Aanvullingsdecreet, dat bepaalt dat het intern beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van vijf kalenderdagen, die voor een examenbeslissing ingaat de dag na deze van de proclamatie. Het behoort dus niet tot de bevoegdheid van de Raad om hierover enige uitspraak te doen.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het beginsel van onpartijdigheid.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Samengevat stelt verzoekende partij dat zij onvoldoende begeleiding bij haar stage heeft gekregen. Zij stelt vooreerst dat de docent die de stage moest begeleiden spijt had dat hij de stageplaats had goedgekeurd. Daardoor was hij volgens verzoekende partij niet in staat om met een onbevangen blik te oordelen over het verdere verloop van de stage.

Voorts werpt verzoekende partij op dat er geen regel is die verbiedt haar documenten pas elektronisch op te laden op 8 juni 2013. De verwerende partij kan hier volgens haar niet aantonen dat er schade is opgetreden door het later opladen van de documenten.

Verzoekende partij betwist het motief dat de stagebegeleider teksten ter beschikking zou hebben gesteld via het elektronisch platform van de instelling. Zij stelt dat daar geen bewijzen van voorliggen. Zij kon deze teksten niet verwerken in haar eigen opdracht.

Tenslotte merkt verzoekende partij op dat de interne beroepsbeslissing uitgebreid is in het beschrijven van de methodologie van stages, maar dat niet voldoende gemotiveerd wordt waarom verzoekende partij niet voldoet aan de gestelde eisen. Verzoekende partij stelt voorts dat de beroepsbeslissing ook niet voldoende gemotiveerd is wat betreft het argument van verzoekende partij dat het hier een stage betreft die in uitzonderlijke omstandigheden heeft plaatsgevonden.

Verwerende partij stelt dat er geen sprake is van enige vooringenomenheid, noch van inschattingsfout van de betrokken begeleider. Verwerende partij stelt dat studenten zelf hun stageplaats kiezen en dat verzoekende partij er zelf voor koos om een stageplaats te zoeken die niet voorkwam op de lijst, aangezien zij er op stond om naar Turkije te vertrekken. Zij wijst erop dat een eerste stageplaats niet aanvaard kon worden omdat de visumplicht laattijdig werd opgemerkt door verzoekende partij zodat de aanvraagprocedure voor dit visum niet tijdig afgerond zou kunnen worden. Uiteindelijk heeft de stagebegeleider via contactgegevens van het CIPPO de eventuele stageplaats per e-mail van 18/01/2013 gecontacteerd om te vragen of verzoekende partij daar stage kon lopen terwijl dat eigenlijk de verantwoordelijkheid was van de verzoekende partij. Zij wijst er dan ook op dat de stagebegeleider ruime ondersteuning heeft geboden tijdens de eerste contacten met de stageplaats in Turkije. Bovendien wijst verwerende partij erop dat studenten vooraf geïnformeerd werden over problemen met buitenlandse stages.

Verwerende partij merkt voorts op dat verzoekende partij een onvoldoende behaalde voor de competenties 'professionaliseren door en vanuit kritische reflectie', 'theoretisch onderbouwd (ortho)(per)agogisch handelen' en 'evidence based werken'. Zij wijst erop dat deze tekorten niets te maken hebben met de keuze van de stageplaats. Zij wijst er voorts op dat de stagebegeleider de onvoldoendes overigens uitgebreid gemotiveerd heeft aan de hand van gekende kerndoelen en gedragsindicatoren.

Verwerende partij stelt met betrekking tot het inleveren van de stageportfolio dat in het stagevademeccum (p16) duidelijke afspraken worden opgenomen rond deadlines. Zij wijst erop dat verzoekende partij deze deadlines niet heeft gerespecteerd. Zij wijst erop dat de stagebegeleider dus niet eerder feedback kon geven. Zij wijst er bovendien op dat de verzoekende partij de laattijdigheid zelf erkend heeft: "Ik vraag me af of ik wel zal slagen voor mijn stage... Dit jaar was een heel druk/moeilijk jaar. Buiten stage kwamen er nog veel andere opdrachten zoals eindwerk,... bij kijken. Dat heeft ervoor gezorgd dat ik niet op tijd was om mijn verslagen op het portfolio te zetten... Ik twijfel of ik nu wel goed bezig ben... Wat moet ik doen, hoe moet ik het aanpakken.? Zal het wel genoeg zijn als alles op portfolio staat?...".

Verwerende partij stelt voorts dat de beoordeling voor de competenties en de clusters in overeenstemming is met het stagevademecum. Zij wijst erop dat ook positieve aspecten werden opgemerkt en gehonoreerd, maar dat de tekorten niet genegeerd kunnen worden.

Samengevat stelt verwerende partij dat verzoekende partij tijdens de stage niet heeft aangetoond dat zij haar eigen professioneel leertraject op basis van zelfreflectie over haar eigen mogelijkheden en beperkingen en feedback van anderen heeft gestuurd. Zij stelt voorts dat verzoekende partij onvoldoende aantoonde dat zij praktijktheorie, visies en beleidsbeslissingen koppelt aan theoretische inzichten en hierover kritisch reflecteert. Voorts merkt verwerende partij op dat de stageportfolio zeer beschrijvend is, te weinig onderbouwd werd met bewijsmateriaal en diepgang en kritische reflectie mist. Zo merkt verwerende partij o.a. op dat er een gebrekkige formulering is van de leerdoelen.

Verwerende partij stelt voorts ook dat verzoekende partij in gebreke blijft met betrekking tot de literatuur en de verwerking daarvan in haar portfolio.

Met betrekking tot de omstandigheden stelt verwerende partij nogmaals dat het de keuze van verzoekende partij was om als bestemming Turkije te kiezen, een land dat niet voorkwam op de lijst met buitenlandse stageplaatsen voor het studiegebied Sociaal Agogisch werk. Zij wijst erop dat verzoekende partij op voorhand op de hoogte was van het feit dat dit betekende dat verzoekende partij zelf diende op zoek te gaan naar een geschikte stageplaats. Zelfs in die omstandigheden heeft verwerende partij toch ondersteuning geboden in het zoeken naar een stageplaats en een verblijfplaats (zie de e-mails van 18/01/2013, 21/01/2013, 22/01/2013, 29/01/2013, 30/01/2013, 19/02/2013 – stuk 9).

Verwerende partij wijst erop dat er op geen enkel ogenblik ernstige omstandigheden of gebeurtenissen waren die een invloed kunnen gehad hebben op het al dan niet aantonen van de vereiste competenties. Bovendien wijst verwerende partij erop dat uitzonderlijk de inlevertermijn voor de portfolio met één week verlengd werd (van 02/06/2013 naar 08/06/2013). Zij wijst er bovendien op dat de stagebegeleider zich empathisch opstelde en de nodige ondersteuning geboden heeft bij de vervanging van de stagementor. De stagebegeleider is eveneens in Turkije ter plaatse gekomen en heeft met alle betrokken actoren (de studenten, de oude en nieuwe stagementor, nieuwe coördinator van het centrum) samengezeten om de stage te bespreken. Verwerende partij wijst er ook op dat de stagebegeleider regelmatig feedback heeft gegeven.

Verwerende partij stelt ten slotte dat niet verwacht wordt dat werkmethodes vanuit het thuisland geïmplementeerd worden in een buitenlandse setting. Zij merkt op dat de verzoekende partij daarvoor ook helemaal niet negatief werd beoordeeld. Zij stelt wel dat verzoekende partij onvoldoende kritisch was met betrekking tot de vergelijkingen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie – in voorliggend geval over de evaluatie van de stage – niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Verzoekende partij beweert dat de docent-stagebegeleider van in den beginne vragen had bij de keuze van de stageplaats en dat zijn vooroordeel zich zou hebben vertaald in een

negatieve evaluatie. Uit de voorliggende stukken blijkt dat verzoekende partij, met medewerking van verwerende partij, een stageplaats heeft gekozen in Turkije en de stagebegeleider heel wat contacten heeft gehad met verzoekende partij en haar ook ondersteuning heeft geboden. De Raad beseft dat een stage in het buitenland andere en wellicht mindere contactmogelijkheden meebrengt dan een stage in het binnenland, maar uit niets blijkt dat het laattijdig inleveren van het stageportfolio en de daarmee gepaard gaande feedback het gevolg zou zijn van het verblijf in het buitenland. Maar hoe dan ook gebeurt de evaluatie voor alle studenten op dezelfde wijze en volgens hetzelfde evaluatiepatroon, met dien verstande dat de Raad er de aandacht op vestigt dat kritische opmerkingen die in de loop van de stage worden gemaakt niet gelijk mogen gesteld worden met vooringenomenheid in hoofde van de stagebegeleider.

Verzoekende partij beklaagt er zich over dat de eindevaluatie tegenstrijdigheden zou bevatten en daardoor onvoldoende zou gemotiveerd zijn. Zoals gezegd, is de Raad in deze zaak enkel bevoegd om na te gaan of de wettelijke en decretale bepalingen zijn gevolgd en of verwerende partij niet manifest onredelijk heeft geoordeeld. Binnen die bevoegdheidsomschrijving en met de uitgebreide motivering over het al dan niet behalen van de vereiste competenties en de daarmee gepaard gaande scores voor ogen, is de Raad van oordeel dat de examencommissie en de examencommissie na beroep in redelijkheid tot de bestreden beslissing konden komen.

Verzoekende partij beweert dat verwerende partij geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met de uitzonderlijk situatie op haar stageplaats. Uit het dossier blijkt dat de stagebegeleider, via verzoekende partij, op de hoogte was van bepaalde ongemakken en ook ter plaatse de toestand heeft kunnen verifiëren maar, zoals gezegd, diende verzoekende partij zich bij haar keuze ervan bewust te zijn dat een stage in het buitenland soms een instelling vereist die niet altijd overeenstemt met hetgeen verwacht kan worden in geval van een stage in het binnenland. Verzoekende partij toont overigens niet aan dat de problemen op haar stage een doorslaggevende invloed zouden hebben gehad op haar resultaat.

Verzoekende partij beweert ook dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de verschillen inzake het onderwijssysteem in België en Turkije. De Raad ziet evenals verwerende partij niet in dat de verschillende onderwijsregeling een negatieve invloed zou hebben gehad bij de evaluatie van de stage van verzoekende partij.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 28 juni 2013 en de beslissing van 17 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/142 – 21 augustus 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling genomen op 27 juni 2013 waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie van 17 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in derde fase van de Bachelor in de orthopedagogie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2013 een intern beroep in bij Interne Beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 17 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij op voorhand wist dat een

stageplaats in het buitenland mogelijks extra problemen met zich mee zou brengen. Toch heeft de instelling meer dan afdoende begeleiding verzorgd. Er was begeleiding bij het zoeken van de stageplaats, er was de zogenaamde 'vertrekkersdag' en de stagebegeleider heeft zelfs een bezoek gebracht aan de stageplaats in Turkije.

De interne beroepsbeslissing stelde voorts dat verzoekende partij op bepaalde competentieclusters een onvoldoende scoort, wat leidt tot een zwaar onvoldoende (F) op het volledige opleidingsonderdeel. De interne beroepsbeslissing spreekt dan ook uitdrukkelijk tegen dat de verzoekende partij 'voor alle onderdelen voldoende scoort', wat verzoekende partij zelf beweert. Zo haalt verzoekende partij onvoldoendes voor de competenties 'professionaliseren door en vanuit kritische reflectie', 'theoretisch onderbouwd (ortho)(ped)agogisch handelen' en 'evidence based werken'. De beroepsbeslissing stelde dat de stagebegeleider de behaalde resultaten uitgebreid motiveert in het eindevaluatieverslag.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 17 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 17 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Tegen ontvangstbewijs d.d. 22 juli 2013 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven. Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad met ontvangstbewijs d.d. 22 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juli 2013. De aangetekende zending werd pas op 2 augustus 2013 afgehaald. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 17 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing via e-mail. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2012.

Het beroep van 22 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

Wat het middel over de korte termijn om intern beroep in te stellen betreft, verwijst de Raad naar artikel II.13, tweede lid, van het Aanvullingsdecreet, dat bepaalt dat het intern beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van vijf kalenderdagen, die voor een examenbeslissing ingaat de dag na deze van de proclamatie. Het behoort dus niet tot de bevoegdheid van de Raad om hierover enige uitspraak te doen.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Samengevat stelt verzoekende partij dat zij onvoldoende begeleiding bij haar stage heeft gekregen. Zij stelt vooreerst dat de docent die de stage moest begeleiden spijt had dat hij de stageplaats had goedgekeurd. Daardoor was hij volgens de verzoekende partij niet in staat om met een onbevangen blik te oordelen over het verdere verloop van de stage.

Voorts werpt verzoekende partij op dat er geen regel is die verbiedt haar documenten pas elektronisch op te laden op 8 juni 2013. De verwerende partij kan hier volgens haar niet aantonen dat er schade is opgetreden door het later opladen van de documenten.

Verzoekende partij betwist het motief dat de stagebegeleider teksten ter beschikking zou hebben gesteld via het elektronisch platform van de instelling. Zij stelt dat daar geen bewijzen van voorliggen. Zij kon deze teksten niet verwerken in haar eigen opdracht.

Tenslotte merkt verzoekende partij op dat de interne beroepsbeslissing uitgebreid is in het beschrijven van de methodologie van stages, maar dat niet voldoende gemotiveerd wordt waarom verzoekende partij niet voldoet aan de gestelde eisen. Verzoekende partij stelt voorts dat de beroepsbeslissing ook niet voldoende gemotiveerd is wat betreft het argument van verzoekende partij dat het hier een stage betreft die in uitzonderlijke omstandigheden heeft plaatsgevonden.

Verwerende partij stelt dat er geen sprake is van enige vooringenomenheid, noch van inschattingfout van de betrokken begeleider. Verwerende partij stelt dat studenten zelf hun stageplaats kiezen en dat verzoekende partij er zelf voor koos om een stageplaats te zoeken die niet voorkwam op de lijst, aangezien zij er op stond om naar Turkije te vertrekken. Zij wijst erop dat een eerste stageplaats niet aanvaard kon worden omdat de visumplicht laattijdig werd opgemerkt door verzoekende partij zodat de aanvraagprocedure voor dit visum niet tijdig afgerond zou kunnen worden. Uiteindelijk heeft de stagebegeleider via contactgegevens van het CIPPO de eventuele stageplaats per e-mail van 18/01/2013 gecontacteerd om te vragen of verzoekende partij daar stage kon lopen terwijl dat eigenlijk de verantwoordelijkheid was van de verzoekende partij. Zij wijst er dan ook op dat de stagebegeleider ruime ondersteuning heeft geboden tijdens de eerste contacten met de stageplaats in Turkije. Bovendien wijst verwerende partij erop dat studenten vooraf geïnformeerd werden over problemen met buitenlandse stages.

Verwerende partij merkt voorts op dat verzoekende partij een onvoldoende behaalde voor de competenties 'professionaliseren door en vanuit kritische reflectie', 'theoretisch onderbouwd (ortho)(per)agogisch handelen' en 'evidence based werken'. Zij wijst erop dat deze tekorten niets te maken hebben met de keuze van de stageplaats. Zij wijst er voorts op dat de stagebegeleider de onvoldoendes overigens uitgebreid gemotiveerd heeft aan de hand van gekende kerndoelen en gedragsindicatoren.

Verwerende partij stelt met betrekking tot het inleveren van de stageportfolio dat in het stagevadecum (p16) duidelijke afspraken worden opgenomen rond deadlines. Zij wijst erop dat verzoekende partij deze deadlines niet heeft gerespecteerd. Zij wijst erop dat de stagebegeleider dus niet eerder feedback kon geven. Zij wijst er bovendien op dat de verzoekende partij de laattijdigheid zelf erkend heeft: "Ik vraag me af of ik wel zal slagen voor mijn stage... Dit jaar was een heel druk/moeilijk jaar. Buiten stage kwamen er nog veel andere opdrachten zoals eindwerk,... bij kijken. Dat heeft ervoor gezorgd dat ik niet op tijd was om mijn verslagen op het portfolio te zetten... Ik twijfel of ik nu wel goed bezig ben... Wat moet ik doen, hoe moet ik het aanpakken.? Zal het wel genoeg zijn als alles op portfolio

staat?...".

Verwerende partij stelt voorts dat de beoordeling voor de competenties en de clusters in overeenstemming is met het stagevademecum. Zij wijst erop dat ook positieve aspecten werden opgemerkt en gehonoreerd, maar dat de tekorten niet genegeerd kunnen worden.

Samengevat stelt verwerende partij dat verzoekende partij tijdens de stage niet heeft aangetoond dat zij haar eigen professioneel leertraject op basis van zelfreflectie over haar eigen mogelijkheden en beperkingen en feedback van anderen heeft gestuurd. Zij stelt voorts dat verzoekende partij onvoldoende aantoonde dat zij praktijktheorie, visies en beleidsbeslissingen koppelt aan theoretische inzichten en hierover kritisch reflecteert. Voorts merkt verwerende partij op dat de stageportfolio zeer beschrijvend is, te weinig onderbouwd werd met bewijsmateriaal en diepgang en kritische reflectie mist. Zo merkt verwerende partij o.a. op dat er een gebrekkige formulering is van de leerdoelen.

Verwerende partij stelt voorts ook dat verzoekende partij in gebreke blijft met betrekking tot de literatuur en de verwerking daarvan in haar portfolio.

Met betrekking tot de omstandigheden stelt verwerende partij nogmaals dat het de keuze van verzoekende partij was om als bestemming Turkije te kiezen, een land dat niet voorkwam op de lijst met buitenlandse stageplaatsen voor het studiegebied Sociaal Agogisch werk. Zij wijst erop dat verzoekende partij op voorhand op de hoogte was van het feit dat dit betekende dat verzoekende partij zelf diende op zoek te gaan naar een geschikte stageplaats. Zelfs in die omstandigheden heeft verwerende partij toch ondersteuning geboden in het zoeken naar een stageplaats en een verblijfplaats (zie de e-mails van 18/01/2013, 21/01/2013, 22/01/2013, 29/01/2013, 30/01/2013, 19/02/2013 – stuk 9).

Verwerende partij wijst erop dat er op geen enkel ogenblik ernstige omstandigheden of gebeurtenissen waren die een invloed kunnen gehad hebben op het al dan niet aantonen van de vereiste competenties. Bovendien wijst verwerende partij erop dat uitzonderlijk de inlevertermijn voor de portfolio met één week verlengd werd (van 02/06/2013 naar 08/06/2013). Zij wijst er bovendien op dat de stagebegeleider zich empathisch opstelde en de nodige ondersteuning geboden heeft bij de vervanging van de stagementor. De stagebegeleider is eveneens in Turkije ter plaatse gekomen en heeft met alle betrokken actoren (de studenten, de oude en nieuwe stagementor, nieuwe coördinator van het centrum) samengezeten om de stage te bespreken. Verwerende partij wijst er ook op dat de stagebegeleider regelmatig feedback heeft gegeven. Wat de taalbarrière betreft, merkt verwerende partij op dat de mentoren voldoende Engels spraken, dat verzoekende partij vergezeld was van een medestudente met goede kennis van het Turks. Zij stelt dan ook dat dit geen invloed heeft gehad op de stage.

Verwerende partij stelt ten slotte dat niet verwacht wordt dat werkmethodes vanuit het thuisland geïmplementeerd worden in een buitenlandse setting. Zij merkt op dat de verzoekende partij daarvoor ook helemaal niet negatief werd beoordeeld. Zij stelt wel dat verzoekende partij onvoldoende kritisch was met betrekking tot de vergelijkingen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie – in voorliggend geval over de evaluatie van de stage – niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun

beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Verzoekende partij beweert dat de docent-stagebegeleider van in den beginne vragen had bij de keuze van de stageplaats en dat zijn vooroordeel zich zou hebben vertaald in een negatieve evaluatie. Uit de voorliggende stukken blijkt dat verzoekende partij, met medewerking van verwerende partij, een stageplaats heeft gekozen in Turkije en de stagebegeleider heel wat contacten heeft gehad met verzoekende partij en haar ook ondersteuning heeft geboden. De Raad beseft dat een stage in het buitenland andere en wellicht mindere contactmogelijkheden meebrengt dan een stage in het binnenland, maar uit niets blijkt dat het laattijdig inleveren van het stageportfolio en de daarmee gepaard gaande feedback het gevolg zou zijn van het verblijf in het buitenland. Maar hoe dan ook gebeurt de evaluatie voor alle studenten op dezelfde wijze en volgens hetzelfde evaluatiepatroon, met dien verstande dat de Raad er de aandacht op vestigt dat kritische opmerkingen die in de loop van de stage worden gemaakt niet gelijk mogen gesteld worden met vooringenomenheid in hoofde van de stagebegeleider.

Verzoekende partij klaagt er zich over dat de eindevaluatie tegenstrijdigheden zou bevatten en daardoor onvoldoende zou gemotiveerd zijn. Zoals gezegd, is de Raad in deze zaak enkel bevoegd om na te gaan of de wettelijke en decretale bepalingen zijn gevolgd en of verwerende partij niet manifest onredelijk heeft geoordeeld. Binnen die bevoegdheidsomschrijving en met de uitgebreide motivering over het al dan niet behalen van de vereiste competenties en de daarmee gepaard gaande scores voor ogen, is de Raad van oordeel dat de examencommissie en de examencommissie na beroep in redelijkheid tot de bestreden beslissing konden komen.

Verzoekende partij beweert dat verwerende partij geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met de uitzonderlijk situatie op haar stageplaats. Uit het dossier blijkt dat de stagebegeleider, via verzoekende partij, op de hoogte was van bepaalde ongemakken en ook ter plaatse de toestand heeft kunnen verifiëren maar, zoals gezegd, diende verzoekende partij zich bij haar keuze ervan bewust te zijn dat een stage in het buitenland soms een instelling vereist die niet altijd overeenstemt met hetgeen verwacht kan worden in geval van een stage in het binnenland. Verzoekende partij toont overigens niet aan dat de problemen op haar stage een doorslaggevende invloed zouden hebben gehad op haar resultaat.

Verzoekende partij beweert ook dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de verschillen inzake het onderwijssysteem in België en Turkije. De Raad ziet evenals verwerende partij niet in dat de verschillende onderwijsregeling een negatieve invloed zou hebben gehad bij de evaluatie van de stage van verzoekende partij.

Het middel is ongegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 28 juni 2013 en de beslissing van 17 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/145 – 21 augustus 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 17 juni 2013 waarbij verzoekende partij een 7/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de Interne Beroepsinstantie van 17 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de Bachelor in het Sociaal Werk.

Het beroep betreft de 7/20 van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2013 een intern beroep in bij de Interne Beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepsinstantie op datum van 17 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de evaluatie van de stagementor naast positieve punten toch ook een heel aantal werkpunten aanhaalt. De stagementor geeft aan dat hij nog twijfels heeft over het kunnen van de verzoekende partij en dat er van een laatstejaarsstagiaire meer verwacht wordt.

De interne beroepsbeslissing stelde voorts dat de praktijkbegeleider, die de uiteindelijke score toekent, als motivatie voor de onvoldoende onder andere geeft dat de studente wel beschrijvend werkt in haar verslagen, maar dat zij niet genoeg reflecteert over de gebeurtenissen en over haar eigen rol daarin.

Tenslotte stelde de interne beroepsbeslissing dat verzoekende partij het resultaat wel redelijkerwijze had kunnen verwachten aangezien reeds uit de tussentijdse verslagen bleek dat de zij bepaalde competenties niet voldoende beheerste.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 17 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juli 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 17 juli 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij ten vroegste kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 18 juli 2013. Het beroep van 22 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Samengevat stelt verzoekende partij in een eerste onderdeel dat zij wel over alle nodige competenties beschikt. Zij verwijst naar een aantal voorbeelden om het bereiken van het vereiste competentieniveau aan te tonen. Zo haalt zij bijvoorbeeld aan dat zij zich wel empathisch kan opstellen en dat dit ook blijkt uit verslagen van de stagementor. Voorts werpt de verzoekende partij op dat zij adequaat kan communiceren. Verzoekende partij geeft toe dat zij waarschijnlijk nog kan schaven aan haar communicatie, aangezien het Nederlands niet haar moedertaal is. Zij merkt op dat zij dan weer wel kan bijstaan als tolk bij gesprekken in

het Tsjetsjeens. Verzoekende partij stelt verder dat het onjuist is dat zij geen emoties zou vertonen, maar dat zij tijdens een gesprek steeds een evenwicht zoekt tussen meeleven en professionele afstand bewaren.

Verwerende partij stelt dat de stagebegeleider zich conform het stagevademecum voor de evaluatie van verschillende competentiedomeinen gesteund heeft op het schriftelijk stagebegeleidingsmateriaal, het leerproces van de student tijdens de stagebegeleiding, de bestaande schriftelijke verslagen van de stagementor, de verzoekende partij en de mondelinge bespreking en evaluatie door verzoekende partij en de stagementor op het eindevaluatiegesprek. Verwerende partij stelt voorts dat het derde jaar stage als een voorbereiding op de professionele beroepsuitoefening geldt en dat van verzoekende partij dan ook meer verwacht wordt. Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij regelmatig werd ingelicht over haar tekorten en het verwachte competentieniveau. Zij stelt dat tijdens de stage onvoldoende aangetoond werd dat de verzoekende partij alle taken die een sociaal werker uitvoert, zelfstandig kan uitvoeren. Zij stelt voorts dat de verschillende competenties getoetst werden en dat een "onvoldoende" werd toegekend. Zij wijst erop dat in het syntheseverslag de stagebegeleider de prestaties getoetst heeft aan de vooropgestelde en de vooraf gekende indicatoren van de competentiedomeinen. Zij stelt voorts dat de begeleider deze onvoldoendes uitgebreid heeft gemotiveerd in het syntheseverslag. Zij wijst er ook op dat in het verslag ook voorbeelden te vinden zijn die dateren uit het einde van de stageperiode. Verwerende partij merkt op dat naar het einde van de stageperiode toe een positieve vooruitgang werd geboekt, maar dat neemt niet weg dat de genoemde tekorten blijven bestaan. Zij wijst erop dat verzoekende partij o.a. niet heeft aangetoond dat zij praktijktheorie, visies en beleidsbeslissingen koppelt aan theoretische inzichten en hierover kritisch reflecteert.

Tweede onderdeel

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat er een grote discrepantie bestaat tussen het positief eindverslag van de stageplaats en het verslag van verwerende partij. Zij stelt dat zij vanwege de stagementor zowel bij de eerste als de tweede evaluatie een positieve beoordeling heeft gekregen. Zij merkt op dat de mentor alle competenties als 'voldoende' of 'goed' heeft aangemerkt. Zij verwijst voorts ook nog naar een aantal positieve commentaren van de stagementor. Zij merkt op dat het syntheseverslag van de stagebegeleider negatief is met een 'onvoldoende' op alle competentiegebieden. Verzoekende partij merkt ook op dat het syntheseverslag te weinig zou verwijzen naar het einde van de stageperiode. Zij stelt dat de beoordeling van de stagebegeleider onvoldoende rekening houdt met latere verslagen waardoor de gunstige evolutie die zij maakte met betrekking tot bepaalde competenties niet voldoende mee in rekening werd gebracht.

Verwerende partij herinnert eraan dat niet de mentor maar de praktijkbegeleider een eindscore toekent. De uiteindelijke beoordeling blijft immers een verantwoordelijkheid van de opleiding. Verwerende partij erkent dat het verslag van de mentor focust op de groei, maar dit wil uiteraard niet zeggen dat het vereiste niveau bereikt is. Zij wijst er bovendien op dat de beoordeling van de stagementor niet zo positief is als verzoekende partij zelf wil doen uitschijnen. Zij verwijst daarbij naar voorbeelden waaruit blijkt dat de stagementor toch een heel aantal werkpunten en aandachtspunten naar voren heeft geschoven en naar het feit dat de mentor zelfs zegt dat van een laatstejaarsstagiaire meer wordt verwacht.

5.1.2. Beoordeling van beide onderdelen gezamenlijk door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie – in voorliggend geval over de evaluatie van

de stage – niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De argumenten in het beroepsschrift komen alle erop neer dat verzoekende partij zich er over beklaagt dat haar laatste jaarsstage "....." werd geëvalueerd met de quotering 7/20 en ze verwijst hiervoor naar de evaluatie "voldoende" tot "goed" die de stagementor heeft gegeven voor de verschillende competenties terwijl de docente-stagebegeleidster alle competenties heeft geëvalueerd met een "onvoldoende".

De Raad herinnert eraan dat het de docenten zijn, en niet de mentoren, die bevoegd zijn voor de evaluatie van de studenten met dien verstande dat o.m. de verslagen en de evaluaties van de mentoren elementen zijn die door de docenten, en dus ook door de examencommissie, moeten betrokken worden in de eindevaluatie.

De Raad beseft dat de ijkpunten die de docent-stagebegeleidster hanteert om de stage te evalueren verschillend kunnen zijn van de criteria die de mentoren voor ogen hebben om te oordelen of een competentie al dan niet is bereikt en dat de beoordeling niet noodzakelijk dezelfde moet zijn. In voorliggend geval kan echter niet worden ontkend dat de beoordelingen sterk van elkaar verschillen en verzoekende partij bij de eindevaluatie voor elk van de zeven competentiegebieden een "onvoldoende" behaalt.

De Raad ziet, binnen zijn beperkte bevoegdheid, niet in hoe een dergelijke uitzonderlijk verschillende beoordeling mogelijk is zonder dat ofwel de evaluatiecriteria door de mentor verkeerdelijk werden toegepast, ofwel de evaluatie van de mentor – om welke reden ook – niet bruikbaar zou zijn en in beide gevallen niet of slechts minimaal rekening werd gehouden met de evaluatie van de mentor. Verwerende partij geeft geen uitleg, noch voor het ene, noch voor het andere.

Hoewel verwerende partij haar beslissing uitvoerig motiveert, kan de Raad in die motivering niet ontdekken in welke mate met de evaluatie van de mentor al dan niet rekening werd gehouden en waarom de evaluatie van de mentor geen enkele positieve weerklink heeft gekregen in de eindevaluatie.

De Raad is om die redenen van oordeel dat verwerende partij niet in alle redelijkheid heeft gehandeld, met die bijzonderheid dat verwerende partij aan verzoekende partij op het einde van haar studieloopbaan de raad geeft een andere richting te kiezen.

De Raad beseft dat een vernietiging op grond van het ontbreken van een afdoende motivering voor de studenten vaak een frustrerende ervaring is, als zij vaststellen dat achteraf dezelfde beslissing wordt genomen, temeer omdat een gebrek in de motivering achteraf kan worden goedge maakt in de beslissing die na de vernietiging van de betwiste beslissing wordt genomen. In deze gedachtegang mag men er echter niet aan voorbijgaan dat een bestuur – en ook verwerende partij – als het een nieuwe beslissing moet nemen, zich niet zal vergenoegen met het hernemen van de beslissing zonder meer, met de loutere explicitering van de motieven, maar de zaak helemaal opnieuw zal beoordelen en van een nieuwe afweging of de beslissing voldoet aan de vereisten inzake zorgvuldigheid en redelijkheid.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 en de bepaling van 17 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe bepaling rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze bepaling en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/146 – 21 augustus 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling op datum van 27 juni 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' (7/20) en tegen de beslissing van 9 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor sociaal werk, afstudeerrichting maatschappelijk werk.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' (7/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2013 een intern beroep in bij de Interne Beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepsinstantie op datum van 17 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beoordelingscriteria vermeld worden in de ECTS-fiche. Er wordt ook expliciet gerefereerd naar het document "Stagevademecum Beroepspraktijk II", waarin verdere details aan bod komen.

De beroepsbeslissing stelde dat de stagementor oordeelde dat op meerdere competenties een gemotiveerde onvoldoende toegekend moest worden. Voorts stelde de beslissing dat de totaalscore voldoende uitgebreid wordt gemotiveerd en dat de stage onvoldoende was daarvoor voor meerdere competenties niet het gewenste niveau werd gehaald. Voorts stelde de beslissing dat het slagen op één of meerdere andere opleidingsonderdelen niet impliceert dat een voldoende moet toegekend worden voor de stage.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 17 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 18 juli 2013 kennis genomen van de beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 19 juli 2013.

Het beroep van 22 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het schrijven dd. 22 juli 2013 waarmee de verzoekende partij zich tot de Raad richt enkel vermeldt dat de verzoekende partij de argumentatie van de interne beroepsinstantie niet kan aanvaarden. Er wordt in het verzoekschrift dus geen enkele grief geformuleerd ten aanzien van de bestreden beslissing, buiten de loutere mededeling dat verzoekende partij het niet eens is met de argumentatie. Het is op basis van het aangetekende schrijven voor de Raad onvoldoende duidelijk welke juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing inbrengt, zelfs indien verwerende partij toch op het verzoekschrift inhoudelijk reageert in haar antwoordnota (op basis van de interne beroepsprocedure).

Het verzoekschrift bevat immers geen minimale uiteenzetting van de bezwaren zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet. De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerd onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden

aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”.

Het verzoekschrift voldoet bij gebrek aan enig middel tot nietigverklaring niet aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 en de bepaling van 21 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze bepaling en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/154 – 21 augustus 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing d.d. 22 juli 2013 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven voor de tweede examenkans en tegen de beslissing van 1 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor revalidatie- en kinesitherapeutische wetenschappen.

Het beroep betreft de beslissing om verzoekende partij niet meer toe te laten zich in te schrijven voor de tweede examenkans.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 25 juli 2013 een intern beroep in bij de Vicerector Studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij mededeling van de Vicerector Studentenbeleid op datum van 1 augustus 2013 werd het intern beroep impliciet onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er tegen de bestreden beslissing geen intern beroep mogelijk is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 1 augustus 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 augustus 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad is van oordeel dat de weigering om verzoekende partij toe te laten om deel te nemen aan een herexamen tijdens de derde examenperiode, nadat zij zich laattijdig heeft aangemeld, geen studievoortgangsbeslissing is die kan ingepast kan worden in artikel II.1, 15° bis Aanvullingsdecreet.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/159 – 21 augustus 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

De Raad heeft vastgesteld dat de verzoekende partij in twee aparte aangetekende zendingen beroepen instelt tegen studievoortgangsbepalingen en beslissingen op intern beroep met betrekking tot twee opleidingsonderdelen van dezelfde verwerende partij.

Gelet op het feit dat in beide verzoekschriften de verzoekende partij en de verwerende partij identiek zijn, heeft de Raad om proceseconomische redenen besloten slechts één rolnummer toe te kennen, de twee verzoekschriften te herleiden tot één verzoekschrift, de zaken aldus samen te voegen en tezamen te behandelen.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen:

- de examenbeslissing d.d. 15 juli 2013 waarbij de verzoekende partij een 15/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 9 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard;
- de examenbeslissing d.d. 15 juli 2013 waarbij de verzoekende partij een 15/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 9 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de geneeskunde

Het beroep betreft enerzijds de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel '.....' waarvoor een 15/20 toegekend werd, en anderzijds voor het opleidingsonderdeel '.....' waarvoor 11/20 werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 juli 2013 een afzonderlijk intern beroep in bij de Vicerector Studentenbeleid van de onderwijsinstelling voor beide opleidingsonderdelen.

3.3. Bij afzonderlijke beslissingen van de Vicerectoren op datum van 9 augustus 2013 werd de interne beroepen ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing betreffende de stage stelde dat het examencijfer voor de stage op 15/20 door de examencommissie werd vastgesteld, daarbij steunende op de richtinggevende score van de stagecoördinator van de dienst waar stage werd gelopen en op het advies van een commissie die samengesteld is uit verantwoordelijken van de regionale stagecentra en afgevaardigden van de verschillende klinische disciplines. De beroepsbeslissing stelde dat via de beveiligde elektronische weg de stagecoördinator een richtinggevende 15/20 heeft ingevoerd. De beroepsbeslissing stelde voorts dat er door alle betrokken instanties kennis werd genomen van het ingevuld evaluatieformulier met de score 16/20, maar zij beslisten om de officiële score van 15/20 als richtinggevend te beschouwen omdat het papier in de stagemap te laat en niet via de geëigende procedure werd ingediend, de authenticiteit niet geverifieerd kan worden, de omstandigheden bij de invulling onduidelijk zijn en het elektronisch ingediend formulier wel een motivering bevat voor de score.

De interne beroepsbeslissing betreffende de stationsproef stelde dat duidelijk gemeld werd dat de stagemap deel uitmaakte van de beoordeling van het opleidingsonderdeel 'stationsproef', maar dat de al dan niet onvolledigheid van de stagemap daarbij niet in aanmerking werd genomen. Het opleidingsonderdeel heeft een andere finaliteit dan "Terugkomdagen" waarbij de administratieve volledigheid van de stagemap wel wordt beoordeeld. De beroepsbeslissing stelde dat de stationsproef bestaat uit 22 stations, elk op 20 punten. De beoordeling gebeurde op basis van een stationsspecifieke checklist, die het resultaat zijn van lange voorbereiding en van meerdere vergaderingen van de valideringscommissie. De beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij duidelijk geïnformeerd was over de examenverwachtingen en dat de beoordeling op een correcte manier gebeurde.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 augustus 2013 en per aangetekend schrijven van 9 augustus 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 augustus diende verzoekende partij de respectieve verzoekschriften in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij klaagt er zich in de eerste plaats over dat verwerende partij de beslissing van de interne beroepscommissie heeft uitgesteld. De Raad beseft dat het uitstel voor verzoekende partij aanleiding kan geven tot bepaalde ongemakken maar de Raad vestigt er de aandacht op dat de decreetgever deze handelwijze bewust heeft goedgekeurd en de

Raad, behalve in het geval van onwil of een onredelijk lang uitstel, geen bevoegdheid heeft om hierin tussen de komen.

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende respectieve verzoekschriften in bij de Raad bij aangetekende schrijvens van 13 augustus 2013 tegen de beslissingen op intern beroep van 9 augustus 2013.

Beide beroepen van 13 augustus 2013 werden dus tijdig binnen de vijf kalenderdagen na de vroegst mogelijke kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

De Raad heeft reeds eerder bevestigd dat, zelfs indien een credit werd behaald voor een opleidingsonderdeel, een verzoekende partij het juridisch vereiste belang kan hebben bij het instellen van een beroep tegen de studievoortgangsbepaling om zo alsnog een hoger cijfer te behalen. Dit is in casu ook het geval.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, al dan niet in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Met betrekking tot de stage

Verzoekende partij stelt dat het ingevulde en ondertekende evaluatieformulier voor de stage een 16/20 vermeldt terwijl zij slechts een 15/20 heeft gekregen. Zij bekritiseert de motieven voor deze 'wijziging' van het examencijfer. Zij stelt dat de voorkeur geven aan de elektronische evaluatie wegens authenticiteit impliceert dat verwerende partij het papieren document als niet-authentiek, met andere woorden als vervalst beschouwd, zonder daarbij strafklacht in te dienen wegens valsheid in geschriften. Zij wijst ook op de ECTS-fiche die aangeeft dat de finale beoordeling gebeurt door de stagecoördinator aan de hand van het evaluatieformulier.

Verzoekende partij wijst er voorts op dat een score van 16/20 in de lijn ligt van haar resultaten voor andere stages en dat er dus geen redenen zijn om aan te nemen dat de score voor deze stage moest bijgesteld worden. Verzoekende partij stelt dat, indien de score werd aangepast na advies van de commissie, het relevante advies haar niet bekend is en haar niet werd meegedeeld. Zij wijst er bovendien op dat de leden van deze adviescommissie verzoekende partij niet aan het werk hebben gezien en haar dus ook niet behoorlijk kunnen beoordelen.

Verwerende partij stelt dat het toegekende cijfer werd vastgesteld conform de afspraken en procedures binnen de faculteit geneeskunde. Zij wijst erop dat verzoekende partij via

verschillende kanalen geïnformeerd werd over de procedure bij de beoordeling van de stage.

Verwerende partij stelt voorts dat de punten helemaal niet werden bijgesteld. Zij stelt dat de examencommissie besloten heeft om het eindcijfer toe te kennen op basis van de beoordeling die via de geëigende procedure werd doorgestuurd. Zij wijst erop dat de geëigende procedure belangrijk is omdat enkel deze procedure de authenticiteit van de beoordeling verzekerd.

Verwerende partij merkt voorts op dat het cijfer niet onredelijk laag is in vergelijking met de cijfers voor andere opleidingsonderdelen en het bovendien consistent is met andere deeltijfers.

Met betrekking tot de stationsproef

Verzoekende partij stelt de motivering van de beroepsbeslissing aangaande de correcte vaststelling van de cijfers in vraag daar de interne beroepsinstantie niet beschikte over alle relevante documenten om op een objectieve en onafhankelijk wijze te oordelen over haar bezwaar. Verzoekende partij stelt expliciet de score van 0/20 voor stagemap in vraag en betwist ook alle deelscores van de verschillende stations. Zij stelt daarenboven impliciet dat de motiveringsplicht inhoudt dat zij moet kunnen controleren of de vaststelling van de punten correct verlopen is en dat alle documenten, testen, etc. die de score bepalen beschikbaar moeten zijn om dit te kunnen nagaan. Zij stelt dat dit tot op heden nog steeds niet het geval is, wat volgens haar haar rechten van verdediging schendt.

Verzoekende partij stelt dat er enkel een A4-blad met de respectievelijke punten voor de deelstations bestaat zonder enige andere aantekening. Zij stelt dat dit niet voldoet aan de vereisten inzake de motiveringsplicht bij praktische opleidingsonderdelen. Zij verwijst naar externe communicatie over de nieuwe methode van beoordeling waarbij op basis van een checklist duidelijk moet aangegeven worden wat de student goed of slecht heeft gedaan.

Verwerende partij stelt dat er geen betwisting bestaat over het feit dat verzoekende partij geen stagemap heeft ingediend. Zij stelt wel dat bij de stationsproef normaal een casus uit de stagemap als werkinstrument dient bij het opleidingsonderdeel 'stationsproef', met name voor de opdracht bij het station 'stagemap'. Verwerende partij stelt dat, aangezien er geen stagemap voorhanden was, er geen opdracht kon worden gegeven en dat verzoekende partij dan ook een 0/20 kreeg. Het feit dat de stagemap werd betrokken in de stationsproef werd volgens verwerende partij duidelijk vermeld in de ECTS-fiche zodat verzoekende partij dit behoorde te weten.

Verwerende partij stelt dat de schriftelijke deelscores voor elk station werden toegelicht op een feedbackmoment, waarop verzoekende partij aanwezig was, en dat de stations ook individueel met de studenten werd besproken. Verwerende partij stelt voorts dat bij de beoordeling van elk station de evaluator elektronisch aankruist of verzoekende partij bepaalde aspecten van de opdracht al dan niet goed uitvoert. Dit alles wordt volgens verwerende partij verwerkt via software, die vooraf grondig getest werd zodat materiële vergissingen uitgesloten worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Met betrekking tot de stage

Verzoekende partij beweert dat zij voor de '.....' een 15/20 werd toegekend terwijl, volgens verzoekende partij, de stagemeester een evaluatieformulier heeft ingevuld en

ondertekend met de quoterings van 16/20.

Uit de verklaringen van verwerende partij blijkt dat de examencommissie – het orgaan dat bevoegd is voor het vaststellen van de quoterings – ervan uitgaat dat voor een binnenlandse stage enkel de elektronische beoordeling van de stagebegeleider als richtinggevend wordt beschouwd. De examencommissie houdt, naar het zeggen van verwerende partij, geen rekening met quoterings die op een andere wijze worden medegedeeld. Uitgaande van de deelscores voor elk van de te beoordelen competenties heeft de examencommissie de globale score van 15/20 toegekend en de Raad ziet geen redenen om die score als onredelijk te beschouwen.

Het middel is niet gegrond.

Met betrekking tot de stationsproef

Aangezien uit de verklaringen blijkt dat de stationsproef geen schriftelijke proef is in de gebruikelijke zin van het woord en dus ook de regeling inzake kopierecht m.b.t. schriftelijke examens niet van toepassing is en zonder dat de Raad kennis heeft kunnen nemen van de precieze inhoud van de feedback die aan de student is gegeven, is de Raad van oordeel dat uit een schriftelijk document voor elk 'station' een afdoende motivering van de score moet blijken.

In het voorliggend geval voldoet, naar het oordeel van de Raad, de bestreden beslissing niet aan de voormelde gedachtegang en de beslissing dient om die reden te worden vernietigd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van
in zoverre het betrekking heeft op de stage, ontvankelijk, maar ongegrond is;
in zoverre het betrekking heeft op de stationsproef ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 15 juli 2013 en de beslissing van de Vicerector d.d. 9 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep die beide betrekking hebben op de stage blijven gehandhaafd.

De examenbeslissing van 15 juli 2013 en de beslissing van de Vicerector d.d. 9 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep die beide betrekking hebben op de stationsproef worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2

van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 23 augustus 2013

Rolnr. 2013/102 – 23 augustus 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman meester,
kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de Bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting kleuteronderwijs.

Het beroep betreft het opleidingsonderdeel 'Stage: uitdieping' van het tweede jaar Bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting kleuteronderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de evaluatie van mevrouw Senay Duran voor het opleidingsonderdeel 'Stage: uitdieping' op een objectieve en gemotiveerde manier gebeurde en dat het cijfer 9/20 op een correcte manier werd toegekend.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013.

Het beroep van 11 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op het motiveringsbeginsel, in samenhang genomen met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vooreerst dat er een discrepantie bestaat tussen de evaluatie door de mentoren van de stageplaats en de eindevaluatie van de docenten die volgens de verzoekende partij niet voldoende aanwezig waren tijdens de laatste stage. Verzoekende partij stelt dat in de eindevaluatie dubbel zoveel werkpunten opgenomen zijn als in de tussentijdse verslagen vermeld worden. Zij stelt dat ze niet de kans heeft gekregen om de niet-vermelde werkpunten nog weg te werken. Zij merkt echter ook op dat de haar wel meegedeelde werkpunten tijdens de stage werden weggewerkt. Verzoekende partij verwijst naar het laatste begeleidingsformulier waarin het volgende staat "Goede stage, doe zo verder!". Verzoekende partij werpt voorts op dat bij de evaluatie geen helder onderscheid werd gemaakt tussen de aandachtspunten en de werkpunten, onder meer doordat één van de mentoren niet wist hoe de evaluaties moesten worden ingevuld.

Verwerende partij stelt dat de beoordeling correct is verlopen. Verwerende partij merkt vooreerst op dat de stageperiode zich uitstrekt over het ganse academiejaar, opgedeeld in drie stageperiodes. Zij wijst er voorts op dat het niet de verslagen van de mentoren, maar wel de verslagen van de lectoren die de studenten gedurende het ganse traject volgen, doorslaggevend zijn.

Zij wijst erop dat verzoekende partij enkel melding maakt van positieve punten en verwijst ook enkel naar problemen die zich zouden hebben voorgedaan tijdens de derde periode. Verwerende partij stelt echter dat in verschillende verslagen duidelijk melding wordt gemaakt van negatieve aspecten, gekoppeld aan verschillende aandachts- en werkpunten: afwezigheid bronnenlijst; organisatie hoekenwerk; intonatie / stemgebruik; onvoldoende of geen voorbereiding; articulatie; overzicht over de kleuters; timing / organisatie; onvoldoende betrekken van de kleuters bij een activiteit; naleven van kern- en fasedoelstellingen; onvoldoende materiaal; onvoldoende streng optreden.

Zij wijst er voorts op dat in de verslagen van de mentoren eveneens opmerkingen en tekortkomingen naar voor worden gebracht. Het is in het kader van deze vastgestelde tekortkomingen dat terecht geoordeeld werd dat de verzoekende partij niet voldeed aan alle vereiste competenties om geslaagd te zijn voor dit belangrijke opleidingsonderdeel, zijnde de eindstage (13 SP). Zij merkt ook op dat het evaluatieverslag melding maakt van de diverse werkpunten en dit bij alle eindcompetenties.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de door de verwerende partij in bijlage 6 bijgebrachte stukken (verslagen mentoren) blijkt dat de mentoren in het algemeen een goede indruk hebben van de wijze waarop de verzoekende partij presteerde, met als terugkomende aandachtspunten 'hoekenwerk' en 'intonatie'.

De begeleidingsformulieren van de bezoekende lectoren (opgenomen in bijlage 5, acht in totaal) bevatten naast goede punten ook heel wat zijn kritiek (ontbreken bronnenlijst, hoeken voorstellen; kent boekje niet goed, improvisatie; timing en organisatie; kleuters actief betrekken, hoekenwerk; fasedoelstellingen concreter, afspraken beter vermelden; stem; omloop meer uitdagend maken; strenger zijn).

Met de verzoekende partij stelt de Raad vast dat de eindevaluatie (bijlage 7) sterk de nadruk legt op de negatieve punten, en voorts stelt de Raad vast dat een aantal werkpunten geen steun vindt in de aan de Raad voorgelegde stukken ('De student was niet geliefd bij de medestudenten; De student kan moeilijk activiteiten uitwerken op niveau 3K.'). In de bestreden beslissing wordt ook gesteld dat vooral het beheersen van het standaardnederlands problematisch is. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat dat zeker niet het geval is voor het geschreven Nederlands. Ook één van de mentoren merkt op dat de schriftelijke communicatie tussen verzoekende partij en de ouders van de kleuters van zeer goede kwaliteit was.

Daar de bestreden beslissing gedragen wordt door deze determinerende motieven, die naar het oordeel van de Raad onvoldoende steun vinden in het dossier, kan de beslissing niet in stand blijven.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 6 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/106 – 23 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

De drie mails die na de wederantwoordnota door de verzoekende partij aan de Raad en de raadsman van verwerende partij werden verstuurd, worden door de Raad als informatie aangenomen, maar maken geen deel uit van de wederantwoordnota.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de beeldende kunsten.

Het beroep betreft het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Verzoekende partij heeft tevens een beslissing gekregen tot weigering van verdere inschrijving op grond van bindend studieadvies: "na één academiejaar reeds manifest duidelijk is dat de student geen kans tot slagen heeft".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen reden is om de beslissing van de examencommissie te herzien. In de argumenten van de studente vindt de commissie geen

grond om het oordeel van de jury in twijfel te trekken.

De beslissing op intern beroep werd op 9 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 9 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2013.

Het beroep van 10 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij geeft aan dat het voorwerp van het verzoek beperkt is tot het examencijfer en geen betrekking heeft op de beslissing om verzoekende partij het volgend academiejaar geen nieuwe inschrijving toe te staan.

Dat ontnemt aan de verzoekende partij niet het vereiste belang. Mocht de beslissing over het examencijfer vernietigd worden en gevolgd worden door een beter resultaat voor de verzoekende partij, dan belet niets haar een nieuwe inschrijving te vragen. De beslissing waarbij haar de inschrijving wordt geweigerd heeft geen gezag van gewijsde, en wanneer de relevante feitelijke situatie gewijzigd is, kan de verwerende partij toch aan de verzoekende partij toestaan zich opnieuw in te schrijven.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel en een gebrekkige begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het contact met docente A. zeer problematisch verliep. Zo werpt verzoekende partij op dat zij gepest werd door deze docente, voornamelijk doordat zij genegeerd werd. De verklaringen van de andere docenten maken verzoekende partij verdrietig en verzoekende partij merkt op dat deze dichte collega's zijn van mevrouw A. en voordeel hebben bij het 'verdwijnen' van verzoekende partij. Verzoekende partij nuanceert de verklaringen van docenten en geeft aan dat deze volgens haar onjuist zijn. Verzoekende partij haalt verder in de wederantwoordnota enkele anonieme berichten van medestudenten aan. Verzoekende partij meent dan ook dat de quoteringscijfer van 5/20 niet correct is en dat er geen rekening werd gehouden met de vele kwaliteiten van haar die wel aanwezig waren. Verder geeft verzoekende partij aan dat de begeleiding niet erg goed verliep. In het tweede semester kreeg de verzoekende partij een begeleider toegewezen die het bijzonder druk had waardoor er slechts zeer weinig contactmomenten waren. Verzoekende partij stelt dat onvoldoende begeleiding, vooral het gebrek aan feedback en ondersteuning gedurende haar proces, aan de oorzaak ligt van het lage eindresultaat.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij zich beperkt tot een aantal feitelijke stellingen en niet aanduidt welke voorschriften of rechtsbeginselen er geschonden werden.

Verwerende partij stelt verder dat het punt van verzoekende partij i.v.m. het 'niet vlotten' met de andere docenten onontvankelijk is vermits dit geen betrekking heeft op de beoordeling van het opleidingsonderdeel. De opmerking is ook niet gerelateerd aan de begeleiding en is niet van die aard om de motivering te beïnvloeden. Ondergeschikt stelt verwerende partij dat deze opmerking van verzoekende partij blijkt geeft van het onvermogen van verzoekende partij om kritiek te begrijpen en ermee om te gaan.

Verder stelt verwerende partij dat de heer De P. nooit persoonlijke begeleider was, maar wel een atelieropdracht had binnen het atelier. Dit argument is overigens ook onontvankelijk bij gebrek aan belang vermits het geen relatie vertoont tot de quotering of motivering van het betrokken opleidingsonderdeel.

Verwerende partij geeft aan dat het argument dat de heer A. niet vanaf het begin van het tweede semester de coach van verzoekende partij was, onontvankelijk, minstens ongegrond is. Het intern beroep had immers geen betrekking op de begeleiding van de heer A.

Bovendien is verzoekende partij afwezig geweest waardoor de effectieve begeleiding inderdaad later is aangevat, doch dit kan niet aan verwerende partij worden verweten. Dat er weinig contact zou zijn geweest en dat de prestaties steeds positief werden beoordeeld wordt tegengesproken door de heer A.

Verwerende partij verwijst verder nog naar alle verklaringen in het dossier waaruit blijkt dat mevrouw A. zich niet abnormaal, noch onredelijk heeft gedragen tegenover de verzoekende partij.

Tevens stelt verwerende partij dat de beoordeling van de heer A. niet alleen betrekking had op de stressbestendigheid van de verzoekende partij, zoals zij ten onrechte aangeeft.

Verwerende partij stelt tenslotte dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij negatief werd bejegend, laat staan dat zij werd gepest. Verwerende partij verwijst naar de vaste rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat de objectiviteit van docenten wordt vermoed. Verzoekende partij bewijst geenszins het tegendeel.

Verwerende partij geeft aan dat de bewering van verzoekende partij dat de andere juryleden werden gemanipuleerd, volkomen onterecht is. Dit werd reeds weerlegd in het intern beroep en blijkt ook uit de verklaringen van de docenten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij schrijft haar slecht resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' toe aan de houding van een van de docenten, en aan slechte begeleiding in het algemeen. Zoals de Raad al herhaaldelijk heeft geoordeeld, een gebrekkige begeleiding is behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een ongunstig resultaat in een voor de student meer gunstig resultaat te wijzigen. Van uitzonderlijke omstandigheden, dat wil zeggen omstandigheden die van aard zijn de juistheid van de evaluatie zelf in twijfel te trekken, is in deze zaak niet gebleken.

Voorts voert de verzoekende partij geen concrete gegevens aan waaruit zou kunnen blijken dat de beoordeling zelf van haar prestatie voor dit opleidingsonderdeel niet juist zou zijn, maar zij beperkt zich tot de bewering dat er geen rekening gehouden werd met haar vele kwaliteiten. In dit opzicht mist het middel feitelijke grondslag.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/119 – 23 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft het opleidingsonderdeel '.....' van het tweede jaar bachelor in het onderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het eindresultaat van 9/20 voor praktijk onderwijsvak bewegingsrecreatie op een objectieve, transparante en correcte manier tot stand is gekomen. Bovendien stelde de interne beroepsbeslissing dat er voldoende tegemoet werd gekomen aan

de eis van de student om feedback te krijgen omtrent dit eindresultaat.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. De beslissing werd per aangetekend schrijven overgemaakt aan de verzoekende partij. Bij gebrek aan gegevens gaat de Raad uit van feitelijke vermoedens. Aangezien de beroepstermijn van vijf kalenderdagen ten vroegste begint te lopen vanaf de dag na de kennisname van de aangetekende zending – in casu 10 juli 2013 (vermoeden van aangetekende zending op 8 juli 2013 en ontvangst op 9 juli 2013) – en gelet op het feit dat in dat geval de termijn vervalt op een zondag, wordt de termijn verlengd tot een eerstvolgende dag waarop de postdiensten open zijn, in casu maandag 15 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat er geen enkele grief wordt geformuleerd ten aanzien van de bestreden beslissing. Het is op basis van het aangetekende schrijven voor de verwerende partij, noch voor de Raad voldoende duidelijk welke juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing in brengt. Het verzoekschrift bevat immers geen minimale uiteenzetting van de bezwaren zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet. De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

“Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”.

In het verzoekschrift vermeldt verzoeker enkel dat hij hoopt dat de “misverstanden uitgeklaard worden”.

Het verzoekschrift voldoet bij gebrek aan enig middel tot nietigverklaring niet aan de

decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/120 – 23 augustus 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het derde jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft de praktijk van het opleidingsonderdeel '.....' van het derde jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 8 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beslissing om een 8/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk' op een objectieve en gemotiveerde manier tot stand is gekomen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 10 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2013.

Het beroep van 15 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

3. Nog toe te voegen getuigenverklaringen

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij later mogelijk nog getuigenverklaringen zal bijbrengen. In de mate dat dit begrepen moet worden als een aanbod om getuigen te horen, wordt het verworpen omdat niet gezegd wordt wie de getuigen zullen zijn, noch over welke door hen vastgestelde en relevante feiten zij zullen getuigen.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad zal met de nota van wederantwoord enkel rekening houden voor zover die werkelijk een antwoord vormt op de nota van de verwerende partij en aansluit op het inleidend verzoekschrift.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op een schending van het redelijkheidsbeginsel, al dan niet in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van onpartijdigheid.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij betwist de motivering van de interne beroepscommissie, die stelt dat zij tekorten vertoonde op minimumcriteria voor bepaalde competenties. Zij stelt dat er zeker niet 'veelvuldige onvoldoendes' voorkomen op haar stage-syntheseformulieren. Verzoekende partij

stelt dat positieve evaluatiecriteria niet of onvoldoende meegenomen werden in de globale beoordeling. Verzoekende partij werpt op dat in haar dossier geen rekening gehouden werd met alle onderdelen (facetten van de stage zoals vermeld bij de procedure voor eindbeoordeling in de studiegids) en dat vele positieve beoordelingen veelvuldig werden genegeerd, ook de positieve beoordelingen van de stagementoren op de attitudes en functionele gehelen. Zo wijst verzoekende partij in eerste instantie op het feit dat het onderdeel 'extra-stagepakket' verplicht is, maar dat er bij de beoordeling geen rekening mee werd gehouden. Zij verwijst daarbij eveneens naar een gelijkaardige situatie voor het onderdeel '.....'.

Verzoekende partij stelt voorts dat het onredelijk is dat deelevaluaties van in het begin van haar stageperiode als doorslaggevende negatieve argumenten worden gebruikt. Zij stelt ook dat de deelevaluaties niet als essentieel element van de eindevaluatie gebruikt mogen worden en verwijst hiervoor naar de studiegids.

Verzoekende partij werpt op dat het amper 10 minuten durende portfoliogesprek haar er niet toe in staat stelde haar competenties te bewijzen. Zij stelt daarbij dat het haar niet vooraf duidelijk gemaakt werd wat de relevantie en het belang is van het gesprek. Dit zou betekenen dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld bij het nemen van haar beslissing.

Verzoekende partij stelt voorts ook dat eindbeoordeling niet zorgvuldig kan gebeuren daar zij erop wijst dat er geen enkele authenticiteitscontrole mogelijk is ten aanzien van de syntheseformulieren, die ingevuld worden door de mentoren. Zij merkt overigens op dat de mentoren vaak niet weten hoe ze de formulieren moeten invullen. Zij stelt dat deze manier van werken toelaat dat vervalsingen worden voorgelegd aan de verwerende partij en dat dit door sommige studenten ook effectief werd gedaan. Zij werpt op dat de verwerende partij aldus niet in staat is om haar op een correcte manier en op basis van gelijkheid te beoordelen.

Verwerende partij verwijst voor de procedure van eindbeoordeling naar de studiegids en leidraad om te wijzen op het belang van het eindverslag. Zij stelt dat het eindverslag het eindresultaat, opgemaakt aan de hand van de verschillende verslagen van mentoren en lectoren, van de stagebeoordeling is. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij zeer selectief en fragmentarisch de verslagen citeert. Zij stelt vast dat de verzoekende partij thans enkel melding maakt van positieve punten en verwijst hierbij enkel en alleen naar verslagen van mentoren. Zij stelt dat men het geheel van de verslagen moet analyseren. Zij wijst erop dat niet alleen in de verslagen van de lectoren, maar ook in verschillende verslagen van de stagementoren melding gemaakt wordt van negatieve beoordelingen, gekoppeld aan verschillende werkpunten. Zij wijst er ook op dat de verslagen een ruime periode dekken zodat allerminst gesteld kan worden dat slechts sprake zou zijn van een 'momentopname' uit de beginfase. Verwerende partij stelt dat de drie stageverslagen duidelijk aantonen waar de tekorten zich situeren en welke aandachtspunten er zijn. Uit de verslagen blijkt duidelijk dat zowel in de voorbereidingsfase als bij het eigenlijke lesgeven veelvuldige opmerkingen werden geformuleerd. Zij merkt op dat dit eveneens het geval is voor de verslagen van de stagementoren.

Verwerende partij merkt voorts op dat het meteen duidelijk is dat het aantal negatieve punten zwaarder doorweegt (weinig diepgang in de lessen, vakkennis AMC, kritische ingesteldheid, omgang met de leerlingen, streven naar speelplezier, klasmanagement, aanleren van een lied of ritme) dan de vermelde positieve aspecten.

Verwerende partij betwist voorts de argumentatie betreffende het portfoliogesprek en verwijst

daarvoor naar de stukken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In wat als een eerste onderdeel beschouwd kan worden betwist de verzoekende partij de tekorten, en wijst zij op de positieve syntheseverslagen van mentoren; zij verwijst ook naar een brief die zij gericht heeft aan de interne beroepsinstantie waarin zij de door de lector vastgestelde tekorten weerlegt.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verwerende partij voert terecht aan dat niet alleen de verslagen van de lectoren negatieve punten bevatten, maar ook verslagen van sommige mentoren. De verzoekende partij voert weliswaar aan dat er geen 'duidelijke en veelvuldige onvoldoendes' zouden zijn, maar dat doet er niet aan af dat de bestreden evaluatie op grond van de negatieve punten van de syntheseverslagen en de gegevens waarop deze verslagen voortbouwen, zeker niet kennelijk onredelijk te noemen zijn. In de mate dat zij in die vermelding van 'duidelijke en veelvuldige onvoldoendes' hypothetisch andere tekorten ontwaart dan in de syntheseverslagen zijn terug te vinden, en zij zich op die andere tekorten niet heeft kunnen verdedigen, mist het onderdeel feitelijke grondslag, nu niet blijkt dat de verwerende partij haar beslissing gesteund heeft op andere tekorten dan degene die werden vastgesteld in de syntheseverslagen en de onderliggende documenten.

Het argument dat de attitude 'creatieve ingesteldheid' volgens de verzoekende partij geen deel uitmaakt van de door de Vlaamse Gemeenschap vereiste basiscompetenties voor leerkrachten secundair onderwijs is ongegrond, omdat het de onderwijsinstelling vrij staat andere basiscompetenties te vereisen dan de Vlaamse Gemeenschap voor een bepaalde functie.

In wat als een tweede onderdeel beschouwd kan worden stelt de verzoekende partij dat de interne beroepsinstantie ten onrechte stelt dat zij gedurende heel haar stage bijsturing nodig had. Zij voert aan dat bijsturing gebeurt aan de hand van deelevaluaties, dat de deelevaluaties niet zoals het behoorde met een letter (A- D) beoordeeld werden, dat er na 8 maart 2013 geen bezoek meer was terwijl de stage liep tot 7 mei 2013, zodat de interne beroepsinstantie ten onrechte stelt dat zij op grond van deelevaluaties gedurende de hele stage bijsturing nodig had. Zij stelt dat vooral de tweede deelevaluatie, in het begin van haar stage, tegen haar gebruikt werd, wat niet mag omdat de deelevaluatie enkel een globale indruk is van het presteren van de student op dat moment.

Het onderdeel is niet gegrond, omdat uit de bezoeken van de lectoren en hun verslagen duidelijk blijkt welke de werkpunten waren van de verzoekende partij, en het is evident dat dit noopt tot bijsturing in de gewone betekenis van het woord. Dat er geen bezoeken meer waren na 8 maart 2013 en de stage liep tot 7 mei 2013, belet niet dat de verwerende partij terecht kon stellen dat voor een stage die begon op 25 februari 2013, de verzoekende partij voortdurend bijsturing nodig had. Overigens, zoals bij de bespreking van het eerste onderdeel al gebleken is, de verslagen van de mentoren en de lectoren maakten voldoende duidelijk dat er problemen waren, zodat ook dit onderdeel niet gegrond is.

In het derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat het portfoliogesprek slechts tien minuten duurde en dat zij te weinig tijd had (5 minuten) om de lectoren te overtuigen.

Zij stelt dat het 'gesprek van luttele minuten' blijkbaar belangrijker is dan de 116 stagelessen in 49 verschillende klassen.

De interne beroepsinstantie stelt, op grond van de checklist voor het portfoliogesprek en het verslag daarvan, dat de verzoekende partij voldoende kans heeft gekregen haar portfolio te verdedigen.

Het enkele feit dat het portfoliogesprek niet lang geduurd zou hebben – waarvan de verzoekende partij overigens geen bewijs bijbrengt – houdt niet in dat de daaraan verbonden evaluatie niet correct zou zijn.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het vierde onderdeel, waarin de verzoekende partij erover klaagt dat bij de eindbeoordeling niet alle facetten van de beoordelingen van alle opdrachten en activiteiten in overweging werden genomen is niet ontvankelijk omdat deze grief niet in het intern beroep werd aangevoerd, en bovendien niet gegrond omdat er geen bewijs voorligt van die bewering.

Het vijfde onderdeel, waarin de verzoekende partij stelt dat de deelevaluaties van het begin van de stage ten onrechte een doorslaggevende rol in de betwiste evaluatie hebben gespeeld, valt in essentie samen met het tweede onderdeel en is om de daar aangegeven redenen ongegrond. Bovendien ligt geen bewijs voor dat die deelevaluaties, zo zij al een rol gespeeld hebben, doorslaggevend zijn geweest, wat overigens zeer onwaarschijnlijk is in het licht van de verslagen van de mentoren en lectoren.

Het zesde onderdeel waarin gesteld wordt dat medestudenten op grond van andere criteria beoordeeld zouden zijn geweest (mogelijk zelfs na vervalsing en bijwerking van de stageformulieren) is niet alleen niet ontvankelijk want niet aangevoerd in het intern beroep, maar ook ongegrond, nu de verzoekende partij niet het minste bewijs van die bewering bijbrengt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat:

- het aanbod om getuigen te horen verworpen wordt;
- het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 8 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Rolnr. 2013/120 – 23 augustus 2013

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/121 – 23 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 22 mei 2013 waarbij de verzoekende partij geen bewijs van bekwaamheid werd toegekend en tegen de beslissing van de beleidssecretaris genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft een procedure tot erkenning van eerder verworven competenties gestart met de bedoeling om een attest van bekwaamheid te bekomen voor de competentie 'sociaal-agogische vaardigheden'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 juni 2013 een intern beroep in bij de beleidssecretaris van de associatie.

3.3. Bij beslissing van de beleidssecretaris op datum van 25 juni 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 25 juni 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

In haar antwoordnota geeft verwerende partij aan dat de beleidssecretaris zijn beslissing d.d. 25 juni 2013 intrekt met een nieuwe beslissing d.d. 14 augustus 2013 waarin het intern beroep wel onontvankelijk wordt verklaard. Hierdoor valt het huidige beroep bij de Raad zonder voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/137 – 23 augustus 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 16 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de interieurarchitectuur.

Het beroep betreft het resultaat voor de masterproef (9/20, waarbij de docenten 11/20 gaven en een externe jury 6/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 16 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd op 18 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift

in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 16 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 18 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 19 juli 2013.

Het beroep van 19 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op een schending van de rechten van verdediging.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar het intern beroep waarin zij de beoordeling van de externe jury voor de masterproef betwist. Verzoekende partij stelt in het intern beroep dat enkele argumenten die de externe juryleden aangaven (dat het ontwerp clichématig was, gebruik van nep-antiek, dat verzoekende partij niet in staat is om met ruimte om te gaan en dat het onderzoek te oppervlakkig was), ongefundeerd zijn.

De interne beroepscommissie stipuleert dat er naast de argumenten die verzoekende partij heeft weerlegd, nog andere argumenten zijn die niet werden weerlegd door de verzoekende partij. Verzoekende partij werpt op dat dit zo is vermits zij geen kopie of foto mocht nemen van het juryverslag tijdens het feedbackmoment. Verzoekende partij betwist voor de Raad ook de verdere argumenten (waarvan zij nu pas kopie heeft ontvangen).

Verwerende partij stelt dat het argument van verzoekende partij dat zij thans nog nieuwe middelen kan inroepen omdat zij geen kopie of foto mocht nemen van het juryverslag tijdens het feedbackmoment, niet overtuigend is. Verzoekende partij bewijst immers niet dat zij een kopie van het juryverslag gevraagd heeft, waardoor zij zich niet op een gemis aan inzagerecht kan beroepen. Bovendien is het niet geloofwaardig dat verzoekende partij geen kopie had vermits het intern beroep omvangrijk is en er verschillende concrete overwegingen van de jury worden aangehaald. Tevens wordt de inzage en kopienamen van examendocumenten geregeld in het OER en verzoekende partij had in het intern beroep de problemen hieromtrent moeten opwerpen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij stelt terecht dat het artikel van het OER, verder uitgewerkt in de artikelen van bijlage I van het OER, het inzagerecht regelen; uit die bepalingen blijkt ook dat er een kopie van documenten gevraagd kan worden. De verzoekende partij bewijst niet dat zij gevraagd heeft om een kopie te krijgen.

Haar procedurele rechten werden niet geschonden.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van de materiële motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beroepscommissie aangaf dat de jury op regelmatige wijze heeft gehandeld en dat ze niet kan oordelen of de kritiek van de jury inhoudelijk correct is. Verzoekende partij betwist dit.

Verzoekende partij stelt dat het resultaat van de jury weliswaar afdoende is gemotiveerd, maar gaat niet akkoord met de inhoud van de argumenten. Verzoekende partij benadrukt dat de discrepantie in punten van de externe jury en van de docenten frappant is (6 tegenover 11 op 20). De externe jury geeft aan dat verzoekende partij steeds slecht of zeer slecht scoort, terwijl de docenten het daar niet mee eens zijn. De interne beroepscommissie stelt dat het jurycijfer een productevaluatie is terwijl het jaarcijfer een procesevaluatie is. Verzoekende partij meent echter dat er ook elementen van de productevaluatie uit het verslag van de docenten niet overeenstemmen met de beoordelingscriteria van de jury, namelijk wat betreft het kritisch reflecteren over de opgave en de thematiek en wat betreft het op een systematische, accurate en overtuigende manier rapporteren.

Verzoekende partij meent verder dat de bemerking van de jury dat het werk 'clichématig' zou zijn, onterecht is.

Verzoekende partij geeft verder aan dat zij inderdaad code rood en oranje kreeg vermits zij bij het begin van de masterproef moeilijkheden ondervond, doch dit was slechts een momentopname (zoals de docent ook aangaf) en bij de laatste review kreeg de verzoekende partij positieve commentaar en code groen.

Verzoekende partij meent verder dat zij wel inzicht heeft in de dynamiek tussen ouderen in een rusthuis, in tegenstelling tot wat de jury aangaf. Dit wordt volgens de verzoekende partij bevestigd door haar mentor.

Verwerende partij meent dat verzoekende partij niet aangeeft hoe en waarom de materiële motiveringsplicht werd geschonden, waardoor het middel onontvankelijk is. Minstens is het middel ongegrond vermits de twee criteria waar verzoekende partij naar verwijst en die door de docenten met '+' werden beoordeeld voor het proces niet uitsluit dat deze negatief door de jury worden beoordeeld. De finaliteit van de beoordeling is verschillend en het betreft geen cijfermatige beoordeling.

Verwerende partij stelt dat de opmerking m.b.t. het feit dat het werk 'clichématig' is, de inhoudelijke beoordeling raakt en dus buiten de bevoegdheid van de Raad valt. De Raad kan de beoordeling door de jury immers niet overdoen. Minstens wordt niet aannemelijk gemaakt dat de motivering kennelijk onredelijk of onjuist zou zijn.

Verwerende partij geeft aan dat het argument m.b.t. de kleurcodes onontvankelijk is bij gebrek aan belang vermits het betrekking heeft op het 'proces'. Verzoekende partij betwist de quotering van het 'proces' echter niet, doch enkel de quotering van de externe jury.

Ondergeschikt stelt verwerende partij dat er zelfs geen verbetering in het proces was vermits er eerst code oranje en nadien code rood werd gegeven.

Verwerende partij stelt dat ook dit middel in de beslissing op intern beroep werd weerlegd.

Tevens stelt verwerende partij dat de mentor leerkracht-verpleegkundige is en dat haar oordeel moeilijk op gelijke voet kan worden gezet met dat van docenten en juryleden uit de opleiding interieurarchitectuur. Tevens merkt de verwerende partij op dat de brief van de mentor niet werd ondertekend en qua lay out gelijkaardig is aan het intern beroep.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De houding van de verzoekende partij is enigszins tegenstrijdig. Enerzijds aanvaardt zij dat het resultaat van de jury afdoende gemotiveerd is, anderzijds stelt zij dat zij met de inhoud van de argumenten niet akkoord gaat.

Rekening houdend met de hele tekst van het verzoekschrift kan dit toch begrepen worden als het inroepen van de schending van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat gelden dat haar werk was opgevat in functie van de doelgroep (bewoners van een woonzorgcentrum) en niet in functie van het esthetische, dat haar onderzoek niet oppervlakkig is geweest, dat het oordeel van de jury over de werkbaarheid van het project – of gebrek daaraan – voortspruit uit het beeld van de woonzorgcentra zoals zij vandaag bestaan, en waar de verzoekende partij juist van af wil, en tenslotte wijst zij erop dat haar docenten wel in haar project geloofden en positief (11/20) evalueerden.

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Dat de jury het project op een andere manier beoordeeld heeft dan de docenten bewijst nog niet dat de beoordeling van de jury daarom alleen al onredelijk is. Dat de verzoekende partij andere dan esthetische bedoelingen had met haar project betekent nog niet dat de jury dat ook moet doen. Dat de verzoekende partij stelt dat haar onderzoek niet oppervlakkig was, sluit niet uit dat een jury kon oordelen dat het toch onvoldoende diepgang had. Het oordeel van de docenten was overigens ook eerder matig. De mening tenslotte van de mentor, ook al heeft die veel ervaring met woonzorgcentra, is vooral gebaseerd op haar verpleegkundige inzichten, en is daarom niet van aard het oordeel van de jury, die een project in een opleiding interieurarchitectuur te beoordelen hadden, in twijfel te trekken.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij stelt tevens dat er een gebrekkige feedback was.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat de docent aangaf dat de reflectienota een goed werk was. In de beoordeling van de docenten staat echter dat deze reflectienota een werk van 'te' lange adem was, terwijl op het feedbackmoment werd aangegeven dat het een werk van lange adem was. Verzoekende partij stelt steeds de instructies te hebben gevolgd en meent verder dat de docenten haar tijdig moesten bijsturen i.p.v. positieve commentaren te geven als het werk niet goed was.

Verwerende partij stelt dat dit middel tegen de quoterings van de docenten is gericht, terwijl die quoterings niet betwist wordt, waardoor verzoekende partij geen belang heeft bij dit middel. Tevens werd dit niet in het intern beroep opgeworpen en het kan niet voor het eerst voor de Raad naar voren worden gebracht.

Ondergeschikt stelt verwerende partij dat verzoekende partij niet bewijst dat de docent andere commentaar gaf dan deze die werd neergeschreven.

Indien het middel moet begrepen worden als een gebrekkige begeleiding of feedback, is het onontvankelijk, vermits het thans voor de eerste maal wordt opgeworpen. Minstens is het ongegrond vermits een gebrekkige begeleiding een slechte prestatie niet tot een betere maakt behoudens uitzonderlijke omstandigheden, dewelke in casu niet worden aangetoond.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In de mate dat het middel aanvoert dat er gebrekkige feedback is geweest, is het niet gegrond omdat gebreken in de begeleiding behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden zijn om een slecht resultaat in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. Van uitzonderlijke omstandigheden is in deze zaak niet gebleken.

In zoverre het middel aanvoert dat de jury de reflectienota niet goed heeft beoordeeld, althans anders dan de docenten, valt het middel samen met het tweede middel en is het om de daar aangegeven redenen eveneens ongegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op een schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat de jury niet objectief was omdat een lid van de jury kritiek gaf vanuit het standpunt van haar moeder en daarnaast de presentatie van verzoekende partij niet heeft gevolgd vermits ze op een afstand bleef zitten.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij het middel herneemt dat zij inriep voor de interne beroepscommissie zonder te antwoorden op de weerlegging ervan door deze beroepscommissie. Verwerende partij verwijst dan ook naar de bestreden beslissing. Conform de vaste rechtspraak van de Raad en de Raad van State is er een vermoeden van objectiviteit van een examinerator en verzoekende partij brengt geen concrete en overtuigende argumenten aan om dit te weerleggen.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het enkele feit dat een jurylid stelde dat zij het project, dat bestemd was voor een woonzorgcentrum, bekeek vanuit het standpunt van haar moeder – men mag veronderstellen dat die moeder in een woonzorgcentrum verbleef of althans tot de doelgroep voor dergelijke centra behoorde – betekent geenszins dat dit jurylid bevooroordeeld en partijdig was. Het betekent veeleer dat dit jurylid het project trachtte te benaderen vanuit het perspectief van de doelgroep.

Het middel is niet gegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een zesde middel op een onregelmatige samenstelling van de jury.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Tenslotte stelt verzoekende partij dat in het verslag van de jury staat dat deze uit 6 leden bestond, terwijl er maar 4 leden waren. Tevens wordt aangenomen dat de 6 de reflectienota's onderling verdeelden, waardoor het aannemelijk is dat de teksten volledig werden doorgenomen. De docent heeft echter aan de verzoekende partij gemeld dat één jurylid alle teksten wou doornemen, waardoor het oordeel volgens de verzoekende partij op één persoon berust. Tevens stelt verzoekende partij dat het wel noodzakelijk is om de teksten volledig te lezen om een volledig beeld te kunnen vormen van het proces, terwijl in het verslag het tegendeel wordt aangegeven.

Verwerende partij stelt dat het argument dat de jury onregelmatig was samengesteld, niet

kan worden aangenomen. Dit argument had immers in het intern beroep moeten worden opgenomen, wat niet gebeurd is. Het middel kan niet op ontvankelijke wijze voor het eerst voor de Raad worden opgeworpen. Verwerende partij stelt tevens dat het verslag van de jury niet vermeldt dat deze uit 6 leden bestaat. De vermelding van 6 leden komt enkel voor in de beslissing op intern beroep en is een materiële vergissing. De jury was dus wel degelijk regelmatig samengesteld.

Verder verwijst verwerende partij naar de beslissing op intern beroep en het argument, dat de beoordeling bij slechts één persoon berustte, is een loutere bewering die niet wordt bewezen.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

De onregelmatige samenstelling van een collegiaal beslissend orgaan raakt aan de openbare orde en kan voor het eerst in de procedure voor de Raad worden betwist.

Het middel is niet gegrond. Artikel van het OER bepaalt dat de jury uit minstens vier personen is samengesteld, het juryverslag werd door vier personen als jurylid ondertekend, zodat mag worden aangenomen dat de vermelding in de interne beroepsbeslissing dat er zes juryleden waren, een materiële vergissing is.

De verzoekende partij beweert ook dat de teksten niet integraal door alle juryleden gelezen werden behalve door een jurylid, waardoor het oordeel van de jury op de opinie van die ene persoon berust. Van die bewering brengt de verzoekende partij geen bewijs voor, behalve de (naar zij beweert) een verklaring van een docent, wat als bewijselement volstrekt onvoldoende is.

Het middel is niet gegrond.

5.6 Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 16 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Rolnr. 2013/137 – 23 augustus 2013

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/140 – 23 augustus 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 waarbij de verzoekende partij een 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk' en tegen de beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs (lichamelijke opvoeding en project algemene vakken).

Het beroep betreft de beslissing om een 9/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2013 werd het

intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat alle stages evenwaardig in overweging genomen worden. Dit betekent dat de evaluatie van een stage die langer duurt niet noodzakelijk zwaarder doorweegt in de beoordeling. De interne beroepsbeslissing stelde dat een aantal van de syntheseformulieren positief zijn. Andere syntheseformulieren bevatten naast positieve punten echter ook werkpunten en bedenkingen bij de stage van de verzoekende partij. De interne beroepscommissie stelt vast dat hoewel een schriftelijke evaluatie van één van de bezoeken van de lector ontbreekt, er wel een mondelinge evaluatie is geweest, een week later, toen de lector mevrouw op een andere stageplaats bezocht. De interne beroepscommissie besluit dan ook dat de werkpunten van mevrouw geformuleerd werden door verschillende personen tijdens verschillende facetten van de stage en dat voldoende aangetoond werd dat de student niet voldoet aan de eindcompetenties (zoals relationele gerichtheid, initiatief nemen voor het eigen vormingsproces en kritische ingesteldheid).

De beslissing op intern beroep werd meegedeeld op 17 juli 2013.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2013.

Het beroep van 19 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang gelezen met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er teveel nadruk wordt gelegd op negatieve punten en dat er geenszins wordt gewezen op positieve punten. Zij merkt aldus op dat verwerende partij de procedure voor beoordeling van de stage aldus niet correct toepast door enkel eenzijdig de negatieve aspecten op te sommen zonder de prestaties in hun geheel af te wegen.

Verzoekende partij stelt dat zij haar langste stageperiode (zeven weken) heeft beëindigd met een zeer positieve evaluatie. Zij wijst erop dat één van de mentoren haar persoonlijk heeft

aanbevolen bij de schooldirectie. De verzoekende partij meent dat deze periode van zeven weken wegens de duur zwaarder moet doorwegen dan de evaluatie die betrekking heeft op een periode van twee weken, volgens haar zelfs maar specifiek op de laatste vier dagen. Zij stelt samengevat dat er te weinig rekening gehouden werd met de periode van zeven weken. Zo verwijst verzoekende partij naar het stagebezoek op 17 mei 2013 waarbij wel werkpunten opgemerkt werden, maar toch ook een globale positieve evaluatie meegegeven werd. Zij wijst ook op het positief syntheseformulier en tussentijdse opmerkingen van de stagementor.

Verzoekende partij merkt in verband met de tweede stageperiode van twee weken op dat uit de opmerkingen in het schriftje moet blijken dat de synthese-evaluatie te streng is opgesteld en alleen rekening houdt met deze laatste vier dagen. Zij merkt op dat de neergeschreven evaluaties of opmerkingen niet van dien aard waren om een dergelijk negatieve synthesebeoordeling te maken. Zo stelt verzoekende partij dat de mentor melding maakt van 'pech' en 'creatieve oplossing' terwijl de lector dezelfde prestatie negatief evalueert. Verzoekende partij wenst op te merken dat deze tweede stageperiode niet haar beste periode was, maar dat er zeker niet alleen negatieve aspecten werden aangehaald in de tussentijdse evaluaties en dan zij voldoende kunde heeft en de nodige inspanningen heeft geleverd.

Verzoekende partij werpt voorts op dat er geen behoorlijke feedback werd gegeven en dat de organisatie van de stage niet behoorlijk is verlopen. Zij meent dus dat zij, daar zij geen negatieve feedback kreeg of er zeer lang moest op wachten, er vanuit kon gaan dat zij correct gehandeld heeft of dat er rekening gehouden zou worden met het feit dat ze daar niet meer aan kon werken. Zij merkt ook op dat zij haar stage pas twee weken later dan normaal kon aanvatten omdat de stageverantwoordelijke haar niet op tijd had verwittigd dat ze een stageplaats gevonden had. Hierdoor viel haar stage in de periode waarin voorexamens georganiseerd worden.

De verwerende partij stelt dat uit de motivering, in combinatie met de opsomming van de negatieve attitudes en competenties het tekort op een correcte wijze werd gemotiveerd. Verwerende partij wijst erop dat het niet is omdat een begeleider of mentor gedurende de stageperiode een positieve evaluatie heeft gegeven, dat de eindevaluatie van onvoldoende daarom kennelijk onredelijk zou zijn. Zij stelt dat niet de verslagen van de mentoren maar wel de verslagen van de lectoren doorslaggevend zijn. Verwerende partij stelt voorts dat alle stages evenwaardig in overweging dienen te worden genomen voor het bepalen van het eindresultaat. Zij stelt vervolgens dat het dossier volledig (dus alle verslagen) werden onderzocht. Zij stelt voorts dat het feit dat van een bepaald stagebezoek geen stageverslag gemaakt werd niet betekent dat de lector geen stageverslagen zou gemaakt hebben. Een week later werd immers wel naar aanleiding van een nieuw bezoek een stageverslag met tekortkomingen meegedeeld.

Verzoekende partij blijft bij haar standpunt dat de lector niet op de hoogte gesteld werd van het feit dat een voorexamen zou worden afgenomen. Zij merkt op dat in feite het voorexamen de volledige tijd in beslag nam waardoor de inbreng van de verzoekende partij dan ook nihil was. Zij merkt bovendien op dat er geen verbeter sleutel en geen puntenverdeling voorhanden waren. Zij merkt voorts op dat er taalfouten in het examen stonden.

Verwerende partij stelt voorts dat verzoekende partij een erg selectieve lezing van de verschillende stageverslagen maakt. Zij stelt dat een samenlezing van alle verslagen aantoont dat tekorten werden behaald voor eindcompetenties/attitudes, hetgeen het tekort verantwoordt. Verwerende partij erkent wel dat de verzoekende partij een aantal positieve evaluaties heeft bekomen, maar dit is niet het doorslaggevende voor de eindbeoordeling. Zij stelt dat de eindbeoordeling slaat op het al dan niet bereikt hebben van de

(eind)competenties en attitudes, zoals aangegeven in de studiegids. Het feit dat voor bepaalde onderdelen een voldoende score wordt behaald, sluit niet uit dat één of meerdere competenties niet behaald werden, met een negatieve eindscore tot gevolg.

Verwerende partij stelt voorts dat er geen discrepantie is tussen het verslag van mentor en lector bij de tweede stage. Zij wijst erop dat ook het verslag van de mentor negatief is.

Verwerende partij stelt dat de vermelding op het eindverslag van de 'gemakkelijke invulling van lesuren' bovendien betrekking op meerdere aspecten, die in verschillende stageperiodes tot uiting zijn gekomen en niet alleen op de situatie waarbij de leerlingen onvoldoende hun opdrachten hadden voorbereid thuis.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij voert aan dat zij de langst durende stage (7 weken) goed heeft gelopen, en dat ten onrechte een korte stage van twee weken de doorslag heeft gegeven. Bovendien werd er geen rekening gehouden met het feit dat er een voorexamen plaatsvond. Er was ook onvoldoende feedback vanwege een lector.

Uit de door de verwerende partij bijgebrachte deelevaluatie van de lectoren (bijlagen 5 en 6) blijkt dat er voor de stage PAV nogal wat werkpunten waren, en ook voor de stage LO, die weliswaar als voldoende werd geëvalueerd, worden vijf werkpunten vermeld. Die deelevaluaties vinden steun in de syntheseverslagen van de mentoren (bijlage 7): stage LO te (soms te weinig oefenstof en te lange uitleg, timing), stage LO aan het (te lage intensiteit, waardoor de timing in het gedrang kwam, leerinhoud aanpassen aan leerlingen), stage LO aan het (met zelfvertrouwen lesgeven, aan het einde heel goed). Voorts is er een zeer lovend syntheseverslag van de stage PAV aan het, maar ook een zeer negatief syntheseverslag PAV aan het

In het licht van de al deze syntheseverslagen, en de deelevaluaties van de lectoren, kan niet gesteld worden dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

Wat de klacht over gebrekkige feedback betreft, zoals de Raad al herhaaldelijk heeft geoordeeld, een gebrekkige begeleiding is behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een slecht resultaat in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. In deze zaak toont de verzoekende partij niet aan dat er sprake is van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden, en ook de stukken van het dossier tonen dat niet aan.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 27 juni 2013 en de beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/147 – 23 augustus 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij aan verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk' een eindscore 9/20 werd toegekend en verzoekende partij voor de opleiding 'Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs' niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepscommissie stelde dat er naast lovende verslagen ook veel aandachtspunten en werkpunten in de evaluatie voorkomen. Uit de eindevaluatie blijkt dat zij niet voldoet aan de minimumcriteria met betrekking tot sommige attitudes (o.a. verantwoordelijkheidszin, kritische ingesteldheid, organisatievermogen...). De beslissing stelde voorts dat verzoekende partij tijdens haar stage zeven keer werd bezocht door haar lector of pedagoog waardoor de

beroepscommissie ervan uitgaat dat die een accuraat beeld hebben. Een onderdeel van het opleidingsonderdeel Praktijk is immers ook dat studenten 'oplossingsgericht kunnen werken in de zin van het zelfstandig kunnen definiëren en analyseren van complexe probleemsituaties in de beroepspraktijk en het kunnen ontwikkelen en toepassen van zinvolle oplossingsstrategieën'.

De interne beroepscommissie besluit dan ook dat 9/20 een correct cijfer is voor het opleidingsonderdeel Praktijk.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 17 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2013 kennis gekregen van deze. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2013.

Het beroep van 22 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op een schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en bevoegdheidsoverschrijding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie niet voldoende aandacht heeft voor het concrete evaluatiedossier van de student. De interne beroepscommissie zou zich slechts gebaseerd hebben op het oordeel van de leden van de evaluatiecommissie-praktijk. Het louter geven van de punten kan niet gezien worden als voldoende motivering voor een opleidingsonderdeel 'Praktijk'.

Verzoekende partij haalt aan dat uit de stukken blijkt dat zij goed tot zelfs zeer goed wordt beoordeeld. Er zijn weliswaar enkele werkpunten, maar deze zijn niet van die aard dat zij een tekort zouden rechtvaardigen. Verzoekende partij werpt op dat bij de eindbeoordeling verduidelijkt moet worden hoe en in welke mate de deelbeoordelingen hun impact hebben gehad op de eindevaluatie en dat zowel positieve als negatieve deelbeoordelingen volgens hun relatief gewicht in de globale eindbeoordeling betrokken moeten worden. In geen enkel verslag geeft de mentor aan dat de negatieve opmerkingen er toe zouden leiden dat de eindtermen niet behaald worden. Dat verzoekende partij dan toch een onvoldoende haalt op het opleidingsonderdeel 'praktijk' dient dan ook bijzonder gemotiveerd te worden.

Verwerende partij stelt vooreerst dat de beslissing gemotiveerd is en daarbij zowel de positieve alsook de veelvuldige negatieve bemerkingen tijdens het ganse stageverloop weergeeft.

Verwerende partij merkt vervolgens op dat de wijze van evalueren inzake stage wordt omschreven in de leidraad voor praktijk.

Zij wijst erop dat het eindverslag, zijnde het eindresultaat van 9/20, opgemaakt wordt aan de hand van de verschillende verslagen van mentoren en lectoren en dat in casu de toegekende score wel degelijk ondersteund wordt door de motivering, namelijk de verschillende tekortkomingen gedurende de stageperiode. Verwerende partij merkt ook op dat niet mag worden vergeten dat het niet is omdat een stagebegeleider of mentor tijdens de stageperiode een positieve evaluatie zou hebben gegeven, dat de eindevaluatie van onvoldoende daarom kennelijk onredelijk zou zijn.

Verwerende partij stelt dat uit de eindevaluatie blijkt dat er nog een aantal ernstige werkpunten zijn en waaruit blijkt dat de eindcompetenties niet bereikt werden. Ook de stagementoren halen in hun verslagen werkpunten aan die gerelateerd zijn aan de te behalen competenties. Zij wijst erop dat alle 7 verslagen bekeken moeten worden en dat verzoekende partij een eenzijdig en fragmentarisch beeld schept.

Zij stelt vervolgens dat in het syntheseverslag, onder verwijzing naar bemerkingen van zowel lectoren als mentoren, duidelijk wordt aangeduid aan welke competenties en attitudes in deze stageperiode nog niet werd voldaan.

De evaluatiecriteria die hierbij worden aangewend zijn de studenten, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij thans voorhoudt, wel degelijk bekend.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij merkt op dat art. van het Stagereglement voorschrijft dat het eindcijfer voor de praktijk ontstaat door samenspraak tussen de betrokken lectoren van de onderwijsvakken en de lector-pedagoog na een stageportfoliogesprek met de student. In dit geval beweert verzoekende partij dat zij niet kan opmaken dat de samenspraak plaatsvond, hoe die verlopen is en welke argumenten uiteindelijk tot de beoordeling aanleiding hebben gegeven.

Verzoekende partij werpt op dat de eindevaluatie genomen is door de lector-pedagoog, wat een bevoegdheidsoverschrijding inhoudt, aangezien enkel de evaluatiecommissie-praktijk hiervoor bevoegd is.

Verwerende partij stelt dat het in de nabespreking van het stageportfoliogesprek is dat alle leden samen bepalen wat in de eindevaluatie komt. Zij merkt op dat de mondelinge bespreking een weerslag vindt in een checklist die eveneens voor de verzoekende partij werd opgemaakt en aangevuld. Zij stelt dat deze werkwijze impliceert dat de andere leden van de evaluatiecommissie, zijnde de lectoren van de beide onderwijsvakken, wel degelijk de eindevaluatie onderschrijven en mede bepaald hebben. Verwerende partij stelt ten slotte dat de eindevaluatie fysiek wordt opgemaakt door de lector-pedagoog in opdracht van de evaluatiecommissie en na het stageportfoliogesprek.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Eerste onderdeel

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de door de verwerende partij in bijlage 6 bijgebrachte syntheseformulieren van de mentoren blijkt dat ook een behoorlijk aantal mentoren negatieve punten of werkpunten aangeven (.....: je bent stil en timide; stel voldoende vragen tijdens de les;: meer kordaat optreden;: klasmanagement, strenger zijn, schrijfvaardigheid, tempo;

.....: meer interactie en meer initiatief; nogmaals te weinig initiatief, objectieve beoordeling;: is te braaf, te weinig doorzettingsvermogen). Dat de mentoren niet aangeven dat de eindtermen niet behaald werden, zoals de verzoekende partij opmerkt, is niet relevant omdat dat oordeel aan hen niet gevraagd werd. De deelevaluaties van de lectoren, opgenomen in bijlage 5 van de verwerende partij, bevatten gelijkaardige kritiek, bijvoorbeeld: 27 februari 2013: goede interactie met brave studenten, blijven werken aan non-verbale taal, dialectische werkvormen goed doordenken;, 4 maart 2013: meer interactie, bespreek leerstof, gericht, klasmanagement onvoldoende; 6 maart 2013: assertiever zijn, attitudes moeten sneller worden bijgestuurd; 29 april 2013: powerpoint, je racet erdoor, gewoon aflezen: neem je tijd, niet zo gejaagd; interactie, kordaat optreden; 14 mei 2013: je werkt hoofdzakelijk met de studenten die willen werken. Op grond van deze gegevens van het dossier kan de Raad binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid niet stellen dat de bestreden beslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het onderdeel is niet gegrond.

Tweede onderdeel

De verzoekende partij betwist niet dat het portfoliogesprek plaatshad met de betrokken lectoren van de onderwijsvakken en de lector-pedagoog. Hoewel het verkieslijker zou zijn dat de eindevaluatie door alle betrokken lectoren wordt ondertekend, kan aangenomen worden dat de eindevaluatie, door de lector-pedagoog opgesteld in opdracht van alle betrokkenen (zie bijlage 7 van de verwerende partij), effectief de weergave is van hun collectieve bevindingen. Het tweede onderdeel is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van het OER.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij zelfs bij een tekort van 9/20 nog steeds geslaagd kan worden verklaard omdat het gaat om een tolereerbaar tekort. Verzoekende partij stelt dat zij voldaan heeft aan de voorwaarden bepaald in artikel OER. Zij merkt bovendien op dat het tekort zich in eerste en enige zit voordoet en dus niet meer kan opgehaald worden in een tweede zit.

Verzoekende partij stelt dat de examenbeslissing en de beslissing op intern beroep niet voldoende gemotiveerd zijn met betrekking tot het feit dat zij niet geslaagd verklaard werd.

Verwerende partij werpt op dat het middel niet-ontvankelijk is daar het niet in het intern beroep werd opgeworpen.

Verwerende partij stelt in subsidiaire orde dat in de studiefiche duidelijk staat dat er voor dit opleidingsonderdeel geen deliberatie mogelijk is. Verwerende partij merkt voorts op dat er geen specifieke situatie voorhanden is die aanleiding zou kunnen geven tot het in rekening brengen van uitzonderlijke omstandigheden.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij werpt terecht op dat dit middel niet ontvankelijk is omdat het niet werd voorgebracht in het intern beroep, terwijl niets de verzoekende partij belette om het ook daar in te roepen.

Het is bovendien ongegrond, omdat de eventuele mogelijkheid om een student te delibereren ondanks delibereerbare tekorten, de bevoegde instantie van onderwijsinstelling behoudens bijzondere omstandigheden niet verplicht die mogelijkheid te onderzoeken. Van bijzondere omstandigheden is in deze zaak niet gebleken.

Het middel is niet ontvankelijk en subsidair niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 27 juni 2013 en de beslissing van de interne beroepscommissie van 10 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/148 – 23 augustus 2013

Inzake

wonende

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 26 juni 2013 waarbij de verzoekende partij 8/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Stage Vroedkunde – keuzestage' en tegen de beslissing van de departementale examencommissie van 12 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het derde jaar van de 'Bachelor in de vroedkunde'.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Stage Vroedkunde – keuzestage'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2013 een intern beroep in bij de departementale examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 12 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er uit de evaluatie inderdaad kan worden opgemaakt dat er een evolutie plaatsvond, doch dat het vereiste niveau nog niet werd behaald voor het opleidingsonderdeel. De beroepsbeslissing stelt dan ook dat het punt van 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'Stage Vroedkunde – keuzestage' gehandhaafd moet blijven.

De interne beroepsbeslissing stelt voorts dat de verzoekende partij geen slechtere of minderwaardige stageplaats kreeg. De beroepsbeslissing stelt voorts dat verzoekende partij nooit gemeeld heeft dat de eerdere stage op dezelfde stageplaats niet goed zou zijn verlopen. Er wordt voorts gesteld dat verzoekende partij nooit heeft aangegeven dat er problemen zouden zijn ontstaan tijdens het samenwerken met de mentor. Dat blijkt ook uit de reflectieverslagen zelf. Bovendien stelt de beroepsbeslissing dat verzoekende partij wel degelijk uitleg heeft gekregen over het door haar behaalde resultaat.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 16 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Gelet op het feit dat de laatste dag om een ontvankelijk beroep in te stellen op een zondag valt, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag dat de postdiensten beschikbaar zijn. Dit is op maandag 22 juli 2013.

Het beroep van 22 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de artikelen 2-3 van de Formele Motiveringswet, in samenhang genomen met artikel II.11 Aanvullingsdecreet, artikel 6.1.5 Onderwijsreglement, artikel 5.1 stagereglement, het motiveringsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij op dezelfde manier beoordeeld werd als studenten die 8 weken stage doorliepen. Verzoekende partij heeft zelf echter slechts 7 weken doorlopen. Dit is een schending van het stagereglement. Zij merkt op dat van haar niet dezelfde inspanningen kan verwacht worden als bij de studenten die 8 weken stage doorliepen. Zij stelt dan ook dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is.

Verzoekende partij bekritiseert de motivering waarin aangehaald wordt dat zij nog niet veel ervaring had. Zij merkt in de eerste plaats op dat zij het vereiste aantal zelf verrichte bevallingen en andere interventies haalde en dat dit ook blijkt uit het logboek dat werd afgetekend voor akkoord. Zij stelt bovendien dat zij niet méér bevallingen kon uitvoeren aangezien op de dienst waar zij stage liep nog twee andere stagiairs stonden en het een rustige periode was. Zij wijst er ook op dat zij in voorgaande stagejaren ook niet het minimaal aantal stageweken haalde waardoor zij natuurlijk minder ervaring heeft. Zij werpt op dat zij uiteindelijk slechts vijf dagen op de dienst verloskunde stond. Zij stelt bovendien dat ze zelf genoeg initiatief, inzet en leergierigheid toonde.

Verwerende partij stelt dat zij een zorgvuldige houding heeft aangenomen bij de keuze van de stageplaats. Zo stelt de verzoekende partij dat zij oorspronkelijk om een andere stageplaats vroeg, niet enkel omdat zij verder van de vroedvrouw woonde, maar ook omdat de leerkansen beperkter zijn bij een zelfstandige vroedvrouw.

Zij wijst erop dat het aantal weken in het reglement slechts benaderend is. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij inderdaad één week minder stage heeft gelopen voor haar keuzestage, maar zij heeft dit kunnen compenseren door één week extra te doorlopen voor haar verplichte stage. Zij merkt op dat de verzoekende partij zo aan haar vooropgestelde aantal van 18 weken stage komt. Verzoekende partij is trouwens niet de enige voor wie dit zo geregeld is. Verwerende partij stelt dat maar liefst 25% van de studenten in het derde jaar zich in dezelfde situatie bevinden. Bovendien kreeg verzoekende partij elke keer de stageplaats van voorkeur en werd dus zeker niet benadeeld ten opzichte van andere studenten.

Verwerende partij stelt voorts dat bij de evaluatie inderdaad rekening werd gehouden met de mindere verloservaring van de verzoekende partij, maar dat dit net in haar voordeel was. Bovendien werd een deel van de onvoldoende scores van de stagementor herleid naar voldoende scores. Ook verzoekende partij kent zichzelf een aantal onvoldoende scores toe, meestal met betrekking tot dezelfde competenties.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij stelt dat zij tengevolge van omstandigheden waar zij geen greep op had minder ervaring heeft opgedaan met bevallingen (stage van het vorige academiejahr waar ze bovendien een slechte ervaring had, stage bij zelfstandige vroedvrouw die geen bevallingen doet, stage tijdens een rustige periode) en vooral dat zij beoordeeld werd op een keuzestage van 7 weken terwijl de toepasselijke regeling bepaalt dat die 8 weken bedraagt, en de andere studenten wel op 8 weken stage werden beoordeeld. Zij verwijst ook naar een vorig besluit van de Raad, waar de evaluatie van een stage onrechtmatig werd bevonden omdat die ten onrechte voortijdig was beëindigd (Besluit nr. 2009/070).

De verzoekende partij klaagt er o.a. over dat de keuzestage slechts 7 weken geduurd heeft en niet 8, zoals bepaald in artikel 5.1 van het Stagereglement (stuk 7 van de verwerende partij).

De verwerende partij erkent dat de keuzestage maar 7 weken geduurd heeft, maar voegt eraan toe dat dit maar een benaderende aantal is, dat de totale stageduur (verplichte stage 11 weken en keuzestage 7 weken) wel 18 weken geduurd heeft, wat in overeenstemming is met het Stagereglement (10 weken verplichte stage en 8 weken keuzestage), dat het niet altijd mogelijk is om de exacte stageperiodes te organiseren omdat dit ook afhangt van de beschikbare stageplaatsen, dat een vierde van de studenten in hetzelfde geval verkeren als de verzoekende partij, en tenslotte dat de verzoekende partij niet klaagt over de langere duur

van de verplichte stage, wat volgens de verwerende partij een voordeel is voor de verzoekende partij.

Artikel 5.1. van het Stagereglement luidt voor zover als relevant als volgt:

„

Er kan begrip worden opgebracht voor de moeilijkheden die de organisatie van de stages met zich mee brengen, maar de tekst van het reglement is nu eenmaal in duidelijke en onvoorwaardelijke termen gesteld, en het valt niet uit te sluiten dat als de keuzestage van de verzoekende partij 8 weken geduurd had in plaats van 7, zij een beter (of mogelijk ook slechter) resultaat geboekt zou hebben.

De betwiste evaluatie is niet in overeenstemming met het reglement van de verwerende partij, mede omdat de keuzestage afzonderlijk geëvalueerd wordt, en niet samen met de verplichte stage.

De beslissing kan dus niet in stand blijven.

Blijft de vraag hoe de onrechtmatigheid geredigeerd kan worden.

Dat kan door de verzoekende partij een week extra keuzestage te laten lopen, waarna zij geëvalueerd zal worden op haar prestaties van de 7 weken stage die zij al gelopen heeft, en op de ene week stage die zij nog zal lopen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Gelet op het gegrond bevonden eerste middel, behoeven de andere middelen, die niet tot een ruimere vernietiging zouden kunnen leiden, niet beoordeeld te worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 26 juni 2013 waarbij de verzoekende partij 8/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Stage Vroedkunde – keuzestage' en de beslissing van de departementale examencommissie van 12 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 oktober 2013 een nieuwe beslissing nemen nadat de verzoekende partij een week keuzestage zal hebben gelopen, gelijkaardig aan de stage van 7 weken die zij al gelopen heeft, in een door de verwerende partij aangeduide stageplaats, en de verzoekende partij dan opnieuw geëvalueerd zal zijn over de acht weken keuzestage.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/150 – 23 augustus 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman meester,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 3 juli 2013 waarbij de verzoekende partij gedelibereerd werd en tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie d.d. 16 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het postgraduaat ".....".

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie om de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "....." waarvoor zij een 9/20 behaalde te delibereren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2013 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 16 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat conform de bestaande afspraken en het OER tot deliberatie werd besloten. De beroepsbeslissing stelde dat het OER niet voorziet in de situatie waarbij een student zou kunnen verzoeken om niet gedelibereerd te worden. De beroepsbeslissing stelde voorts dat bezorgdheid over haar CV en de overtuiging van de verzoekende partij betreffende haar resultaten en graad van verdienste geen redenen zijn om daarvan af te wijken.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 17 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 16 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 19 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 20 juli 2013.

Het beroep van 22 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het extern beroep daar het voorwerp geen ongunstige studievoortgangsbeslissing is.

Hoewel de studievoortgangsbeslissing (i.e. een deliberatie voor een tekort en bijgevolg de aflevering van een getuigschrift), thans bevestigd bij het intern beroep op het eerste gezicht gunstig is voor de verzoekende partij, heeft de Raad reeds geoordeeld dat een verzoekende partij in bepaalde omstandigheden toch het juridisch vereiste belang kan hebben om een extern beroep in te stellen bij de Raad tegen een prima facie gunstige beslissing indien ze met het beroep een kans op een hoger examencijfer nastreeft en daarmee samenhangend een hogere graad van verdienste kan bekomen worden.

Uit het verzoekschrift leidt de Raad af dat dit in casu eveneens het juridisch vereiste belang aanwezig is daar de verzoekende partij expliciet wenst om haar examencijfer (in casu een – weliswaar gedelibereerd – tekort) via een tweede examenkans te verbeteren, en zodoende alsnog een creditbewijs te behalen.

Het enkele feit dat de verzoekende partij geen credit behaald heeft voor het in het geding zijnde opleidingsonderdeel geeft haar een voldoende belang bij de nagestreefde vernietiging.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

4. Omvang van het beroep

Gelet op de noodzakelijke band tussen het resultaat voor het in het geding zijnde opleidingsonderdeel en de beslissing om de verzoekende partij toch geslaagd te verklaren, kan een eventuele vernietiging niet beperkt blijven tot de weigering om de verzoekende partij een tweede examenkans te gunnen, maar moet die ook de beslissing om de verzoekende partij geslaagd te verklaren omvatten.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

In haar nota van wederantwoord werpt verzoekende partij een nieuw middel op, met name de schending van het gelijkheidsbeginsel, met name tussen de studenten die geen creditbewijs hebben behaald en ook niet gedelibereerd werden, en de studenten die wel gedelibereerd werden.

Daar dit niet werd opgeworpen in het intern beroep, noch in het verzoekschrift, en het niet aan de openbare orde raakt, is het middel laattijdig en onontvankelijk.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het OER, in samenhang genomen met het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij op grond van artikel OER recht heeft op een tweede examenkans, zelfs indien zij zonder daartoe gevraagd te hebben gedelibereerd werd. Zij werpt op dat artikel OER enkel bepaalt dat de examencommissie een tekort kan delibereren, maar dat dit geenszins een verplichting is. Zij merkt voorts op dat zij door de deliberatie geen creditbewijs kan verwerven en dat haar zo een kans om haar resultaat te verbeteren wordt ontnomen. Verzoekende partij wenst aan te tonen dat zij over de competenties voor dat opleidingsonderdeel beschikt.

Verzoekende partij betwist de motivering dat haar situatie een uitzondering is waarmee de examencommissie geen rekening diende te houden. Zij merkt op dat het in normale omstandigheden de student is die verzoekt om gedelibereerd te worden.

Verwerende partij stelt dat de beslissing om de verzoekende partij voor haar tekort te delibereren niet kennelijk onredelijk en niet onreglementair is. Zij wijst erop dat artikel OER correct werd toegepast omdat de verzoekende partij aan alle voorwaarden om gedelibereerd te worden, voldeed. Zij stelt voorts dat noch in de decretale bepalingen, noch in de deliberatieafspraken een procedure, die de student de mogelijkheid geeft zich te verzetten tegen een mogelijke deliberatie, werd vastgesteld.

Verwerende partij stelt voorts dat de aangehaalde argumenten van de verzoekende partij (studieresultaten, eventuele hogere graad van verdienste) geen redenen zijn om daarvan af te wijken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel OER luidt als volgt:

""§4 Een student heeft voor ieder opleidingsonderdeel waarvoor hij ingeschreven is en

waarvoor hij niet slaagde of niet gedelibereerd werd, het recht op een tweede examenkans tenzij de aard van het opleidingsonderdeel dit niet toelaat.”

Deze bepaling sluit uit dat een student recht heeft op een tweede examenkans als hij gedelibereerd werd.

De vraag is of deze bepaling in overeenstemming is met de hogere regelgeving.

Artikel 29 §2 van het Flexibiliseringsdecreet luidt als volgt:

“§ 2. Een student heeft voor ieder opleidingsonderdeel waarvoor hij ingeschreven is, recht op twee examenansen [in de loop van het academiejaar]. Indien de aard van het opleidingsonderdeel niet toelaat dat [...] tweemaal wordt geëxamineerd, kan het in het eerste lid bedoelde recht niet tijdens hetzelfde academiejaar worden uitgeoefend.”

Artikel 31 van hetzelfde decreet, voor zover als relevant, luidt als volgt:

“§ 1. Een student behaalt een creditbewijs voor elk opleidingsonderdeel waarvoor hij geslaagd is.

Een student slaagt voor een opleidingsonderdeel wanneer hij ten minste 10 op 20 behaalt, tenzij het instellingsbestuur op grond van de specificiteit van het opleidingsonderdeel een andere, niet numerieke, vorm van resultaatsbepaling heeft vastgelegd.

Het geslaagd zijn wordt beoordeeld door : 1° de individuele examinator, of 2° de examencommissie, zo het instellingsbestuur aan deze de bevoegdheid heeft opgedragen om de examenresultaten definitief vast te stellen.

[Een student kan niet verzaken aan een creditbewijs.]”

En artikel 33 van hetzelfde decreet bepaalt:

“§ 1. Een student verwerft een graad of een diploma van een opleiding indien hij voor het geheel van de opleiding geslaagd wordt verklaard.

De student wordt geslaagd verklaard indien hij alle examens die horen bij het opleidingsprogramma heeft afgelegd en op grond van het feit dat :

1° alle examens geleid hebben tot een creditbewijs, of

2° de examencommissie op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

§ 2. Het feit dat een student globaal geslaagd wordt verklaard, betekent niet dat hij in aanmerking komt voor een creditbewijs voor die opleidingsonderdelen waarvoor hij niet is geslaagd.”

Uit de combinatie van deze bepalingen kan afgeleid worden dat een student een credit niet kan verzaken, wat impliceert dat hij niet via een tweede examenkans een credit met een beter resultaat kan behalen, maar niet dat aan een student die geen credit behaald heeft, een tweede examenkans ontzegd kan worden omdat hij, ondanks een tekort, gedelibereerd werd. Het hiervoor geciteerd artikel 33, §2, laatste zin, maakt overigens duidelijk dat een gedelibereerde student geen credit verwerft voor de opleidingsonderdelen waarvoor hij niet geslaagd is, wat op zich een nadeel voor de student inhoudt. Dat een student die ondanks een tekort geslaagd verklaard werd, door het benutten van een tweede examenkans het risico loopt een nog minder goed resultaat te behalen en niet geslaagd verklaard te worden, is zijn verantwoordelijkheid.

Naar het oordeel van de Raad is artikel van het OER van de verwerende partij, in zoverre het een tweede examenkans ontzegt aan een student voor een opleidingsonderdeel waarvoor hij geen credit verworven heeft, omdat hij gedelibereerd werd, in strijd met artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet. Daar de bestreden beslissing steunt op die bepaling van het OER om de verzoekende partij een tweede examenkans te weigeren, is die beslissing onwettelijk.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 3 juli 2013 en de beslissing van de Interne Beroepscommissie d.d. 16 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk, nadat verzoekende partij de gelegenheid heeft gehad de tweede examenkans te benutten op de daarvoor voorziene examendag of een andere onderling overeengekomen dag, op 27 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/153 – 23 augustus 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij een 9/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de bepaling van de departementale beroepscommissie van 29 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in architectuur.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij bepaling van de departementale beroepscommissie op datum van 29 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 augustus 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 augustus 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 29 juli 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 30 juli 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 31 juli 2013.

Het beroep van 3 augustus 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de quoterings die zij kreeg niet in verhouding staat tot de door haar geleverde prestaties, in vergelijking met die van de andere groepsleden. De andere groepsleden werkten immers minder en slaagden wel.

Verzoekende partij geeft verder aan dat zij gewettigd afwezig was toen een individuele opdracht afgegeven moest worden. De docent gaf aan dat verzoekende partij deze taak niet meer diende af te geven en zich diende te concentreren op het groepswork. Uit het logboek en de presentatie blijkt het harde werk van verzoekende partij. Tijdens alle contacten met de begeleiders bleek ook dat de verzoekende partij de leidinggevende rol op zich nam. Voor de presentatie was uitdrukkelijk gevraagd dat elk groepslid iets diende te zeggen.

Verzoekende partij geeft aan dat zij de ombudsdienst niet gecontacteerd over het feit dat niet alle groepsleden zich even hard inspanden en over het gebrek aan medewerking, noch over het niet maken van de individuele taak. Verzoekende partij heeft steeds geprobeerd niet achter de rug van de medestudenten te klagen. Verzoekende partij heeft wel getracht de medestudenten aan te sporen om zich beter in te zetten, wat niet gelukt is. Verzoekende partij dacht ook dat het m.b.t. de individuele taak geregeld was met de docenten.

Tenslotte werpt verzoekende partij op dat het haar niet duidelijk is waarom zij geen voldoende behaalde op dit opleidingsonderdeel. Zij kon niet aanwezig zijn op het feedbackmoment, maar dacht dat dit niet zo belangrijk was als het achteraf gebleken is. Zij stelt verder dat zij anders zeker aanwezig zou zijn geweest.

Verzoekende partij vraagt dan ook dat zij de taak opnieuw mag maken zodat zij hierop gequoteerd kan worden.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing omstandig motiveert waarom het argument van verzoekende partij dat de quoterings niet in verhouding staat tot de geleverde prestatie, niet kan worden weerhouden. In het extern beroep geeft verzoekende partij niet concreet aan welke rechtsregels werd geschonden, noch hoe deze zouden zijn geschonden of in welke mate de beoordeling van de beroepscommissie niet correct zou zijn. Verzoekende

partij duidt ook niet aan hoe de initiële quoterings zelf kennelijk onredelijk of onevenredig zou zijn en geeft bovendien zelf aan dat zij de docenten niet van onredelijkheid wil betichten. Verder stelt verwerende partij dat de docenten ontkennen dat zij de verzoekende partij vrijstelling van de individuele opdracht gaven. Blijkbaar berust dit op een foutief begrip van de verzoekende partij, waarvoor de verwerende partij niet verantwoordelijk kan worden gesteld. Bovendien ligt het niet in de lijn van de redelijke verwachtingen dat verzoekende partij op grond van een korte afwezigheid, van een deelopdracht zou worden vrijgesteld. Verwerende partij merkt nog op dat verzoekende partij niet betwist dat zij de taak niet heeft ingeleverd en verzoekende partij heeft dan nog een gunstmaatregel gekregen doordat zij een 8/20 kreeg i.p.v. 0/20.

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij blijk gaf van een verschillende inbreng in het groepswork én een daaruit volgende aanspraak op een verschillende quoterings. De bestreden beslissing geeft aan dat er met alle studenten concrete afspraken zijn gemaakt omtrent de gevolgen van de afwezigheid van een medestudent, en dat uit de verklaringen van de andere studenten niet kan worden afgeleid dat het aandeel van de verzoekende partij dermate groter zou zijn geweest dat het een hogere score zou moeten krijgen.

Verwerende partij stelt dat het groepswork niet beter wordt doordat of wanneer het tot stand is gekomen door studenten met merklijk verschillende inspanningen. De bestreden beslissing geeft aan dat aan de overige groepsleden hun akkoord is gevraagd over de wederopname van een medestudent in de groep en de toekenning van dezelfde score voor groepswork.

Verzoekende partij ontkent niet dat deze terugkoppeling heeft plaatsgevonden en het wordt ook bevestigd door een andere medestudent. De drie concrete voorwaarden waaraan de desbetreffende student diende te voldoen om te kunnen genieten van dezelfde score voor het groepswork, zijn opgelegd en naar oordeel van de studenten werd aan deze voorwaarden voldaan.

Tenslotte stelt verwerende partij dat het argument m.b.t. de thuissituatie van verzoekende partij en de redenen voor zijn afwezigheid op het feedbackmoment, niet kan worden aangenomen. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat haar aanwezigheid bij de feedback zou hebben geleid tot een ander examenresultaat en de reden die voor deze afwezigheid vormt ook geen overmacht.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het gelijkheidsbeginsel vergt dat gelijke gevallen gelijk behandeld worden, maar ook dat ongelijke gevallen niet gelijk behandeld worden behoudens indien daarvoor een objectieve rechtvaardiging voorhanden is.

In deze zaak staat vast dat de verzoekende partij duidelijk meer gepresteerd heeft voor het toch zwaarwegende eindreview van het groepsworkstuk dan twee andere studenten (een was afwezig gedurende vijf weken, een tweede gedurende twee weken). Het is niet omdat de drie andere studenten aanvaard hebben, onder voorwaarden, dat de vierde student die vijf weken afwezig was geweest, toch nog mocht meedoen aan het groepsworkstuk, dat de docenten daaruit de conclusie mochten trekken dat hij dezelfde evaluatie mocht krijgen als de andere studenten.

De 12/20 die zij aan die vierde studente hebben toegekend is definitief en daar kan niet meer op teruggekomen worden.

Ook al is het niet evident om deelnemers aan een groepsworkstuk niet op hetzelfde niveau te evalueren, de regelgeving van de verwerende partij laat dit uitdrukkelijk toe, en in dit geval staat vast dat de verzoekende partij een grotere inbreng gehad heeft in het groepsworkstuk dan twee andere studenten, wat ook door de drie medestudenten erkend wordt.

Onder die omstandigheden is het toekennen van eenzelfde cijfer aan de verzoekende partij als aan de andere studente, waarvan minstens een duidelijk minder bijgedragen had tot het

groepswerk, een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 29 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 30 augustus 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/155 – 23 augustus 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 26 juni 2013 waarbij verzoekende partij een 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de Departementale Beroepscommissie van 29 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de het Master Interieurarchitectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' waarbij een 9/20 werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 29 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de cijfers voor enerzijds jaarwerk en anderzijds voor de jury behoorlijk gemotiveerd zijn en dat daaruit voldoende duidelijk is waarom de cijfers voor beide onderdelen zover uiteen liggen. De beslissing stelde voorts dat er wel voldoende begeleiding bij de meesterproef werd gegeven. Zij stelde voorts dat de jury wel over het 'ontwerpmatig onderzoeken' een oordeel kan vellen en dat dit niet alleen door de docenten gedaan zou kunnen worden. De beroepsbeslissing stelde nog dat het cijfer jaarwerk niet door de docenten gebruikt zou moeten worden om een tekort voor de jury te compenseren.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 augustus 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 augustus 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 29 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 2 augustus 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 3 augustus 2013.

Het beroep van 6 augustus 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij bekritiseert de motivering voor het uiteenlopen van de cijfers en stelt dat er tijdens het jaar werd meegegeven dat haar project boeiend was. Zij stelt ook dat een ontwerp een evolutie is met soms mindere naleving van een strikte planning. Zij wijst er ook op dat het normaal is dat een project soms stilvalt en geheroriënteerd moet worden. Zij wijst er voorts op dat haar project drie weken beoordeeld kon worden. Ze wijst erop dat haar eerste ontwerpidee werd goedgekeurd en dat het tweede niet werd begrepen door de tweede docente. Zij wijst er ook op dat de andere docent haar raad heeft gegeven die ze ook opgevolgd heeft. Zij betwist het motief dat de eindpresentatie teleurstellend zou zijn. Zij wijst erop dat haar eindpresentatie in overleg met een docent werd vastgelegd.

Verwerende partij stelt in hoofddoordeel dat de feitelijke elementen die verzoekster met betrekking tot dit onderdeel aanvoert grotendeels nieuw en daarom niet ontvankelijk zijn. Verwerende partij stelt dat niet alle feedback tijdens het academiejaar positief was en wijst erop dat de tussentijdse review van 17 april en het oordeel op 5 juni integendeel ongunstig waren.

Verwerende partij erkent dat een project niet steeds met eenzelfde tempo vordert en dat er redenen kunnen zijn om een eerder ingeslagen weg te verlaten en andere opties te verkennen. Verwerende partij stelt evenwel dat dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat het project wel binnen het academiejaar moet worden afgerond, en wel binnen een vooraf gekende concrete timing. Verwerende partij merkt ook op dat het motief dat er niets ontwerpmatig te beoordelen valt, slaat op het feit dat er op het einde van het project weinig resultaten voorliggen.

Zij wijst er voorts op dat de verantwoordelijkheid voor keuzes bij de eindpresentatie verschuiven naar de docent niet aanvaard kan worden. Zij stelt dat keuzes maken een onderdeel is van de te bereiken competenties.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij stelt dat zij niet goed begeleid werd door haar docente en betwist dat de docente voldeed aan haar plichten. Zij stelt dat ze slechts eenmaal feedback heeft gekregen bij een tekst en daarna niets meer. Zij stelt dat van onderwijzend personeel toch meer

verwacht mag worden zodat verzoekende partij er iets van kan leren. Zij betwist ook het motief dat zij niet zelfstandig zou kunnen werken en dat zij alle teksten van haar docente verwachtte. Zij stelt dat ze enkel ondersteuning, geen schrijvende hand verwachtte van de docente. Ze stelt dat ze wel degelijk eigen literatuur heeft gezocht en gevonden, maar dat deze teksten volgens de docente niet voldeden. Zij stelt dat de docente niet aangaf welke specifieke teksten dan wel in aanmerking komen buiten de algemene reader die ze al verwerkt had. Ze merkt ook op dat een andere docent er wel in slaagde om meer gericht te begeleiden. Verzoekende partij werpt op dat er wel een ongelijkheid zit in de begeleiding die studenten krijgen. Die ongelijke behandeling bij de begeleiding zit volgens verzoekende partij bij de toegewezen docent, met name voor de theoretische bijstand. Ze bekritiseert voorts het motief dat ze tijdig gewaarschuwd werd. Ze stelt dat pas op 5 juni 2013 de docente haar reactie heeft gegeven waardoor ze geen aanpassingen meer kon doen.

Verwerende partij stelt dat niet van docenten kan worden verwacht dat alle mogelijke teksten die worden ingeleverd, verbeterd worden tot de student er genoeg mee neemt of de docent de tekst eigenlijk al beter zelf had kunnen maken. Verwerende partij stelt dat het betoog van verzoekende partij blijkt geeft van het feit dat zij onvoldoende is staat is tot eigen onderzoek, zelfstudie en zelfstandig werk. Zij merkt op dat de begeleiding die verzoekende partij zoekt niet overeenstemt met een normale ondersteuning in het hoger onderwijs, in het bijzonder in een masteropleiding. Verwerende partij stelt voorts dat verzoekende partij ook geen bewijzen betreffende verzoek tot begeleiding of andere feitelijke elementen inzake commentaar van docenten voorlegt.

Voorts stelt verwerende partij met betrekking tot het ingeroepen gelijkheidsbeginsel dat verzoekende partij niets aanbrengt dat de beslissing in gedrang kan brengen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Eerste onderdeel

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij ontkent niet dat het tussentijdse review van 17 april 2013 ongunstig was, en bekritiseert die ook niet. In het licht daarvan kan niet ernstig beweerd worden dat er een onverklaarbare en bij wijze van gevolg onrechtmatige discrepantie zou zijn tussen de beoordeling van haar werk door de docenten en de beoordeling door de jury. Daarbij komt dat ook een van de docenten niet positief was (omdat, zo stelt de verzoekende partij zonder nadere toelichting, die haar werk niet begrepen had). Hoe dan ook, uit een discrepantie tussen het oordeel van de docenten en dat van de jury volgt niet dat het oordeel van de docenten onrechtmatig is.

Het onderdeel is niet gegrond.

Tweede onderdeel

Zoals de Raad al herhaaldelijk heeft geoordeeld is een gebrekkige begeleiding behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie te wijzigen.

In dit geval zijn er geen uitzonderlijke omstandigheden die tot de conclusie kunnen leiden dat omwille van de gebrekkige begeleiding de betwiste evaluatie geen betrouwbaar oordeel zou zijn over de verdiensten van de verzoekende partij.

Ook het feit dat andere studenten beter begeleid zouden zijn geweest is geen reden om te stellen dat de evaluatie van de verzoekende partij om die reden onbetrouwbaar zou zijn

Het tweede onderdeel is niet gegrond

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 26 juni 2013 en de beslissing van 29 juni 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/156 – 23 augustus 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadslieden meesters,

kantoorhoudende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij een examentuchtsanctie opgelegd krijgt en tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het schakelprogramma bedrijfskunde.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van de decaan d.d. 26 juni 2013 waarbij verzoekende partij afgewezen wordt zodat zij het lopende academiejaar niet meer kan deelnemen aan de examens. Zij verliest eveneens alle examencijfers die behaald werden in de examenperiode juni 2013.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2013 een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 4 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard. De examentuchtsanctie werd bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de student de feiten, noch de aard en de omvang ervan betwist. De beslissing stelde dat meer dan de helft van de paper overgenomen en vertaald werd uit een andere bron. De beroepsbeslissing stelde dat dergelijke werkwijze moeilijk als niet intentioneel bestempeld kan worden. De beroepsbeslissing stelde ook dat het gaat om een ervaren student, die al met goed gevolg andere opleidingen gevolgd heeft. Er wordt ook opgemerkt dat er begeleidende lessen gegeven werden zodat de student op de hoogte moest zijn van de problematiek rond plagiaat. Op het elektronisch platform werden slides met voorbeelden van plagiaat beschikbaar gesteld. Bovendien stelde de beslissing dat de student een verklaring betreffende kennisname van de regels inzake plagiaat ondertekend heeft.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 juli 2013 stelde verzoekende partij beroep in tegen bovenvermelde beslissingen. Bij besluit nr. 2013/095 d.d. 23 juli 2013, verbeterd bij besluit nr. 2013/095bis d.d. 25 juli 2013 heeft de Raad de beslissing op intern beroep vernietigd op grond van volgende motieven:

"Zoals de verwerende partij terecht aangeeft diende de interne beroepsinstantie in zaken als deze te zijn samengesteld conform artikel van het OER en niet conform artikel OER, en was de interne beroepsinstantie bij het nemen van de bestreden beslissing ook samengesteld in overeenstemming met artikel OER.

Dat naast de reglementair bepaalde leden van de commissie ook de decaan met raadgevende stem aanwezig was, maakt evenwel in dit geval een schending uit van de rechten van verdediging. Het betreft immers een examentuchtbeslissing, waarvan het bestraffende karakter met zich meebrengt dat het orgaan dat de initiële sanctie heeft genomen, niet aanwezig kan zijn, ook niet met raadgevende stem, bij de beraadslaging van de beroepsinstantie.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond."

3.5. Op 1 augustus 2013 nam de Interne beroepscommissie een nieuwe beslissing. Bij deze beslissing werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de student de feiten, noch de aard en de omvang ervan betwist. De beslissing stelde dat meer dan de helft van de paper overgenomen en vertaald werd uit een andere bron. De beroepsbeslissing stelde dat dergelijke werkwijze moeilijk als niet intentioneel bestempeld kan worden. De beroepsbeslissing stelde ook dat het gaat om een ervaren student, die al met goed gevolg andere opleidingen gevolgd heeft. Er wordt ook opgemerkt dat er begeleidende lessen gegeven werden zodat de student op de hoogte moest zijn van de problematiek rond plagiaat. Op het elektronisch platform werden slides met voorbeelden van plagiaat beschikbaar gesteld. Bovendien stelde de beroepsbeslissing dat de student een verklaring betreffende kennisname van de regels inzake plagiaat ondertekend heeft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 6 augustus 2013 en per aangetekend schrijven van 6 augustus 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 augustus 2013 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 augustus 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 1 augustus 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven en e-mail op 6 augustus 2013 werd verstuurd, werd het beroep van 7 augustus 2013 in ieder geval tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp

In zoverre het beroep gericht is tegen de examentuchtbeslissing van de decaan d.d. 26 juni 2013, is het onontvankelijk daar de beroepsbeslissing door de devolutieve werking van het intern beroep in de plaats is getreden van de initiële studievoortgangsbeslissing.

Het beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op een schending van het evenredigheidsbeginsel of redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij erkent dat zij een fout heeft gemaakt, maar zij roept verzachtende omstandigheden in. Zij wijst er immers op dat zij fulltime werkt en eigen huishouden heeft. Zij stelt dat zij moeilijker de lessen en het studiemateriaal goed kan opvolgen. Zij stelt dat zij een foute inschatting heeft gemaakt en de slides niet of onvoldoende begrepen heeft waardoor de kern van de opdracht verkeerd werd opgevat. In de tweede plaats wijst zij op problemen met een ander vak tijdens het academiejaar waardoor zij minder tijd had. Zij stelt dat als gevolg van deze verzachtende omstandigheden zij de richtlijnen onvoldoende heeft bekeken waardoor zij ging citeren zonder de juiste regels toe te passen en zij de opdracht ook volledig verkeerd heeft opgevat. Zij wijst erop dat verzoekende partij geenszins een vlekkeloos en normaal studieparcours afgelegd heeft. Zij wijst er bovendien op dat bij de voorgaande opleidingen op geen enkel moment een paper of thesis moest geschreven worden. Zo kon verzoekende partij ook niet weten wat de normale citeerwijze is. Zij stelt ook dat het zijn eerste jaar academisch onderwijs is zodat zij zeker niet de ervaring heeft die verwerende partij voorhoudt.

Verzoekende partij betwist voorts dat zij intentioneel handelde en stelt dat zij geenszins met een bedrieglijke intentie gehandeld heeft. Zij wijst erop dat een lijst met referenties werd bijgevoegd en dat de bron die verzoekende partij bij het beweerde plagiaat heeft aangewend op die lijst voorkomt en dat zulks wijst op een gebrek aan intentie. Een intentie om te plagiëren kan volgens de verzoekende partij enkel afgeleid worden uit het geheel niet-vermelden van de bron.

Verwerende partij stelt dat de Facultaire Interne Beroepscommissie, rekening houdend met de

opgeworpen “verzachtende omstandigheden”, ervan uitgaat dat de intentie tot plagiëren wel degelijk aanwezig was gezien de omvang van het plagiaat. Bladzijden tekst werden volgens verwerende partij letterlijk (vertaald) overgenomen uit het boek zonder de correcte bronvermelding toe te passen, ondanks de uitgebreide begeleiding die voorzien werd omtrent deze problematiek. Zij stelt dat de kwalificatie als ‘ervaren’ student niet kennelijk onredelijk is te noemen gezien de voorgaande opleidingen. Het lijkt volgens de verwerende partij bijzonder onwaarschijnlijk dat er nog nooit enige paper of scriptie moest geschreven worden, en er kan zeker niet voorgehouden worden dat de regel dat bij het overnemen van een tekst aanhalingstekens en bronvermelding worden toegepast, niet gekend was daar zij alle mogelijkheden gekregen heeft om van deze regel uitgebreid kennis te nemen. Verwerende partij verwijst ook naar het besluit nr. 2013/095 van de Raad aangaande de kennis van de regels.

Verzoekende partij stelt voorts dat de opgelegde sanctie buiten proportie is. Zij stelt dat zij quasi een heel academiejaar verliest doordat haar de tweede zittijd voor vakken uit de januari-zittijd eveneens wordt ontnomen. Zij wijst er ook op dat de beslissing haar pas op de dag van haar laatste examen werd meegedeeld zodat zij onnodige inspanningen heeft geleverd voor die zittijd en de examens uit deze zittijd ook niet kan hernemen. Zij wijst er ook op dat zij een schakelprogramma volgt; dat zij een onervaren student is en dat zij naast studeren ook een fulltime job heeft en dat al haar inspanningen voor niets zijn geweest.

Verwerende partij wijst op artikel van het OER waarin de elementen worden vermeld die in rekening worden gebracht bij het vaststellen van onregelmatigheden, zijnde aard en omvang, ervaring van de student en de intentie om het bedrog te plegen. Ook de soorten examentuchtbeslissingen, waaronder afwijzing, worden hierin vermeld. De Facultaire Interne Beroepscommissie bevestigde de initiële beslissing aangezien de feiten, noch de aard en de omvang ervan werden betwist. Dat verzoeker een tweede zittijd verliest is hier irrelevant daar het niet slagen voor opleidingsonderdelen volledig te wijten is aan verzoeker zelf. De laattijdige mededeling van de beslissing is het gevolg van de laattijdige ontdekking van het plagiaat en is niet relevant voor het doorstaan van de redelijkheidstoets.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling toe om de zwaarte van de sanctie te bepalen voor overtredingen die een student begaan heeft. Alleen wanneer er een kennelijke wanverhouding is tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de sanctie is er sprake van een onrechtmatige sanctie.

In dit geval staat vast dat nagenoeg de helft van het werkstuk een letterlijke vertaling is van een in een andere taal geschreven tekst, zonder bronvermelding. Zelfs in ogenschouw nemend dat die bron wel in de literatuurlijst vermeld wordt, dat de verzoekende partij als werkstudent weinig tijd had, en in zijn vorige studies mogelijk minder vertrouwd was met de voorschriften inzake originaliteit en plagiaat, kan niet gesteld worden dat de opgelegde sanctie de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, temeer zo omdat de verwerende partij duidelijke richtlijnen in verband met deze problematiek had kenbaar gemaakt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van in zoverre het gericht is tegen de examentuchtbeslissing d.d. 26 juni 2013 onontvankelijk is, in zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing op intern beroep d.d. 1 augustus 2012 onontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 1 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/157 – 23 augustus 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij een 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de bepaling van de departementale beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de het Master Interieurarchitectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2013 een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 29 juli 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij geen stukken kan overleggen die bewijzen dat zij onvoldoende begeleid werd. Het feit dat de docente niet op al deze

momenten aanwezig was, hoeft nog niet tot gevolg te hebben dat er een gebrekkige begeleiding was.

De interne beroepsbeslissing stelde voorts dat de docenten misschien wel tegenstrijdige adviezen gaven, maar dat een masterstudent ver genoeg gevorderd zou moeten zijn om daar eigen ideeën en conclusies uit te trekken. De interne beroepsbeslissing stelde ook dat uit de stukken niet blijkt dat de verzoekende partij ongelijk behandeld zou zijn.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 29 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 augustus 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 augustus tegen de beslissing op intern beroep van 29 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 5 augustus 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 6 augustus 2013.

Het beroep van 9 augustus 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Voorafgaande opmerking

In haar verzoekschrift formuleert de verzoekende partij een eerste, derde en vierde middel. Van een tweede middel is geen spoor. Wel is er in het intern beroep een tweede middel aangebracht. Blijkbaar herneemt de verzoekende partij dit middel niet eer in haar beroep bij de Raad.

De Raad zal deze drie middelen als zodanig achtereenvolgens behandelen.

5.2. Eerste middel

In het eerste middel beklaagt de verzoekende partij zich over een gebrekkige begeleiding vanwege een van de twee ateliërdocenten, en van een ongelijke behandeling omdat andere studenten wel goed werden begeleid.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt samengevat in haar kritiek dat er onvoldoende begeleiding was en dat er ook sprake is van een ongelijke behandeling. Zij bekritiseert de motivering in die zin.

Zij wijst erop dat de docente tot op het moment van het indienen van het verzoekschrift nog steeds de doorgestuurde documenten geopend, noch gelezen heeft, maar dat zij dit bij andere studenten wel heeft gedaan, wat volgens haar wel een schending is van het gelijkheidsbeginsel. Zij stelt dat zij met de posts op facebook wenste aan te tonen dat de docente op bepaalde ingezonden opdrachten nooit feedback heeft gegeven, hoewel de docente haar mondeling verzekerde dat zij de documenten zou lezen. Zij stelt dat een andere docent daarvan getuige was. Verzoekende partij stelt dat de docente op 28 juni verklaard heeft dat zij nooit de intentie gehad heeft om haar tekst na te lezen en haar dus bewust discrimineerde.

Verzoekende partij betwist het motief dat ze de begeleiding niet in vraag stelde. Zij stelt dat de begeleiding die ze kreeg van de docente die naam niet waardig is. Zij wijst erop dat de begeleidende docente door haar veelvuldige afwezigheid niet op de hoogte was van de evolutie, richting en inhoud van haar werk, en dat de docente zich beperkte tot het afkraken van haar prestatie, die mede dankzij de tips en goedkeuring van een andere docent tot stand was gekomen. Zij stelt dat de onenigheid tussen de twee begeleidende docenten frustrerend was, te meer daar de ene docent zijn standpunt wijzigde zodra de andere docent er een andere mening op nahield. Zij stelt dat zij als student geen houvast meer heeft.

Met betrekking tot een vooringenomenheid of minstens een gebrek aan objectiviteit in hoofde van de docente stelt verwerende partij dat dit een nieuw middel is en derhalve thans onontvankelijk is.

In ondergeschikte orde stelt verwerende partij dat de objectiviteit van docenten wordt vermoed en dat niet elke kritische uitspraak van een docent als een bewijs van subjectiviteit kan worden beschouwd en dat het aan de student toekomt om ernstige en concrete aanwijzingen voor te leggen. Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij hier niet aan de bewijslast tegemoet komt.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheid in de houding van de docenten stelt verwerende partij dat dit niet betekent dat daardoor minimale begeleiding en feedback uitgebleven is. Zij wijst erop dat van een student in de masteropleiding voldoende eigen inzicht en beoordelingsvermogen mag worden verwacht.

Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad al herhaaldelijk heeft geoordeeld is een gebrekkige begeleiding op zichzelf en behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie te wijzigen.

Afgezien nog van het feit dat de verzoekende partij door twee atelierdocenten begeleid werd, en zij geen klachten heeft over de begeleiding van de tweede docent, voert zij ook geen bewijs aan dat er uitzonderlijke omstandigheden zijn in deze zaak.

Het argument dat andere studenten beter begeleid werden – bewering waarvan de verzoekende partij geen bewijs bijbrengt – is evenmin van aard om de ongunstige evaluatie van haar prestaties in vraag te stellen.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Derde middel

In een derde middel stelt de verzoekende partij dat het feit dat zij drie jaar op rij (professionele bachelor) en in het schakeljaar telkens in eerste zitting slaagde, met zich meebrengt dat zij ook voor de masterproef diende te slagen.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar resultaten uit voorgaande academiejaren aantonen dat zij wel in staat is om een meesterproef af te leveren. Zij stelt ook dat verwerende partij niet kan aantonen dat het resultaat voor haar meesterproef, in het bijzonder het jaarcijfer correct is.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij er verkeerdelijk vanuit gaat dat er slechts sprake zou kunnen zijn van een afdoende begeleiding wanneer alle verantwoordelijke docenten die begeleiding op dezelfde ogenblikken, op dezelfde wijze en met dezelfde intensiteit opnemen. Zij stelt dat verzoekende partij veel tijd heeft verloren door het feit dat verzoekende partij niet voldoende in staat was tot zelfstandig werken. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij voorbijgaat aan de motivering van de docenten waaruit blijkt dat de evolutie in de loop van het jaar reeds op objectieve wijze als onvoldoende werd aangemerkt ('no go' in review 1 en neutraal in review 2).

Verwerende partij stelt dat resultaten uit het verleden geen vermoeden van goede prestaties in een nieuw academiejaar voortbrengen. Verwerende partij stelt voorts dat het aan verzoekende partij is om aan te tonen dat het cijfer voor jaarwerk niet correct is, wat zij niet nagelaten heeft. Voorts merkt verwerende partij op dat uit het cijfer van de jury niet afgeleid kan worden dat verzoekende partij een voldoende had moeten krijgen voor het jaarwerk.

Beoordeling door de Raad

Dat een student slaagt voor eerdere opleidingen of opleidingsonderdelen doet geen vermoeden ontstaan dat hij dus ook dient te slagen voor latere opleidingsonderdelen, ook al maken die deel uit van dezelfde opleiding.

Elk opleidingsonderdeel dient immers zelfstandig geëvalueerd te worden, in functie van de evaluatiecriteria die eigen zijn aan dat opleidingsonderdeel.

Het derde middel is niet gegrond.

5.4. Vierde middel

In het vierde middel klaagt de verzoekende partij over de schending van het gelijkheidsbeginsel. Zij stelt dat zowel binnen haar groep, als tussen de groepen onderling, er sprake was van ongelijke behandeling.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt ook dat er een ongelijke behandeling zit in de begeleiding daar studenten die door een andere docent begeleid worden een betere begeleiding en ook hogere punten van de begeleidende docenten voor jaarwerk krijgen om het cijfer van de jury te kunnen compenseren.

Met betrekking tot het gelijkheidsbeginsel stelt verwerende partij dat er geen bewijzen worden aangedragen om de ongelijke behandeling aan te tonen. Verwerende partij werpt op dat, in zoverre de ongelijkheid slaat op de verschillende begeleiding en verschillende puntentoekenning (met oog op compensatie) tussen de docenten, dat dit een nieuw middel is en daarom onontvankelijk is. In ondergeschikte orde stelt verwerende partij dat de bewering over compensatie met geen enkel bewijs gestaafd wordt.

Beoordeling door de Raad

Afgezien van de vaststelling dat de verzoekende partij geen bewijs bijbrengt van haar bewering dat studenten van andere groepen betere resultaten hebben behaald omwille van een betere begeleiding, komt ook dit argument neer op een klacht over gebrekkige begeleiding, argument dat aan de orde was in het eerste middel. Om de bij de bespreking van dat middel aangegeven redenen is ook het vierde middel ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 26 juni 2013 en de beslissing van 29 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Zitting van 12 september 2013

Rolnr. 2013/143 – 12 september 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zittingen van 23 augustus 2013 en 12 september 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota, de brief van 30 augustus 2013 van de verwerende partij en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 26 juni 2013 waarbij de verzoekende partij 8/20 krijgt voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de bepaling van 16 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de Bachelor in de interieurarchitectuur.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij verzoekende partij 8/20 krijgt voor het opleidingsonderdeel '.....', omwille van het feit dat zij 0/20 kreeg voor het deel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 16 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij brief van 30 augustus 2013 meldt de raadsman van de verzoekende partij dat er een verklaring werd afgelegd door het externe jurylid dat de presentatie van het opleidingsonderdeel bijwoonde, en dat op grond daarvan de verwerende partij de bestreden beslissing heeft ingetrokken en een nieuwe beslissing zal nemen.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De beslissing van 16 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep werd ingetrokken zodat het beroep geen voorwerp meer heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/161 – 12 september 2013

Inzake

wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

hebbende als raadslieden meesters

kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 september 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het uitblijven van een beslissing m.b.t. de aanvraag van verzoekende partij om een vrijstelling te bekomen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de biochemie.

Het beroep betreft het uitblijven van een beslissing m.b.t. de aanvraag van verzoekende partij om een vrijstelling te bekomen.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 16 augustus 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

De Raad stelt dat overeenkomstig artikel II, 24 en II, 13 van het Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk is na uitputting van de interne beroepsprocedure. Verzoekende partij heeft echter rechtstreeks een extern beroep bij de Raad ingesteld. Het voorliggend beroep van verzoekende partij is dan ook niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/165 – 12 september 2013

Inzake

wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 september 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij werd geoordeeld dat zij niet was ingeschreven voor de tweede examenkans en tegen de beslissing van 26 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor bedrijfsmanagement.

Het beroep betreft de inschrijving van verzoekende partij voor de derde examenzitting.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 22 augustus 2013 een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de Vaste commissie van beroep op datum van 26 augustus 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep laattijdig was ingesteld.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

De Raad stelt vast dat verzoekende partij het verzoekschrift niet heeft ondertekend. Dergelijke ondertekening is nochtans op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven. De Raad besluit dat het niet ondertekend verzoekschrift op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) niet ontvankelijk is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/168 – 12 september 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 september 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie dd. 29 augustus in opvolging van het besluit van de Raad nr. 2013/101 dd. 9 augustus 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor het structureel programmadeel 2 van de opleiding Communicatiemanagement, afstudeerrichting Commerciële Communicatie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor Communicatiemanagement, afstudeerrichting Commerciële Communicatie.

Verzoekende partij behaalde na de tweede examenkans twee onvoldoendes: voor het opleidingsonderdeel 'Frans 2' een resultaat van 8/20 en voor het opleidingsonderdeel 'Visuele Communicatie 2' een totaalcijfer van 8,5/20. Voor het overige behaalde verzoekende partij alle creditbewijzen, maar zij werd niet gedelibereerd.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 27 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 28 september 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/221 dd. 23 oktober 2012 oordeelde de Raad als volgt:

‘Uit de ECTS fiche blijkt dat er geen tweede examenkans is voor het resultaat van de permanente evaluatie. Dat resultaat is definitief verworven bij de eerste examenkans, en werd door verzoekende partij niet tijdig betwist bij intern beroep en eventueel verder beroep bij de Raad.

De twee eerste onderdelen van het middel, die het resultaat van de permanente evaluatie als voorwerp hebben, zijn niet ontvankelijk.

Het derde onderdeel, dat samenvalt met het tweede middel, is gegrond.

Uit de door de verzoekende partij meegedeelde stukken blijkt dat de beide onvoldoendes die de verzoekende partij behaald heeft tolereerbaar zijn, d.w.z. dat zij ondanks die tekorten geslaagd kan worden verklaard.

Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft, “de vermelding ‘delibereerbaar’ wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort”.

De Raad ziet geen reden om er in deze zaak anders over te oordelen.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.’

3.6. Bij beslissing van de examencommissie dd. 25 oktober 2012 werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor ‘Visuele Communicatie 2’ en ‘Frans 2’. Verzoekende partij scoorde duidelijk onvoldoende voor de beoogde competenties van de twee opleidingsonderdelen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. De Raad oordeelde bij besluit 2012/311 dd. 14 december 2012 als volgt:

“Het beschikkend gedeelte van het besluit van de Raad nr.2012/221 van 23 oktober 2012 luidt als volgt: “De studievoortgangsbepaling van 10 september 2012 en de beslissing van 27 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd, in zoverre niet gemotiveerd wordt waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.”

In het thans bestreden besluit stelt de examencommissie dat de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor ‘Visuele Communicatie 2’ en ‘Frans 2’.

In zijn besluit 2012/221 heeft de Raad aan de verwerende partij niet opgedragen om te beslissen of de verzoekende partij al dan niet geslaagd moet worden verklaard voor de beide genoemde opleidingsonderdelen, maar wel of de verzoekende partij, ondanks de tolereerbare tekorten voor beide genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd kan worden verklaard voor het structureel programmaonderdeel.

De examencommissie heeft, door alleen te beslissen over het al dan niet geslaagd zijn van de verzoekende partij voor de twee opleidingsonderdelen, maar niet over de vraag of de verzoekende partij, ondanks het niet geslaagd zijn voor de twee genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd was voor het structureel programmaonderdeel, geen uitvoering gegeven aan het besluit 2012/221 en het gezag van gewijsde van dat besluit miskent.

Het gezag van gewijsde raakt aan de openbare orde, reden waarom de Raad dit middel ambtshalve inroept en het thans bestreden besluit vernietigt.

Gelet op de draagwijdte van het ambtshalve ingeroepen middel, is het niet vereist de door de verzoekende partij ingeroepen grieven thans te onderzoeken.”

3.9. De verwerende partij nam op 20 december 2012 een nieuwe beslissing waarin werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd was.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 aan

verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.11. Bij besluit nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 oordeelde de Raad als volgt:

“Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 tegen de beslissing van 20 december 2012. De beslissing werd per aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 verstuurd aan de verzoekende partij. De verzoekende partij stelt zelf in het verzoekschrift dat de vervaltermijn is ingegaan de dag na die van de kennisname van de studievoortgangsbeslissing, zijnde in casu op 22 december 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint inderdaad te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 december, zoals verzoekende partij zelf aangeeft, om te verstrijken op woensdag 26 december 2012. Dit is weliswaar tweede kerstdag, maar geen wettelijke feestdag, zodat de uiterste datum voor de indiening van het beroep niet verschoven wordt naar donderdag 27 december 2012.

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij weliswaar dat het beroep is ingesteld op 26 december 2012 en dus tijdig is, maar de begeleidende brief draagt de datum van 27 december 2012, en de datumstempel van de post op de briefomslag is 27 of 28 december 2012, dus alleszins van na de uiterste datum voor het indienen van het beroep bij de Raad. Het beroep van 28 december 2012 werd niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld, is laattijdig en daarom niet ontvankelijk.”

3.12 Verzoekende partij heeft beroep bij de Raad van State ingediend tegen het besluit nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 van de Raad.

3.13 De Raad van State oordeelde in arrest nr. 224.261 d.d. 4 juli 2013 dat het cassatieberoep gegrond was. De Raad van State vernietigde het besluit van de Raad nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 op grond van volgende overweging:

“Uit de stukken waarop de Raad van State acht mag slaan blijkt dat noch in de studievoortgangsbeslissing zelf, noch in de kennisgevingsbrief van deze beslissing de beroepstermijn wordt vermeld. De ontstentenis van dit vermelden heeft als gevolg dat de termijn voor het indienen van het extern beroep nooit is aangevangen, wat betekent dat de eerste rechter het beroep om die reden niet onontvankelijk mocht hebben verklaard.”

3.14. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad. De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak en plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 9 augustus 2013 door een anders samengestelde Raad.

3.15 De Raad oordeelde bij besluit 2013/101 d.d. 9 augustus 2013 als volgt:

“Uit de voorliggende stukken, o.m. de beslissing van de bijzondere zitting van de examencommissie van 20 december 2012, blijkt dat verwerende partij de competenties zonder verdere uitleg woordelijk afschrijft waaraan verzoekende partij niet voldoet. Vervolgens wordt in de beslissing in zeer algemene bewoordingen, maar zonder afdoende motivering verwezen naar de attitudeproblemen van verzoekende partij. Ten slotte zegt de examencommissie dat “de studente duidelijk onvoldoende gescoord heeft inzake de beoogde hoofdcompetenties van de PBa Communicatiemanagement, aangezien ze 7 van de beoogde 17 hoofdcompetenties niet behaald heeft”.

Deze motivering is, naar het oordeel van de Raad, wel erg summier en onvoldoende als antwoord op de vraag waarom verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat de examencommissie rekening heeft gehouden met de uitzonderlijke omstandigheden, die door de verzoekende partij zowel bij het intern beroep als in het verzoekschrift bij de Raad worden aangegeven.”

3.16 De verwerende partij nam op 29 augustus 2013 een nieuwe beslissing waarin werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd was.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven en per e-mail van 30 augustus 2013 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.17. Bij aangetekend schrijven van 4 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 29 augustus 2013. De beslissing werd per aangetekend schrijven en per e-mail van 30 augustus verstuurd aan de raadsman van verzoekende partij. Verzoekende partij nam kennis van de beslissing op 2 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 3 september 2013.

Het beroep van 4 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1 Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van de motiveringsplicht, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet afdoende wordt gemotiveerd. Zij stelt dat de gronden die in de nieuwe beslissing worden aangehaald nog steeds geen antwoord bieden op de vraag waarom verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard, hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt. Tevens verklaren deze gronden niet waarom verwerende partij geen rekening moet houden met de uitzonderlijke omstandigheden van verzoekende partij. Deze gronden vat verzoekende partij samen als volgt.

Verzoekende partij merkt vooreerst op dat de examencommissie enkel beschrijft welke eindcompetenties niet werden behaald, zonder enige motivatie. Zij werpt op dat de examencommissie niet aangeeft waarom deze eindcompetenties niet werden behaald, hoe ze beoordeeld werden, op welke elementen de examencommissie steunt en met welke elementen rekening gehouden werd, waarom zij niet getolereerd werd, hoe de beslissing tot stand gekomen is.

Daarnaast stelt zij dat de verwerende partij haar beweringen omtrent de houding van verzoekende partij niet objectificeert en deze dus louter subjectief zijn. Tenslotte stelt zij dat de motivering voor het afwijzen van de ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden niet afdoend en kennelijk onredelijk is. Verzoekende partij stelt dat de ingeroepen beleidslijn en het gelijkheidsbeginsel niet kunnen overtuigen, temeer omdat studenten enkel gelijk behandeld moeten worden in zoverre dat zij zich in gelijke omstandigheden bevinden. Zij merkt op dat zij zich in een andere situatie bevindt en dat verwerende partij haar dus niet zoals alle andere studenten in normale omstandigheden mag behandelen. Zij merkt op dat verwerende partij wel kennis moest nemen van de tijdens de beroepsprocedure opgeworpen omstandigheden.

In ondergeschikte orde stelt zij ook dat de beslissing kennelijk onredelijk gemotiveerd is daar verwerende partij nu al uitspraak doet over de competenties van de verzoekende partij met betrekking tot de stage. Zij wijst er immers op dat zij reeds in het werkveld actief is (met positieve beoordeling aldaar) zodat niet kan volgehouden worden dat zij niet over de nodige competenties zou beschikken om aan de stage te beginnen. Zij wijst er bovendien op dat deze motivering ook niet verklaart waarom verzoekende partij niet geslaagd kan verklaard worden hoewel zij daarvoor in aanmerking komt. Ook het feit dat verzoekende partij zichzelf kritisch evalueerde had louter met de uitzonderlijke omstandigheden te maken zodat dit motief ook niet redelijk is.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing wel afdoende en kennelijk redelijk motiveert waarom de eindcompetenties door verzoekende partij niet werden behaald. Zij verwijst daarbij naar de bewoordingen van de beslissing zelf. Met betrekking tot het motief van de attitude stelt verwerende partij dat het niet verboden is om subjectieve elementen te betrekken in haar motivering indien dit niet het enige motief is. Zij stelt bovendien dat de beslissing aangeeft wat het attitudeprobleem is, nl. afwezigheid tijdens de lessen. Verwerende partij stelt ten slotte dat de motivering met betrekking tot de ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden afdoende is omdat aangegeven werd waarom geen rekening gehouden werd met de ingeroepen pesterijen en de ingeroepen ziekte van de moeder. Met betrekking tot het pestgedrag wijst verwerende partij erop dat zij daarop adequaat gereageerd heeft door o.a. een groepsverandering toe te staan. Zij wijst er ten slotte op dat in het verleden nooit met omstandigheden zoals ziekte van familieleden rekening gehouden werd en zij wijst er voorts op dat de verzoekende partij geen enkele toelichting heeft gegeven bij de aard van de ziekte van de moeder zodat zij daarover ook niet gedegen kon oordelen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij klaagt er op de eerste plaats over dat de bestreden beslissing zonder motivatie aangeeft welke competenties niet bereikt werden. In zijn besluit nr. 2012/221 d.d. 23 oktober 2012 heeft de Raad met betrekking tot evaluatie van de in het geding zijnde opleidingsonderdelen beslist dat de klachten daarover niet ontvankelijk waren. Duidelijkheidshalve voegt de Raad daaraan toe dat die onontvankelijkheid steunt op het feit deze evaluaties al vastgesteld waren na de tweede examenperiode en toen direct hadden moeten aangevochten worden in plaats van te wachten tot na de afloop van de derde examenperiode.

In de tweede plaats klaagt de verzoekende partij erover dat er geen rekening werd gehouden met de ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden.

De redenen die de bestreden beslissing aangeeft om het pesten van medestudenten niet als uitzonderlijke omstandigheid in aanmerking te nemen, namelijk dat ze ingedeeld werd bij een andere groep waar het peer assessment plaatsvond, en zij de permanente evaluatieopdracht individueel heeft ingediend, zijn niet afdoende omdat de verzoekende partij slechts twee weken deel heeft kunnen uitmaken van de tweede groep, met een noodzakelijke negatieve weerslag op het peer assessment en het self assessment en dus niet blijkt dat de verwerende partij met deze uitzonderlijke omstandigheid afdoende rekening heeft gehouden.

Wat de ziekte van de moeder van de verzoekende partij betreft, stelt de bestreden beslissing ten onrechte vast dat dit geen uitzonderlijke omstandigheid kan zijn. De Raad merkt op dat die voor het eerst in het intern beroep kan worden aangebracht. Uit stuk 10 van de verzoekende partij blijkt dat in september 2012 de moeder van verzoekende partij een e-mail aan verwerende partij heeft verstuurd waarin de precieze aard en de ernst van haar medische toestand in de loop van de derde examenperiode duidelijk werd omschreven.

Naar het oordeel van de Raad is ook deze medische toestand een uitzonderlijke omstandigheid waarmee de verwerende partij bij het nemen van de beslissingen op intern beroep, met inbegrip van de thans bestreden beslissing, rekening had moeten houden. Als de verwerende partij ertoe komt bij het nemen van de nieuwe beslissing om de verzoekende partij niet-geslaagd te verklaren, dient zij uit te leggen waarom dit niet het geval is, hoewel zij daarvoor – gelet op het OER van de verwerende partij – in aanmerking komt en gelet op de hiervoor vastgestelde uitzonderlijke omstandigheden.

Het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het gezag van gewijsde.

Gelet op het hiervoor gegrond bevonden tweede middel, behoeft het eerste middel niet beantwoord te worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 29 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op vrijdag 20 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 25 september 2013

Rolnr. 2013/169 – 25 september 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman mr.
kantoorhoudende

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 september 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangbeslissing dd. 29 augustus 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Stage 3 MW'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het derde jaar bachelor Sociaal Werk, afstudeerrichting maatschappelijk werk.

Het beroep betreft de studievoortgangbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Stage 3 MW' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij het Hoofd Studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie dd. 5 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het noodzakelijke overleg met drie partijen heeft plaatsgevonden en dat de doelstelling van de verwachte voorbereidingen bereikt werd. De beroepsbeslissing geeft aan dat de stagebegeleider de eindscore voldoende motiveerde. De beoordeling is verantwoord op basis van alle documenten in het dossier die wijzen op een tekort op de vereiste basisinzichten en -vaardigheden en op de vereiste reflectie. De werkpunten worden voldoende opgesomd in de tussentijdse evaluatie en de student werd hier

veelvuldig van op de hoogte gebracht.

De beslissing stelde voorts dat het feit dat de student zelfstandig gesprekken mocht afhandelen enkel aantoonde dat de stageplaats haar zoveel mogelijk leerkansen zou bieden, niet dat deze tot een goed einde gebracht werden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2013/109 dd. 23 juli 2013 oordeelde de Raad als volgt:

“Uit het door de verwerende partij bijgebrachte stuk 3 blijkt dat er een ombudspersoon aanwezig was bij de beraadslaging van de buitengewone examencommissie. De verzoekende partij toont niet aan dat deze persoon niet de hoedanigheid van ombudspersoon zou hebben. De verzoekende partij voert in haar nota van wederantwoord aan dat deze ombudspersoon niet een van de bij de opleiding betrokken ombudspersonen was.

Het OER van de verwerende partij stelt niet dat specifieke ombudspersonen aanwezig moeten zijn bij beraadslagingen van de buitengewone examencommissie. Bij gebreke aan dergelijk voorschrift moet worden aangenomen dat de aanwezigheid van gelijk welke ombudspersoon volstaat.

Het middel is niet gegrond

(...)

Vastgesteld moet worden dat de evaluatieprocedure niet correct werd nageleefd. Schriftelijke voorbereidingen vanwege de student, mentor en begeleider ontbreken, met uitzondering van de schriftelijke voorbereiding van de verzoekende partij voor de eindevaluatie.

Er zijn wel de syntheses van de tussenevaluatie en van de eindevaluatie, maar van enige inbreng vanwege de monitoren is geen spoor, behoudens hun handtekening op de syntheses. De met de hand geschreven opmerkingen van de stagebegeleidster op de schriftelijke voorbereiding van de eindevaluatie zijn summier en slaan maar op een beperkt aantal competenties.

De verwerende partij voert aan dat er toch overleg is geweest tussen de verzoekende partij, de monitoren en de stagebegeleidster, zodat de verzoekende partij wist dat zij aan een aantal competenties niet voldeed. Dat er overleg is geweest belet niet dat de stukken en de informatie die de betwiste evaluatie kunnen verklaren, uiterst summier zijn, en er gewoon geen stukken zijn die het resultaat kunnen verklaren buiten de syntheses en de schriftelijke voorbereiding van de verzoekende partij voor de eindevaluatie, met de opmerkingen van de stagebegeleidster. Allicht was de verwerende partij zich bewust van deze situatie, wat kan verklaren dat er een niet-gedateerd en niet-ondertekend stuk 5.4 wordt bijgebracht, dat volgens de verwerende partij een herwerkte versie is van de evaluatie door de stagebegeleidster. De verzoekende partij voert aan dat dit stuk werd opgemaakt nadat de procedure bij de Raad werd ingesteld en stelt dat het geen enkele bewijswaarde heeft.

Wat er ook zij van de regelmatigheid van dit stuk, de interne beroepsinstantie maakt er geen melding van bij de opsomming van de stukken waarop zij haar beslissing steunt, zodat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid mag worden aangenomen dat de interne beroepsinstantie geen kennis had van dit stuk. Het kan dus niet worden aangewend als motivering van de thans bestreden beslissing.

Rekening houdend met de uiterst beperkte informatie die in rechte aanvaardbaar is, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is. De bestreden beslissing kan dus niet in stand blijven.

De Raad merkt op dat het aangewezen is dat, vooraleer de buitengewone examencommissie een nieuwe beslissing neemt, de verzoekende partij, monitoren en stagebegeleidster de schriftelijke voorbereiding van de eindevaluatie opstellen en bespreken. Het middel is gegrond.

(...)

Zelfs al zou de medestudente, waarnaar verzoekende partij verwijst, een betere begeleiding en een gunstigere evaluatie hebben gehad, dan nog kan dit niet tot de vernietiging van de bestreden beslissingen leiden omdat de ongelijke behandeling niet in oorzakelijk verband staat met het resultaat. Het middel is niet gegrond.”

3.6. Op 29 augustus 2013 kwam de interne beroepscommissie opnieuw samen. De interne beroepscommissie heeft het behaalde cijfer voor 'Stage 3 MW' bevestigd. Uit de schriftelijke neerslag van de eindevaluatie, die gebaseerd is op de schriftelijke voorbereiding door de stagebegeleider, de schriftelijke voorbereiding door de stagementor en het evaluatiegesprek, blijkt dat de student een groot aantal van de competenties niet behaald heeft. De interne beroepscommissie heeft vastgesteld dat dit in de schriftelijke neerslag van de eindevaluatie voldoende gemotiveerd is.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2013 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 3 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 29 augustus 2013. Verzoekende partij heeft op 30 augustus 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 31 augustus 2013.

Het beroep van 3 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het onderwijs- en examenreglement en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

De verzoekende partij stelt dat de elektronische beraadslaging ongeldig is, omwille van de schending van artikel, eerste alinea van het OER. Op grond van dit artikel kan de voorzitter van de interne beroepscommissie voorstellen om elektronisch te vergaderen. Zij stelt dat deze vorm enkel mogelijk is indien alle leden akkoord zijn en alle dossierstukken op voorhand ter beschikking worden gesteld. De verzoekende partij stelt dat uit de stukken niet blijkt dat aan deze beide voorwaarden werd voldaan.

Eveneens merkt de verzoekende partij op dat er geen 'proces-verbaal interne beroepscommissie' van 29 augustus 2013 werd opgesteld.

De verwerende partij stelt dat de beslissing van de interne beroepscommissie van 29 augustus 2013 letterlijk het volgende vermeldt: "De interne beroepscommissie gaat akkoord met een elektronische vergadering omdat de moeilijkheidsgraad van het beroep beperkt is en de beslissing dermate voor de hand ligt dat een fysieke bijeenkomst van de leden van de commissie geen meerwaarde oplevert voor de behandeling van het beroep". De verwerende partij merkt op dat iedereen akkoord was en dit per mail heeft bevestigd.

Daarnaast stelt de verwerende partij tevens dat de eerdere beslissing van de fysiek

bijengekomen interne beroepscommissie van 27 augustus 2013 ingetrokken werd om alsnog gehoor te geven aan het recht op inzage van het dossier door de student. Op die eerdere samenkomst was de interne beroepscommissie voltallig aanwezig. Deze inzage bracht volgens verwerende partij geen nieuwe argumenten met zich mee waardoor de voorzitter en de leden het geen meerwaarde achtten om nadien nog een nieuwe fysieke bijeenkomst te organiseren. De verwerende partij stelt dan ook dat de leden van de interne beroepscommissie reeds op de hoogte waren van alle dossierstukken ten gevolge van de eerdere fysieke bijeenkomst. De verwerende partij meent dus dat de fysieke beraadslaging op 27 augustus 2013 en de elektronische beraadslaging van 29 augustus 2013 geldig werden gehouden.

Tweede onderdeel

De verzoekende partij stelt dat artikel, zevende alinea van het OER werd miskend. Dit artikel bepaalt dat de interne beroepscommissie is samengesteld uit o.a. de ombuds van de buitengewone examencommissie. De verzoekende partij stelt vast dat de aanwezige ombudspersoon niet de ombuds is van het studiegebied van verzoekende partij, en zelfs van geen enkel studiegebied van de verwerende partij. De desbetreffende persoon die wel aanwezig was op de beraadslaging beschikt dus niet over de hoedanigheid van ombuds, waardoor de beraadslaging van de interne beroepscommissie ongeldig is.

De verwerende partij stelt dat dit argument reeds tijdens de eerste procedure voor de Raad werd opgeworpen. Toen oordeelde de Raad dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de desbetreffende persoon niet de hoedanigheid van ombuds zou hebben. Zij stelt dat de desbetreffende persoon wel effectief de functie van ombuds uitoefent. Dit is volgens verwerende partij niet op internet terug te vinden ten gevolge van een interne communicatiefout. De verwerende partij benadrukt nog dat het OER niet bepaalt dat specifieke ombudspersonen aanwezig moeten zijn bij beraadslagingen van de buitengewone of de interne examencommissie, behalve dat deze ombudsen dezelfde personen moeten zijn. Volgens verwerende partij is aan die voorwaarde voldaan.

Derde onderdeel

De verzoekende partij haalt voorts de schending van artikel, zesde alinea OER aan. Dit artikel stipuleert dat de interne beroepscommissie oordeelt op basis van bewijsstukken. De verzoekende partij stelt vast dat de verwerende partij op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met de zelfevaluatie. Er is niets terug te vinden van de zelfevaluatie in het synthesedocument, noch in de beslissing van de interne beroepscommissie en ook niet in het 'proces-verbaal interne beroepscommissie'.

De interne beroepscommissie heeft dus geen kennis genomen van de schriftelijke voorbereiding van de eindevaluatie van verzoekende partij en de interne beroepscommissie beschikte dus niet over alle bewijsstukken. Het is dan ook kennelijk onredelijk om geen rekening te houden met de schriftelijke voorbereiding van de verzoekende partij.

De verwerende partij stelt dat de afwezigheid van een verwijzing naar het document in de vernoemde bronnen niet betekent dat dit document niet werd besproken tijdens de eindevaluatie. Gezien verzoekende partij aanwezig was tijdens de eindevaluatie en haar inbreng werd gevraagd, kan er achteraf bezwaarlijk worden beweerd dat er geen enkele rekening gehouden werd met de schriftelijke voorbereiding van de student. De verwerende partij merkt op dat dit document effectief deel uitmaakt van het dossier van de verzoekende partij waartoe zij zelf inzage had op 27 augustus 2013. Het was aldus ter beschikking van de interne beroepscommissie. Daarnaast stelt de verwerende partij dat het besluit van de Raad aan de verwerende partij oplegde om een nieuwe beslissing te nemen, nadat een voorafgaand overleg tussen uitsluitend de monitoren, de stagebegeleider en verzoekende partij diende plaats te hebben aan de hand van een door de stagebegeleider opgestelde schriftelijke voorbereiding.

Verder verwijst de verwerende partij ook naar artikel OER. Dit artikel vermeldt dat de interne beroepscommissie oordeelt op basis van bewijsstukken. Zij heeft tevens het recht om alle stukken op te vragen en alle inlichtingen in te winnen als zij die nuttig vindt voor de behandeling van het beroep. Kennelijk vond de interne beroepscommissie dat er voldoende

gegevens voorhanden waren op grond waarvan overduidelijk bleek dat verzoekende partij onvoldoende scoorde op haar stage.

Ten slotte stelt verwerende partij dat de verzoekende partij ten onrechte naar het Besluit nr. 2012/104 verwijst. Daarin werd door de Raad uitdrukkelijk vastgesteld dat de zelfevaluatie deel uitmaakte van de eindevaluatie, en dat de zelfevaluatie niet aan bod was gekomen. De verwerende partij stelt dat dit in casu wel het geval was. Dit werd niet alleen uitdrukkelijk besproken op 21 augustus 2013, maar op de zelfevaluatie werden ook opmerkingen geformuleerd door de stagebegeleider. Volgens de verwerende partij is ook nergens voorzien dat de eindevaluatie dezelfde moet zijn als die van de student.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het eerste onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat de voorwaarden voor een elektronische vergadering niet vervuld waren (akkoord van alle leden en voorafgaande kennis van alle stukken van het dossier).

Het onderdeel mist feitelijke grondslag. Alle leden van de buitengewone examencommissie waren aanwezig op 27 augustus 2013, hebben daar kennis kunnen nemen van de stukken van het dossier, en hebben daar een beslissing genomen, die weliswaar werd ingetrokken omdat de verzoekende partij het dossier nog wenste in te zien. Het wordt niet betwist dat er na het nemen van de ingetrokken beslissing geen nieuwe stukken aan het dossier werden toegevoegd, zodat de leden van de bijzondere examencommissie, op grond van hun aanwezigheid op de vergadering van 27 augustus 2013, kennis hadden van alle stukken van het dossier. Voorts blijkt uit het enkele feit dat de leden van de bijzondere examencommissie gemaild hebben op 29 augustus 2013 akkoord te gaan met de beslissing, dat zij instemmen met een elektronische vergadering.

In het tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat de persoon die als ombuds aanwezig was, die hoedanigheid niet had.

In zijn besluit nr. 2013/109 dd. 23 juli 2013 heeft de Raad geoordeeld dat het middel, dat aanvoerde dat de persoon die als ombuds fungeerde die hoedanigheid niet had, niet gegrond was. Bij de thans bestreden beslissing was dezelfde persoon als ombuds aanwezig. De klacht stuit af op het gezag van gewijsde van het besluit nr. 2013/109 dd. 23 juli 2013.

In het derde onderdeel voert de verzoekende partij aan dat noch in het syntheseverslag, noch in de beslissing van de interne beroepsinstantie noch in het proces-verbaal van deze instantie iets terug te vinden is van het zelfevaluatieverslag dat de verzoekende partij voorafgaand aan het overleg had overgemaakt. Zij leidt daaruit af dat de interne beroepsinstantie niet beschikte over alle bewijsstukken en dat het kennelijk onredelijk is geen rekening te houden met de schriftelijke voorbereiding van de verzoekende partij.

Vooreerst dient te worden gesteld dat een orgaan van actief bestuur niet verplicht is expliciet melding te maken van alle stukken waar het zijn beslissing op steunt. Het volstaat dat die beslissing steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Het volstaat dat de opgegeven motieven gedragen worden door de gegevens van het dossier, zonder dat het nodig is dat op alle argumenten in andere zin puntsgewijze geantwoord wordt: het is voldoende als de betrokken partijen in de beslissing kunnen lezen waarom hun argumenten niet gevolgd werden.

Uit de door de verwerende partij meegedeelde stukken blijkt:

- Dat op 21 augustus 2013 een overleg plaatsvond waarbij aanwezig waren de verzoekende partij, de mentor en de stagebegeleider (stuk 5). Hoewel het niet expliciet vermeld wordt in het PAC document van 22 augustus 2013, kan, gelet op enig tijdig protest vanwege de verzoekende partij, aangenomen worden dat de drie voorbereidende evaluatieverslagen (student, mentor, begeleider) bij dat overleg beschikbaar waren.
- In stuk 7 van de interne beroepscommissie worden het evaluatieverslag van de mentor en van de lector als 'nieuwe' documenten vermeld – die waren er namelijk niet bij de eerste interne beroepsprocedure – wat impliceert dat ook het zelfevaluatieverslag van de verzoekende partij bekend was, dit was namelijk geen nieuw document, in die zin dat er al een zelfevaluatieverslag van de verzoekende partij was bij de eerste interne

beroepsprocedure (stuk 6).

Alles samengenomen blijkt niet dat de verwerende partij de bestreden beslissing genomen zou hebben zonder kennis te nemen van alle relevante gegevens, en met name ook de zelfevaluatie van de verzoekende partij.

Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij wijst op de onzorgvuldige quoterings van de competenties. In het dossier zitten drie schriftelijke voorbereidingen van dezelfde persoon, namelijk van de stagebegeleider. De verzoekende partij stelt vast dat er een discrepantie is tussen deze drie documenten, terwijl zij eenzelfde stage beoordelen. Zij merkt op dat het aantal onvoldoendes voor de competenties toeneemt naarmate het document later werd opgesteld. Zo scoorde de verzoekende partij bijvoorbeeld voor volgende competenties, nl. 'empathisch zijn', 'flexibel zijn' en 'samenwerken', eerst een 'voldoende' in het herwerkte document en na de vernietiging van de vorige beslissing scoort de verzoekende partij daar plots 'onvoldoende' op. Er zitten heel wat tegenstrijdigheden in de beoordeling van de competenties, zo wordt eenzelfde competentie de ene keer als 'voldoende' en de andere keer als 'onvoldoende' aangeduid. Zij merkt tevens op dat bij de beoordeling nergens melding gemaakt wordt van voorbeelden uit de praktijk, terwijl het evaluatieformulier daar uitdrukkelijk in voorziet.

De verwerende partij stelt dat zij door haar verduidelijkingen tegemoet komt aan de verplichting van een behoorlijke motivering en aan de opmerkingen van de verzoekende partij uit de eerdere beroepsprocedure. Verwerende partij stelt dat de inhoudelijke commentaar bij de competentie 'empathisch zijn' voor alle documenten in dezelfde lijn ligt. Zij merkt op dat de verzoekende partij eerder blijkt geeft van een helpende houding uit medelijden, dan het hanteren van een professionele insteek waarbij een zekere afstand genomen wordt en waarbij het principe van meervoudige partijdigheid geldt. Voorts geeft verwerende partij aan dat bij de competenties 'flexibel zijn', 'assertiviteit' en 'organisatiesensitiviteit' bij de eerste twee documenten geen commentaar vermeld wordt. Zij wijst erop dat in het laatste evaluatiedocument van de stagebegeleider er wel een gegronde commentaar wordt weergegeven, gebaseerd op bevindingen van de houding van de verzoekende partij. Zij stelt dat voor de competentie 'samenwerken' de commentaar voor de drie documenten ook in dezelfde lijn ligt. Zij wijst erop dat voor de stagebegeleider het duidelijk is dat er geen initiatief uitgaat van de verzoekende partij. Op de competentie 'omgaan met diversiteit' wordt niet echt ingegaan omdat er geen tot weinig zicht was op deze competentie tijdens de stage.

De verwerende partij stelt dat de documenten bovendien geen blijf geven van grote inhoudelijke verschillen. Zo stelt verwerende partij dat de quotaties van de verschillende competenties duidelijk gestaafd en gemotiveerd zijn. Hieruit blijkt volgens verwerende partij dat de stagebegeleider goed is ingelicht over de stage-ervaringen. Daarnaast wijst de verwerende partij op het feit dat de verzoekende partij ook zonder deze zes 'nieuwe' onvoldoendes op de meerderheid van de competenties een tekort scoort, zodat in elk geval tot een algemene negatieve stagebeoordeling moet worden geconcludeerd. De verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij niet over de nodige kennis beschikt. De stagebegeleider schrijft letterlijk het volgende: "Door een gebrek aan kennis, wordt er weinig actief in contact getreden met de doelgroep. Studente is zich onvoldoende bewust van haar mandaat. Heeft moeite om kerntaken van stageplaats te begrijpen, laat staan ze toe te passen." Deze kennis is volgens de verwerende partij noodzakelijk om de verschillende competenties machtig te zijn en aldus om een succesvolle stage af te leggen. Zij merkt voorts op dat de verzoekende partij ook na tweede zitting, meerdere onvoldoendes op verschillende kennisvakken heeft.

De verwerende partij benadrukt ten slotte nog dat deze eindstage van de opleiding de kans is om te bewijzen dat men klaar is voor de arbeidsmarkt en dat men een gelijkaardige functie

moet kunnen uitoefenen als deze die men tijdens de stage heeft doorlopen. Volgens de verwerende partij blijkt op basis van de 23 onvoldoendes dat de verzoekende partij hiervoor nog niet klaar is.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Dat in deze procedure een eindevaluatie van de mentor en van de stagebegeleider aanwezig zijn is niet meer dan het rechtstreeks gevolg van het besluit van de Raad nr. 2013/109 dd. 23 juli 2013, waarin de Raad oplegde dat die evaluaties dienden te worden opgemaakt. Voorts herinnert de Raad eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie van de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen. Het argument dat in vergelijking met de nota's van de stagebegeleider op het zelfevaluatieverslag van de verzoekende partij in het evaluatieverslag van de stagebegeleider dat nadien werd opgemaakt het aantal niet bereikte competenties op drastische en onbegrijpelijke wijze is toegenomen, mist feitelijke grondslag. Uit de schriftelijke commentaar van de begeleider bij het zelfevaluatieverslag van de student blijkt dat er impliciet maar zeker een hele reeks competenties in vraag werden gesteld en de Raad ziet geen relevant verschil tussen deze commentaren en het later opgemaakte evaluatieverslag van de stagebegeleider. Binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid kan de Raad enkel vaststellen dat de vergelijking van de evaluaties leert dat de motivering ervan niet zover uit elkaar ligt dat de evaluatie 'onvoldoende' het resultaat zou zijn van een onzorgvuldige besluitvorming.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.3.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing gesteund is op een onvolledig dossier en dat niet alle motieven terug te vinden zijn in het dossier. Er werd immers geen rekening gehouden met de bemerkingen die verzoekende partij heeft geuit tijdens de eindevaluatie. Het werd zelfs niet in het synthesesdocument opgenomen, terwijl dit toch een samenvoeging van de verschillende meningen moet zijn.

De verwerende partij stelt dat de verwijzing van de interne beroepscommissie in haar beslissing naar de schriftelijke neerslag van de eindevaluatie aan de motiveringsplicht voldoet omdat dit document reeds in handen was van de verzoekende partij. Door deze verwijzing is de beslissing in overeenstemming met de strekking van dit document en daardoor geeft het beslissend orgaan ervan blijk zijn eigen beoordelingsbevoegdheid te hebben gebruikt. De verwerende partij meent dat de verzoekende partij niet nader omschrijft welke motieven niet zouden zijn opgenomen in het dossier. Volgens de verwerende partij geeft de eindbeoordeling haar in elk geval alle nodige motieven om te besluiten tot een negatieve stagebeoordeling. Het gebrek aan verwijzing naar het evaluatiedocument doet geen afbreuk aan de beslissing die bij afloop van de eindevaluatie is genomen. De verwerende partij benadrukt dat de beslissing van de interne beroepscommissie wel naar het eindevaluatiegesprek verwijst.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Om de redenen opgegeven bij de bespreking van het derde onderdeel van het eerste middel en van het tweede middel is het derde middel ongegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij verwijst in een vierde middel naar haar uitzonderlijke situatie.

5.4.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij merkt op dat er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die een andere evaluatie zouden kunnen verantwoorden. Zij stelt dat een objectieve input van de stagebegeleider en de stage mentoren niet meer mogelijk is. Verzoekende partij verwijst daarbij naar het feit dat de stagebegeleider een document heeft opgesteld ten behoeve van de procedure voor de Raad. Tevens wijst zij erop dat verwerende partij er niet gelukkig mee was dat het overleg tijdens de schoolvakantie en buiten de kantooruren hernomen moest worden. De verzoekende partij vraagt de Raad dan ook wegens deze uitzonderlijke omstandigheden het ongunstige resultaat om te zetten in een gunstig.

De verwerende partij stelt dat de uitzonderlijke situatie waarop de verzoekende partij een beroep wenst te doen onvoldoende wordt aangetoond. Volgens de verwerende partij kunnen de feiten in het Besluit 2011/003, waarnaar de verzoekende partij verwijst, in geen geval vergeleken worden met de feiten van deze zaak. Dit Besluit 2011/003 handelt over een student die een mastervak succesvol had afgelegd, maar op een ander opleidingsonderdeel (een bachelorvak) een 7/20 had behaald. De Raad oordeelde dat de onderwijsinstelling de student had moeten weigeren voor het mastervak bij gebrek aan de vereiste begincompetenties. Het mastervak behoeftte namelijk de competenties van het vak waarop de student een 7/20 had behaald. De onderwijsinstelling had deze student echter toch de toestemming gegeven om zich in te schrijven voor het mastervak. Aangezien de student een meer dan behoorlijk resultaat had behaald voor het mastervak kon de onderwijsinstelling niet langer volhouden dat de student niet heeft aangetoond niet over de vereiste begincompetentie te beschikken. In dat geval was er sprake van een uitzonderlijke omstandigheid.

Daarnaast meent de verwerende partij dat het feit dat de herneming van de procedure tijdens de vakantie plaatsvond geen daadkrachtig argument is om te stellen dat de betrokken personen om die enkele reden partijdig zouden hebben gehandeld, of dat er sprake is van een persoonlijke situatie op grond waarvan redelijkerwijze kan worden afgeleid dat de betrokken student ondanks het tekort geacht kan worden de voor de opleiding vereiste competenties te bezitten. De verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij wel voldoet aan de vereiste competenties in de praktijk.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Dat de besluitvorming van de verwerende partij gedeeltelijk hernomen moest worden op een ongebruikelijk tijdstip is nu eenmaal inherent aan de gevolgen van de vernietigingsbesluiten van de Raad. Dit is geen uitzonderlijke omstandigheid die zou verantwoorden dat wordt afgeweken van de criteria die de verwerende partij hanteert bij het nemen van haar beslissingen.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 29 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en

geïntervieweerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jean Goossens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/170 – 25 september 2013

Inzake

hebbende als raadslieden

kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 september 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing dd. 28 augustus 2013 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Basisstage'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Basisstage' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 2 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie correct heeft gehandeld volgens het OER. De beslissing stelde voorts dat de opleiding daarenboven in de nodige informatie heeft voorzien. Toch stelde de beroepsbeslissing dat, wegens de nieuwe manier van opvolgen en beoordelen het resultaat opnieuw bekeken moest worden om te zien of dit een effect heeft gehad op de score.

Op 4 juli 2013 volgt een bespreking van het opleidingsonderdeel in een buitengewone zitting van de examencommissie. In de nieuwe beslissing van de examencommissie dd. 4 juli 2013

wordt de motivering voor het stagecijfer opnieuw toegelicht, besproken en goedgekeurd. Het eindresultaat van 9/20 wordt behouden.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 4 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 4 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2013/097 dd. 8 augustus 2013 oordeelde de Raad als volgt:

"Het middel in zijn beide onderdelen komt er op neer dat de begeleiding gebrekkig is geweest, op het vlak van de informatie, in de persoon van de mentor van de derde stageperiode die onvoldoende anciënniteit had, de laattijdige mededeling van de derde stageplaats met als gevolg een gebrek aan voorbereidingstijd voor de lessen, en de afwezigheid van enig bezoek van een lector tijdens de derde stageperiode.

De Raad stelt vast dat hier sprake is van uitzonderlijke omstandigheden, die met zich meebrengen dat de meting van de competenties van verzoekende partij in dit geval niet betrouwbaar is: (1) de twee eerste stageperiodes hebben een positieve evaluatie gekregen; (2) de mentor van de derde stageperiode gaf pas het eerste jaar les en had geen ervaring in het begeleiden van stagiairs; (3) de stageplaats werd laattijdig meegedeeld waardoor verzoekende partij te weinig tijd had voor een degelijke lesvoorbereiding, gegeven waarmee verwerende partij gesteld heeft rekening te zullen houden; (4) geen van de lessen van de derde stageperiode werd geëvalueerd door een lector van de verwerende partij. Het middel is gegrond."

3.6 Op 28 augustus 2013 beslist de examencommissie dat het oorspronkelijk resultaat van het opleidingsonderdeel 'Basisstage' behouden blijft (9/20).

Deze beslissing werd aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 5 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. Bij schrijven van haar raadsman d.d. 20 september 2013 laat verzoekende partij weten dat zij het door haar ingestelde beroep bij de Raad niet langer wenst voort te zetten. De Raad ziet geen reden om deze afstand van beroep niet in te willigen.

Besluit

Om deze redenen stelt de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging de afstand van beroep door vast.

De studievoortgangsbeslissing van 28 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jean Goossens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/172 – 25 september 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoorhoudende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 september 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling na intern beroep waarbij de verzoekende partij geen bewijs van bekwaamheid werd toegekend.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft een procedure tot erkenning van eerder verworven competenties gestart met de bedoeling om een attest van bekwaamheid te bekomen voor de competentie 'sociaal-agogische vaardigheden'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 juni 2013 een intern beroep in bij de beleidssecretaris van de associatie.

3.3. Bij beslissing van de beleidssecretaris op datum van 25 juni 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard. De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 25 juni 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Op 14 augustus 2013 heeft de beleidssecretaris de beslissing d.d. 25 juni 2013 betreffende de niet-ontvankelijkheid ingetrokken en een nieuwe beslissing genomen waarin het intern beroep wel ontvankelijk werd verklaard.

De beoordelingscommissie EVC heeft zich vervolgens opnieuw over het dossier van de

verzoekende partij gebogen. De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen nieuwe elementen zijn en bevestigt de eerdere beslissing waarbij geen bewijs van bekwaamheid werd toegekend voor 'Sociaal-agogische vaardigheden 1'.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 27 augustus 2013. Verzoekende partij heeft op 4 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 september 2013.

Het beroep van 6 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De initiële studievoortgangsbepaling en de beslissing van 27 augustus 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goosens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/180 – 25 september 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 september 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij het leerkrediet van de verzoekende partij verminderd werd met 60 studiepunten.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft zich op 21 september 2009 ingeschreven in de bachelor in de journalistiek met een creditcontract. Op 10 oktober 2009 heeft zij zich uitgeschreven voor deze opleiding. Ondanks uitschrijving heeft zij geen leerkrediet ten belope van 60 studiepunten teruggekregen en dus verloren.

3.2. Verzoekende partij richt zich met schrijven d.d. 23 september 2010 en d.d. 15 november 2010 tot de algemeen directeur van de onderwijsinstelling en vraagt om haar inschrijving te annuleren teneinde de studiepunten terug te krijgen. Bij schrijven d.d. 23 november 2010 van de algemeen directeur heeft de onderwijsinstelling meegedeeld dat zij niets konden doen daar er op grond van de decretale regels geen teruggave van leerkrediet mogelijk is voor studiepunten van opleidingsonderdelen, opgenomen onder een creditcontract.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 12 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij werpt op dat het schrijven d.d. 23 november 2010 geen beslissing bevat in het kader van artikel 113quater Structuuredecreet. Zij werpt in subsidiaire orde op dat de

algemeen directeur bovendien zulke beslissing niet kon nemen daar volgens artikel
OR deze bevoegdheid toekomt aan de departementsvoorzitter.

Hoewel de verzoekende partij in haar stukken meermaals melding maakt van overmacht inzake het verlies van leerkrediet, stelt de Raad vast dat de kern van haar betoog draait rond een probleem met de bewegingen van haar leerkrediet. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in september 2010 een klacht formuleert betreffende een onterechte vermindering van 60 studiepunten in het leerkrediet. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat het niet gaat om een zuiver materiële vergissing bij de bewegingen van het leerkrediet, maar dat verzoekende partij veeleer een 'onjuistheid' van de stand van haar leerkrediet bestrijdt wegens o.a. een niet-rechtsgeldige inschrijving onder creditcontract en dus een onterechte opname van 60 studiepunten in het kader van het leerkrediet.

De Raad stelt vast dat de algemeen directeur bij schrijven van 23 november 2010 een beslissing tot weigering van de annulering van de initiële inschrijving meedeelt. De Raad stelt vast dat artikel OR 2009-2010 enkel betrekking heeft op zogenaamde materiële vergissingen en niet op 'onjuistheden', zoals nochtans vooropgesteld in artikel 113quater Structuurdecreet. De Raad is dan ook van oordeel dat de in artikel OR 2009-2010 vastgestelde procedure in casu niet van toepassing is of kon zijn. Bij gebreke aan enige reglementaire procedure ter uitvoering van artikel 113quater Structuurdecreet voor wat 'onjuistheden' betreft, stelt de Raad vast dat het schrijven d.d. 23 november 2010 uitgaat van de algemeen directeur, die daarmee een beslissing ter zake heeft genomen. De Raad stelt vast dat de algemeen directeur op basis van het artikel 61octies decies Bijzonder decreet betreffende de Vlaamse Autonome Hogescholen (d.d. 13 juli 1994) verantwoordelijk is voor het goed functioneren van de instelling op financieel en administratief vlak. Gelet op het feit dat het systeem van het leerkrediet kadert binnen de financiering van de onderwijsinstellingen, zoals verwerende partij, is de Raad van oordeel dat een willig beroep bij de algemeen directeur van verwerende partij bij gebrek aan specifieke procedure betreffende 'onjuistheden', op basis van diens algemene bevoegdheid inzake administratie en financiën, minstens op impliciete wijze uitvoering geeft aan het vereiste uit artikel 113quater eerste en tweede lid Structuurdecreet.

De Raad merkt ten overvloede op dat de algemeen directeur zich zelf niet onbevoegd verklaard heeft en als vertegenwoordiger in rechte de beslissing aan verzoekende partij heeft meegedeeld.

Het voorwerp betreft aldus naar het oordeel van de Raad een beslissing aangaande een weigering tot rechtzetting van vermeende onjuiste leerkredietbewegingen, die op basis van artikel 113quater Structuurdecreet en artikel II.15, derde lid Aanvullingsdecreet onder de bevoegdheid van de Raad valt.

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij de interne beroepsprocedure uit artikel OR 2009-2010 met betrekking tot rechtzetting van fouten in verband met het leerkrediet niet doorlopen heeft.

Uit 4.1. volgt dat artikel OR 2009-2010 in casu niet van toepassing is. De Raad is bovendien van oordeel dat de verzoekende partij in beginsel een rechtstreeks beroep kan instellen bij de Raad tegen een beslissing die valt onder artikel 113quater Structuurdecreet, op basis van artikel II.15, derde lid Aanvullingsdecreet. Dit is in casu het geval.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 september 2013.

Bij gebreke aan vermelding van de beroepsmodaliteiten is het beroep bij de Raad tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij voert aan dat zij nooit ingeschreven is geweest.

Verwerende partij voert aan dat zij wel is ingeschreven geweest, ten bewijze de brief van 23 november 2010 waarin haar uitschrijving wordt geacteerd

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De brief van 23 november 2010 waarnaar de verwerende partij verwijst is een antwoord op een brief van de verzoekende partij van 23 september 2010 waaraan herinnerd werd in een brief van 15 november 2010. In de brief van 23 september 2010 vraagt de verzoekende partij uitdrukkelijk haar inschrijving te annuleren. Het annuleren van een inschrijving is een andere zaak dan het uitschrijven van een student, wat veronderstelt dat zij eerst is ingeschreven. De verwerende partij heeft aldus niet geantwoord op het verzoek tot annulering van de inschrijving, terwijl de Raad geen reden ziet, waarom daarop niet werd ingegaan. Om die reden is de weigering van teruggave van 60 studiepunten dan ook niet gegrond aangezien die steunt op de veronderstelling dat de verzoekende partij rechtsgeldig was ingeschreven en dan werd uitgeschreven, aangezien eerst moet worden onderzocht of de student, gelet op het verzoek tot annulering van de inschrijving, wel als ingeschreven beschouwd moet worden.

Het middel is gegrond.

5.2. Aangezien de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden dienen zij niet verder onderzocht te worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 23 november 2010 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij zal uiterlijk op 11 oktober 2013 een nieuwe beslissing nemen, rekening houdend met de hiervoor vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jean Goossens

Rolnr. 2013/180 – 25 september 2013

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/182 – 25 september 2013

Inzake

wonende

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zeteln

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 september 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen:

1. de weigering van de verwerende partij, van 11 september 2013, om aan de verzoekende partij 60 studiepunten terug te geven.

2. de weigering van de verwerende partij van 12 en 13 september 2013 om de verzoekende partij in te schrijven wegens onvoldoende leerkrediet, dit hoewel haar eigen onderwijs- en examenreglement in die mogelijkheid voorziet.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft zich op 31 juli 2012 ingeschreven voor het eerste jaar Bachelor in de rechten (opname 60 studiepunten). Bij het begin van het academiejaar wenste zij zich uit te schrijven voor deze opleiding, maar door haar vergissing werd dit niet correct gecommuniceerd aan de onderwijsinstelling. Ze bleef dus ingeschreven.

3.2. Op 1 oktober 2012 schreef de verzoekende partij zich ook aan een andere onderwijsinstelling in voor de opleiding Bachelor in communicatiemanagement (opname 60 studiepunten). Voor deze opleiding heeft ze zich effectief uitgeschreven op 24 januari 2013 met teruggave van 8 van de 60 ingezette studiepunten.

3.3. Verzoekende partij heeft voor het academiejaar 2013-2014 nog een leerkredietsaldo van 28 studiepunten.

Op 11 september 2013 wenste verzoekende partij zich in te schrijven voor de opleiding

Bachelor in de productontwikkeling (60 studiepunten). De onderwijsinstelling stelde dat zij niet over voldoende leerkrediet beschikte voor het volledige programma. Na deze vaststelling en de daaropvolgende impliciete weigering tot inschrijving voor het gehele programma, besloot de verzoekende partij zich niet in te schrijven ten belope van het beperkte leerkrediet. Na onderzoek stelde verzoekende partij vast dat haar uitschrijving voor de Bachelor in de rechten op 27 september 2012 naar een verkeerd e-mailadres gestuurd werd zodat er nooit een officiële uitschrijving geregistreerd werd. Zij heeft na deze vaststellingen dadelijk contact opgenomen met de studietrajectbegeleider uit de faculteit ontwerpwetenschappen, het diensthoofd van de dienst studieadvies en studiebegeleiding en de ombudsman van de faculteit rechten, die haar allen meedeelden dat ze niets voor haar konden doen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Op 17 september 2013 heeft verzoekende partij zich alsnog effectief ingeschreven voor de opleiding Bachelor in productontwikkeling onder de vorm van een diplomacontract ten belope van 27 studiepunten.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij kan in beginsel beroep instellen bij de Raad op basis van artikel II.15, derde lid Aanvullingsdecreet, behoudens wanneer het onderwijs- en examenreglement van de onderwijsinstelling in een interne beroepsprocedure voorziet.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Artikel 113quater Structuurdecreet bepaalt met betrekking tot het leerkrediet dat de hogeronderwijsinstellingen een procedure moeten instellen betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbeslissing, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel 48 Financieringsdecreet of de vaststelling, de vermeerdering, of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig hoofdstuk IV van het Financieringsdecreet.

De bevoegdheid van de Raad betreffende leerkrediet staat aldus omschreven in artikel II.15, derde lid Aanvullingsdecreet. De beslissingen genomen door het bestuur zoals vastgelegd in artikel 113quater Structuurdecreet kunnen worden aangevochten voor de Raad. De Raad kan beoordelen of de bestreden vermeldingen in overeenstemming zijn met de decretale en reglementaire bepalingen en desgevallend met het toepasselijke OER. Een beperking van omvang van het studieprogramma omwille van de betwisting van het ontoereikend leerkrediet is een voorwerp waarvoor de Raad bevoegd is op grond van hoger vermelde bepalingen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij meerdere voorwerpen in haar verzoekschrift aangeeft. Naar het oordeel van de Raad komt het verzoekschrift neer op een betwisting van een leerkredietbeweging met impact op de omvang van het studieprogramma.

In ieder geval zal eerst de betwisting omtrent de regelmatigheid van de berekening van de studiepunten moeten worden behandeld. Mocht die betwisting in het voordeel van de student worden opgelost, dan beschikt de verzoekende partij immers over de 60 studiepunten van het jaar waarvoor zij zich heeft willen uitschrijven.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 11 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 september 2013.

Het beroep van 16 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak:

5.1. De betwisting over de berekening van het leerkrediet

Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat de verzoekende partij stelt dat haar uitschrijving voor de opleiding rechten, in het academiejaar 2012-2013, ten onrechte niet aanvaard werd, reden waarom zij de 60 studiepunten die aan die inschrijving verbonden waren, verloren heeft.

De verwerende partij voert geen specifiek verweer op dit punt.

Beoordeling door de Raad

Uit het door de verzoekende partij bijgebrachte stuk 2 blijkt dat zij zich via het geëigende formulier heeft uitgeschreven, formulier dat werd gestuurd aan de bevoegde instantie van de verwerende partij op 27 september 2012, maar aan een foutief mailadres. Er is ook een foutmelding verstuurd van deze verzending, waar de verzoekende partij niet op heeft gereageerd. Deze eigen tekortkoming van de verzoekende partij volstaat om uit te sluiten dat hier van overmacht sprake is. Het middel is niet gegrond.

5.2. De betwisting over de inschrijving ondanks een ontoereikend leerkrediet

Beoordeling door de Raad

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt niet dat een bevoegde instantie van de verwerende partij beslist heeft dat er geen uitzonderlijke omstandigheden waren om de verzoekende partij toe te laten om een inschrijving te nemen voor meer studiepunten dan haar leerkrediet bedroeg. Verder blijkt evenmin dat er een intern beroep is ingesteld tegen welke beslissing ook. Het beroep is niet ontvankelijk wat betreft het tweede voorwerp.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond wat het eerste voorwerp ervan betreft, en niet ontvankelijk wat het tweede voorwerp betreft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en niet gegrond is wat betreft de berekening van haar leerkrediet, en niet ontvankelijk is wat betreft de weigering haar in te schrijven wegens ontoereikend leerkrediet.

De beslissing van 11 september 2013, waaruit blijkt dat de verzoekende partij beschikt over een leerkrediet van 28 studiepunten, blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jean Goossens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/184 – 25 september 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 september 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij geen tweede examenkans krijgt voor het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 1' en tegen de beslissing van de decaan genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het eerste jaar bachelor TEW.

Het beroep betreft de voorbeslissing, nl. een weigering tot vaststelling van een nieuwe examenregeling voor het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 1' in geval van overmacht, ten aanzien van de examenbeslissing van de examencommissie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 31 augustus een intern beroep in bij de Decaan van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Decaan op datum van 6 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij op geen enkele wijze in de reglementair voorziene periode van drie kalenderdagen contact heeft opgenomen met het secretariaat van de faculteit om bewijzen van de overmacht voor te leggen of om een uitstel te verzoeken. De beroepsbeslissing stelt voorts dat de verzoekende partij niet in aanmerking komt voor een nieuwe examenregeling.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 11 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

In de interne beroepsbeslissing kwalificeert de verwerende partij op basis van artikel OER de beslissing om de verzoekende partij de toegang tot een tweede examenkans (in geval van overmacht) te ontzeggen als een aanvechtbare beslissing waartegen een beroep bij de Raad open zou staan. In die zin stelt verwerende partij dat de bestreden beslissing een studievoortgangsbepaling is. In de nota van antwoord stelt verwerende partij daarentegen dat er in het kader van huidig beroep geen studievoortgangsbepaling in de zin van artikel II.1, 15°bis Aanvullingsdecreet voorligt.

De Raad onderzoekt ambtshalve zijn bevoegdheid en gaat na of de beslissing waarbij de verzoekende partij deelname aan de tweede examenkans ontzegd wordt een beslissing is die als een studievoortgangsbepaling gekwalificeerd kan worden of die bij de Raad om andere redenen kan aangevochten worden.

De Raad merkt op dat artikel 29 Flexibiliseringsdecreet iedere student het recht geeft op twee examenkansen, behoudens indien de aard van het opleidingsonderdeel dat niet zou toelaten. Dit impliceert dat verzoekende partij in beginsel recht heeft op het benutten van twee examenkansen. De Raad stelt vast dat artikel bepaalt dat een student in geval van overmacht kan verzoeken om een examen te verplaatsen. Dit kan men begrijpen als een uitvoering van het bovenstaande recht op twee examenkansen. De Raad stelt eveneens vast dat artikel OER en de facultaire aanvullingen bepalen dat de student overmacht ten laatste de dag van het examen moet melden en de originele bewijsstukken binnen drie kalenderdagen na de dag van het examen moet voorleggen. In casu blijkt uit de stukken dat de coördinator van het faculteitssecretariaat op basis van artikel OER de bevoegdheid heeft om meldingen van overmacht en verzoeken betreffende een nieuwe examenregeling te beoordelen en een eindbeslissing ter zake te nemen.

De Raad stelt vast dat alvorens een student kan beoordeeld worden over het al dan niet voldoen voor een opleidingsonderdeel, de student louter administratief de ingeroepen overmacht moet aanmelden en staven binnen de drie kalenderdagen, om zijn tweede examenkans te kunnen benutten waarbij de niet-aanmelding/niet-staving, laattijdige of gebrekkige aanmelding/staving van de overmacht leidt tot een expliciete uitsluiting van het benutten van de tweede examenkans op een alternatief examenmoment.

Met andere woorden, de Raad stelt vast dat aan de eigenlijke examenbeoordeling (i.e. de examenbeslissing over het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 1' – in casu vaststelling van afwezigheid door de examencommissie), bij de tweede examenkans een beslissing over de

toegang tot die tweede examenkans, i.e. een beslissing over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de ingeroepen overmacht met het oog op het benutten van haar recht op een tweede examenkans binnen hetzelfde academiejaar, voorafgaat.

Door de bestreden beslissing wordt verzoekende partij naar het oordeel van de Raad de deelname aan de tweede examenkans definitief ontzegd, wat de facto een griefhoudende (ongunstige) voorbeslissing is ten aanzien van de examenbeslissing, zijnde een oordeel over het voldoen voor een opleidingsonderdeel. De examencommissie kan niet anders dan vaststellen dat verzoekende partij niet deel heeft genomen aan de examenkans en dan dit zo in de beslissing aangaande het opleidingsonderdeel op te nemen. Met andere woorden, de beslissing om de verzoekende partij in casu deelname te ontzeggen aan de tweede examenkans is naar het oordeel van de Raad in se een administratieve rechtshandeling, met name een voorbeslissing, waarbij aan de rechtspositie van de verzoekende partij op een eenzijdige, bindende en ongunstige wijze werd geraakt. Immers, verzoekende partij verliest door de bestreden beslissing immers een examenkans binnen het academiejaar.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat voorbeslissingen (in casu ontzegging van de tweede examenkans op een alternatief examenmoment), die de eindbeslissing (i.e. examenbeslissing) kunnen beïnvloeden en die een ongunstig karakter hebben, reeds aangevochten kunnen worden. Door de beslissing over de overmacht en weigering van een nieuwe examenregeling, i.e. uitsluiting van de tweede examenkans, wordt aan de eindbeslissing over het al dan niet voldoen aan een opleidingsonderdeel bij de tweede examenkans rechtstreeks geraakt daar het voorwerp of onderdelen daarvan (zijnde een afgelegd examen) waarop deze examenbeslissing normaliter kan slaan, wordt beperkt of uitgesloten. Uit de voorbeslissing volgt immers dat de examencommissie geen uitspraak kan doen over het voldoen voor 'Wiskunde 1', en bijgevolg de verzoekende partij voor het betrokken opleidingsonderdeel enkel als "afwezig" zal beoordelen en dus binnen het lopende academiejaar geen credit kan behalen.

De Raad is van oordeel dat de bestreden beslissing door haar impact een voorbeslissing is en dus een accessorium is van de ondertussen genomen studievoortgangbeslissing, zoals opgenomen in artikel II.1, 15°bis Aanvullingsdecreet, en dat het thans bij de Raad ingestelde beroep tegen deze beslissing afzonderlijk om al deze redenen ontvankelijk is.

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 6 september 2013. Verzoekende partij heeft op 11 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 september 2013.

Het beroep van 16 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

4. Vormvereisten

Verwerende partij werpt op dat het bij de Raad ingediende verzoekschrift niet ondertekend is.

Het volstaat dat op het verzoekschrift zelf tekens voorkomen die als een handgeschreven handtekening kunnen gelden.

Onder de tekst van zijn verzoekschrift, en de gedrukte tekst van haar naam, heeft de verzoekende partij een aantal handgeschreven vermeldingen aangebracht, waaronder haar voluit geschreven naam en voornaam.

Dat volstaat als een geldige handtekening.

Het beroep is ook in dat opzicht ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij op basis van artikel OER drie kalenderdagen heeft om haar bewijsstukken in te dienen en dat de beslissing over de laattijdigheid en dus de weigering aangaande een nieuw examenmoment onredelijk is. Verzoekende partij stelt dat zij de eerstvolgende dag de bewijsstukken ingeleverd heeft. Zij stelt dat de laatste dag viel op een zondag en dat zij die zondag gepoogd heeft om toegang te krijgen tot de brievenbus bij het secretariaat, wat volgens haar niet mogelijk was omdat het gebouw gesloten was.

Verwerende partij stelt dat er geen sprake is van overmacht in hoofde van verzoekende partij om zich te kunnen schikken naar de termijn in artikel OER. Zij stelt dat de laattijdigheid uitsluitend te wijten is aan verzoekende partij zelf. Zij stelt bovendien dat verzoekende partij geen enkele poging ondernomen heeft om vooraf contact op te nemen met het secretariaat omtrent eventuele moeilijkheden om het attest tijdig binnen te leveren. Zij wijst er voorts op dat de coördinator in een e-mail uitdrukkelijk heeft aangegeven dat het attest ten laatste op 25 augustus 2013 binnengeleverd moest worden en dat dit ook via een scan mocht.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel van het OER bepaalt dat de bewijsstukken binnen de 3 kalenderdagen moeten bezorgd worden aan het secretariaat van de faculteit of in voorkomend geval uiterlijk op de dag van het examen.

De verzoekende partij heeft conform die bepaling het vereiste formulier elektronisch ingediend bij het faculteitssecretariaat op donderdag 22 augustus 2013. Dit formulier bevatte ook een rubriek over het bijbrengen van de stukken om de overmacht aan te tonen; die stukken konden ingescand worden of aan het faculteitssecretariaat bezorgd worden binnen de drie dagen. De verzoekende partij heeft die tweede mogelijkheid aangevinkt, en wist dus dat de stukken uiterlijk drie kalenderdagen later, op 25 augustus 2013, aan het faculteitssecretariaat bezorgd moesten worden. De zinsnede 'en in voorkomend geval, uiterlijk op de dag van het examen', die voorkomt in laatste alinea van artikel OER, moet redelijkerwijze zo begrepen worden, dat als het examen verplaatst wordt naar een datum die minder dan drie dagen na de datum van het oorspronkelijke examen ligt, de stukken uiterlijk

dan (en dus minder of ten hoogste drie dagen na de datum van het oorspronkelijk examen) dienen te zijn ingediend op het secretariaat.

Het staat vast dat de verzoekende partij het bewijs dat zij niet kon deelnemen aan het examen op de oorspronkelijk daarvoor vastgelegde datum, een dag te laat heeft ingediend.

Zij kan zich niet beroepen op overmacht. Overmacht is “een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden.” (RvS 15 maart 2011, nr.212.044, Gazan). De verzoekende partij toont niet aan dat het voor haar volstrekt onmogelijk was het bewijs op 23, 24 of 25 augustus aan het secretariaat te bezorgen of te laten bezorgen, dan wel in te scannen en vervolgens te mailen.

Het is evenmin onredelijk dat een termijn wordt opgelegd voor het indienen van de bewijzen die een andere examendatum kunnen verantwoorden, en een termijn van drie dagen is niet onredelijk kort, enerzijds omwille van het feit dat de examenperiode doorgaans maar enkele weken duurt, anderzijds om organisatorische redenen die het inrichten van een examen op een andere datum met zich meebrengt.

Dat de termijn slechts met een dag werd overschreden maakt de aangevochten beslissing niet kennelijk onredelijk.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 6 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/189 – 25 september 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 september 2013.

Gehoord werden:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij zij niet geslaagd werd verklaard omwille van een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel Frans 2.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor communicatiemanagement.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij zij niet geslaagd werd verklaard omwille van een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel Frans 2.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 17 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet.[\[1\]](#)

Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat verzoekende partij eerst een intern beroep heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad.

De Raad beslist derhalve dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 14 oktober 2013

Rolnr. 2013/191 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij ze niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor Office Management, afstudeerrichting Management Assistant.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel (9/20).

3.2. Bij aangetekend schrijven van 19 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet.[\[1\]](#)

Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat verzoekende partij eerst een intern beroep heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad.

De Raad beslist derhalve dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/193 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij het leerkrediet van de verzoekende partij verminderd werd met 60 studiepunten.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de master in de journalistiek. In de loop van september 2013 richt verzoekende partij zich met betrekking tot haar "uitschrijving in 2009" telefonisch tot de onderwijsinstelling.

3.2. Tijdens dat telefoongesprek deelde de administratie van verwerende partij mee dat verzoekende partij zich nooit reglementair uitgeschreven heeft.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 21 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

Uit artikel II.15, derde lid Aanvullingsdecreet volgt dat de Raad bevoegd is om naar aanleiding van problemen met leerkredietbewegingen te oordelen over de beslissingen inzake opgeworpen materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vastgelegd in artikel 113quater

Structuurdecreet.

Verwerende partij werpt op dat er geen beslissing voorhanden is in het kader van artikel 113quater Structuurdecreet. Zij wijst er immers op dat de verzoekende partij niet conform artikel OR melding gemaakt heeft van een vermeende materiële vergissing of vermeende onjuistheid.

Naar het oordeel van de Raad beklagt verzoekende partij zich over een onjuistheid in de leerkredietbewegingen. Verzoekende partij stelt in wezen dat zij zich uitgeschreven had en dat de instelling het nodige had moeten doen om de opgenomen studiepunten in het kader van het leerkrediet terug te krijgen. De Raad stelt nogmaals vast dat artikel OR 2009-2010 enkel betrekking heeft op zogenaamde materiële vergissingen en niet op 'onjuistheden', zoals nochtans duidelijk vooropgesteld is in artikel 113quater Structuurdecreet. De Raad is dan ook van oordeel dat de in artikel OR 2009-2010 vastgestelde procedure in casu niet van toepassing is of kon zijn. Desalniettemin is de Raad het met verwerende partij eens dat er thans geen enkele beslissing van een daartoe bevoegde persoon of instantie in de zin van artikel 113quater Structuurdecreet voorligt.

De Raad is dan ook van oordeel dat het huidig beroep niet ontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/194 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meesters
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij zij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Algemeen boekhouden 2' en tegen de beslissing van 17 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Algemeen boekhouden 2' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 september 2013 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 17 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

"Voor wat de inhoud van uw klacht betreft, hebben wij op basis van het dossier de volgende

analyse gemaakt:

Voor "Algemeen Boekhouden 2" heeft u een 9 op 20 behaald. Dit cijfer behaalde u op een schriftelijk examen conform de ECTS- fiche, waarbij u voor 2 vragen een volstrekt onvoldoende behaalde, voor 1 vraag een onvoldoende en voor 2 vragen een voldoende.

Voor wat betreft het examen voor het opleidingsonderdeel Algemeen Boekhouden 2 hebben wij geen redenen om te twifelen aan de quoterings door de docente, die aangeworven werd om deze beoordelingen grondig en conform de bestaande documenten/afspraken te doen. U brengt verder geen bewijzen aan die enige vooringenomenheid aanwijzen van de betrokken docente.

U heeft de mogelijkheid gekregen om het examen in te zien, waardoor er geen twijfel bestaat omtrent uw cijfers.

Uit uw brief en tijdens het gesprek leiden wij af dat u de afspraken die gemaakt werden tijdens academiejaar 2011-2012 voor wat betreft het opleidingsonderdeel "Geïntegreerde projecten" opnieuw ter discussie wilt stellen. Hierop mogen wij niet ingaan, aangezien dit het voorbije academiejaar betreft.

Wij willen u wijzen op artikel van het onderwijs- en examenreglement 2013- 2014 (p. 59) waarin duidelijk vermeldt staat in §4: "De beslissing om een tolereerbare onvoldoende te behouden kan niet herroepen worden. Uitzonderlijk kan een student na gemotiveerde aanvraag en toelating van het departementshoofd, aan het einde van zijn opleiding een opleidingsonderdeel met een vroeger behaalde tolereerbare onvoldoende die hij tot dan toe behouden had, op zijn ISP zetten."

Op basis van de hierboven aangehaalde analyse, zien wij geen reden om de genomen beslissing van de examencommissie te herroepen. Dit betekent dat het resultaat gehandhaafd blijft."

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 17 september 2013. Vermits de beslissing per schrijven van 17 september 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 18 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 19 september 2013.

Het beroep van 20 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich onder meer

beroept op de schending van de motiveringsplicht en het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij in het academiejaar 2011-2012 in eerste instantie het opleidingsonderdeel 'Geïntegreerde projecten' niet mocht afleggen omdat zij te laat zou zijn. Na een hevige discussie, mocht de verzoekende partij toch mondeling examen afleggen. Verzoekende partij kon niet meer op een behoorlijke wijze examen afleggen en behaalde 8/20. De verwerende partij liet aan de verzoekende partij de keuze om het punt te houden of opnieuw examen af te leggen waarbij een andere docent als observator aanwezig zou zijn. De verzoekende partij besloot een tolerantie in te zetten om de docent niet boos te maken, vermits deze docent ook het opleidingsonderdeel 'algemeen boekhouden 2' geeft in het academiejaar 2012-2013.

Verzoekende partij geeft verder aan dat zij in het academiejaar 2012-2013 9/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'algemeen boekhouden 2'. Verzoekende partij merkt op dat er 5 vragen waren op het examen en dat zij slaagde voor 3 vragen.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat er geen modeloplossing werd voorgelegd bij de inzage van het examen, waardoor er geen controle mogelijk is.

Tevens stelt de verzoekende partij dat de manier van quoteren niet consequent is. Zo worden er soms punten afgetrokken voor gemaakte fouten, soms gebeurt dit niet en worden enkel punten gegeven voor juiste antwoorden. De quoterings is dan ook geheel willekeurig.

Bovendien wordt dezelfde 'fout' in diverse vragen verschillend gequoteerd.

Verder stelt de verzoekende partij nog dat zij niet aanwezig was op de zitting van de interne beroepscommissie omdat zij de uitnodiging op het elektronisch agendasysteem niet had gezien. De verzoekende partij dacht dat de communicatie via aangetekende zending of via ontvangstbewijs zou lopen en beschouwde zichzelf niet meer als student bij de verwerende partij waardoor zij het elektronisch platform niet meer nakeek.

Verzoekende partij vraagt de Raad om te beoordelen of het resultaat voor het opleidingsonderdeel 'algemeen boekhouden 2' correct is, of de beslissing om tolerantie toe te kennen voor het opleidingsonderdeel 'geïntegreerde projecten' in het academiejaar 2011-2012 naar aanleiding van de ontoelaatbare omstandigheden van het examen de enige juiste was en te beoordelen of de huidige beslissing in alle objectiviteit werd genomen en dat de omstandigheden van vorig academiejaar geen invloed hadden bij de beoordeling van het examen dit academiejaar.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij aangeeft een uitnodiging te hebben gekregen voor de hoorzitting. Het feit dat zij deze niet tijdig gezien heeft doet hier geen afbreuk aan. De student die intern beroep instelt, dient zich zo te organiseren dat zij tijdig van een uitnodiging kan kennisnemen. Bovendien houdt hoorplicht niet de verplichting in om de student fysiek te horen. De verwerende partij geeft aan dat zij wel een verplichting tot horen in het onderwijs- en examenreglement heeft, doch dat dit hoorrecht verloren gaat als de student hier zelf aan verzaakt. De verwerende partij heeft de verzoekende partij een e-mail gestuurd met de datum van de hoorzitting en ook nog telefonisch contact opgenomen. Verwerende partij merkt op dat de bestreden beslissing een materiële vergissing bevat waar wordt gesteld dat de verzoekende partij voor 2 vragen een volstrekt onvoldoende behaalde, voor 1 vraag een onvoldoende en voor 2 vragen een voldoende. Uit het dossier blijkt dat er 5 vragen werden gesteld en de verzoekende partij de volgende scores heeft behaald: 9/15, 11/15, 1/20, 2/12 en 8/8. Deze materiële vergissing verandert echter niets aan de motieven van de bestreden beslissing. Alle vragen werden duidelijk gequoteerd en het examenresultaat werd afdoende gemotiveerd. Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij vroeg een reevalutie te doen van het afgelegde examen zonder zelf toe te lichten wat er juist zou schorten aan het gemaakte oordeel. Het is echter niet aan de directeur onderwijsbeleid om

een evaluatie van een examenresultaat te herdoen, wanneer er geen indicatie is dat het resultaat steunt op een kennelijk onredelijk oordeel. De verzoekende partij heeft in het kader van het intern beroep geen enkele indicatie gegeven waaruit een onregelmatigheid zou blijken. Dit doet de verzoekende partij pas voor het eerst in het kader van het extern beroep. Klachten die in de interne procedure hadden kunnen worden opgeworpen, kunnen niet voor het eerst op ontvankelijke wijze in de procedure voor de Raad naar voren worden gebracht. De verzoekende partij kon de kritiek m.b.t. de beoordelingsmethodiek van het examen in het interne beroep opwerpen, doch heeft dit niet gedaan. Verwerende partij spreekt de kritiek omtrent de motivering van het examenresultaat ook uitdrukkelijk tegen. Verwerende partij verwijst hiervoor naar de rechtspraak van de Raad van State en de Raad, waar werd aangegeven dat voor kennisvragen het cijfermatig resultaat in beginsel als voldoende motivering kan gelden.

Tenslotte stelt de verwerende partij dat het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel "Geïntegreerde Projecten" uit het academiejaar 2011-2012 niet meer kan worden betwist. Bovendien kan de verwerende partij niet verantwoordelijk worden gesteld voor het feit dat de verzoekende partij een tolerantie heeft ingezet in het academiejaar 2011-2012.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In zoverre de verzoekende partij erover klaagt dat zij niet bij aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs werd uitgenodigd voor de bijeenkomst van de interne beroepsinstantie is het middel niet gegrond. De verzoekende partij ontkent niet dat de uitnodiging werd meegedeeld op het mail adres dat de verzoekende partij bij de verwerende partij had. Dat zij de berichten op dit adres niet gelezen heeft omdat zij zich niet meer als student van de verwerende partij beschouwde is alleen aan de verzoekende partij, en niet aan de verwerende partij, aan te rekenen.

In het tweede onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat zij voor drie van de vijf examenvragen een onvoldoende had behaald, terwijl zij voor drie van de vijf examenvragen een voldoende had. De verwerende partij erkent dat de vermelding van drie onvoldoendes niet juist is, maar voegt eraan toe dat deze materiële vergissing zonder invloed is op het resultaat, aangezien de resultaten waren 9/15, 11/15, 1/20, 2/12 en 8/8, samen 31/70, omgerekend 8,8/20, afgerond naar 9/20. De verzoekende partij geeft dezelfde resultaten, behalve 3/12 i.p.v. 2/12, maar dat kleine verschil blijft zonder invloed op het eindresultaat. Het onderdeel is niet gegrond.

In zoverre de verzoekende partij vraagt dat de Raad zou nagaan of het toekennen van een tolerantie voor het opleidingsonderdeel Geïntegreerde projecten in het academiejaar 2011-2012 'naar aanleiding van de ontoelaatbare omstandigheden van het examen, de enige juiste was' is het middel niet ontvankelijk, omdat tegen deze toekenning (overigens op vraag van de verzoekende partij) geen tijdig intern beroep werd ingesteld.

De verzoekende partij vraagt dat de Raad zou nagaan of het resultaat voor het opleidingsonderdeel Algemeen boekhouden 2 correct is. De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In zoverre in het onderdeel gevraagd wordt dat de Raad zou nagaan of het resultaat voor het opleidingsonderdeel Algemeen boekhouden 2 correct is, gaat het uit van een verkeerde rechtsopvatting over de bevoegdheid van de Raad en is het niet gegrond.

In zoverre de verzoekende partij erover klaagt dat er geen modelantwoorden waren zodat zij niet zelf een oordeel kon vormen over de toegekende score, is het onderdeel niet gegrond, nu de verzoekende partij geen enkel argument aanhaalt waarom de toegekende deelscores niet verantwoord zouden zijn, meer bepaald waarom volgens haar de antwoorden op de vragen een betere score verdienden dan toegekend door de examinerator. Om dezelfde reden is ook de klacht dat in sommige gevallen voor een fout antwoord wel punten werden afgetrokken en in andere gevallen niet (omdat anders volgens de examinerator het resultaat negatief zou zijn) niet gegrond. De verzoekende partij blijft overigens in gebreke aan te tonen waarom het niet in rekening brengen van fouten haar een nadeel heeft berokkend.

Het verwijt ten slotte dat dezelfde fout in verschillende vragen telkens werd aangerekend, is evenmin gegrond, nu de verzoekende partij niet aangeeft om welke fout het gaat, en het overigens niet kennelijk onredelijk is om eenzelfde fout, die in verschillende antwoorden voorkomt, telkens in rekening te brengen.

In het laatste onderdeel vraagt de verzoekende partij om na te gaan of de thans bestreden beslissing op objectieve wijze is genomen, en dat de omstandigheden van het examen dat bij dezelfde examinerator het vorige academiejaar werd afgelegd, geen invloed, hoe miniem ook, hebben gehad bij de beoordeling van het examen Algemeen Boekhouden 2.

Het onderdeel is niet gegrond, nu de verzoekende partij geen enkel feit bijbrengt op grond waarvan getwijfeld zou kunnen worden aan de objectiviteit van de beoordeling van het examen Algemeen Boekhouden 2, of van de beslissing op intern beroep.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 17 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Rolnr. 2013/194 – 14 oktober 2013

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/202 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van 28 augustus 2013 waarbij vastgesteld werd dat zij plagiaat, en bijgevolg fraude heeft gepleegd voor het opleidingsonderdeel "....." en tegen de beslissing van 12 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de rechten.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing d.d. 28 augustus 2013 waarbij vastgesteld werd dat verzoekende partij plagiaat, en bijgevolg fraude heeft gepleegd voor het opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 september 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 12 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelt dat er sprake is van plagiaat in de zin van artikel OER. De beroepsbeslissing geeft aan dat er sprake is van het letterlijk overnemen van een tekst of van de structuur van een tekst zonder bronvermelding, aangezien de verzoekende partij in de paper niet bij alle relevante passussen de bron vermeldt en evenmin duidelijk

maakt dat de meerderheid van de tekst een letterlijk citaat van de (soms wel en soms niet vermelde) bron is. De beroepsbeslissing bevestigt dat er tevens sprake is van het parafraserend overnemen van een substantieel deel van de inhoud of de strekking van een tekst zonder nauwkeurige bronvermelding.

De interne beroepsbeslissing stelt daarnaast dat de rechten van verdediging van de student door de fraudecommissie gerespecteerd werden. De student kreeg namelijk vooraf een kopie van de paper met aanduiding van de betwiste passussen en ter zitting kon hij alle informatie verstrekken en vragen stellen die hij wenste.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 17 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 24 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examentuchtbeslissing van de fraudecommissie d.d. 28 augustus 2013 en de beslissing van de examencommissie d.d. 12 september genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Rolnr. 2013/202 – 14 oktober 2013

Jean Dujardin

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/204 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 20 september 2013 in opvolging van het besluit van de Raad nr. 2013/168 d.d. 12 september 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor het structureel programmadeel 2 van de opleiding Communicatiemanagement, afstudeerrichting Commerciële Communicatie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor Communicatiemanagement, afstudeerrichting Commerciële Communicatie.

Verzoekende partij behaalde na de tweede examenkans twee onvoldoendes: voor het opleidingsonderdeel '.....' een resultaat van 8/20 en voor het opleidingsonderdeel '.....' een totaalcijfer van 8,5/20. Voor het overige behaalde verzoekende partij alle creditbewijzen, maar zij werd niet gedelibereerd.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 27 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 28 september 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2012/221 dd. 23 oktober 2012 oordeelde de Raad als volgt:

‘Uit de ECTS fiche blijkt dat er geen tweede examenkans is voor het resultaat van de permanente evaluatie. Dat resultaat is definitief verworven bij de eerste examenkans, en werd door verzoekende partij niet tijdig betwist bij intern beroep en eventueel verder beroep bij de Raad.

De twee eerste onderdelen van het middel, die het resultaat van de permanente evaluatie als voorwerp hebben, zijn niet ontvankelijk.

Het derde onderdeel, dat samenvalt met het tweede middel, is gegrond.

Uit de door de verzoekende partij meegedeelde stukken blijkt dat de beide onvoldoendes die de verzoekende partij behaald heeft tolereerbaar zijn, d.w.z. dat zij ondanks die tekorten geslaagd kan worden verklaard.

Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft, “de vermelding ‘delibereerbaar’ wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort”.

De Raad ziet geen reden om er in deze zaak anders over te oordelen.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.’

3.6. Bij beslissing van de examencommissie dd. 25 oktober 2012 werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor ‘.....’ en ‘.....’. Verzoekende partij scoorde duidelijk onvoldoende voor de beoogde competenties van de twee opleidingsonderdelen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. De Raad oordeelde bij besluit 2012/311 dd. 14 december 2012 als volgt:

“Het beschikkend gedeelte van het besluit van de Raad nr.2012/221 van 23 oktober 2012 luidt als volgt: “De studievoortgangsbepaling van 10 september 2012 en de beslissing van 27 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd, in zoverre niet gemotiveerd wordt waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.”

In het thans bestreden besluit stelt de examencommissie dat de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor ‘.....’ en ‘.....’.

In zijn besluit 2012/221 heeft de Raad aan de verwerende partij niet opgedragen om te beslissen of de verzoekende partij al dan niet geslaagd moet worden verklaard voor de beide genoemde opleidingsonderdelen, maar wel of de verzoekende partij, ondanks de tolereerbare tekorten voor beide genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd kan worden verklaard voor het structureel programmaonderdeel.

De examencommissie heeft, door alleen te beslissen over het al dan niet geslaagd zijn van de verzoekende partij voor de twee opleidingsonderdelen, maar niet over de vraag of de verzoekende partij, ondanks het niet geslaagd zijn voor de twee genoemde opleidingsonderdelen, al dan niet geslaagd was voor het structureel programmaonderdeel, geen uitvoering gegeven aan het besluit 2012/221 en het gezag van gewijsde van dat besluit miskent.

Het gezag van gewijsde raakt aan de openbare orde, reden waarom de Raad dit middel ambtshalve inroept en het thans bestreden besluit vernietigt.

Gelet op de draagwijdte van het ambtshalve ingeroepen middel, is het niet vereist de door de verzoekende partij ingeroepen grieven thans te onderzoeken.”

3.9. De verwerende partij nam op 20 december 2012 een nieuwe beslissing waarin werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd was.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.11. Bij besluit nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 oordeelde de Raad als volgt:

“Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 december 2012 tegen de beslissing van 20 december 2012. De beslissing werd per aangetekend schrijven en per e-mail van 21 december 2012 verstuurd aan de verzoekende partij. De verzoekende partij stelt zelf in het verzoekschrift dat de vervalttermijn is ingegaan de dag na die van de kennisname van de studievoortgangsbeslissing, zijnde in casu op 22 december 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint inderdaad te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 december, zoals verzoekende partij zelf aangeeft, om te verstrijken op woensdag 26 december 2012. Dit is weliswaar tweede kerstdag, maar geen wettelijke feestdag, zodat de uiterste datum voor de indiening van het beroep niet verschoven wordt naar donderdag 27 december 2012.

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij weliswaar dat het beroep is ingesteld op 26 december 2012 en dus tijdig is, maar de begeleidende brief draagt de datum van 27 december 2012, en de datumstempel van de post op de briefomslag is 27 of 28 december 2012, dus alleszins van na de uiterste datum voor het indienen van het beroep bij de Raad. Het beroep van 28 december 2012 werd niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld, is laattijdig en daarom niet ontvankelijk.”

3.12. Verzoekende partij heeft beroep bij de Raad van State ingediend tegen het besluit nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 van de Raad.

3.13. De Raad van State oordeelde in arrest nr. 224.261 d.d. 4 juli 2013 dat het cassatieberoep gegrond was. De Raad van State vernietigde het besluit van de Raad nr. 2013/006 d.d. 31 januari 2013 op grond van volgende overweging:

“Uit de stukken waarop de Raad van State acht mag slaan blijkt dat noch in de studievoortgangsbeslissing zelf, noch in de kennisgevingsbrief van deze beslissing de beroepstermijn wordt vermeld. De ontstentenis van dit vermelden heeft als gevolg dat de termijn voor het indienen van het extern beroep nooit is aangevangen, wat betekent dat de eerste rechter het beroep om die reden niet onontvankelijk mocht hebben verklaard.”

3.14. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad. De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak en plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 9 augustus 2013 door een anders samengestelde Raad.

3.15. De Raad oordeelde bij besluit 2013/101 d.d. 9 augustus 2013 als volgt:

“Uit de voorliggende stukken, o.m. de beslissing van de bijzondere zitting van de examencommissie van 20 december 2012, blijkt dat verwerende partij de competenties zonder verdere uitleg woordelijk afschrijft waaraan verzoekende partij niet voldoet. Vervolgens wordt in de beslissing in zeer algemene bewoordingen, maar zonder afdoende motivering verwezen naar de attitudeproblemen van verzoekende partij. Ten slotte zegt de examencommissie dat “de studente duidelijk onvoldoende gescoord heeft inzake de beoogde hoofdcompetenties van de PBa Communicatiemanagement, aangezien ze 7 van de beoogde 17 hoofdcompetenties niet behaald heeft”.

Deze motivering is, naar het oordeel van de Raad, wel erg summier en onvoldoende als antwoord op de vraag waarom verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat de examencommissie rekening heeft gehouden met de uitzonderlijke omstandigheden, die door de verzoekende partij zowel bij het intern beroep

als in het verzoekschrift bij de Raad worden aangegeven.”

In het beschikkende gedeelte bij het besluit 2013/101 d.d. 9 augustus 2013 stelt de Raad wat volgt:

“De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 september 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, in het bijzonder de redelijke argumenten met betrekking tot de uitzonderlijke situatie van de verzoekende partij.”.

3.16. De verwerende partij nam op 29 augustus 2013 een nieuwe beslissing waarin werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd was.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven en per e-mail van 30 augustus 2013 aan verzoekende partij ter kennis gebracht. Bij aangetekend schrijven van 4 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.18. De Raad oordeelde bij besluit 2013/168 d.d. 12 september 2013 als volgt:

“De redenen die de bestreden beslissing aangeeft om het pesten van medestudenten niet als uitzonderlijke omstandigheid in aanmerking te nemen, namelijk dat ze ingedeeld werd bij een andere groep waar het peer assessment plaatsvond, en zij de permanente evaluatieopdracht individueel heeft ingediend, zijn niet afdoende omdat de verzoekende partij slechts twee weken deel heeft kunnen uitmaken van de tweede groep, met een noodzakelijke negatieve weerslag op het peer assessment en het self assessment en dus niet blijkt dat de verwerende partij met deze uitzonderlijke omstandigheid afdoende rekening heeft gehouden. Wat de ziekte van de moeder van de verzoekende partij betreft, stelt de bestreden beslissing ten onrechte vast dat dit geen uitzonderlijke omstandigheid kan zijn. De Raad merkt op dat die voor het eerst in het intern beroep kan worden aangebracht. Uit stuk 10 van de verzoekende partij blijkt dat in september 2012 de moeder van verzoekende partij een e-mail aan verwerende partij heeft verstuurd waarin de precieze aard en de ernst van haar medische toestand in de loop van de derde examenperiode duidelijk werd omschreven. Naar het oordeel van de Raad is ook deze medische toestand een uitzonderlijke omstandigheid waarmee de verwerende partij bij het nemen van de beslissingen op intern beroep, met inbegrip van de thans bestreden beslissing, rekening had moeten houden. Als de verwerende partij ertoe komt bij het nemen van de nieuwe beslissing om de verzoekende partij niet-geslaagd te verklaren, dient zij uit te leggen waarom dit niet het geval is, hoewel zij daarvoor – gelet op het OER van de verwerende partij – in aanmerking komt en gelet op de hiervoor vastgestelde uitzonderlijke omstandigheden.”

3.19. De verwerende partij nam op 20 september 2013 een nieuwe beslissing waarin werd gestipuleerd dat verzoekende partij niet geslaagd was.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven en per e-mail van 20 september 2013 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.20. Bij aangetekend schrijven van 24 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet^[1].

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24

september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 20 september 2013, per e-mail ter kennis gebracht op 20 september 2013. Verzoekende partij heeft op 20 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 september 2013. De laatste dag om in beroep te gaan betreft woensdag 25 september 2013.

Het beroep van 24 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het gezag van gewijsde.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij ten gevolge van besluit nr. 2013/101 en besluit nr. 2013/168 verplicht was om rekening te houden met haar uitzonderlijke situatie. Zij merkt op dat de verwerende partij in de bestreden beslissing opnieuw geen rekening houdt met haar uitzonderlijke situatie. Daarnaast stelt verzoekende partij dat de verwerende partij het gezag van gewijsde ook schendt doordat zij opnieuw geen antwoord biedt op de vraag 'waarom verzoekster niet geslaagd kan worden verklaard, hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt'.

De verzoekende partij verwijst naar het feit dat de verwerende partij de competenties zonder verdere uitleg woordelijk overschrijft, en in heel summiere bewoordingen bevestigt dat zij de competenties niet bereikt heeft. De verzoekende partij stelt vast dat de verwerende partij in eveneens zeer summiere, algemene bewoordingen verwijst naar haar zogenaamde attitudeprobleem.

Verwerende partij stelt dat het gezag van gewijsde niet geschonden is daar de bestreden beslissing wel degelijk het uitzonderlijke karakter van de omstandigheden aanvaardt. Zij stelt echter dat de Raad in zijn eerdere besluiten noch geoordeeld heeft, noch geoordeeld kon hebben dat zij verplicht zou zijn om verzoekende partij te delibereren omdat de Raad zich daarmee in de plaats zou stellen van de examencommissie. Verwerende partij wijst erop dat de examencommissie binnen haar marge van appreciatiebevoegdheid de uitzonderlijke omstandigheden als irrelevant voor de studieresultaten heeft beoordeeld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad in zijn voorgaande besluiten overwogen heeft, is enkel nog de vraag naar de rechtmatigheid van de beslissing inzake het al dan niet delibereren van verzoekende partij aan de orde. De Raad heeft in besluit nr. 2013/168 d.d. 12 september 2013 daar ten overvloede aan toegevoegd dat verwerende partij een beslissing tot niet-delibereren moet uitleggen. Het komt daarbij aan de Raad toe om op basis van de artikelen II.21 en II.22,§1 Aanvullingsdecreet beslissingen inzake al dan niet deliberatie te toetsen aan de algemene rechtsbeginselen en daarbij desgevallend de onredelijkheid van de beslissing vast te stellen en deze te vernietigen. De Raad kan – zonder dat hij zijn appreciatie over de waarde van een student in de plaats van de bevoegde instantie kan stellen – daarbij aangeven welke argumenten in het beslissingsdebat zijn en daarbij de verhouding tussen de mogelijke argumenten in het debat beoordelen en bepalen.

Immers, artikel II.22,§1, 2°, d) Aanvullingsdecreet stelt helder dat de Raad mag bepalen welke redelijke (toegevoegde accentuering) argumenten de bevoegde instantie bij een nieuwe beslissing kennelijk in ogenschouw moet nemen. De Raad wijst erop dat deze bepaling niet bedoeld is om eender welk argument impact op de nieuwe beslissing te laten hebben, maar enkel die argumenten die redelijk zijn. De Raad is van oordeel dat hij op basis van de bovenstaande bepaling voorafgaand aan de te nemen beslissing de juridische klijtlijnen waarbinnen de nieuwe beslissing moet vallen, kan uitzetten, in het bijzonder in het licht van het redelijkheidsbeginsel. Met andere woorden, de vaststelling dat de Raad bepaalde

argumenten als redelijk kan en mag kwalificeren impliceert dat dit een voorafname is op wat een redelijke nieuwe beslissing minstens moet inhouden om een toetsing aan het redelijkheidsbeginsel te doorstaan. De Raad merkt dan ook op dat de kwalificatie van een argument als redelijk impliceert dat een nieuwe beslissing die geen rekening houdt met dit door de Raad redelijk bevonden argument, zelf onredelijk is.

De Raad heeft in zijn besluit nr. 2013/101 d.d. 9 augustus 2013, meer bepaald in het beschikkend gedeelte, uitdrukkelijk gesteld dat verwerende partij een nieuwe beslissing moet nemen met betrekking tot het al dan niet delibereren van verzoekende partij en dat daarbij rekening moet gehouden worden met de redelijke (toegevoegde accentuering) argumenten met betrekking tot de uitzonderlijke situatie (toegevoegde accentuering), i.e. de problematiek van het pesten en de ziekte van de moeder, van verzoekende partij. In zijn besluit nr. 2013/168 d.d. 12 september 2013 heeft de Raad verder verduidelijkt dat de ziekte van de moeder wel een uitzonderlijke omstandigheid in hoofde van verzoekende partij is.

Nu blijkt dat de Raad in voormelde besluiten nr. 2013/101 d.d. 9 augustus 2013 en nr. 2013/168 d.d. 12 september 2013 de uitzonderlijke omstandigheden van verzoekende partij (pestprobleem en ziekte moeder) als redelijke argumenten in het beslissingsproces over het al dan niet delibereren van verzoekende partij gekwalificeerd heeft, impliceert dit dat de nieuwe beslissing terzake onredelijk is indien deze nieuwe beslissing van de examencommissie geen rekening houdt met het bestaan an sich van de uitzonderlijke omstandigheden, a fortiori indien de beslissing de impact van de uitzonderlijke situatie op de te nemen deliberatiebeslissing en dus de juridische houdbaarheid van de nieuwe beslissing miskent. Uit het voorgaande volgt immers dat de Raad reeds de argumenten in het deliberatiedebat, in casu het argument dat verzoekende partij competenties niet bereikt heeft – de Raad merkt op dat dit een logisch argument is in een context van deliberatie – en het argument van de uitzonderlijke situatie van verzoekende partij, beoordeeld heeft en de verhouding tussen deze argumenten bepaald heeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in de nieuwe beslissing van de examencommissie d.d. 20 september 2013 wel het bestaan van de uitzonderlijke omstandigheden aanvaard werd, maar dat echter niet erkend werd dat de door de verzoekende partij ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden moet doorwerken in de uitkomst van het debat. Naar het oordeel van de Raad verkeert de verzoekende partij in een uitzonderlijke situatie die wel relevant is en gunstige impact moet hebben op het deliberatiedebat om tot een redelijke deliberatiebeslissing te komen. Dit betekent bijgevolg dat de beslissing om verzoekende partij alsnog niet te delibereren de toets met de redelijkheid niet kan doorstaan, gelet op het beschikkende gedeelte van het besluit nr. 2013/101 d.d. 9 augustus 2013.

Uit het voorgaande volgt dat naar het oordeel van de Raad de bestreden beslissing het gezag van gewijsde van de besluiten nr. 2013/101 d.d. 9 augustus 2013 en nr. 2013/168 d.d. 12 september 2013 schendt.

Het middel is gegrond.

5.2 De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van de motiveringsplicht, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet afdoende wordt gemotiveerd. Zij stelt dat de gronden die in de nieuwe beslissing worden aangehaald nog steeds geen antwoord bieden op de vraag waarom verzoekende partij niet werd getolereerd, ondanks tolereerbare tekorten. Deze gronden bieden evenmin een antwoord op het feit dat rekening gehouden moet worden met de uitzonderlijke omstandigheden die de verzoekende partij inriep. Deze gronden vat verzoekende partij samen als volgt.

Verzoekende partij merkt vooreerst op dat de examencommissie enkel beschrijft welke eindcompetenties niet werden behaald, zonder enige motivatie. Zij werpt op dat de examencommissie niet aangeeft waarom deze eindcompetenties niet gehaald werden, hoe de

competenties beoordeeld werden, met welke elementen rekening gehouden werd en in welke mate en hoe verzoekende partij er niet aan voldoet, waarom zij niet getolereerd werd en hoe de beslissing tot stand is gekomen. Daarnaast stelt de verzoekende partij dat de motivering van de verwerende partij omtrent haar houding zeer summier en subjectief is, zonder enige objectivering. Ten slotte stelt zij dat de motivering voor het afwijzen van de twee uitzonderlijke omstandigheden niet afdoend en kennelijk onredelijk is. Ze verwijst naar het feit dat de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat zij geen rekening moet houden met de door de Raad bewezen verklaarde uitzonderlijke omstandigheid omdat de groep waartoe de verzoekende partij twee weken voor het einde van het groepswork toetrad een hoger projectcijfer behaalde dan de groep die zij verliet. Verzoekende partij merkt op dat de verwerende partij aldus miskent dat de groepswijziging een noodzakelijke negatieve weerslag heeft gehad op het peer en self assessment. Dit was nochtans bevestigd door de Raad in het besluit nr. 2013/168.

Volgens de verzoekende partij kan – wat betreft de ziekte van de moeder – het feit dat de verwerende partij pas op de hoogte werd gesteld van de uitzonderlijke omstandigheden tijdens de interne beroepsprocedure niet aangehouden worden als afdoende motivering waarom daarmee geen rekening gehouden wordt. Zij merkt eveneens op dat de ziekte wel degelijk relevant was voor de examens. Zij stelt namelijk dat de ernstige ziekte van haar moeder prominent en imminent aanwezig was tijdens de ganse tweede zitting, waardoor een normale studie en examenvorbereiding onmogelijk was. Daarnaast werpt ze nog op dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat studenten in de examenperiode waarvan een ouder wel of niet in een medische noodsituatie verkeren, in gelijke omstandigheden verkeren. Verzoekende partij wijst erop dat verwerende partij met de ingeroepen beleidslijn het gelijkheidsbeginsel schendt.

In ondergeschikte orde stelt verzoekende partij ook dat de beslissing kennelijk onredelijk gemotiveerd is enerzijds, omwille van de weigering van de verzoekende partij om de ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden als dusdanig te erkennen en anderzijds, omdat de verwerende partij nu al uitspraak doet over de competenties van de verzoekende partij met betrekking tot de stage. De verzoekende partij wijst erop dat zij reeds in het werkveld actief is in de sector (met positieve beoordelingen) zodat niet kan worden volgehouden dat zij niet over de nodige competenties zou beschikken om aan de stage te beginnen. Zij wijst er bovendien op dat deze motivering ook niet verklaart waarom zij niet geslaagd kan worden verklaard, hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt. Ook het feit dat verzoekende partij zichzelf kritisch evalueerde had louter met de uitzonderlijke omstandigheden te maken.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing wel afdoende en kennelijk redelijk motiveert waarom de eindcompetenties door verzoekende partij niet werden behaald. Zij wijst er echter op dat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is, gelet op het besluit nr. 2013/168.

Met betrekking tot het motief van de attitude stelt de verwerende partij dat het niet verboden is om subjectieve elementen te betrekken in haar motivering indien dit niet het enige motief is. Zij stelt bovendien dat de beslissing aangeeft wat het attitudeprobleem is, nl. afwezigheid tijdens de lessen.

Verwerende partij stelt ten slotte dat de motivering met betrekking tot de ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden afdoende is omdat aangegeven werd waarom geen rekening gehouden werd met de ingeroepen pesterijen en de ingeroepen ziekte van de moeder. Met betrekking tot het pestgedrag wijst verwerende partij erop dat zij daarop adequaat gereageerd heeft door o.a. een groepsverandering toe te staan. Verwerende partij stelt dat – in tegenstelling tot wat de Raad voorhoudt in zijn overwegingen bij zijn besluit nr. 2013/168 – de groepswijziging geen negatieve impact heeft gehad. Zij wijst er ten slotte op dat in het verleden nooit met omstandigheden zoals ziekte van familieleden rekening gehouden werd. Zij stelt bijgevolg dat niet de verzoekende partij zelf, maar de moeder voor slechts één week gehospitaliseerd is geweest en dat deze niet viel in een examenperiode zelf. Verwerende partij werpt bovendien op dat verzoekende partij deze omstandigheid niet in tempore non suspecto heeft gemeld en slechts voor het eerst op 26 september 2013 heeft aangekaart.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Voor zover de essentie van dit middel enigszins verschilt van het eerste middel, behoeft dit tweede middel geen antwoord gelet op het gegrond bevonden eerste middel.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

5.4. Vordering tot opleggen van een dwangsom.

5.4.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de volgehouden halsstarrige weigering van verwerende partij om de verzoekende partij te delibereren onrechtmatig is en machtsmisbruik, minstens machtsafwendend uitmaakt. Gelet op alle voorgaanden vordert verzoekende partij daarom de veroordeling tot een dwangsom van 1250 euro per dag vanaf de tiende dag na de uitspraak over huidig beroep en totdat verwerende partij een beslissing aflevert die de verzoekende partij geslaagd verklaart voor alle vakken van het academiejaar 2011-2012. Zij verwijst hiervoor naar rechtspraak van de Raad van State die stelt dat een administratief rechtscollege vermag een dwangsom te verbinden aan zijn beslissingen ingeval een bestuur blijkt geeft van misplaatste hardnekkigheid en onwil om de beslissingen van het rechtscollege te respecteren. (RvS. 13 november 2012, nr.221.394).

Verwerende partij stelt dat de Raad niet over de decretale bevoegdheid beschikt om een dwangsom op te leggen.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Met betrekking tot het opleggen van een dwangsom herinnert de Raad eraan dat in tegenstelling tot bv. de Raad van State, hij geen bevoegdheid heeft om een dwangsom op te leggen ingeval de uitspraak door verwerende partij niet of niet naar behoren wordt uitgevoerd.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt afgewezen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de examencommissie d.d. 20 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 oktober 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/205 – 14 oktober 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van de centrale klachtencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor verpleegkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 11 september 2013 waarbij verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2013 een intern beroep in bij de centrale klachtencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de centrale klachtencommissie op datum van 20 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep niet voldeed aan de door artikel 60, §1, §2, §3 en §5 OR opgelegde vormvereisten. De beslissing stelde dat het beroep noch aangetekend, noch tegen ontvangstbewijs werd ingesteld.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 20 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld.

De rechtmatigheid van de beslissing op intern beroep aangaande de ontvankelijkheid wordt onderzocht bij de beoordeling ten gronde.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 20 september 2013.

Het beroep van 25 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve de regelmatigheid van het instellen en uitputten van het intern beroep en gaat daarbij de regelmatigheid van de interne beroepsbeslissing aangaande het oordeel over de ontvankelijkheid van dat interne beroep na.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat het intern beroep niet conform de vereisten uit artikel 60 ER werd ingesteld. Zij wijst erop dat conform deze bepaling een intern beroep aangetekend of tegen ontvangstbewijs had moeten ingesteld worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat artikel II.13 Aanvullingsdecreet ruime autonomie verleent aan de onderwijsinstellingen om de vorm van het intern beroep vast te leggen. Daaruit volgt dat onderwijsinstellingen in hun onderwijs- en examenreglement ontvankelijkheidsvereisten – al dan niet met sancties – kunnen vastleggen.

De Raad merkt evenwel op dat deze autonomie niet onbegrensd is en dat hij toezicht houdt op de redelijkheid van het OER en op de wijze van toepassing van ontvankelijkheidsvereisten in concrete zaken.

Zo stelde de Raad reeds in zijn besluit nr. 2006/024 dat de memorie van toelichting bij het aanvullingsdecreet overdreven formalisme heeft willen verhinderen en dat alleszins geen strikt formele rechtsgang wordt betracht. In dit besluit stelde de Raad voorts dat naar analogie deze visie ook geldt voor wat het procedureverloop van het intern beroep betreft.

De ontvankelijkheidsvereisten die een onderwijsinstelling oplegt bij de toegang tot het intern beroep, moeten binnen de grenzen van het recht blijven en mogen niet leiden tot overdreven

formalisme. Er is volgens de Raad sprake van overdreven formalisme indien de reglementair opgelegde vormvereisten voor de instelling van een intern beroep niet geschikt of overdreven zijn, a fortiori indien deze ongeschikte of overdreven formele vereisten op straffe van niet-ontvankelijkheid opgelegd worden.

De Raad neemt weliswaar aan dat het opleggen van bepaalde ontvankelijkheidsvereisten de belangen van de onderwijsinstelling kan dienen, bijvoorbeeld een vereiste inzake behoorlijke uiteenzetting van feiten en bezwaren in het beroepschrift. Het vereiste van het instellen van een intern beroep via aangetekende brief of tegen een ontvangstbewijs daarentegen dient enkel het belang van de verzoekende partij. Zoals in zijn besluit nr. 2006/024 is de Raad het met de decreetgever eens dat het vereiste van een aangetekend schrijven eerder een waarborg naar de verzoeker toe is. De Raad oordeelde in voormeld besluit dan ook:

“In het geval dat de verzoekende partij kiest voor een vorm van beroep die niet door het reglement wordt bepaald, draagt zij wel de bewijslast dat het beroep (1) tijdig, (2) volledig en (3) naar behoren ter kennis is gebracht van de instelling.”

Verzoekende partij draagt de bewijslast dat het intern beroep tijdig werd ingesteld. De beslissing van de examencommissie dateert van 11 september 2013 en vermeldt alle noodzakelijke formaliteiten voor het instellen van het intern beroep. De verzoekende partij toont niet aan dat ze niet dezelfde dag kennis heeft gekregen van deze beslissing. De termijn voor het intern beroep is derhalve ingegaan op 12 september 2013 om te eindigen op 16 september 2013 om middernacht. De enveloppe waarmee het intern beroep werd verstuurd bevat geen datumstempel. Het intern beroep vermeldt een datumstempel van verwerende partij van 17 september 2013. Daaruit volgt dat pas ten vroegste op deze datum het beroep verwerende partij bereikt heeft. Dat beroep was derhalve laattijdig.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de centrale klachtencommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

Rolnr. 2013/205 – 14 oktober 2013

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/206 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel '.....' een 9/20 werd toegekend en tegen de beslissing van 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het schakeljaar: Master in de bedrijfscommunicatie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 12 september 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2013 een intern beroep in bij de vicerector Studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector Studentenbeleid op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep onontvankelijk is omwille van het feit dat de termijn voor het instellen van het beroep verstreken was. De beslissing stelde voorts dat de studieresultaten op 12 september 2013 bekendgemaakt werden en dat het aantekenen van het intern beroep buiten de termijn van vijf kalenderdagen viel.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad onderzoekt bij de grond van de zaak of het intern beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2013.

Het beroep van 25 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 23 september 2013 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig instellen van het intern beroep. De Raad dient na te gaan of de beslissing van 23 september 2013 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar resultaten van de tweede examenkans op 12 september 2013 ter beschikking gesteld werden. Zij merkt op dat zij zich op dat moment in het buitenland bevond, zonder toegang tot het internet, zodat zij haar resultaten pas op 13 september 2013 heeft kunnen raadplegen. Zij bevestigt dat ze op die dag nog een afspraak heeft kunnen maken voor de inzage van haar examen op 16 september 2013. Zij stelde toen vast dat ze twee correcte vertalingen had ingevuld waarvoor ze echter geen punten had gekregen. Ze wijst daarnaast op het feit dat ze tevergeefs contact heeft gezocht met haar monitor, die echter niet langer meer tewerkgesteld bleek te zijn bij de onderwijsinstelling. Ze stelt dat ze op 20 september 2013 is kunnen langsgaan bij haar nieuwe monitor die haar doorstuurde naar de ombudsdienst. Volgens verzoekende partij raadde de ombudsdienst haar aan om toch nog een intern beroep in te stellen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij haar intern beroep te laat heeft ingesteld en dat zij dan ook correct werd ingelicht over de mogelijkheid tot het instellen van een "bewarend beroep".

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt op dat de kennisgeving van de examenresultaten op 12 september 2013 de beroepstermijn laat ingaan op de dag nadien, in casu op 13 september 2013. De laatste dag waarop de verzoekende partij binnen de termijn, die op dwingende wijze decretaal vastgelegd is, is 17 september 2013. De Raad stelt vast dat verzoekende partij pas op 20 september 2013 een intern beroep ingesteld heeft. In casu wordt er door de verzoekende partij geen omstandigheid zoals overmacht of enig andere verschoonbare omstandigheid aangetoond die het overschrijden van de vervalt termijn rechtvaardigen. De Raad is van oordeel dat het

beweerde ontbreken van internet niet kan overtuigen daar verzoekende partij in de stukken bij het intern beroep zelf erkent dat zij op 13 september 2013 kennis heeft genomen van haar resultaten. De Raad kan voorts niet anders dan vaststellen dat de verzoekende partij getalmd heeft bij het instellen van het intern beroep. De Raad wijst erop dat het wachten op feedback van de docent of andere informatie verzoekende partij niet ontslaat van de dwingende vereiste om tijdig een intern beroep in te stellen.

Bijgevolg is de Raad van oordeel dat het intern beroep bij gebrek aan overmacht of andere verschoonbare omstandigheid terecht onontvankelijk werd verklaard.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 12 september 2013 en de beslissing van de vicerector Studentebeleid d.d. 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/208 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de Bachelor in de Orthopedagogie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 6 september 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9,32/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie op datum van 18 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beslissing van de examencommissie d.d. 6

september 2013 regelmatig werd genomen en bevestigde die beslissing. De bestreden beslissing stelde dat de beoordeling van het desbetreffende opleidingsonderdeel gebeurd was conform de ECTS-fiche en dat de informatie over de uitwerking van de minor in voldoende mate beschikbaar was voor de student in de informatiebundel van het opleidingsonderdeel. Daarnaast verwees de beslissing ook naar het feit dat de lector overeenkomstig de beoordelingssleutel 50% voor het opleidingsonderdeel gaf omdat er te weinig inhoudelijke verdieping aanwezig was, omdat er onvoldoende samenhang was tussen de beschreven inhouden en omdat het werk tot stand kwam op basis van onvoldoende nieuwe wetenschappelijke bronnen. De beslissing merkte op dat er vervolgens 3% afgetrokken werd omwille van verschillende fouten in de bronnenlijst en het niet correct refereren. Ten slotte stelde de interne beroepsbeslissing dat de studente en haar vader de beoordeling als streng, maar correct erkennen. Hierdoor waren er volgens de beslissing geen redenen die de regelmatigheid van de beslissing van de examencommissie in vraag stellen.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 20 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 18 september 2013. Verzoekende partij heeft op 23 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 september 2013.

Het beroep van 26 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beoordelingssleutel zeer streng is toegepast en vatbaar is voor interpretatie. De verzoekende partij benadrukt dat haar tekst zeer streng en niet billijk beoordeeld is. Volgens haar kunnen termen als 'helder', 'samenhangend', 'verdiepend', 'gefundeerd', 'voldoende duidelijk', 'diepgaand' en 'samenhang' moeilijk objectief gemeten worden en zijn ze mede afhankelijk van een persoonlijke interpretatie die streng of mild kan zijn. Bovendien zouden – volgens verzoekende partij – andere mensen die de taak hebben gelezen 60% of 70% van de punten hebben gegeven, rekening houdend met het feit dat het een taak is voor een tweede bachelor student en geen academische tekst. Daarnaast wijst

verzoekende partij op het feit dat de tekst beperkt moest blijven tot 1200 woorden, meer woorden betekende puntenverlies. Volgens haar valt de vraag van de lector om meer verdieping in de tekst moeilijk te rijmen met beknopt blijven.

De verzoekende partij las in punt 4.3 van de doelstelling van het opleidingsonderdeel het volgende: 'Toegekende begrippen voldoende verkennen, het verband kan eventueel wat ingeperkt worden', terwijl de beslissing op intern beroep vermeldt dat er onvoldoende samenhang is tussen de beschreven inhouden. Volgens de verzoekende partij mocht het verband ingeperkt worden op basis van de doelstelling. Zij vraagt zich af waarom er dan toch zo een laag cijfer (50%) gegeven werd. Vervolgens las de verzoekende partij in punt 4.2 van de doelstelling het volgende: 'Maximale zelfstandigheid wordt vereist'. Volgens de verzoekende partij heeft men hier geen rekening mee gehouden. Ze stelt dat ze de tekst volledig zelf geschreven heeft, maar de onderwijsinstelling liet uitschijnen dat de meeste studenten hun werk laten nakijken en verbeteren. Volgens haar bestaat hier dus een contradictie tussen enerzijds het vereisen van maximale zelfstandigheid voor een werk dat thuis wordt gemaakt, en anderzijds het feit dat de studenten verondersteld worden hulp te krijgen voor het maken van deze taak.

Ten slotte merkt de verzoekende partij op dat de tekst die ze moest maken het resultaat was van een tekort van een eerder groepswerk. Omdat die punten (6/20) blijven meetellen heeft ze nu opnieuw een tekort. De verzoekende partij stelt dat de argumentatie voor de beoordeling van het groepswerk was dat er te weinig conflicten en ruzies in de groep waren geweest. Volgens haar was de groep toen ook niet akkoord met die confrontatie, de groepsleden vonden dat ze kritisch in positieve en negatieve zin voor elkaar waren geweest.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepscommissie zeer omstandig het besluit en het PV heeft gemotiveerd. Zij stelt dat er niet alleen naar de procedure is gekeken, maar dat ook de inhoudelijke bezwaren werden onderzocht. Zij wijst erop dat in het PV een analyse gemaakt wordt van de doelstellingen van het opleidingsonderdeel exploratie en verdieping alsook een analyse gemaakt wordt van de beoordelingsleutel. Zij wijst erop dat de interne beroepscommissie terecht vastgesteld heeft dat de lector op correcte wijze analyse van het werk heeft gemaakt en dat het niet is omdat deze analyse, vanuit het standpunt van verzoekende partij althans, zeer streng is, dat de analyse op zich fout zou zijn, en / of dat ze onredelijk zou zijn. Zij wijst erop dat werd gekeken naar de wijze van quoteren zoals gedaan door de lector en dat vastgesteld werd dat de lector verwijzend naar de beoordelingsleutel slechts 50% gaf omdat er te weinig inhoudelijke verdieping was en onvoldoende samenhang tussen de beschreven inhouden was. Zij wijst erop dat de lector 3% terecht afgetrokken heeft wegens verschillende fouten in de bronnenlijst en het niet correct refereren.

Verwerende partij stelt voorts dat er geen contradictie bestaat tussen het maximum aantal woorden en de noodzaak tot meer diepgang. Zij wijst erop dat meer diepgang een intellectuele prestatie is die evengoed beknopt kan weergegeven worden. Zij wijst er ook op dat het vereiste van zelfstandigheid impliceert dat verzoekende partij instaat voor de inhoud van het werk, dat eigen moet zijn, maar dat het niet ongebruikelijk is dat er een beroep gedaan wordt op derden om de tekst na te lezen met het oog op het detecteren van materiële vergissingen. Verwerende partij wijst er bovendien op dat fouten bij het citeren waarschijnlijk niet gedetecteerd zou zijn door derden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In haar intern beroep formuleerde de verzoekende partij haar klacht als volgt:

"Graag wens ik een herziening van de punten voor mijn werk '.....', waarvoor ik 47%

behaalde. De quotering bestond uit 50% volgens de beoordelingssleutel, en 3% verloor ik door het niet volledig correct weergeven van de bronnen.

Ik ga niet akkoord met de 50% van de beoordelingssleutel, ik meen dat ik in een hogere schaal had moeten beoordeeld worden.

Hieronder argumenteer ik de verschillende redenen waarom ik een herziening vraag.

Het gebruik van meerdere bronnen bij de uitleg van bepaalde thema's, wijst er op dat in staat ben verbanden te leggen.

Er wordt gebruik gemaakt van relevante en betrouwbare bronnen vanuit de verschillende invalshoeken, en de nieuwe leerinhouden worden ook relevant verkend. Daarnaast worden de verschillende stukken uit de bronnen niet onder elkaar opgesomd, maar vormen zij een samenhangend geheel.

De verschillende begrippen zijn duidelijk en begrijpbaar uitgelegd, presentie en kansarmoede worden goed omschreven.

In mijn opinie voldoet deze tekst aan wat men kan verwachten van een 2de jaars bachelor qua inhoud, verbanden en samenhang. De nood aan presentie om uit de eerste cirkel van een negatief zelfbeeld voor kansarmen te geraken is duidelijk. Dat was ook de opzet van de tekst, en ik meen dat ik daarin ben geslaagd.

Ik vraag u de genomen beslissing te heroverwegen en een nieuwe beslissing te nemen."

Het middel is maar ontvankelijk in zoverre het aansluit op de interne klacht.

De bestreden beslissing vermeldt:

" "

In haar beroep bij de Raad betwist de verzoekende partij de evaluatie, maar zij stelt niet dat deze vermelding in de bestreden beslissing niet met de werkelijkheid strookt. Nu aangenomen moet worden dat de verzoekende partij in het kader van het intern beroep erkend heeft dat de betwiste evaluatie correct was, kan zij die evaluatie thans niet meer betwisten, bij gebrek aan nieuwe gegevens die haar niet bekend waren op de datum waarop de interne beroepsbeslissing werd genomen, en kan zij de interne beroepsinstantie evenmin verwijten dat zij die evaluatie niet heroverwogen heeft.

Overigens dient te worden vastgesteld dat in voor de rest uiterst summiere motivering van de evaluatie 50 % (of 10/20), de aftrek van 3% voor gebreken in de bronnenvermelding wel een motivering vindt in de opmerkingen bij de tekst waarin de verzoekende partij de bronnen vermeldt.

Die vaststellingen volstaan om het middel, in de mate dat het ontvankelijk is, als niet gegrond te beoordelen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De initiële beslissing van 6 september 2013 en de beslissing van 18 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/212 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor 'Muzikale Vaardigheden', onderdeel van '.....' en tegen de beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor 'Muzikale Vaardigheden', onderdeel van het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 september 2013 een intern beroep in bij algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 17 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelt dat het feit dat de verzoekende partij de theoretische bagage beheerst, niet betwist wordt door de docent(en). De beslissing bevestigt dat er inderdaad een lijn op het evaluatieformulier niet is ingevuld. De beslissing merkt op dat de evaluatie zeer snel moet gebeuren en dat de rubrieken 1 tot en met 3 veel zwaarder

doorwegen dan de rest. De beslissing benadrukt dat zowel voor zingen als voor het instrumentale deel de zwakke scores (0 en 1) dominant zijn. Vervolgens stelt de beslissing dat het 'te laag zingen' de kern vormt van het probleem. Daarnaast merkt de beslissing op dat de verzoekende partij de melodie niet zong zoals genoteerd en dat ze niet op toon bleef. Verder vermeldt de beslissing nog dat het lied onvoldoende expressief gezongen is en onvoldoende aantrekkelijk werd gebracht. Ten slotte stelt de bestreden beslissing dat de aangewezen waarnemer het examen als loutere waarnemer heeft bijgewoond en dat hij noch tijdens noch na het examen de prestaties van de verzoekende partij besproken heeft met de docent. De bestreden beslissing merkt op dat het niet correct is om te stellen dat de behaalde score het gevolg is van de 'gebrekkige beoordelingsmethoden' van de docent. Volgens de bestreden beslissing gaat ook de bewering dat de beoordeling weinig consistent is, niet op, aangezien de docente van het eerste semester al tot vergelijkbare conclusies kwam.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 18 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 17 september 2013. Verzoekende partij heeft op 20 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 september 2013.

Het beroep van 26 september 2013 werd niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing en de beslissing van de algemeen directeur d.d. 17 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/213 – 14 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor haar eindwerk een 6/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor voeding- en dieetkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel "Eindwerk".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 18 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de lage quotering zijn reden vindt in het feit dat verzoekende partij de opdracht onvoldoende begreep en daardoor niet beantwoordde aan de vereiste basiscompetenties. De intern beroepsbeslissing stelde voorts dat de verzoekende

partij onvoldoende deed met de feedback en deze ook niet begreep. De beslissing verwijst naar de beperkte en verkeerde insteek van het eindwerk. De interne beroepsbeslissing stelde samengevat voorts dat de verzoekende partij eigenlijk een meer inhoudelijke begeleiding van de docente probeerde te bekomen terwijl er volgens de brochure enkel in een procesmatige begeleiding voorzien is. De beroepsbeslissing stelde voorts dat het aan de verzoekende partij zelf is om via inhoudelijk onderzoek haar competenties aan te tonen. De beroepsbeslissing stelde voorts dat er genoeg begeleiding was, maar dat verzoekende partij daar weinig of niet van gebruik gemaakt heeft en dat in elk geval een eventuele gebrekkige begeleiding het resultaat niet in een voldoende kan veranderen.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 23 september 2013 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 18 september 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 23 september 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 24 september 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 september 2013.

Het beroep van 28 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een gebrekkige begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in essentie dat het voorwerp van haar eindwerk zonder enig nadenken werd opgelegd door de docente. Zij stelt dat het voorwerp, de ontwikkeling van een tool om na te gaan of een voedingsmiddel meer dan 10% toegevoegde suikers bevat, niet realiseerbaar en onrealistisch is. Zij wijst op de tegenstijldigheid bij de opmerkingen van de docenten en op de kritiek uit het werkveld ten opzichte van het nut van de tool.

Verzoekende partij stelt dat ze te lang heeft moeten wachten op de verbetering van haar eerste deel van de tekst over de theorie.

Verzoekende partij stelt dat haar niet de mogelijkheid werd geboden om individueel af te spreken voor hulp. Zij wijst erop dat haar begeleidster enkel in groepsverband wou afspreken

zodat er nooit tijd was om de tool grondig te bespreken. Zij wijst erop dat dit wel mogelijk was voor andere studenten. Zij wijst erop dat de voorgestelde momenten haar niet pasten of dat daarover gebrekkig werd gecommuniceerd. Zij wijst er ook op dat de begeleidster niet beschikbaar was voor begeleiding tijdens de zomermaanden wegens vakantie en dat ze half augustus weigerde om het werk nog te bespreken wegens te dicht bij de deadline.

Verzoekende partij stelt dat het haar niet vooraf duidelijk was hoe de verdeelsleutel bij de beoordeling van haar eindwerk in elkaar zat en dat zij zich dus ook niet grondiger en beter op bepaalde onderdelen kon voorbereiden.

Verwerende partij beperkt zich tot het stellen dat een kritiek op gebrekkige begeleiding of misverstanden tijdens de begeleiding dienen te worden aangekaart tijdens de begeleiding door middel van de diensten van de ombuds. Zij werpt voorts op dat het nalaten om bij de ombuds de beweerde slechte begeleiding aan te kaarten impliceert dat verzoekende partij dit alleszins niet meer als argument kan aanwenden naar aanleiding van een slechte eindbeoordeling.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft al meermaals geoordeeld dat een gebrekkige begeleiding op zich geen reden is om een ongunstig resultaat in een voor de student meer gunstig resultaat te wijzigen, behoudens uitzonderlijke omstandigheden.

Of de kritiek van de verzoekende partij op het door de docenten opgelegde onderwerp van haar eindwerk, namelijk dat de ontwikkeling van de gevraagde tool niet realiseerbaar en onrealistisch was, gegrond is of niet, of zij al dan niet tijdig reacties heeft gekregen op het eerste deel van haar werk, en of zij al dan niet tijdige of voldoende begeleiding heeft gehad, dit zijn geen uitzonderlijke omstandigheden.

In zoverre de verzoekende partij erover klaagt dat de verdeelsleutel bij de beoordeling van het eindwerk haar niet bekend was zodat zij zich niet grondig op bepaalde onderdelen kon voorbereiden, is het onderdeel niet gegrond. De verdeelsleutel is vermeld in de ECTS fiche, meer bepaald kon de verzoekende partij daarin lezen dat de voorstelling voor 10% en de verdediging voor 20% meetelden in het eindresultaat.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, al dan niet in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij bekritiseert ook de procesbeoordeling waarin gewag gemaakt wordt van haar afwezigheid bij twee groepsbijeenkomsten daar deze vorm niet verplicht zou zijn volgens de studiebrochure.

Verzoekende partij stelt dat de beoordeling van haar eindwerk niet redelijk is daar haar casussen volgens de docente ok waren en volgens de richtlijnen werden uitgevoerd. De twee andere lezers vonden dan weer dat de berekeningen niet voldeden. Ze wijst er ook op dat haar bronnen in orde waren en dat er ook melding werd gemaakt van goede aanpassingen aan het eerste deel.

Verwerende partij voert geen specifiek verweer op dit middel.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Daar de verzoekende partij dit middel niet aangebracht heeft in haar intern beroep, terwijl zij dit wel had kunnen doen, is het middel niet ontvankelijk.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 18 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting 17 oktober 2013

Rolnr. 2013/221 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meesters
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij toelating geweigerd wordt om zich in te schrijven en tegen de bepaling van 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de gecombineerde opleiding schakelprogramma master in de bedrijfskunde en de master of science in de bedrijfskunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 13 september 2013 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven in het academiejaar 2013-2014 voor dezelfde opleiding. De verzoekende partij voldeed immers niet aan de bindende voorwaarden die het voorgaande academiejaar werden opgelegd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd

het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 26 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2013. Vermits de beslissing per e-mail van 26 september 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 27 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 28 september 2013.

Het beroep van 30 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij avondonderwijs volgt en van de werkgever niet de kans kreeg om zich voldoende voor te bereiden op de examens vermits de lopende projecten voorrang kregen.

Verzoekende partij werpt op dat zij de examens waar zij maximum 2 keer effectief aanwezig was, ook succesvol heeft afgelegd.

Verder stelt de verzoekende partij dat zij al voor 70% van het masterjaar geslaagd is, met uitzondering van de masterproef (8/20). Dit wijst er volgens haar op dat zij de opleiding aankan en dat zij deze ook succesvol zal kunnen afronden.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat zij nog ruim voldoende leerkrediet heeft.

Verzoekende partij stelt dat de combinatie werk/studie zeer zwaar is en vraagt dan ook om de beslissing tot weigering van herinschrijving te herzien.

Verwerende partij stelt dat het beslissen over het al dan niet inschrijven van studenten tot de autonomie van elke onderwijsinstelling behoort. De Raad kan de beslissingen niet toetsen aan hun opportuniteit, maar is alleen bevoegd om de wettigheid te toetsen. Het betreft een marginale toetsing en de Raad mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij verwijst naar de overwegingen van de Interne Beroepscommissie en stelt

dat de bestreden beslissing, gelet op het objectief langzame academische parcours van de verzoekende partij, niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij is al twee academiejaren ingeschreven voor de gecombineerde opleiding schakelprogramma Master in de Bedrijfskunde en de Master of Science in de Bedrijfskunde en heeft slechts 42 studiepunten verworven. In het academiejaar 2012-2013 behaalde zij slechts 6 van de opgenomen 48 studiepunten en in het academiejaar 2011-2012 slaagde de verzoekende partij ook maar voor 6 van de 11 opgenomen opleidingsonderdelen. De verzoekende partij voldeed aldus niet aan de bindende voorwaarde die werd opgelegd na afloop van het academiejaar 2011-2012. De Interne Beroepscommissie diende haar beslissing hoofdzakelijk op deze reeds eerder behaalde studieresultaten te baseren.

Verder stelt de verwerende partij dat de vage redenen van een moeilijke combinatie werk-studeren en het feit dat de verzoekende partij geen steun kreeg van de werkgever, niet zonder meer gelijk kunnen worden gesteld met 'uitzonderlijke omstandigheden' die een herinschrijving zouden rechtvaardigen. Het was aan de verzoekende partij om voor de start van de opleiding in te schatten of die combinatie haalbaar kon zijn. Ook de verkeerde inschatting door verzoeker van het tijdstip van de examens kan niet aan verwerende partij worden verweten. Verder kan er geen recht worden afgeleid om zich opnieuw te mogen inschrijven uit het feit dat de verzoekende partij nog voldoende leerkrediet heeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat zij is al twee academiejaren ingeschreven was voor de gecombineerde opleiding schakelprogramma Master in de Bedrijfskunde en de Master of Science in de Bedrijfskunde en dat zij slechts 42 studiepunten verworven heeft. In het academiejaar 2012-2013 behaalde zij slechts 6 van de opgenomen 48 studiepunten en in het academiejaar 2011-2012 slaagde de verzoekende partij ook maar voor 6 van de 11 opgenomen opleidingsonderdelen. Voorts betwist zij niet dat haar voor het academiejaar 2012-2013 een bindend studieadvies werd opgelegd, inhoudende dat zij zich voor maximaal 60 studiepunten mocht inschrijven en voor tenminste de helft van het aantal opgenomen studiepunten diende te slagen, en dat zij die voorwaarde niet heeft kunnen vervullen (zij slaagde voor 6 van de opgenomen 48 studiepunten).

Ook al kan begrip worden opgebracht voor de moeilijke omstandigheden waaronder de verzoekende partij moest studeren, gelet op bovenstaande feitelijke en niet betwiste gegevens is de beslissing van de verwerende partij om de verzoekende partij geen toelating te geven om zich opnieuw in te schrijven niet kennelijk onredelijk.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2

van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/222 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de bepaling van 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master of management en in de master of science in management.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven voor het academiejaar 2013-2014 in dezelfde opleiding. De verzoekende partij voldeed immers niet aan de bindende voorwaarden die het voorgaande academiejaar werden opgelegd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd

het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2013. Vermits de beslissing per e-mail van 27 september 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 28 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 september 2013.

Het beroep van 30 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij de bindende voorwaarden inderdaad niet heeft nageleefd. Dit komt doordat de moeder van de verzoekende partij (die in Kameroen woont) ziek was.

Hierdoor kon de verzoekende partij zich niet concentreren op haar studie. Verzoekende partij moest ook naar Kameroen gaan om haar moeder bij te staan.

Verzoekende partij werpt op dat ze de onderwijsinstelling niet op de hoogte bracht omdat het een noodgeval was en de verzoekende partij er niet aan gedacht had om de verwerende partij te informeren.

Verzoekende partij merkt verder op dat zij eveneens aanpassingsmoeilijkheden had. Ze heeft een bachelor in de rechten en dus weinig voorkennis van management en wiskunde. Tevens moest de verzoekende partij zich aanpassen aan de manier van onderwijzen. Dit alles had een grote psychologisch invloed op de verzoekende partij. Verzoekende partij moest zich aan het systeem aanpassen en zij meent dat zij momenteel klaar is om de studie succesvol te vervolledigen.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat zij 'afwezig' staat geregistreerd voor de thesis. Dit is de voornaamste reden waarom de verzoekende partij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarden. De promotor van de verzoekende partij kon de thesis niet meer nakijken vlak voor de indiening. Verzoekende partij heeft de thesis dan niet ingediend omdat de promotor deze niet had nagekeken. Verzoekende partij wilde dat de promotor de thesis eerst nakeek

omdat de onderwijsinstelling zeer strikte regels heeft m.b.t. plagiaat.

Verwerende partij stelt dat het beslissen over het al dan niet inschrijven van studenten tot de autonomie van elke onderwijsinstelling behoort. De Raad kan de beslissingen niet toetsen aan hun opportuniteit, maar is alleen bevoegd om de wettigheid te toetsen. Het betreft een marginale toetsing en de Raad mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij stelt dat, gelet op het objectief langzame academisch parcours van de verzoekende partij, de beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij is al 2 academiejaren ingeschreven bij de verwerende partij en heeft slechts 6 studiepunten behaald in het voorbereidingsprogramma master of management en 18 studiepunten in de master of science in management. Vorig academiejaar slaagde verzoekende partij maar voor 6 van de 54 opgenomen studiepunten. Ook in het academiejaar 2011-2012 scoorde de verzoekende partij niet goed, waardoor er bindende voorwaarden werden opgelegd (namelijk dat zij diende te slagen voor het voorbereidingsprogramma en dat zij de helft van de door haar opgenomen credits diende te behalen). De verzoekende partij voldeed niet aan deze bindende voorwaarden. Verder stelt de verwerende partij dat uit het medisch attest blijkt dat de moeder van de verzoekende partij al sedert 2005 ziek is. De verzoekende partij heeft de verwerende partij ook niet op de hoogte gebracht van haar situatie en haar plotse vertrek naar Kameroen. Tevens maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij door deze situatie ook in het tweede semester en in de tweede zitting slecht presteerde, gelet op het feit dat zij enkel in december 20 dagen naar Kameroen is gegaan.

Verwerende partij geeft verder aan dat de inhoud van de opleiding duidelijk wordt aangegeven in de opleidingsfiche en een verkeerde inschatting door de verzoekende partij kan niet aan de verwerende partij worden verweten.

Tenslotte stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij het argument dat de promotor de thesis niet meer kon nalezen, niet heeft opgeworpen in het intern beroep. De verzoekende partij kon dit argument in het intern beroep naar voor brengen en heeft nagelaten dit te doen. Het is dan ook onontvankelijk vermits het voor het eerst in het extern beroep wordt opgeworpen. Bovendien zou de verzoekende partij ook als zij zou gelaagd zijn voor de thesis, niet de helft van de studiepunten verworven hebben en dus zou zij nog steeds niet voldaan hebben aan de bindende voorwaarden.

De verwerende partij meent dan ook dat de door de verzoekende partij opgeworpen redenen voor de gebrekkige studievoortgang niet zonder meer gelijk kunnen worden gesteld met 'uitzonderlijke omstandigheden' die een herinschrijving zouden rechtvaardigen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat zij voor het academiejaar 2012-2013 een bindende studievoorwaarde kreeg opgelegd, daarin bestaande dat zij maximaal 60 studiepunten mocht opnemen, diende te slagen voor tenminste de helft van de opgenomen studiepunten en tenminste voor alle opleidingsonderdelen van het voorbereidingsprogramma. Zij betwist evenmin dat zij voor wat betreft het voorbereidingsprogramma in het academiejaar 2012-2013 voor de twee opleidingsonderdelen niet slaagde (3/20 en 7/20) en dat zij voor wat betreft het masterprogramma slechts voor een van de vijf opgenomen opleidingsonderdelen slaagde, en dat zij haar masterthesis niet heeft ingediend.

De verzoekende partij voert aan dat zij onverwacht naar haar land van oorsprong is moeten terugkeren omdat haar moeder ernstig ziek was geworden, dat haar basisdiploma haar eigenlijk niet goed voorbereid had op de opleiding waarvoor zij was ingeschreven, en dat de voornaamste oorzaak van het niet voldoen aan de bindende voorwaarde was dat haar promotor niet tijdig kon reageren op de tekst van haar thesis, reden waarom zij beslist had de thesis niet in te dienen.

Ook al kan aangenomen worden dat de ziekte van haar moeder voor problemen gezorgd heeft, dan nog dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij duidelijk niet voldaan heeft aan de voorwaarde dat zij diende te slagen voor alle opleidingsonderdelen van het voorbereidingsprogramma, en evenmin een credit verworven heeft voor tenminste de helft van de opgenomen studiepunten. Het argument dat zij de thesis niet kon indienen bij gebrek aan feedback, en aangenomen dat anders de thesis wel met goed gevolg zou zijn ingediend, zou niets gewijzigd hebben aan voorgaande vaststellingen. Het argument dat haar basisdiploma haar onvoldoende voorbereid had voor de door haar gekozen opleiding is niet relevant, nu de verzoekende partij zelf voor die opleiding gekozen heeft. In het licht van voorgaande vaststellingen kan niet geoordeeld worden dat de bestreden beslissing onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/223 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de bepaling van 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master of management en in de master of science in management.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven voor het academiejaar 2013-2014 in dezelfde opleiding. De verzoekende partij voldeed immers niet aan de bindende voorwaarden die het voorgaande academiejaar werden opgelegd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2013. Vermits de beslissing per e-mail van 27 september 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 28 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 september 2013.

Het beroep van 30 september 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij een psychologisch trauma heeft vermits haar vader, moeder en zus bij een auto ongeluk in Kameroen omkwamen in december 2012. Door dit trauma en de stress heeft de verzoekende partij niet voldaan aan de bindende voorwaarden.

Verzoekende partij beroept zich op artikel van het OER. Hierin wordt het volgende gestipuleerd: 'Alle onderwijsactiviteiten dienen inclusief te zijn. Elke student moet gelijke kansen krijgen. Hiervoor kan het nodig zijn om redelijke flexibiliteit (volgens criteria van haalbaarheid, aanvaardbaarheid en verdedigbaarheid) in te roepen, waarbij afwijkingen afgesproken worden voor de individuele student in een specifieke situatie. Een redelijke flexibele afwijking maakt onderwijs meer haalbaar voor de student, blijft aanvaardbaar voor de docent en is verdedigbaar naar medestudenten of de onderwijsinstelling toe....'

Verzoekende partij merkt op dat zij nog over voldoende leerkrediet beschikt en dat zij zich dus nog zou moeten kunnen inschrijven.

Verzoekende partij verwijst tenslotte nog naar het feit dat zij zich nooit misdragen heeft bij de verwerende partij en steeds de regels heeft gevolgd.

Verwerende partij stelt dat het beslissen over het al dan niet inschrijven van studenten tot de autonomie van elke onderwijsinstelling behoort. De Raad kan de beslissingen niet toetsen aan hun opportuniteit, maar is alleen bevoegd om de wettigheid te toetsen. Het betreft een

marginale toetsing en de Raad mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij stelt dat, gelet op het objectief langzame academisch parcours van de verzoekende partij, de beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij is al 2 academiejaren ingeschreven bij de verwerende partij en heeft slechts 24 studiepunten behaald. Vorig academiejaar slaagde verzoekende partij maar voor 18 van de 66 opgenomen studiepunten. Ook in het academiejaar 2011-2012 scoorde de verzoekende partij niet goed, waardoor er bindende voorwaarden werden opgelegd. De verzoekende partij voldeed niet aan deze bindende voorwaarden. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij haar nooit op de hoogte bracht van haar situatie en dat de verzoekende partij zich ook niet uitgeschreven heeft.

Verder stelt verwerende partij dat verzoekende partij het argument m.b.t. artikel OER niet heeft opgeworpen in het intern beroep, terwijl niets haar verhinderde dit te doen. Het is dus onontvankelijk vermits het niet voor het eerst in de procedure voor de Raad kan worden opgeworpen. Bovendien is deze bepaling in casu niet van toepassing vermits dit artikel de mogelijkheid betreft om afwijkingen op de gangbare onderwijsvorm toe te staan. Verzoekende partij werd niet ongelijk behandeld en zij heeft nooit gevraagd om enige afwijking.

Tevens stelt verwerende partij dat het argument dat de verzoekende partij nog voldoende leerkrediet heeft, ook niet werd opgeworpen in het intern beroep. Bovendien heeft een student die nog leerkrediet heeft niet automatisch het recht om zich in te schrijven vermits een student ook geweigerd kan worden wegens een gebrek aan studievoortgang. Er is dus geen sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel.

De verwerende partij meent dan ook dat de door de verzoekende partij opgeworpen redenen voor de gebrekkige studievoortgang niet zonder meer gelijk kunnen worden gesteld met 'uitzonderlijke omstandigheden' die een herinschrijving zouden rechtvaardigen, mede gelet op het feit dat de verzoekende partij zelf in de loop van het academiejaar geen initiatief nam om de verwerende partij op de hoogte te brengen van haar situatie en gezien ook de resultaten van het academiejaar 2011-2012.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het wordt door de verzoekende partij niet betwist dat zij in het academiejaar 2011-2012 in het voorbereidingsprogramma geen enkel van de 12 opgenomen studiepunten had verworven, en in het masterprogramma slechts 6 van de 30 opgenomen studiepunten had verworven.

Voor de aanvang van het academiejaar 2012-2013 kreeg de verzoekende partij een bindende studievoorwaarde opgelegd, namelijk dat zij diende te slagen voor de helft van de studiepunten die ze in het academiejaar 2012-2013 zou opnemen, en te slagen voor alle opleidingsonderdelen van het voorbereidingsprogramma. Ze kon daarenboven slechts maximum 60 studiepunten opnemen in het academiejaar 2012-2013.

Na afloop van dit academiejaar bleek verzoekster in het voorbereidingsprogramma slechts voor 6 van de 12 opgenomen studiepunten te zijn geslaagd, en in de masteropleiding slechts voor 12 van de 54 opgenomen studiepunten.

De verzoekende partij voert aan dat zij omwille van de dood van haar ouders en van een zuster bij een verkeersongeval in december 2012 niet in staat was om examens af te leggen, en dat het psychologisch trauma waaronder zij leed haar belet heeft aan de bindende voorwaarden te voldoen.

Zij wijst verder op artikel OER van de verwerende partij, dat stelt dat de studenten gelijke kansen moeten krijgen en recht hebben op een flexibele aanpassingen van hun programma, en op artikel 83 van hetzelfde reglement dat bepaalt dat bij studievoortgangsbeslissingen rekening gehouden moet worden met artikel OER, dat

bepaalt dat studenten met een leerkrediet van nul of minder niet kunnen worden ingeschreven: zij heeft een toereikend leerkrediet. Tot slot wijst zij erop dat zij zich steeds correct gedragen heeft.

Ook al kan begrip worden opgebracht voor het leed van de verzoekende partij tengevolge van het plots en tragisch overlijden van haar ouders en zuster, dit is geen afdoende reden om de totaal onvoldoende studieresultaten, ook van de tweede en derde examenperiode, te verklaren, temeer omdat niet blijkt dat de verzoekende partij van deze gebeurtenis ooit gewag gemaakt heeft bij de verwerende partij. Ook de verwijzing naar het onderwijs- en examenreglement is niet van aard de wettelijkheid van de besteden beslissing aan te tasten. De verzoekende partij toont niet aan dat zij aan de verwerende partij gevraagd heeft om aanpassingen aan de opleiding of de examenregeling, zodat niet kan worden ingezien hoe artikel 89 van dat reglement zou geschonden geweest zijn. Ook artikel van dat reglement is niet geschonden, nu de bepaling dat een student die geen leerkrediet heeft niet kan worden ingeschreven niet tot gevolg heeft dat een student die een bindende studievoorwaarde niet heeft nageleefd, toch moet ingeschreven worden omdat hij nog over een voldoende leerkrediet beschikt. Een dergelijke interpretatie zou elke zin ontnemen aan het systeem zelf van bindende studievoorwaarden.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/225 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij zij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de farmaceutische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij toelating geweigerd werd om zich in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 19 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 19 september 2013. Verzoekende partij heeft op 24 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 september 2013.

Vermits 29 september 2013 een zondag is, is het beroep van 30 september 2013 tijdig ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zelf niet is ondertekend. De briefomslag waarin het verzoekschrift werd verstuurd werd op de rugzijde wel door de verzoekende partij ondertekend, onder haar naam en adres. Deze ondertekening volstaat als authenticatie van het eigenlijke verzoekschrift, het document waarin de feiten en grieven worden uiteengezet. Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat bindende voorwaarden die haar werden opgelegd bij het begin van het academiejaar 2012-2013 deels onwettig zij in het licht van artikelOER 2012-2013. De voorwaarde dat zij moest slagen voor alle opleidingsonderdelen van het tweede jaar is volgens haar onwettelijk omdat zij nog maar 2 examenkansen voor die opleidingsonderdelen had gehad, terwijl artikel OER een dergelijke voorwaarde voor studenten onder diplomacontract maar toelaat na 2 academiejaren waarin voor opleidingsonderdelen geen credit werd verworven. Zij ziet daarin een schending van het gelijkheidsbeginsel want aan andere studenten zou een dergelijke bindende voorwaarde niet kunnen worden opgelegd. Zij merkt voorts op dat zij wel voldaan heeft aan de andere bindende voorwaarde, namelijk de credits behalen voor de helft van de opleidingsonderdelen waarvoor zij was ingeschreven.

Verwerende partij stelt dat dit argument niet werd opgeworpen in het kader van het intern beroep en dus onontvankelijk is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het argument van de verzoekende partij dat zij omwille van een wijziging in het examenreglement niet dezelfde kansen krijgt als studenten die onder het gewijzigde reglement beoordeeld dienen te worden wat betreft het opleggen van bindende studievoorwaarden, dient de Raad met de verwerende partij vast te stellen dat dit middel niet werd opgeworpen in het intern beroep en dus niet ontvankelijk is.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van
Ontvankelijk maar niet gegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/227 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de bachelor in de verpleegkunde en tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 2/20 heeft behaald voor het opleidingsonderdeel 'zorg aan de acute en kritieke zorgvrager' en tegen de beslissing van 20 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de verpleegkunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de bachelor in de verpleegkunde en de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 2/20 heeft behaald voor het opleidingsonderdeel 'zorg aan de acute en kritieke zorgvrager'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 20 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 20 september 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 23 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 september 2013.

Vermits 28 september 2013 een zaterdag is, werd het beroep van maandag 30 september 2013 tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij aanvankelijk 2/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel 'stage 4'. Na hiertegen intern beroep te hebben aangetekend, werd het resultaat 12/20 omdat er abstractie werd gemaakt van de stageperiode in Praag vermits daarover te weinig inhoudelijk valabele evaluatiedocumenten waren. Verzoekende partij stelt in een eerste klacht dat er na rechtzetting van het resultaat voor 'stage 4' nooit een einddeliberatie is gebeurd.

Verzoekende partij werpt op dat zij ook nooit een bericht kreeg om het rapport af te halen na deze rechtzetting, zoals anders wel gebruikelijk was.

Verzoekende partij merkt op dat zij in de hele opleiding slechts voor één opleidingsonderdeel niet geslaagd was, namelijk 'zorg aan de acute en kritieke zorgvrager' (9/20 tijdens de eerste examenkans). Dit betrof een oefening van medisch rekenen en de verzoekende partij geeft aan dat medisch rekenen in verschillende andere opleidingsonderdelen ook terugkomt, waar zij wel op slaagde.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat er verschillende andere studenten ook fouten maakten in de oefening medisch rekenen en wel slaagden, waardoor er een schending van het gelijkheidsbeginsel is.

Tevens geeft de verzoekende partij aan dat zij heel wat praktijkervaring heeft op een afdeling voor acute en zorgbehoevende patiënten.

Verzoekende partij stelt verder dat het ontbreken van een credit op het diploma supplement wordt vermeld. In elke andere onderwijsinstelling zou de hoogste score tellen bij twee examenansen en zou de verzoekende partij het diploma behalen met één klein tekort.

Verzoekende partij vraagt dan ook dat de examencommissie alsnog zou overgaan tot

deliberatie van de resultaten behaald in juni en gecorrigeerd in september.

Verzoekende partij stelt in een tweede klacht dat zij pas eind augustus een rapport van de einddeliberatie kon verwachten met de aangepaste resultaten van juni 2013. Hierdoor diende de verzoekende partij mee te doen met de tweede examenkans voor het opleidingsonderdeel 'zorg aan de acute en kritieke zorgvrager'. De coördinator van dit opleidingsonderdeel is ook de coördinator van 'stage 4'. Bij de beoordeling van de stage heeft deze fouten gemaakt waartegen verzoekende partij intern beroep ingesteld heeft dat gegrond werd verklaard. Hierdoor kreeg de verzoekende partij i.p.v. 2/20 een 12/20 voor de stage. Deze coördinator is volgens de verzoekende partij zeer subjectief en vooringenomen. Als coördinator van de stage was zij op de hoogte van de beslissing van de interne beroepscommissie en zij kende de verzoekende partij dus wel degelijk. Verzoekende partij meent dat zij beter bij de andere examinerator (er waren 2 examineratoren) het examen had afgelegd, gelet op de betrokkenheid van de desbetreffende coördinator bij de stage.

Verzoekende partij geeft verder aan dat zij zich grondig had voorbereid op het examen. Tevens had de verzoekende partij in de zomermaanden veel stress door de problematiek m.b.t. de stage. Er werd geen rekening gehouden met deze stresssituatie.

De verzoekende partij geeft aan dat de examinerator niet heeft laten weten op het examen dat zij niet op de vraag antwoordde. Verzoekende partij vraagt dan ook de beoordeling 2/20 voor het opleidingsonderdeel 'zorg aan de acute en kritieke zorgvrager' nietig te verklaren.

Verwerende partij stelt dat de examencommissie, in de lijn van wat de interne beroepscommissie beslist heeft, op 27 augustus 2013 de quoterings voor de stage van 2/20 naar 12/20 bracht. Dit werd aan de verzoekende partij gemeld bij aangetekend schrijven van 2 september 2013.

Verwerende partij geeft aan dat er geen klacht was m.b.t. het opleidingsonderdeel 'zorg aan de acute en kritieke zorgvrager' en de tweede examenkans vond plaats op 26 augustus. De beoordeling over het geslaagd zijn vond plaats na afloop van de derde examenperiode. Verzoekende partij behaalde 2/20 voor het opleidingsonderdeel 'zorg aan de acute en kritieke zorgvrager'. Geen enkele student werd met een 2/20 gedelibereerd. Het feit dat de verzoekende partij wel bewees medisch rekenen te beheersen door te slagen voor andere opleidingsonderdelen is irrelevant. De competenties van het opleidingsonderdeel moeten bewezen worden. Verzoekende partij slaagde voor de tweede keer niet op het gedeelte medisch rekenen (bij twee verschillende examineratoren) en fouten tegen het medisch rekenen brengen potentieel het leven van een patiënt in gevaar.

Verwerende partij stelt dat 2/20 niet delibereerbaar is en dat het studiecontract niet in tolerantiekrediet voorziet.

Wat de tweede klacht betreft, stelt de verwerende partij dat het de examinerator vrij staat de stijl van examineren te kiezen. De verzoekende partij bereikte de competenties voor het opleidingsonderdeel 'zorg aan de acute en kritieke zorgvrager' niet.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het wordt niet betwist dat de aanvankelijke evaluatie voor het opleidingsonderdeel Stage (4/20) pas op 27 augustus 2013 door de examencommissie gewijzigd werd naar 12/20.

Het wordt evenmin betwist dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel Medisch rekenen bij de eerste examenkans (tweede examenperiode) 9/20 behaalde.

Dat de verzoekende partij bij haar tweede examen, dat plaats vond op 26 augustus 2013 en dus voor de correctie van de evaluatie voor het opleidingsonderdeel Stage, 2/20 behaalde,

belet niet dat de examencommissie over de verzoekende partij diende te beraadslagen in functie van de definitieve resultaten van de eerste en de tweede examenperiode (januari en juni), dat wil zeggen voor de opleidingsonderdelen S tage op grond van het resultaat 12/20 en voor het opleidingsonderdeel Medisch rekenen 9/20, en niet op grond van het resultaat van het tweede examen voor dat laatste opleidingsonderdeel.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 20 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 25 oktober 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/228 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de beslissing van 19 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor of science in de biomedische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven voor het academiejaar 2013-2014 in dezelfde opleiding. De verzoekende partij voldeed immers niet aan de bindende voorwaarden die het voorgaande academiejaar werden opgelegd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 19 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 24 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vermits de verzoekende partij afstand doet van het beroep en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/245 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om in zich te schrijven en tegen de beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master of management en in de master of science in management.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij toelating geweigerd werd om zich in te schrijven voor het academiejaar 2013-2014 voor dezelfde opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 25 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij

overgemaakt.

3.4. Bij schrijven van 1 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij schrijven van 1 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2013. Vermits de beslissing per e-mail van 27 september 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 28 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 september 2013.

Het beroep van 1 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij vorig academiejaar wegens medische redenen een weinig succesvol academisch parcours heeft afgelegd.

Verzoekende partij werpt op dat zij zich moest aanpassen aan de nieuwe omgeving en tevens ziek was vorig academiejaar, waardoor zij geen goede resultaten heeft behaald.

Verzoekende partij stelt tevens dat haar moeder enkele weken voor de tweede zittingd overleden is.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij de capaciteiten heeft om te slagen in haar studie.

De verzoekende partij is in behandeling en maakt veel vooruitgang waardoor zij beter zal presteren in de toekomst. Verzoekende partij vraagt dan ook om zich in te kunnen schrijven voor het academiejaar 2013-2014.

Verwerende partij stelt dat het beslissen over het al dan niet inschrijven van studenten tot de autonomie van elke onderwijsinstelling behoort. De Raad kan de beslissingen niet toetsen aan hun opportuniteit, maar is alleen bevoegd om de wettigheid te toetsen. Het betreft een marginale toetsing en de Raad mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij stelt dat, gelet op het weinig succesvolle academisch parcours van de verzoekende partij, de beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij slaagde voor geen enkel opgenomen opleidingsonderdeel.

Verwerende partij geeft verder aan dat de verzoekende partij haar nooit op de hoogte bracht van enige medische problemen. Het medisch attest dat de verzoekende partij pas in het kader

van het intern beroep bijbracht, dateert van na de initiële studievoortgangsbeslissing. Verzoekende partij bracht de verwerende partij ook niet op de hoogte van het feit dat haar moeder in augustus overleden was, zodanig dat niet kon worden nagegaan of eventuele maatregelen mogelijk waren. Dit argument wordt ook pas voor het eerst in het extern beroep opgeworpen en is dus niet ontvankelijk. Bovendien slaagde de verzoekende partij ook in de eerste zitting (januari en juni) voor geen enkel opleidingsonderdeel. De verwerende partij heeft in casu geoordeeld dat er een totaal gebrek aan studievoortgang is en dat uit het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat zij voor geen enkel door haar opgenomen opleidingsonderdeel een credit heeft behaald.

Zij voert evenwel een aantal feiten aan dat volgens haar verklaart waarom haar studieresultaten niet goed waren: medische problemen en het overlijden van haar moeder. De verwerende partij voert evenwel terecht aan dat de verzoekende partij in de loop van het jaar nooit gewag heeft gemaakt van haar medische problemen, en evenmin van het overlijden van haar moeder.

De verzoekende partij brengt geen enkel bewijs aan dat zij in de loop van het jaar medische problemen heeft gekend, laat staan medische problemen die voldoende ernstig waren om haar studieresultaten te beïnvloeden.

Wat het overlijden van haar moeder op 19 augustus 2013 betreft, en dat geattesteerd wordt door een medisch attest, merkt de verwerende partij terecht op dat de verzoekende partij geen contact heeft opgenomen om in het licht van die ongetwijfeld zeer ernstige gebeurtenis, een gepaste examenregeling uit te werken.

Het middel mist feitelijke grondslag.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/253 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master in management en in de master in management.

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangsc commissie waarbij verzoekende partij geweigerd wordt zich nog verder in de opleidingen in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving werd geweigerd wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden, te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2013. De verzoekende partij heeft ten vroegste op 27 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint ten vroegste te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 28 september 2013.

Het beroep van 2 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing onredelijk is gelet op haar uitzonderlijke omstandigheden. Zij stelt dat zij financiële problemen heeft gehad doordat haar sponsor door een brand was getroffen. Zij merkt op dat zij zich onvoldoende kon voeden, en dat zij het studiegeld en treintickets niet of niet volledig kon betalen. Zij stelt dat ze door deze toestand erg getraumatiseerd was. Zij werpt bovendien op dat zij moeilijkheden heeft gehad met de aflevering van verblijfspapieren. Zij stelt voorts dat ze zich niet op de studies kon concentreren door gezondheidsproblemen van haar vader en verloofde. Zij wijst erop dat de uitzonderlijke omstandigheden geremedieerd zijn zodat zij zich nu veel beter kan concentreren op haar studies.

Verwerende partij stelt dat de beslissing niet kennelijk onredelijk is daar verzoekende partij de opgelegde bindende voorwaarden niet heeft nageleefd. Zij wijst erop dat de verzoekende partij tijdens het academiejaar 2012-2013 geen enkel credit heeft behaald. Zij wijst bovendien op het gebrekkige studievoortgangstraject van verzoekende partij. Verwerende partij stelt dat de ingeroepen omstandigheden niet uitzonderlijk zijn in de zin dat ze een herinschrijving zouden rechtvaardigen. Zij wijst er bovendien op dat de verzoekende partij deze omstandigheden niet heeft gemeld, noch enig bewijsstuk heeft aangebracht zodat zij er ook geen rekening mee kon houden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de meegedeelde stukken blijkt:

- de verzoekende partij was ingeschreven in het academiejaar 2011-2012 voor de het voorbereidingsprogramma Master of management en het programma Master of science in management.
- zij behaalde geen enkele credit. Voor het academiejaar 2012-2013 werd aan de verzoekende partij bindende studievoorwaarden opgelegd, namelijk zich in te schrijven voor niet meer dan 60 studiepunten, en voor tenminste de helft van de opgenomen studiepunten een credit verwerven.
- de verzoekende partij schreef zich opnieuw in voor beide programma's maar behaalde geen enkele credit.

De verzoekende partij roept een aantal persoonlijke, familiale en financiële problemen in die volgens haar de slechte studieresultaten verklaren, en voegt eraan toe dat zij nu wel in staat is behoorlijke studieresultaten te behalen.

Ook al kunnen de door de verzoekende partij ingeroepen argumenten voor een deel haar slechte studieresultaten verklaren – argumenten die zij overigens niet in de loop van haar studies aan de verwerende partij gemeld heeft – het feit alleen al dat de verzoekende partij in de loop van twee academiejaren er niet in geslaagd is ook maar een credit te verwerven, maakt dat de bestreden beslissing, ook als men de argumenten van de verzoekende partij in rekening brengt, niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van de studievoortgangsc commissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/259 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij toelating tot verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in TEW (avondstudent).

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangscommissie waarbij verzoekende partij op basis van artikel OER verdere inschrijving in de opleiding werd geweigerd daar de verzoekende partij tijdens drie onder een diplomacontract ingeschreven academiejaren niet ten minste één derde van de opgenomen studiepunten heeft verworven.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 25 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing tot weigering van verdere inschrijving op basis van artikel OER, te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2013. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 27 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint ten vroegste te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 28 september 2013.

Het beroep van 2 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat in zoverre het extern beroep gericht is tegen de initiële beslissing van de studievoortgangscommissie, het onontvankelijk is wegens de devolutieve werking van het intern beroep. Het extern beroep tegen de beslissing van de interne beroepscommissie is ontvankelijk.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van artikel OER, al dan niet in samenhang met het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de regel uit artikel OER 2012-2013 slechts bestaat sinds academiejaar 2008-2009 en dat zijn vorige inschrijvingen dateren van voor deze periode. Zij wijst erop dat de bestreden beslissing onjuist verwijst naar het onvoldoende behalen van credits terwijl het systeem van credits bij haar voorgaande inschrijvingen nog niet bestond. Verzoekende partij stelt bovendien dat zij door het behalen van 12 credits (verdubbeld tot 24 credits) voldoet aan de minimumnorm.

Verwerende partij merkt in de eerste plaats op dat verzoekende partij het systeem van het

leerkrediet verwart met de studievoortgangsmaatregelen. Verwerende partij stelt dat de situatie van verzoekende partij uiteraard in het kader van het thans geldende OER moet beoordeeld worden. Zij stelt dat artikel OER een bijzondere toepassing is van artikel 52,§1, 2° Flexibiliseringsdecreet. Zij wijst erop dat de verzoekende partij slechts 34 van de 162 opgenomen studiepunten verworven heeft tijdens drie academiejaren, wat minder is dan een derde. Zij wijst erop dat het niet moet gaan om drie aaneensluitende academiejaren en dat de situatie van verzoekende partij alleszins niet getuigt van een goede studievoortgang, maar veeleer van een enorme vertraging.

Verwerende partij stelt ten slotte dat gelet op het feit dat verzoekende partij nu reeds zeven academiejaren in dezelfde opleiding is ingeschreven zonder studievoortgang (met name slagen in het eerste jaar) duidelijk aantoonst dat de maatregel bovendien niet (kennelijk) onredelijk is

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de aan de Raad meegedeelde stukken blijkt dat de verzoekende partij:

- in de academiejaren 1992-1993 en 1993-1994 was ingeschreven in de eerste kandidatuur Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen, en telkens niet geslaagd was;
- in het academiejaar 2002-2003 ingeschreven was in de eerste kandidatuur Toegepaste Economische Wetenschappen; resultaat niet geslaagd, met credits voor 22 van de 60 opgenomen studiepunten;
- in de academiejaren 2003-2004, 2004-2005 en 2005-2006 was ingeschreven voor dezelfde opleiding, alleen in het jaar 2005-2006 studiepunten opnam (60) en geen credit verwierf;
- in het academiejaar 2012-2013 ingeschreven was als werkstudent in de opleiding Bachelor of Science in de Toegepaste Economische Wetenschappen en credits behaalde voor 12 van de 42 opgenomen studiepunten.

De studievoortgangscommissie heeft haar beslissing van 13 september 2013 als volgt gemotiveerd:

“De examencommissie/studievoortgangscommissie heeft vastgesteld dat u na drie jaren van inschrijving voor minder dan één derde van de gedurende die jaren opgenomen studiepunten heeft verworven.

De commissie heeft u derhalve de maatregel van studievoortgang opgelegd die voorzien is in artikel van het Onderwijs- en Examenreglement 2012-2013.

§4. De inschrijving wordt geweigerd, ongeacht eerder opgelegde – al dan niet nagekomen – bindende voorwaarden, wanneer de student na drie jaren van inschrijving via een diplomacontract voor minder dan één derde van de gedurende die inschrijvingen opgenomen studiepunten credits heeft verworven”

De interne beroepsinstantie bevestigt op 25 september 2013 de hiervoor vernoemde studievoortgangsbeslissing, met de motivering dat zij geen redenen ziet om deze initiële beslissing te herzien.

Artikel van het OER van de verzoekende partij is in strijd met artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet als het zo begrepen wordt dat het dwingend oplegt dat aan een student onder diplomacontract de herinschrijving geweigerd wordt als hij gedurende drie jaren van inschrijving voor minder dan een derde van de gedurende die inschrijving opgenomen studiepunten credits heeft verworven. Daar volgt evenwel niet noodzakelijk uit dat “uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.” Dat, en dat alleen is de juiste maatstaf. De beslissing op intern beroep stelt dat de interne beroepsinstantie geen bijkomende, argumenten heeft gevonden om de eerder genomen beslissing te herzien.

Aldus wekt de bestreden beslissing de indruk dat de interne beroepsinstantie ervan uitging dat de inschrijving principieel geweigerd moest worden. Het blijkt niet dat de interne beroepsinstantie de vraag tot herinschrijving beoordeeld heeft op grond van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet. Dat de bestreden beslissing ook verwijst naar artikel OER wijzigt niets aan de conclusie. Artikel stelt weliswaar dat de beslissing van de beroepsinstantie gemotiveerd moet zijn, maar het is precies omdat de beroepsinstantie in haar motivering de verkeerde maatstaf hanteert dat de beslissing niet in stand kan blijven. Het voorgaande klemmt des te meer, omdat uit artikel van het OER niet zonder meer blijkt dat de drie voorgaande jaren waarnaar verwezen wordt, niet noodzakelijk de drie onmiddellijk voorgaande jaren moeten zijn. De interpretatie van de verwerende partij, namelijk dat gelijk welke drie jaren in aanmerking komen voor de toepassing van artikel van het OER, is op zijn minst discutabel, omdat het geenszins evident is dat, wanneer er een aanzienlijke tijd verlopen is tussen het academiejaar waarin de beslissing tot weigering van herinschrijving wordt genomen, en de voor de toepassing van artikel OER in aanmerking genomen jaren verlopen is, geen rekening wordt gehouden met dit tijdsverloop zelf en met de mogelijk positieve evolutie die de student heeft meegemaakt in die periode, en de motivatie om, ondanks zijn inmiddels gevorderde leeftijd, toch nog een diploma te behalen.

In dit geval kan niet gezegd worden dat een student, die na zes jaar na zijn laatste inschrijving, de moed opbrengt om toch nog een poging te ondernemen een diploma te behalen, en daarbij credits verwerft voor 12 van de 42 opgenomen studiepunten, definitief geweigerd moet worden. Op zijn minst moet overwogen worden of niet volstaan kan worden met een bindend studieadvies.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van is niet ontvankelijk in zoverre het de beslissing van 13 september 2013 als voorwerp heeft, en is voor het overige ontvankelijk en gegrond.

De beslissing van de interne beroepscommissie van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 oktober 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Rolnr. 2013/259 – 17 oktober 2013

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/260 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij een nieuwe inschrijving geweigerd wordt en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master of management.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij aan de verzoekende partij toelating geweigerd werd om opnieuw in te schrijven voor de opleiding in 2013-2014.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2013 een intern beroep in bij het secretariaat van de betrokken faculteit van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing te herzien

waarbij verzoekende partij conform artikel OER de herinschrijving geweigerd werd omdat zij er niet in geslaagd is een credit te behalen in het voorbije academiejaar.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2013. Verzoekende partij kon ten vroegste kennisnemen van de beslissing op 27 september 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 28 september 2013.

Het beroep van 2 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij door drie oogoperaties niet in staat was om haar thesis en andere examens af te werken. Verzoekende partij stelt ook impliciet de gebrekkige motivering in vraag daar zij expliciet verzoekt dat verwerende partij bij beslissingen tot weigering van herinschrijving uitlegt welke feitelijke omstandigheden zij in acht neemt.

Verwerende partij stelt dat het niet kennelijk onredelijk is om de verzoekende partij verdere inschrijving te weigeren. Verwerende partij stelt dat op basis van het dossier van verzoekende partij manifest blijkt dat bindende voorwaarden geen soelaas kunnen bieden en dat de verdere weigering tot inschrijving in dezelfde opleiding, wegens het ontbreken van gestaafde redenen voor de gebrekkige studievoortgang, redelijk is. Zij wijst op het belang van het studietraject van de verzoekende partij bij de beslissing die genomen moet worden. Zij wijst erop dat de verzoekende partij slechts 30 studiepunten heeft verworven tijdens twee academiejaren, waarvan geen enkel in het academiejaar 2012-2013. Zij stelt dat dit duidelijk gebrek aan studievoortgang de weigering redelijk maakt. Zij wijst erop dat voor zover de medische problematiek betrekking heeft op de studievoortgang in het academiejaar 2011-2012 dit niet relevant is daar de bestreden beslissing steunt op de studievoortgang tijdens het academiejaar 2012-2013. Zij wijst er bovendien op dat de verzoekende partij nooit enig medisch attest heeft voorgelegd tijdens het jaar, noch bij het intern beroep. Zij werpt op dat

de interne beroepscommissie er dan ook geen rekening mee kon houden. Zij stelt bovendien dat zij niet inziet hoe de medische ingrepen verzoekende partij het ganse jaar verhinderd hebben examens af te leggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de meegedeelde stukken blijkt:

- de verzoekende partij behaalde in het academiejaar 2011-2012 credits voor 2 opleidingsonderdelen van het voorbereidingsprogramma (resultaat: geslaagd) en voor 5 van de 8 opleidingsonderdelen van de opleiding master of science in management (resultaat: niet geslaagd).
- in het academiejaar 2012-2013 was zij opnieuw ingeschreven voor deze opleiding, maar behaalde zij geen enkele credit van de 30 studiepunten (drie opleidingsonderdelen) die zij nog diende te volgen en waarvoor zij was ingeschreven. Zij legde geen enkel examen af en diende geen thesis in.

Omdat zij in het afgelopen academiejaar, als diplomastudent, geen enkele credit behaalde, werd haar toelating geweigerd om zich opnieuw in te schrijven bij toepassing van artikel van het OER van de verwerende partij dat luidt als volgt:

“Een student ingeschreven onder diplomacontract die geen enkele credit heeft verworven voor de studiepunten die hij heeft opgenomen, wordt de herinschrijving via een diplomacontract voor dezelfde opleiding geweigerd.”

Artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet luidt als volgt:

“§ 1. Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen :

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving. Deze bindende voorwaarden betreffen in beginsel geen evaluatie- en/of deliberatiecriteria die strenger zijn dan de regels die in de instelling algemeen gelden. Het instellingsbestuur kan de studievoortgang van de student wel afhankelijk maken van een deliberatie door een examencommissie als bedoeld in artikel 35, ook al is dergelijke examencommissie niet op algemene wijze voorgeschreven;

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Van deze mogelijkheid kan steeds gebruik worden gemaakt bij een onder creditcontract of examencontract met het oog op het behalen van individuele credits ingeschreven student die zich al tweemaal voor een bepaald opleidingsonderdeel heeft ingeschreven zonder dat hij daarvoor een creditbewijs heeft behaald.

§ 2. Maatregelen van studievoortgangsbewaking als vermeld in § 1, 1°, kunnen worden opgelegd aan een onder diplomacontract ingeschreven student die na één academiejaar niet ten minste 50 % van de studiepunten heeft verworven waarop het diplomacontract betrekking heeft.”

Artikel van het OER van de verzoekende partij is in strijd met artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet als het zo begrepen wordt dat het dwingend oplegt dat aan een student onder diplomacontract de herinschrijving geweigerd wordt als hij geen enkele credit heeft verworven.

Ook als een student, aan wie voor dat academiejaar geen bindende voorwaarde werd opgelegd, geen enkele credit behaald heeft, volgt daaruit niet noodzakelijk dat “uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.” Dat, en dat alleen is de juiste maatstaf. De initiële beslissing tot weigering van herinschrijving vermeldt als motief enkel voormeld

artikel van het OER, en de bestreden beroepsbeslissing beperkt zich ertoe te stellen dat er geen redenen zijn om deze beslissing te herzien.

Aldus wekt de bestreden beslissing de indruk dat de interne beroepsinstantie ervan uitging dat de inschrijving principieel geweigerd moest worden. Het blijkt niet dat de interne beroepsinstantie de vraag tot herinschrijving beoordeeld heeft op grond van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet.

Daaruit volgt dat de interne beroepsinstantie haar eigen beoordelingsbevoegdheid miskend heeft en dat de bestreden beslissing niet in rechte gemotiveerd is. Dat de bestreden beslissing ook verwijst naar artikel OER wijzigt niets aan de conclusie. Artikel stelt weliswaar dat de beslissing van de beroepsinstantie gemotiveerd moet zijn, maar het is precies omdat de beroepsinstantie in haar motivering de verkeerde maatstaf hanteert dat de beslissing niet in stand kan blijven.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de studievoortgangscommissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 oktober 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/262 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor of arts, afstudeerrichting geschiedenis (avondstudenten).

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangscommissie waarbij aan de verzoekende partij een verdere inschrijving voor de opleiding werd geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 27 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen bijkomende, doorslaggevende argumenten

zijn om de beslissing tot weigering van verdere inschrijving, die conform artikel OER opgelegd en gemotiveerd werd, te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 1 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 27 september 2013. De verzoekende partij kon ten vroegste op 1 oktober 2013 kennisnemen van de beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 oktober 2013.

Het beroep van 2 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de weigering tot verdere inschrijving in de opleiding onredelijk is gelet op haar (persoonlijke) omstandigheden. Zij stelt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met deze omstandigheden. Zij stelt dat zij een werkstudente is en dat studeren naast fulltime werken zwaar is. Daarnaast stelt verzoekende partij dat zij totaal onverwacht zwanger is geraakt. Zij merkt ten slotte ook op dat verwerende partij als enige de opleiding in avondonderwijs aanbiedt

Verwerende partij stelt dat de beslissing om verzoekende partij verdere inschrijving te weigeren niet kennelijk onredelijk is, gelet op haar studievoortgangsdossier, en in het bijzonder het gebrek aan studievoortgang tijdens het academiejaar 2012-2013. Zij stelt dat het niet nodig was om naar aanleiding van de studievoortgang in het academiejaar 2012-2013 bindende voorwaarden op te leggen. Zij stelt dat het opleggen van bindende voorwaarden gelet op het dossier geen garanties op succes zou bieden. Zij wijst erop dat verzoekende partij reeds 4 jaar ingeschreven is in de opleiding en dat zij vaak afwezig bleef van examens waardoor zij bindende voorwaarden kreeg opgelegd tijdens het academiejaar 2011-2012 waaraan de verzoekende partij weliswaar voldeed. Zij wijst erop dat verzoekende partij tijdens het academiejaar 2012-2013 vijf keer tijdens de eerste zitting en zeven keer tijdens tweede zitting afwezig bleef. Verwerende partij stelt voorts dat verzoekende partij niet aantoont hoe de omstandigheid van de ongeplande zwangerschap haar dermate heeft

aangegrepen dat ze niet in staat was om deel te nemen aan examens in juni, augustus en september. Zij merkt op dat de eventuele impact ook niet blijkt uit het attest van de gynaecoloog. Zij werpt bovendien op dat de zwangerschap de afwezigheid tijdens de januarizittijd niet kan verklaren. Verwerende partij stelt bovendien dat verzoekende partij nagelaten heeft om de zwangerschap te melden zodat er ook geen rekening mee kon gehouden worden.

Verwerende partij merkt voorts nog op dat de hoedanigheid van werkstudente en het feit dat de avondopleiding nergens anders wordt aangeboden niet tot een andere conclusie kunnen leiden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de voorgelegde stukken blijkt het volgende:

- in het academiejaar 2009-2010 was de verzoekende partij ingeschreven als werkstudent onder diploma contract in de opleiding Bachelor of Arts in de geschiedenis. Zij behaalde credits voor 17 van de 55 studiepunten waarvoor zij was ingeschreven.
- in het academiejaar 2010-2011 was zij voor dezelfde opleiding ingeschreven voor 56 studiepunten, waaronder 38 studiepunten waarvoor zij ook in het voorgaande jaar was ingeschreven. Zij behaalde voor 28 studiepunten credits, en bleef afwezig bij de examens voor zes van de tien opleidingsonderdelen waarvoor zij was ingeschreven.
- de verwerende partij legde aan de verzoekende partij een bindende studievoorwaarde op voor het academiejaar 2011-2012
- in het academiejaar 2011-2012 behaalde zij voor 38 van de opgenomen 62 studiepunten credits en voldeed aldus aan de bindende voorwaarde.
- in het academiejaar 2012-2013 behaalde de verzoekende partij geen enkele credit voor de 46 studiepunten waarvoor zij was ingeschreven.

Omdat zij in het afgelopen academiejaar, als diplomastudente, geen enkele credit behaalde, werd haar toelating geweigerd om zich opnieuw in te schrijven bij toepassing van artikel van het OER van de verwerende partij dat luidt als volgt:

“Een student ingeschreven onder diplomacontract die geen enkele credit heeft verworven voor de studiepunten die hij heeft opgenomen, wordt de herinschrijving via een diplomacontract voor dezelfde opleiding geweigerd.”

Artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet luidt als volgt:

“§ 1. Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen :

1° het opleggen van bindende voorwaarden voor de inschrijving. Deze bindende voorwaarden betreffen in beginsel geen evaluatie- en/of deliberatiecriteria die strenger zijn dan de regels die in de instelling algemeen gelden. Het instellingsbestuur kan de studievoortgang van de student wel afhankelijk maken van een deliberatie door een examencommissie als bedoeld in artikel 35, ook al is dergelijke examencommissie niet op algemene wijze voorgeschreven;

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

Van deze mogelijkheid kan steeds gebruik worden gemaakt bij een onder creditcontract of examencontract met het oog op het behalen van individuele credits ingeschreven student die zich al tweemaal voor een bepaald opleidingsonderdeel heeft ingeschreven zonder dat hij daarvoor een creditbewijs heeft behaald.

§ 2. Maatregelen van studievoortgangsbewaking als vermeld in § 1, 1°, kunnen worden opgelegd aan een onder diplomacontract ingeschreven student die na één academiejaar niet

ten minste 50 % van de studiepunten heeft verworven waarop het diplomacontract betrekking heeft.”

Artikel van het OER van de verzoekende partij is in strijd met artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet als het zo begrepen wordt dat het dwingend oplegt dat aan een student onder diplomacontract de herinschrijving geweigerd wordt als hij geen enkele credit heeft verworven. Ook als een student, aan wie voor dat academiejaar geen bindende voorwaarde werd opgelegd, geen enkele credit behaald heeft, volgt daaruit niet noodzakelijk dat “uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.” Dat, en dat alleen is de juiste maatstaf. De beslissing op intern beroep stelt dat de interne beroepsinstantie geen bijkomende, doorslaggevende argumenten heeft gevonden om de eerder genomen beslissing te herzien, namelijk “een student ingeschreven onder diplomacontract die geen enkele credit heeft verworven voor de studiepunten die hij heeft opgenomen, wordt de herinschrijving via een diplomacontract voor dezelfde opleiding geweigerd.”

Aldus wekt de bestreden beslissing de indruk dat de interne beroepsinstantie ervan uitging dat de inschrijving principieel geweigerd moest worden. Het blijkt niet dat de interne beroepsinstantie de vraag tot herinschrijving beoordeeld heeft op grond van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet. Dat de bestreden beslissing ook verwijst naar artikel OER wijzigt niets aan de conclusie. Artikel OER stelt weliswaar dat de beslissing van de beroepsinstantie gemotiveerd moet zijn, maar het is precies omdat de beroepsinstantie in haar motivering de verkeerde maatstaf hanteert dat de beslissing niet in stand kan blijven. Daaruit volgt dat de interne beroepsinstantie haar eigen beoordelingsbevoegdheid miskend heeft en dat de bestreden beslissing niet in rechte afdoende gemotiveerd is. Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de studievoortgangscommissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 oktober 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/246 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving werd geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master in management en de master in het management.

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangscommissie waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd wordt wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing van de studievoortgangsc commissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de studievoortgangsc commissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts